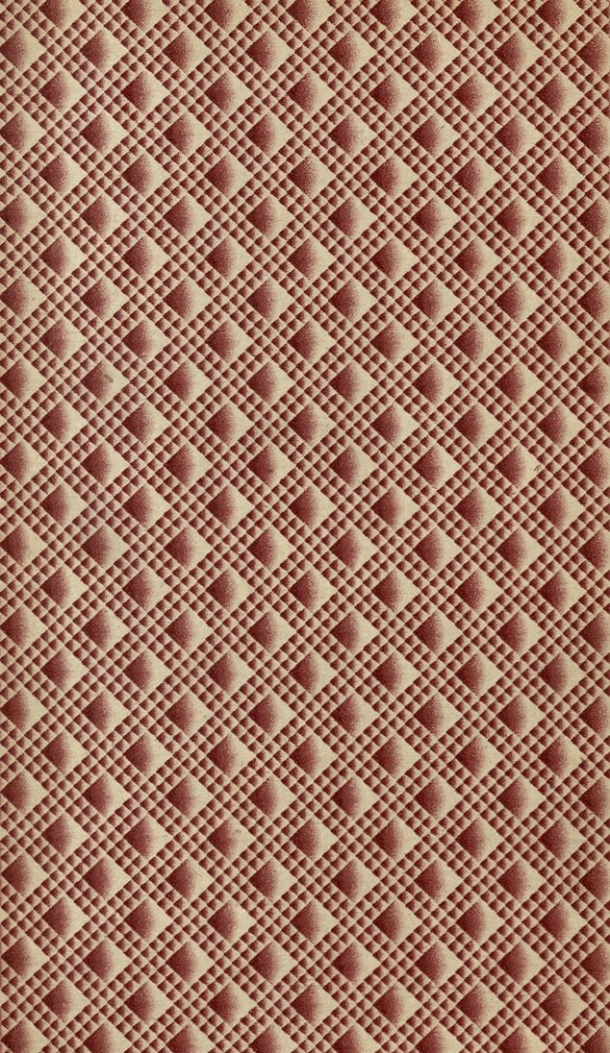
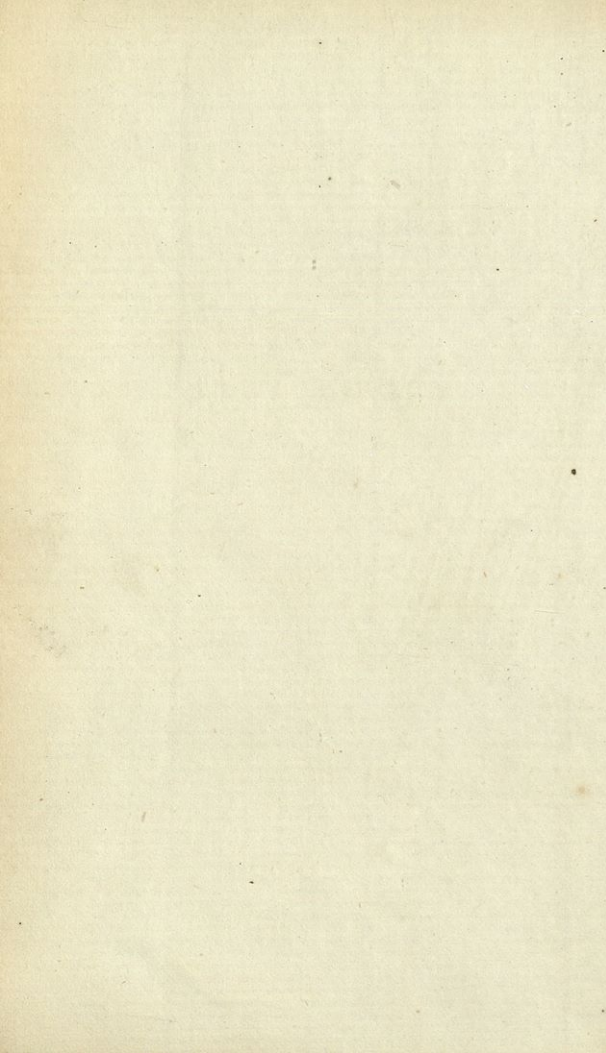

48665

II. 3.

Verehrung d. heil. Herzen Jesu u. Maria's.

De bodi eno. kakor smo tudi mi eno

JESUSA IN MARIJE

dvoje

naj svetejšhi Serze.

Molitevne bukve

sa vse,

ki Jesufovo in Mariino Serze poboshno zhaftijo, in
slasti sa brate in sestre téh neomadeshanih Serz.

Špifala

po naj boljshih isvirkih

L. Jeran in A. Samejz.

S dovoljenjem visokozhaft. Ljubljanskiga Škofijstva.

(S 3 podobami.)

(Zhetertiga natifa.)

V LJUBLJANI 1862.

V saloshbi pri Janesu Giontini-tu.

48665

„Dva altarja moja dusha ta dan najde; eniga
v Kristufovim telesu, eniga pa v Devizhnim Šerzu;
na unim se daruje Šinovo meso, na tem Devizhna
dusha.“
Šv. Avgufhtin.

„Ne vidim Matere bres Deteta, in Deteta ne
bres Matere.“
Šv. Bernard.

IN=030007566

I. Domazha

poboshnost.

A. Šerze Jesufovo.

Nauk od zhefhenja Jesufoviga Šerza.

Šerzé je študenez shivljenja. Kakor isferza zhlovekoviga v vse njegove ude shivljenje tezhe, tako vse dušno shivljenje kristjanov v Jesufovim Šerzu isvira, ker smo njegovi udje. Š. Bernard pravi: „K njegovimu Šerzu pojdem, in vse bom od njega dobil, kar shelim.“ —

Zefhenje Jesufoviga Šerza pa ni nizh drusiga, kakor zhefhenje Jesufa famiga. Ko njegovo Šerze zhaftimo, si ga ne mišlimo odlozheniga od njegoviga presvetiga telefa; temuzh zhaftimo ga, kakor shivo Šerze, ki je fklenjeno s Jesufovo ofébo. Jesufa zhaftimo, in per tem zhefhenji mišlimo slasti na njegovo Šerze, ker ravno Šerze je fedesh vsih njegovih visokih zhednost; ravno Šerze je fedesh tiste nefkonzhne ljubeshni, s ktero nas je tolikanj ljubil; in ravno zhefhenje njegoviga presvetiga Šerza

gine tudi nafhe flabo ferze, ter sbudí veliko loshe v njem ljubesen in hvaleshnoft do Jesufoviga sa nafhe grehe prebodeniga Šerza, tako, de s voljnoftjo vse svefto spolnimo, kar Jefuf s tim prefvetim Šerzam od naf sheli. „Sa to,“ pravi sv. Bernard, „fe nam pred ozhi ftavi zhefhenó Šerze, de fi s pogledam vidnih ran nevidno rano njegove ljubesni k ferzu vsamemo, ker, kakor per ljudéh, po Kristufovih befedah, dober zhlovek is dobriga saklada fvojiga ferza dobro daje; tako fi moramo tudi v Jefufu mifliti Šerze fedesh njegove ljubesni, fedesh vsih fvetih shelj in fpodbudljivih mifel, vir vsih zhednoft, salogo vsih miloft, orodje nafhiga svelizhanja, in sgled vsih ferz.“

Kdorkoli tedaj Jesufa posna in ljubi, dobro vé, de zhednoft in ljubesen ftanuje v ferzu. Kakó bi torej do Šerza Boshjiga, ki je sapopadek vse ljubesni in vse lepote, globokiga fpofhtovanja in gorke ljubesni ne obzhutil v fvojim laftnim ferzu! Kar is ferza is-haja, gre do ferza, in fe sopet v ferzé poverne. Torej je refnizhno, de je zhefhenje prefvetiga Jesufoviga Šerza tako ftaro, kakor kerfhanftvo famo, ker to zhefhenje je zhefhenje Jesufa famiga v obilnofti njegove milofti in ljubesni.

Ta ftudenez ljubesni fe nam je na Golgati odperl; tamkej je sazhetek njegoviga

zhefhenja. Eden smed vojfhakov, pravi f. Evangelift Janes (19, 34.), je s fulizo Jefusovo ftran odperl. Po befedah fvetih Ozhetov f. Evangelift, is posebniga name-na, ni rekel: „Mu je ftran prebodel,“ ampak: „odperl.“ Šv. Janes, ljubljenez Jefusov, je namrezh per sadnji vezherji na Jefusovih perfih flonel, in je globoko gledal fkrivnosti njegoviga Šerza; torej je s preudarkam rekel: En vojfhak je njemu ftran „odperl,“ nam pokasati, de vse, kar fe je s Jefusam sgodilo, tedaj tudi to pre-bodenje ftraní, je nam v svelizhanje. Po befedah fv. Avgufhtina fo s Jefusovo „od-perto“ ftranijó tako rekozh vrata odperte, fkosi ktere tekó fkrivnosti (sakramenti) fv. zerkve, bres kterih ne moremo notri k shiv-ljenju, ktero je saréf shivljenje. Ker je te-daj Jefusova ftran odperta, samoremo fkos njo vselej priti k njegovimu Šerzu, k ftu-denzu vfih gnad in k fedeshu ljubeshi, de naj bi Svelizharju takó rekozh na ferze govorili, in v vfih okolifhinah shivljenja per njem pomozhi, tolashbe in polajfhanja ifkali.

Defiravno pa zhefhenje Jefusoviga pre-fladkiga Šerza ni novo, je vender fhe le posnejfhi zhafé bilo bolj rasfhirjeno, in bolj na tanko dolozhenó. Slafti je Bog sa posnejfhi zhafé prihranil vodila, po kterih

naj bi se njegovimu Šinu fkasovalo to zhefhenje. — V letu 1726 je to perjasno poboshnoft ozhitno poterdil poglavar fвете zerkve. Papeshi Inoenzi XII., Klemen XI., Inoenzi XIII., Benedikt XIII., in Benedikt XIV. fo jo mozhno rasfhirjali; Klemen XIII. jo je s dovoljenjem laftne mafhe in duhovnih molitev svikfhal, in povsdignil v posebin zerkven prasn timer. Tudi bratovfhina je prefladkimu Šerzu v zhaft poftavljena, ki je bila po papeshu Pii VI. vnovizh poterjena, in poslednjizh po Pii VII. in Leonu XII. s mnogimi odpuftki obdarovana. Po vseh zerkvah, kjer fo bratovfhino tiga presvetiga Šerza napravili, in jo spofhtujejo, je obrodila lepo difhezh fad. Ifhimo tudi mi v nadlogah in teshavah tolashbe, pomozhi in polajfhanja per tim obilnim ftuden zu milofti, de ne omagamo na trudni poti fkos dolino fols. Jefus fam naf vabi rekozh: „Pridite k meni, ki fte s trudam in teshavami oblosheni; in jes vam jih bom polajfhal.“ Hitimo sa njim, in fklenimo se she tukaj na semlji s njegovim fladkim Šerzam, de bomo v svetlim raji, gori vifoko nad svesdami, enkrat vekomej s njim fklenjeni oftali; — gori, gori je nafhe domovanje!

*Zhimú de zerkev zheshenje Jesufoviga
Šerza perporozha, in kakó imenitna je
ta pobóshnost.*

Bog je perpuštil, de je poboshnost do Jesufoviga Šerza imela v sazhetku veliko nasprotnikov, in ravno s tim se je njena viſoka vrednost in ſvetoſt tolikanj ozhitniſhi rasodela. Zerkveni paſtirji ſo jo namrežh s vſo ojſtroſtjo preiſkali in na tanko preudarili, in ſo ſe preprizhali, de to ni zhloveſhko iſnajdenje, ampak delo Boſhjiga uſmiljenja; torej ſo jo poterdili, dovolili in kerſhanſkimu ljudſtvu ſkerbno perporozhevali in jo perporozhujejo.

Namen ſvete zerkve, ki nam to poboshnost perporozha, je letá: de bi ſe naſhe ſerza v gorezhi ljubezni do Jeſufa vnele, de bi tolikanj ſveſtejſhi poſnemali njegove ſvete zhednoſti, in tolikanj voljnejſhi ſpolnovali njegovo Boſhjo voljo.

Shaloſtna je reſniza, de ſe je ljubesen dan danaſhnji v zhloveſhkih ſerzih ohladila. Šem ter tje ſhe tli v poboshnih ſerzih; ſploh pak dan na dan le gaſne. In ker ſe drugi perpomozhki, jo ſopet obuditi, merſlih ſerz ne primejo, nam ſveta zerkev tiſto ſvetlo ognjiſhe pred ozhi ſtavi, na kterim je Šerze naſhiga Jeſufa v takó ſhivim plamenu do naſ gorelo. Zerkv ſi mi-

fli: Šaj ta ginljiva podoba bo sbudila is-
smertniga spanja njene otroke, de bi she-
jenjali enkrat savdajati rane tistimu ljubes-
njivimu Šerzu, ki jih je she toliko savoljo-
naš prejelo, — de bi pokoro delali, Jesufa
posnemali, in se njegovih gnad in saflu-
shenja vdeleshili. Namen letá je Jesuf sam
nasnanil s besedami, ki jih je govoril svoji
flushabnizi Marjeti Alakok: „Jes hozhem,
de se ta obzhutna podoba moje ljubeshi
ljudem ozhitno fkasuje, de njen pogled njih
neobzhutne ferza omezhi, in njih mersle
dufhe s mojo ljubeshijo vname.“

Zheshenje Jesufoviga Šerza podpira
zheshenje Jesufa v visókim sakramentu fve-
tiga Refhnjiga Telefá, ker je v njem Je-
sufovo Šerze bistno in shivo prizhujozhe.

Poboshnost do Jesufoviga fladkiga
Šerza je 1. nar fvetejshi poboshnost, ker
ona nar fvetejshi misli in obzhutljeje Jesu-
foviga Šerza vshiga tudi v naših ferzih; —
2. je nar stareji poboshnost fv. zerkve, ker
zheshenje Jesufoviga presvetiga Šerza je
zheshenje Jesufa samiga, po katerim je gnada
fvetiga Duha nad naš raslita, po katerim
smo opravizheni, in dedizhi vezhniga shiv-
ljenja. (Tit. 2, 4—7.); — 3. je nar per-
pravnish, naš k zhednosti napeljevati, sakaj
f. pisimo naš povfodi opominja, ferze obno-
viti (Ef. 4, 23.); to pa se veliko loshe

sgodi, zhe vidimo sgled Kristufoviga Šerza pred feboj, po katerim naj se to obnovljenje sgodi; — 4. je nar koristnisthi, ker ona nas pelje k samimu studenzu shivljenja, de samoremo v sakramentih sv. pokore in sv. Refhnjiga Telefa, v katerim je to Šerze shivo prizhujozhe, vse gnade v obilnosti sajemati; — 5. je nar popolnisthi, ravno ker ona tako varno k popolnamosti pelje, in je studenez vsih drusih poboshnost; sakaj Jesusovo Šerze je neskonzhin saklad, is kteriga so Marija Deviza in Svetniki vse gnade, zhednosti in vsaktero duhovno dobro, tedaj tudi vse poboshnosti (ali andohti) sajemali; — 6. je Kristufu Gospodu nar prijetnisthi; sakaj ona je ravna pot, de po sedinjenji s Jesusam Bogu flushimo v duhu in refnizi (Jan. 4, 24.); Bog pa na ferze gleda, torej mu mora ta poboshnost možno prijetna biti; — 7. je v nekim pomenu nar potrebnisthi, ker nizh bolj potrebno ni, kakor, de se s Jesusam na tanko in popolnama fklenemo; sakaj njegovi udje smo; to pak se mora sgoditi, zhe imamo v refnizi zheshenje do njegoviga Šerza; ker, zhe se s njegovim Šerzam fklenemo, bomo gotovo vsi s njim fklenjeni, takó, de bomo s njim eno telo in ena dufha; — 8. je pa tudi naj perferzhnisthi smed vsih poboshnost, ki so kdej na fvetu bile, ravno savoljo

perferzhnosti, fladkoſti in mozhi Kriftuſove ljubeshni; ſakaj ljubeshen ima v ferzu ſvoj ſedesh in ſvoje prebivaliſhe.

Pravila bratorſhine preſvètiga Jesuſoviga Šerza.

1. Nobena tih rezhi, ki ſe bodo dalje perporozhevale, takó ne veshe, de bi greſhil, kdor jih opuſti. Kdor perporozhene pobóſhnoſti ſpolni, ſe vdeleſhi gnad bratorſhine; kdor jih iſ ſanikarnoſti opuſti, jih ni deleſhen; zhe jih pa bres ſadolſhenja, ali pa ob pravim zhaſu ſavoljo refnizhniga ſadershka kdo ne more ſpolniti, ſamore poſneje domeſtiti, in tudi gnade ſadobi. —
2. Ob dnevih, ko ſo popolnoma odpuſtki, ſe prejmeta ſakramenta ſvete pokore in preſvetiga Refhnjiga Teleſa, in ſe moli v pa-peshev namen, kdor nima poſebnih molitev, nar manj 7 Ozhenafhev in Zheſhenafim. —
3. Ob dnevu, ko ſe kdo ſapiſhe, naj tudi k ſpovedi gre in ſveto Refhnje Teló prejme, in naj ſe s vſimi brati in ſeſtrami bratorſhine v duhu ſklene. —
4. Naj prasnik preſvetiga Jesuſoviga Šerza, ki ſe obhaja v petek po oſmini ſ. Refhnjiga Teleſa, ſ veliko poboshnoſtjo poſvezhuje, in te le pravila vnovizh prebere in premifli. Na ta

prasn timer naj se she préd vezh dni perprav-
lja. — 5. Pervi petek vfaziga mefza naj
se vnovizh k poboshnosti (ali andohti) fpo-
budi, zhe se ne more v refnizi, naj se faj
duhovno obhaja; naj se Bogu daruje in
profi sa krivize, ki fo se Jefusovimu Šerzu
sgodile. — 6. Bratje in feftre te bratov-
fhine naj se pogofto v duhu fklenejo, in s
kratkimi sdihljeji Jefusovo Šerze zhafté;
poftavim takó-le: „O naj fsvetejshi Šerze
Jefusovo! ufмили se naf!“ Vfelej sjutrej ob
devetih in svezher ob fhtirih se slafti per-
porozha naflednja molitviza, s ktero fo pa-
pesh Pij VI. fklenili odpuftke: „O Boshje
Šerze Jefusovo! molim te, ljubim te, in
pomozhi od tebe prosim s vfo bratovfhino
sa vse nafhe shivljenje, slafti pa sa fmert-
no uro. Amen!“ — 7. Kdor utegne, naj
vezhkrat ob zhetertikvezherih od petih do
fheftih „uro“ moli, se s nafhim Svelizharjem
fklene v njegovih fmertnih teshavah na
oljki gori, in sa smago in rasfhirjanje
fsvete vere profi. — 8. Zhafti naj fofebno
Šerze Mariino. V ta namen utegne prvi
nedeljovezher vfaziga mefza molitve opra-
viti, ki fo odlozhene sa „neomadeshano
Mariino Šerze.“ Perporozhuje se tudi ta-le
sdihljej: „Neomadeshano Mariino Šerze,
profi sa naf!“ — 9. Slafti naj fi persadeva
s zhednostmi Jefusoviga Šerza fosnaniti se,

in jih posnemati; posebno njegovo ponishnost, pohlevnost, zhistost in ljubesen. Tudi nar manjših grehov in njih perloshnost naj se varuje, in poslusha tiho opominovanje in navdajanje gnade Boshje. Per vseh opravi-
lih naj fkerbi, to in tako delati, kakor je volja Boshja; flabosti, misli in nagujenja naj Jesufovimu Šerzu daruje, samoljubnost satira, svoji poglavitni flabosti nasproti dela, in si vsak dan svetejšhi biti persadeva. —

10. Naj se vsi bratje in sestere bratovshine trudijo s molitvijo, obiskovanjem sv. Resh-
njiga Telefa, in kakor jim navdaja Bog in dobra misel, nadomestovati sa nehva-
leshnost, terdoserzhnost, sanizhevanje, ofkru-
novanje, preklinovanje in vse shaljenje, ki se godi in se je godilo po sedanjih in nekdanjih terdovratnih gresnikih temu pre-
svetimu Šerzu v nar svetejšhim Sakramentu vezhne ljubeshni. —

11. Posebna ljubeshen se jim perporozha do bratov in sester bra-
tovshine. Naj jim v sili pomagajo, sanje molijo, slasti sa mertve. Torej so vsi po-
vabljeni, v ta namen vsak mesez s. Resh-
nje Teló prejeti, ali roshnikranz moliti, ali saj kako drugo delo opraviti. Prav bi bilo, de bi vsi prvi petek Listopada sa svoje mertve brate in sestere s. Reshnje Teló pre-
jeli. —

12. Sadnjizh naj veliko gorezhnost na snanje dajejo, to poboshnost Jesufoviga

Šerza rasfhiriti, in mu refnizhno zhesfhenje prefkerbeti. Bukve, ki od tazih rezhi govoré, naj rasfhirjajo, njegove podobe v zhafti imajo, in sa lepoto altarjev fkerbé, ki so njegovimu fladkimu Šerzu posvezheni. Nizh jim ne bodi preteshavno, to lepo poboshnost na vse ftrani osnanovati, in Jesufovimu visokozhesfhenimu Šerzu veliko veliko perjatlov pridobiti.

Vsakdanje opravila k Jesufovimu Šerzu.

Nauk.

Velikrat je boljshi kratko premisfhljevanje kot dolge molitve, pa ne — s dosti sbranim duham. Premisfhluj tedaj, faj ob nedeljah in prasniki, zhe she ob delavnikih ne utegnesf, nekaj zhasa pred molitvijo kako fkrivnost svete vere. Šnutka sa premisfhljevanje obilno najdesf ali v Boshjih lastnostih, ali v Jesufovih shivljenji in smerti, v shivljenji svetnikov in svetniz i. t. d. Le poglej v Jesufovo Šerzé, ktero gori od ljubesni, in hitro se bosf vnél.

K premisfhljevanju pa je treh rezhi potreba: Pervizh perprave, de se zhlovek sbere, sfoje nagnjenja upokoji, Bogá pomózhi prósi, refnizo, ktero si je svolil, v

spomin vsame, in pomisli, kaj ona v sebi sapopade. — Drugizh je treba premislihljave, de se refniza shivo preudari slahti od tistih strani, ki zhloveku bolj v ferze segajo, in bogoljubne obzhutljeje budé, postavim: Ljubesen do Boga in blishnjiga, ponishnost, hvaleshnost, saupanje i. t. d. Ko takó premislihljujesh, si podoben zhebeli, ki po roshizah medú nabira. — Tretjizh je treba shefklenitve premislihljevanja, ki sapopade v sebi dve rezhi: dobre fklepe sa shivljenje, in pa perferzhno profhnjo, de bi Bog pomagal tudi v djanji spolnovati, kér nam je dobro voljo dal. — Mladina rada fhopek ali pufhelz lepih zvetliz fabo nósi. Taki fhopek si tudi ti spleti, pa is svojih dobrih fklepov, ki so nar lepshi zvetlize. Nosi ga zhes dan per sebi, in ne bodi te fram, ga drugim fkasovati, kjerkoli je lepa perloshnost kej dobriga ftoriti in druge k dobrimu spodbuditi, slahti k zhesfhenju Jesufoviga prefladkiga Šerza.

Molitev sjutrej.

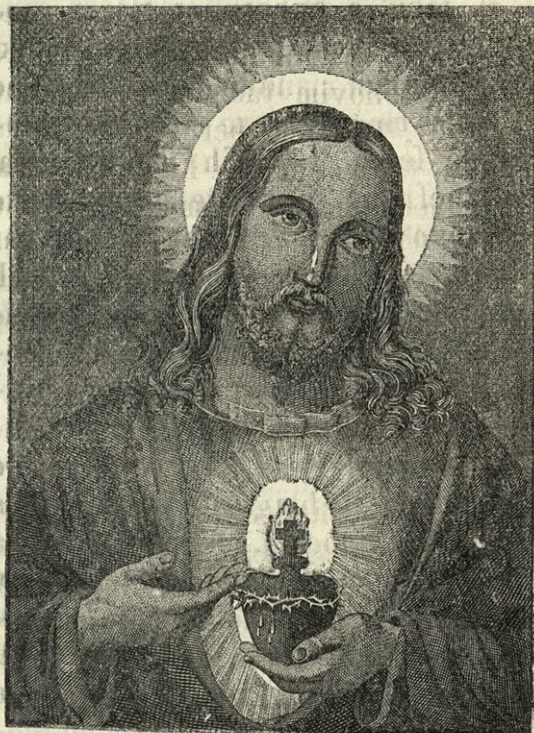
V imenu † Boga Ozheta, ki me je vstvaril; v imenu † Boga Šina, ki me je odreshil; v imenu † Boga svetiga Duha, ki me je posvetil.

Bodi zheshen in hvaljen troje-
dini Bog, Ozhe, Şin, in sveti Duh,
sa sladki pokoj te nozhí; bodi zhe-
shen in hvaljen, de si me s ozhe-
tovsko şkerbljivoştjo vřih nevarnost
na duřhi in na telesu obvaroval; bodi
zheshen in hvaljen, de me nisi to nozh
neprevidama poklizal pred svojo řod-
bo! Odpusti in persanesi mi, o do-
brotljivi nebesřki Ozhe! kar řim te
vedama ali nevédama rasshalil.

Is ljubeshni do tvojiga ljubeshni-
viga Şerza, moj krishani Jesus!
terdno řklenem, ři is vse mozhí per-
sadevati, de te danashnji dan ne s
mislimi, ne s sheljami, ne s hudimi
nameni, ne s pregresřnimi ali ne-
potrebnimi besedami, ne s hudobnimi
deli, ne s lastnimi, ne s ptujimi grehi
ne rasshalim. Savolj tega darujem
tvojimu ljubeshnjivimu Şerzu vse svoje
misli in beséde, dela in opravila,
řtopnje in pota, djanje in nehanje,
řkerbi in britkosti, trude in teshave,
veselje in terpljenje. Tebi naj bo

vse k zhaſti in pa naſhim duſham v ſvelizhanje, ſlaſti pa terdovratnim greſhnikam v ſpreobernjenje, in nedolſhnim v ohranjenje njih angeljske lepote. Ponovim tudi iſ globozhine ſerza vſe, kar ſim per ſvetim kerſtu obljubil. Odpovem ſe hudizhu, vſim njegovim delam, in vſimu njegovimu napuhu. Verujem v tebe, praviga ſhiviga Boga, in vſe, kar nam ſveta rimſka katoliſhka zerkev ſapoveduje verovati. Po tvoji miloſti upam vezhniga ſvelizhanja deleſhen biti. Tebe ljubim iſ vſiga ſerza, iſ vſe duſhe!

Iz ſhiviga ſtudenca, tvojiga preſvetiga Serza, o moj Jeſuſ! naj mi vſelej obilna pomozh tezh, de vſe to ſpolnim, ſe vſiga greha varujem, in po ſvoji mozhi dobro delam; de ſkuſhnjave premagam, in ſe vſelej ravnam po tvoji naj vikſhi in naj ſvetejſhi volji. Amen.

K Jesufovimu Šerzu.

K tebi, o ljubesnjivo Šerze mojiga Svelizharja! se povsdignem, ki si v spanji nad mano budélo, desiravno jes nisim mogel na te misliti. Is globozhine serza, is vsih mojih mozhi bodi zheseno in hvaljeno, presveto Kristusovo Šerze! Tebi se v shiv dar darujem, molim te, zhaštim te, v prah se ponisham pred tvojo neskonzhno visokostjo. — Predobrotljivo Šerze mojiga Jesufa! ne saversi mojiga sju-tranjiga sdihozanja, ki ti ga s ponishnostjo darujem. Pridi mi s svojo gnado na pomozh, in blagoslôvi letá dan s sharki svoje ljubesni, de vse moje dela isidejo tebi v zhašt in moji dushi v svelizhanje. Preobdeluj moje k hudimu nagnjeno serze po svoji sveti volji, de bom hodil po stesah tvoje krotkosti in ponishnosti, de bom po tvojim duhu delal, de moje serze ne bo po posemeljskim hrepenelo, ampak po nebeshkih dobrotah kopernelo, kjer

ti, moj Bog in Gospod! prebivašh, in vse isvoljene s svojo neskonzhno lepoto rasveselujesh. Amen.

Nekteri nauki, kako naj se kristjan, ki Jesufovo Šerzé ljubi, zhes dan obnašha, kólikor mu njegove opravila in druge okolishine perpušé, se po tih vodilih ravnati.

Bogabojezhi moshje takó-le svétujejo:

Ko jutranjo molitev smólish, vsemi britko martro, kufhni poboshno pet **Kristu-**sovih ran, in slasti rano njegoviga Šerza. Pomudi se pri tim nekóliko, in daruj njegovimu Šerzu perve gorezhe sdihljeje svojiga ferza v jutranji dar. Imej ferzhne sheljé, mu svešto flushiti, in zeli dan v sve-tofti preshiveti. **S** tim pervim kufhevanjem mu daruj vse svoje misli, besede in opravila, in vse sheljé, in to ljubesen do Jesufa v duhu sapezhati s sveto kervjo njegoviga Šerza. **S** perferzhno molitevjo se navsêmi duha Jesufoviga Šerza, njegoviga blagoflova in gnade, bres ktere ne premorefh nizh; pertifni britko martro poboshno na svoje ferze, ter prosi, de bi tvoje ferze zhes dan per vseh opraviilih le sa Jesufa bilo. —

Ako zhaš imash, in shelish pot popol-namofti dosezhi, in se s Jesufam sediniti,

daruj prezej sjutrej kake pol ure premishljevanju, ali snotranji molitvi; ker je premishljevanje dober perpomožek, se popolnamoſti blisati. Miſli ſaj kake minute zhes poſlednje rezhi. De ſe rasmishljenja bolj varujeſh, ti ſamore v pomožh biti kaka ſveta podoba, ſlaſti podoba Jeſuſoviga Œerza, ali britka martra. Pogleduj na njo, in uzi ſe poterpljenja in krotkoſti v teshavah; ſakaj britkoſti, ako jih voljno is ljubezni do Jeſuſa prenaſhamo, nam perdobé bogaſtvo njegoviga Œerza. Takó ſe okovari k vojski ſa Jeſuſa zhes dan, in ſtóri terdni ſklep, rajſhi umreti, kakor proſtovoljno, tudi v narmanjſhi rezhi, greſhiti. Vſdigni ſe k vojski ſoper ſvoje navadne grehe in pomote, ſlaſti ſoper tiſto, ki je naj nevarniſhi, in v kateri ſe naj vezhkrat pregreſhiſh, jo torej naj bolj ſhelih premagati. Terdno ſkleni, Boga vſelej pred ozhmí imeti, ſe mu vſako uro darovati, ſ pogledam proti nébu ſe ſ njegovim Œerzam, in ſ njegovo ſveto voljo ſkleniti. Ob kratkim: Œtóri ſklep, takó ſhiveti, kakor ko bi bil ref ſadnji dan tvojiga ſhivljenja, in kakor de bi ſhe le danſ ſazhél flushiti. Œpomni ſe, kakó te Goſpod Jeſuf, Marija, in angelji gledajo, ali ſpolnujeſh ſvoje dobre ſklepe.

Œtóri ſklep, de boſh dolſhnoſti ſvojiga ſtanú na tanko ſpolnoval, ker takó ſpolnujeſh

voljo Boshjo, in Jesufovimu Šerzu šreshefh. Vse pa štóri v Boshjo zhaft, v zhaft Jesusa in Marije Devize. Sjutranjo molitev fkleni s tó-le sheljó in zhefhenjem: „Vse naj bo v povikfhanje zhafti Boshje s Jesufovim in Mariinim fvetim Šerzam!“

Po jutranji molitvi, ako utegnefh, pojdi k fv. mafhi; ker per fveti mafhi se daruje presveto Jesufovo Šerzé v fpravni dar sa nafhe grehe na altarji. Tukej je to presveto Šerze v refnizi prizhujozhe, in ga samorefh ne kakor v podobi, ampak v refnizi moliti. Zhe je mozh, persadevaj si vsak dan fvento mafho flifhati. Zhe se pa ne more sgoditi, fkleni se v duhu s mafhnikam, ko flifhifh k mafhi svoniti in posvanjati. Špomni se slasti per povsdigovanji, kako ravno tazhaf presveto Jesufovo Šerze sa-te milofti in ufmiljenja per Bogu profi. Bodi delaven, rad v tihi famôti, kakor fkrit v Kristufovem Šerzu. De bosh tudi spolnoval, kar si fkle-nil, morafh nad fvojimi obzhutljeji in nagnjenjem vedno zhuti, in vse nespodobne shelje prezej v sazhetku satreti; sakaj hudó bo, zhe jim puftifh na dan priti.

Špomni se, de greh, zhe se tudi fladak sdi, sapuſti britkoſt v tvoji duſhi; premaganje pa, kolikor teshji je, s toliko vezhi fladkoſtjo napolnuje tvojo duſho zhes

dan in prihodnji zhaš. — Ne sadershuj se radovoljno v prasnih posvetnih mislih, in váruj se nepotrebnih in nezhimernih pogovorov, kateri so Boshjimu duhu nasproti, in v tvojim serzu poboshnost udushé. Ako se te zhes dan kaka otoshnost lóti, ali te shalost, samersa, sopernost opade: spomni se, koliko britkost je Jesufovo Šerzé imelo, in koliko terpljenja si ti saflushil, de bosh vse to samogel voljno prenešti. Le majhno je vse terpljenje na semlji proti vezhnimu terpljenju. V teshavah misli, de se tukaj na semlji vizash, zhe jih poterpeshljivo prenaash. Še bosh tukaj svizal, bosh pred v nebéša pershel, si pridobish veliko saflushenja, in Kristusovimu Šerzu po volji delash. — Ako te nespodobne misli nadlegvajo in v greh vabijo, pa sopet ishi pomozhi per tim presvetim Šerzu. V vsih rezhéh, ki se ti zhes dan naključijo, naj bo Jesufovo Šerze tvoje pribeshalishe. Spomni se hitro poterpeshljiviga Jesufa, ako te ljudje preganjajo, opravljajo, sanizhujejo. Naglo odpušti njim, ki te shalijo, ftori jim dobro, in móli sanje is ljubesni do Jesufa.

Švoje serzé vezhkrat zhes dan k Bogu povsdiguj, poshiljaj k njemu svete shelje, in gorezhe sdihljeje, kakorshne bo sveti Duh v tvojim serzu vnémal. Tako dela tudi Jesufovo Šerze, ki neprenéhama vse gori

v plamenu nesapopadljive ljubesni, in ta plamen nozh in dan s altarja, na katerim se hrani, kakor ognjene pufhize puhti proti nebésam gori k vezhnimu Ozhetu. Kjer koli stojish ali hodish, oberni se rad proti tistimu kraju, kjer je nar blishe sakrament svetiga Reshnjiga Telefa na altarji hranjen. V tim sakramentu je Jesus tolikrat sapufshen; obifhi ga torej, ako utegnesh, tudi popoldan. Ako ne moresh tiga telefno storiti, stori v mislih. Smôli ondi obiskovanje sv. Alfonsa Ligvorija, ali pa druge molitve, ki jih v tih bukvah najdesih. Beri tudi sizer zhes dan, ako utegnesh, kako zhetert ali pol ure is duhovnih bukev, shivljenja Svetnikov, ali pa is drusih.

Môli, zhe samoresh, vsak dan sveti roshnikranz, ali litanije Matere Boshje. Vse to bo ljubesen do Boga in nar svetejshiga Serza v tebi bolj in bolj vnemalo, in tvoje shivljenje na semlji posvetilo in povelizhalo; sakaj shivljenje Jesufovih isvoljenih je ljubesen. Ta ogenj ljubesni je Jesus na svet pernêfel, de bi se tudi nashe serza od njega vnêle, in gorêle v gorezhnosti do vsih kershanfskih zhednost. Ako tedaj to Serze, ki je svetilo vsih popolnamost, zeli dan pred ozhmî imash, in si persadevash, mu v vsih rezhêh podoben biti; o kako obilnih gnad, koliko saflushenja in nebeshkih flad-

koſt boſh dan na dan deleſhen, koliko grefh-
nikam boſh s ſvojo ſnotranjo molitevjo
pomagal k ſpreobrnjenju, koliko duſham
is viz! Kako mirno boſh enkrat ſvoje dñi fkle-
nil, zhe jih boſh tako preſhivel na ſemlji!

S dihljeji

k preſvetimu Jeſuſovimu Œerzu.

(Œvetiga Alfonsa M. Ligvorija.)

O Jeſuf, moja ljubesen! ſavoljo
tvojiga preſvetiga Œerza te proſim,
daj, de te zhes vſe ljubim, in v tvoji
ljubesni raſtem neprenehama. — O
Jeſuf! ti ſi moj ſvetovavez; kako sve-
lizhavno je, tebe poſluſhati, in ſe
po tvojim Boſhjim navdájanji ravnáti;
daj, de ſe is tvojiga nar ſvetejſhiga
shivljenja uzhim, kaj je tebi nar bolj
ljubo, in tiſto ſveſtó ſpolnujem. —
O Jeſuf! nar vezhi veſelje mojiga
Œerza, edino v tvojim Œerzu najdem
ſvelizhanje; ne perpuſti, de bi jes
kedaj veſelja iſkal ſunej tebe.

O Jeſuf! ti moj nar vezhi in nar

bogatejšhi dél v nebesh in na semlji!
 kaj samorem s'he vezh imeti, in kaj
 mi samore manjkati, zhe tebe imam!
 Po tvojim presvetim Šerzu k tebi hre-
 penim; ne perpušti, ne perpušti, de
 bi te kedaj vezh sgubil!

O Jesuf, ti sam si moja zhašt, in
 moja visokost! Le s tim se bom hva-
 lil, biti flushabnik tvojiga presvetiga
 Šerza! O dodéli mi po ravno tistim
 Šerzu, de sanizhujem všo nezhimerno
 posvetno zhašt!

O Jesuf, edino svelizhanje moje
 dushe! od tebe samiga perzhakujem
 sdravja in shivljenja; odreshi me po
 s'vojem presvetim Šerzu v'vih dushnih
 bolesen in slabóšt.

O Jesuf, moja neismerna dobrota,
 kedaj te bom she imel popolnoma in
 vékomej! Te srezhe upam in perzha-
 kujem od nesapopadljive ljubesni tvo-
 jiga Boshjiga Šerza!

O Jesuf, edina pot v nebesa, shiv-
 ljenje moje dushe! v tvojim presvetim
 Šerzu shelim shivéti in umreti. Na-

vdajaj me neprenehama s svojim svetim Duham, in s njegovimi prezhudnimi in svetimi gnadami. Amen.

Svezherno opravilo.

Preden pozhivat greh, pomisli, kako si zhes dan spolnoval svoje dobre fklepe, ki si jih bil sjutrej storil. Ali si bil framo-shljiv feboj in s drugimi? Ši bil krotak, poterpeshljiv, pokoren? Še nisi s jesikam pregrehil soper svojiga blishnjiga? Ši povsdignil kterikrat zhes dan svoje ferze k Bogu, svojimu Štvarniku? k presvetimu Šerzu svojiga dobrotljiviga Svelizharja? in tako dalje.

Molitev.

O Jesuf, luzh svetá! posvétí v moje ferze s svojo vezhno svetlostjo; ras-svétli nozhne teme, ktere v njem prebivajo, s luzhjo svete vére, dete bomo s Ozhetam in svetim Duham v tvoji svetlosti gledali, in s svetim straham molili.

Sahvaljen bodi, o Bog, moj pre-dobrotljivi Štvarnik! sa ta dan, in sa

vse dni mojiga shivljenja, ki si jih dal frezhno preshiveti. Sahvaljen bodi sa vse dobrote in milosti, ki si mi jih vsako minuto zhes dan skasoval! Ohranil si me; varoval si me s svojo mogozhno rokó, in tvoja sveta previdnost mi je preskerbela vse potrebno sa dusho in sa teló. Sahvaljen bodi tudi sa vse milosti, ki si jih danashnji dan skasal mojim duhovnim in telesnim dobrotnikom; ki si jih skasal svojim isvoljenim in pa vsim ljudém! Obudi v naslih ferzih tako hvaleshnost, kakorshna se spodobi zhloveshkim otrokam imeti do tebe, neskonzhno dobrotljiviga Ozheta, zhigar usmiljenje nima mére, in zhigar radodarna roka nikogar ne odlozhuje.

Póshlji v moje ferzé en shark svoje dobrotne luzhi, de rasšvetljen sposnam, v zhém sim te shalil danashnji dan; le-tá naj ogreje in omezhi moje ferzé, de shivo obzhutim, kolika nehvaleshnost je, tvojim švetim namenam nasproti delati, in tvojim

sapovedim nepokoren biti. (Pomisli sdaj nekoliko, kako si dan preshivel, in v zhém si se kej pregreshil?) — Odpusti mi, o dobrotljivi Štvarnik, savoljo svoje neskonzhne milosti, vse grehe, s kterimi sim tebe, Vfigamogozhniga, sopet ta dan rasshalil! Šposnam, de je moje serze bilo prenesvésto, in se je tvojim svetim navdajanjem vezhkrat ustavljalo; flaba je bila moja gorezhnost, in mlazhnost v tvoji sveti flushbi me je omagovala. S mislimi, s besedami, s djanjem sim te shalil. Zhe bosh po nashih grehib s nami delal, o Bog, kdo bo pred teboj obstal!

Sa to v shalosti šposnam svoje grehe, in te prosim, ne odrezi mi svojiga usmiljenja! V globozhino mojiga serza ti vidish; daj, de se v njem tako terdin sklep poboljšhanja obudi, de te ref ne bom vezh shalil! V sadoštenje sa moje grehe ti darujem, o nebeshki Ozhe! ljubesen, svestôbo, pokorshino, ponishnost, pohlevnost in vse zhednosti Šerza Jesusa, tvojiga

edinorojeniga Šina, zhaſtitljive Marije Devize in vſih Švetnikov, kateri te v tvojim vezhnim kraljeſtvu hvalijo.

Tebi, o moj Bog! darujem ta nozhni pôkoj, in ga ſklenem s tiſtim nozhnim pozhitkam, ki ga je moj viſokozheſheni Svelizhar ob ſvojim zhaſu na ſemlji vſhival, njegovo preſveto Šerze pa je neprenéhama zhulo in k tebi puhtélo. Zhaſté in hvalijo naj te tazhaſ vſi prebivavzi nebeſhkiga Jerusalema, in s njimi v enoglaſji vlak trenutek, kolikorkrat moje ſerzé udari. Tvoj ſim, o Goſpod! kadar zhujem; tvoj, kadar ſpim; tvoj v ſhivljenji in v ſmerti! Varvaj me, o Bog, pod ſvojimi perutami, in brani, de me ſalesovanje ſovraſhnikovo ne poſhkoduje! Tvoj ſveti angelj mi ſtoj na ſtrani, in tvoj nebeſhki blagoſlov naj vedno bo nad mano! Po Kriſtuſu, Goſpodu naſhim. Amen.

Sdihljeji k Jesufovimu Šerzu.

O prefladko Jesufovo Šerze, moja vezhna ljubesen! ti bodi to nozh moje pozhivalishe. Dovôli, de moja dusha gre notri v prezhudno pokojishe, v katerim je nekdej pozhival sveti Janes, tvoj ljubesnivi uzhenetz. Ta zhas, ko bodo telesni pozhutki spali, naj ona tukaj v tvoji ljubesni zhuje, in tvoje velizhastvo premi-shljuje. V tém pokoji bom spal, in pozhival, de bo moje spanje s tvojim nekdanjim spanjem na svetu sklenjeno, zhisto in sveto, in pred Bogam saflushno in prijetno. Ohrani me milostljivo v svojim svetim spominu, o moj Jesus! tazhas, ko spim, desiravno jes na tebe ne morem misliti; ti, ki si se s milostljivo ljubesnijo mene spomnil, preden sim jes samogel na te misliti, de se v svetim veselji ob jutranjim dnevu sbudim, in ti vnovizh s svestim serzam flushim. Amen.

K prezhisti Marii Devizi

in Svetnikam Boshjim.

O Mati svete zhifosti! varvaj moje spanje, in s svojo materno ljubesnijo zhuj nad mojo dusho in telesam, de mi nobena nezhistá misel dushe ne omadesha, sa ktero je tvoj ljubesnivi Sin svojo drago kri prelil!

Šveti angelj Boshji! stoj mi ob desnizi, de se ne predersne poglavar temè se k meni priblishati, in de mi ne shkoduje otrok hudôbe!

Švetniki in Isvoljeni Boshji! profite sa me, de naj mi bo milostljiv usmiljeni Bog, naj posabi mojih hudobij, ter me pod svojo obrambo varuje, dokler ne sgine senza, in se sasná vezhni dan, de bom v kraljestvu vezhne zhasi Boshje usmiljenje vekomej prepéval! Amen.

Šklep.

Dodéli, o usmiljeni Bog! savoljo svojiga svetiga Iména, všim bolnim

in nadlošnim, vſim popotnim in ſhaloſtnim — mir in polajſhanje; daruj duſham naſhih bratov, ki ſo v Goſpodu ſaſpali, vezhni pokoj. Po Kriſtuſu, Goſpodu naſhim. Amen.

Jes pa grem pozhivat v Iménu naſhiga Goſpoda Jeſuſa Kriſtuſa, kateri me je s ſvojo predrago kervjo odreſhil. On naj me blagoſlovi, vodi, in vlada, ter pripelje po tem ſhivljenji v vezhni pokoj! Amen.

V tvoje roke, o Goſpod! ſrozhim ſvojo duſho! Ti ſi me odreſhil, o uſmiljeni Bog!

Jeſuſ Naſarezhan, judovſki kralj! obvaruj me nagle in neprevidene ſmerti!

Šveti Bog, ſveti mogozhni Bog, ſveti neumerljivi Bog, uſmili ſe naſ! Amen.

Şerze Mariino.

Nauk od zhefhenja Mariiniga Şerza.

Nobeno ferze, piſhe imenitni duhovni uzhenik Şinzel, ni bilo Jefusovimu Şerzu bolj vdano, nobeno s njim tako terdno ſkle-njeno, in mu tolikanj podobno, kakor Şerze Mariino. Sa to tudi ni bilo ferza na ſemlji tako obilnih miloſt, tako viſokiga v zhed-noſtih, tako neismerjeniga v ljubeshni, po-hlevnoſti, in ponishnoſti, kakor je bilo Şerze Mariino. Kdor koli Şerze Jefusovo v refnizi moli, ſe bo tudi vnél ſa zhefhenje Şerza njegove preſvete Matere. Ni ga ferza v nebeh ſa Şerzam Jefusovim zhaſtitljivſhiga od Şerza neomadeshane njegove Matere; to-rej ſa Jefusovim Şerzam Şerze Mariino ſa-fluſhi vſo naſho ljubeshen in zhefhenje. Sv. Bernard pravi: „Ne vidim Matere bres De-teta, in Deteta ne bres Matere.“

„Kdor ljubi Jefuſa, tudi njegovo Ma-ter ljubi, in kdor Mater ljubi, ljubi tudi Je-ſuſa.“ To je bil pregovor svelizhane Ar-mele, in to terdijo vſi bogabojezhni kriftjanje. Prav in ſpodobno je tedaj, de tudi Mariino Şerze zhaſtimo. To Şerze je nedolſhno,

zhifto vfiga greha, s vsimi zhednostmi osalj-
fhanó, in vse plamezhe v ljubeshni Boshji;
je Šerze nafhe Matere, ki naf perferzhno
ljubi, in sheli od naf biti ljubljeno; Šerze
nafhe Matere, ktera je vse nafhe prijasnosti
in ljubeshni vredna. S zhefhenjem, ki ga
Maternimu Šerzu dajemo, zhaftimò tudi Si-
novo Šerze, ker „vfa zhaft, ki jo Materi
dajemo, je Šinova,“ pravi sv. Bernard.
Poboshnost do Mariiniga Šerza je nar bolj-
fhi pomozhek, v poboshnosti do Jefusoviga
Šerza rafti; fkosi Materno Šerze bomo
perfhli do Šinoviga Šerza. „Milofti bomo
ifkali, in po Marii je bomo ifkali,“ pravi
sv. Bernard. Od todi is-haja, de, kjerkoli
fo jeli Jefusovo Šerze zhaftiti, fo tudi Ma-
riinimu Šerzu posebno zhaft fkasovali. —

Ko je Jefuf Kristuf na krishu v filnih
bolezhinah umiral in umerl, je Bogu Ozhetu
nar vezhi dar pernefel za zhloveshki rod;
tudi Marija je takrat v neismernih britko-
stih Bogu nar vezhi dar darovala: „shiv-
ljenje fvojiga Boshjiga Šina mu je daro-
vala.“ Torej pravi fveti Avgufhtin: „Dva
altarja moja dufha ta dan najde; eniga v
Kristufovim telefonu, eniga v Devizhnim
Šerzu; na unim fe daruje Šinovo mefó, na
tém Devizhna dufha.“ Per tém darovanji naf
je Jefuf Marii, fvoji Materi, otroke isrozhil;
od tiftihmal fmo njeni, in upamo, po nji vse

dofezhi, kar nam je k svelizhanju potrebno. Od todi is-haja, de se Marija od nekdam v katoliški zerkvi tolikanj perferzhno zhafti. Sveti Ziril, Aleksandrijski patrijarh, ki je v letu 444 po Kristusovim rojstvu umerl, od Mariiniga zhefhenja tako-le pishe: „Bodi od mene zhefhena, Marija, Mati mojiga Boga, zhaftitljiva bramba vsiga kershanstva! svetilnica, ki nikdar ne ugafne; lekajozha svesda refnize in praviga nauka! Bodi od mene zhefhena, Marija! ti, ki si v svojim zhistim devishkim telesu Neskonzhniga, Nesapopadljiviga nosila; ti, po kateri edini je presveti Trojizi prava zhaft in molitev perfhla; po kateri dragi krish odreffenja po vsem svetu flovi; po kateri nebefa velizhaftujejo, se angelji veselé; se lize semlje obnovi; peklenki duhovi strepetajo; fkušnjavez pobegne; se greslni Adamov rod sopet k nebefam povsdigne, in Solnze pravize in refnize nad grobovi malikovanja vnovizh is-haja! Bodi mi zhefhena, Marija! po kateri se véni kersta vdeleshujejo, in s oljem veselja pomasujejo! Bodi mi zhefhena, Marija! po kateri je edini Boshji Sin prava in edina luzh svetá, tiste rasfvetlil, ki fedé v smertni fenzi! Kdo samore tebe, o neisrezhena, sveta Deviza! kdo te samore spodobno hvaliti!“ — Is tiga vidimo, kako perferzhno so prezej prvi kristjanje

Marijo zhaftili, in koliko saupanje so do njene profhnje imeli. Ne fama od sebe dati, ampak s svojo mogozhno profhnjo per Bogu nam samore ona vse gnade dosezhi, ki so potrebne, poboshno in po Boshji volji shiveti; njeno Šerze je tozhilo, po katerim vse te gnade k nam tekó. Ne tavshente, ampak milijone katolifhkih kriftjanov vsake ftarosti, ftanu in spola se je sa tiga del slafti dan-danafhnji presvetimu Mariinimu Šerzu popolnama isrozhilo, de bi po mogozhni profhnji tiga fvetiga Šerza svelizhanje dosegli. To zheshenje so tudi ranjki papesht Gregori XVI. v svojim pismu do vodja bratovshine v Parisu v letu 1838 ozhitno rasodeli, in rekli, de jim nizh tako per ferzu ni, kakor, kolikor se le more, frezho kerfhanfkih vernih svifhati in zheshenje devifhke Matere Boshje rasfhiriti, ktera, kraljiza Bogu ob defnizi ftoje, v slatim oblazhilu in pifani napravi, vse od njega samore dosezhi, in ktera je prava bramba katolifhke zerkve, in nafhe nar svestejfhi upanje.

Zheshenje presvetiga Mariiniga Šerza je tedaj od zerkve poterjeno. Šveta cerkev je s tim poterjenjem le to na snanje dala, kar je Bog sam s neshtevilnimi zhudeshi fprizhal, ki se vedno na profhnjo tiga mo-

gozhniga Šerza godé, de mu je namrežb to zhefhenje ljubo in prijetno.

Ako tedaj shelifh to fvetu in neomadeshano Šerze zhaftiti, in se s njegovo profhnjo per Bogu svelizhati; persadevaj si, temu ftudenzu vsih zhednoft, vse lepote in fladkofti, temu sakladu vsih miloft Boshjih s svefto ljubesnijo ftanovitno vdanimu biti. To bofh pa s tim pokasal, ako se v vsih okolifhinah shivljenja po njenim shivljenji ravnafh, ako si persadevafh, ji slafti v fveti zhiftofti, in krotki ponishnofti vedno podoben biti, in pri nji v ta namen pomozhi ifhefh.

Ko Mariino Šerze zhaftifh, ne misli si famo telefniga ferza, ampak misli si slafti njeno duhovno Šerze, to je, postavi si pred ozhí vse njeno shivljenje, njene fвете misli in shelje, njene nebesfhke samifhljenja in obzhutenja, njeno gorezhe hrepenenje po Bogu, njeno ljubesen do Boga in blishnjiga, ki je bres mére, njene fvetle zhednofti, in persadevaj si, jo v vsm posnémati. Kdor sgled Mariiniga lepiga shivljenja pred ozhmí ima, in se v refnizi trudi, po njem shiveti, se v britkoftih in fkufhnjavah, zhe per nji pomozhi ifhe, preprizha, kako refnizhno je, kar fv. Bernard od Marije pishe: „She nikdar ni bilo flifhati, de bi kateri smed tiftih od tebe sapufhen bil, ki fo pod tvojo

obrambo pribeshali, tebe pomozhi profili, in se tvoji profhnji per Bogu isrozhili.“

*Sazhetek in prezhudno rasfhirjanje
bratovshine zhistiga in neoma-
deshaniga Mariiniga Šerza.*

She 1668. léta je rimfka zérkev ozhitne poboshnosti (ali andohti) k Mariinimu neomadeshanimu Šerzu dovolila, in bilo je do 1743. léta v katolishki zerkvi fhtiri in ofemdefet bratovshin Mariiniga presvetiga Šerza. Šzhafama, posebno ob zhafu hudih vojská, je hudobija možnó gospodarila, in te poboshnosti in bratovshine so opefhale. Pred nekaj zhafam pa se je zhast do Marije „M a t e r e l e p e l j u b e s n i“ sopet jéla možnó rasfhirjati, in kolikor bolj se hudobija fhopiri in koshati nad vřim, kar je Jesufoviga in Mariiniga, toliko bolj se od druge strani v bogabojezhnih ferzih vnéma in gori zhiřta ljubesen do Jesufoviga in Mariiniga Šerza. Sazhelo se je to zhefhenje tako-le:

V řredi Parisa, poglavitniga franzovřkiga méřta, je farna zérkev Marije Devize premagavke. Ta fara je v tiřtim oddelku méřta, kjer so řkorej vři prebivavzi v nagnjufni posheljivořti řhivéli, in le po dobizhku hrepenéli; bili so vři perřténí in

meséni; sveta véra jim ni bila mar, fhe sanizhevali fo s merslim ferzam njene svete fhege in opravila. Bila je fkorej prasna zerkev Marije Devize ob nar vezhih prasnikih, in svete sakramente fo bili tako opuftili, de jih fhe na smertni postelji niso marali prejemati. Viditi je bilo, de sveta vera v njih ferzih ni bila opefhala, ampak fzélama ugafnila. Pobóshni in bogabojézhi pastir sgubljenih ovzbiz tiftiga kraja ni najdel drusiga pribeshalifha, kakor svojo filno shaloft ufmiljenimu Svelizharju potoshiti, in svoje teshko ferze pred njegovo neomadeshano Materjo isliti.

Tretjiga grudna 1836. leta je sveto mafho na tiftim altarji Marije Devize Bogu daroval, ki je od tiftihmal pofvezhen zhefhenju njeniga neomadeshaniga Šerza. V spomin mu je perfhlo, kako bres Boshjiga ftrahú njegovi faráni shivé, in bitka shaloft mu je objémala ferzé. Globoko v duhu ga je bolelo, ker je vidil, de je trud in delo fkosi pet lét vse sgubljeno. V tih teshavah med sveto mafho ga neprevidama obide misel, de naj svojo faro presvetimu in neomadeshanimu Šerzu Marije Devize perporozhí, de bo pomagal tako grefhnikam k pokóri. Ta misel ga je v molitvi motila in motila, in shelel je, se je snebiti; pa kolikorkrat jo je odpravil, se je vnovizh

povernila — zelo do sanktusa. Sdaj pa je Boga ponishno poprofil, de naj ga reshi ptujih misel, ker bo opravljal tólikanj sveto opravilo; — in Bog ga je uflifhal. Pa kakor je odmasheval, se je poprenja misel s toliko mozhjó vernila, de se je dóbri pastir va-njo vdal, ker si je mislil: „Taka pobóshnost k preblasheni Marii Devizi bi utegnila vender le dobre nasledke imeti, — bom poskufil.“

Enajftiga grudna, bila je tretja adventna nedelja, osnani ta duhoven pred véliko masfo, de bo svezhér ob sedmih v farni zerkvi nekako opravilo s namenam, de bi po proshnji Mariiniga Šerza od usmiljeniga Boga spreoburnjenje grešnikov sprofil. Kakó frezhen je isidek tiga sazhetka bil, bogabojezhi duhoven takó-le perpoveduje: „Strah, nepokoj, in le malo upanja se je zeli dan v mojim ferzu meshalo: potem soditi, kólikor je bilo ljudi per véliki masfi, sim si mislil, jih bo svezhér komej sheftdeset, ali sedemdeset; ali ná! — ob sedmih sim nashel v zerkvi shtiri sto do pét sto ljudi. Vidil sim jih toliko v zerkev priti le ob vélikih prasniki, o Bosshizhi in o Veliki nozhi, sizer ne toliko, in slahti ne toliko mósh. Kaj jih je koli sem pergvalo? Vezhi del she niso vedili, kaj se je bilo sgodilo; zerkev so ob tako nenavad-

nim zhafu odperto nafhli, in fo va-njo prifhli.

Opravilo se je s vezhernizami Matere Boshje sazhélo. Ljudje fo bili fizer mirni, vender tako mersloferzhni, de nifo vedili, zhemu fo v zerkvi. Po vezhernizah je bil v kratkim nauku namen tiga opravila rasodet in rasloshen, ki fo ga prizhujozhi sheljno poflufhali. Kakó jim je ta nauk v ferze fégel, se je per molitvah pred shegnam pokasalo, ker fo jih vfi sa mafhnikam molili. Per lavretanfskih litanijah se je bila gorezhnost fhe bolj vnela, de fo befede: „pribeshalifhe grefhnikov!“ fami od sebe trikrat ponovili; tako tudi befede: „sanesi nam, o Gospod!“ — To duhovna, ki je pred fvetim Refhnjim Telefam klezhal, možhno v ferze gine; tajati se mu ferzé sazhne; povsdigne ozhi k Mariini podobi in rezhe: „O moja ljuba mati! ti flifhifh, s kakofhno ljubesnijo in saupanjem k tebi klizhejo; ti bofh fáj té uboge grefhnike refhila, kateri te fvoje pribeshalifhe imenujejo. O Marija! fprejmi to poboshno saveso, in v snamnje tiga fprofi, de se ta in ta I. fpreoberne; jutri pojdem k njemu v tvojim iménu.“

I. je bil ftar mosh vifoke pofvetne zhafti, pa flabe vere od mladih nóg. Bil je she zhes ofemdefet lét ftar, flép in bo-

lan, pa od duhovna nizh ni hotel flifhati. Defetkrat se mu je she ravno ta duhoven ponujal, pa nobenkrat ni bil sprejét. Dva-najftiga grudna — bilo je she po tiftih vezhernizah — se pastir vnovizh k njemu pokufi, in sopet ga hozhejo odpraviti, on pa se ni dal odverniti, in je bil po tem refpeljan k bolniku. Ko se je bil s njim nekoliko perjasno poménil, bolnik rezhe: „Gospod fajmoshter, prosim, dajte mi fveti shegen!“ Ko fim mu to sheljo spolnil — pripoveduje ta duhoven — mi on rezhe: „O kako dobro mi dé vafhe obifkanje: viditi vaf ne morem, pa vafho prizhujozhnoft zhutim; odkar fte per meni, zhutim mir, pokoj in vefelje, kakorfhniga fhe nifim imel.“ Viditi, de je tako omezhen, duhovnu ni bilo vezh teshko, ga napraviti, de se je fpovedal, in fвете sakramente prejél. Veliko miloft je Bog temu fpokorniku delil, on pa je vse dobro obernil. Shivel je she fhtiri mefze; je bil vef vdán v Boshjo fvelto voljo, je Boga perferzhno ljubil, in vflak dan v njegovo zhaft obernil.

Spreobernjenje tolikanj terdovratniga grefhnika, ki je vezh let bres fвете vére v flepoti shivel, je duhovnu vfo maloferzhnoft odvselo; terdno je saupal, de je njegovo djanje in prisadevanje Bogu prijetno, in de mu bo v tim ték in frezho dal. Na-

ménil si je bil namrežh napraviti bratovshino k zhafti „presvetiga neomadeshaniga Šerza Marije Devize;“ poštave je bil še spisal, in Pariški veliki škof so jih 22. Svezhana poterdili, in vanjo sapisovati dovolili. Kmalo se je v tisti fari vse spremenilo; ljudje so sazheli lepši shiveti, v zerkev pridno hoditi, pogosto prejemati svete sakramente, in od tistiga zhafa se je verstilo prezhudno spreobrnjenje sa spreobrnjenjem. Is prejemanja sakramentov o Veliki nozhi se vidi, kako vse drugazhi so bili sazheli ljudje shiveti. Smed 26000 do 27000 prebivavzov tiste fare — de se Bogu usmili! — jih ni bilo vezh kakor sedem sto in dvajset o Veliki nozhi v letu 1835 per svetim obhajilu. Tako je bila opefhala sveta véra! V letu 1838 pa jih je prejelo še dvanajst tavshent veliko-nozhno sveto obhajilo. In bilo je sanaprej zhedalje bolje; veliko sarafshenih gresfhnikov se je spreobrnilo, in rasodevala se je prezhudna gnada Gospodova, in velika mozh presvetiga Šerza Marije Devize. Gresfhniki vsi terdovratni so se sboljšhali in omezhili; ljudje, popolnoma od svetiga Boga odpadli, so se k njemu vernili; nesrezhni, v grehu ostarani, so se s folsami spovedovali. Tudi od telesnih bolesen so bili osdravljeni, slepi so spregledovali i. t. d.

Ker se je bilo na Mariino prošnjo še toliko prezhudnih spreobrnjenj sgodilo, je uni poboshni mafnik fklenil, bratovshino s njenimi postavami v Rim poterdit poslati, in profiti, de bi ta bratovshina Marije Devize v Parisu bila povsdignjena v poglavitno ali mater-bratovshino vse franzosovske deshele. V ferze je savefelilo svetiga ozheta papesha Gregorja XVI., ko so svedili, kako velike gnade so na prošnjo Mariiniga Šerza gresnikam v delesh prishle, ker Marija je bila vselej pribeshaliske gresnikov. Shelja je svetiga ozheta obfhla, de bi se vse kerfhanstvo té dobrote vdeleshilo; torej so bogabojezhimu duhovnu to prošnjo radi dovolili, in so fhe veliko vezh storili, ker so s raspisam v letu 1838, 24. Maliga Travná v Parisu per Marii Devizi napravljeno bratovshino njeniga neomadeshaniga Šerza sa spreobrnjenje gresnikov povsdignili v mater-bratovshino sa ves svet, in so ji dodelili vse odpustke, ki so v tih bukvah sapisani, in ktere imajo tudi druge bratovshine Mariiniga Šerza, kolikor so s materjo-bratovshino v Parisu fklenjene.

Ni isrezhi, kako hitro se je ta bratovshina po všim Franzosovskim, in po všim svetu rasfhirila. V dveh letih je bilo famo v Parisu ofem in petdeset tavshent devet

sto dva in fheftdefet va-njo sapifanih, in v drusih mestih in vaféh je imela ta poglavitna bratovfhina she sto fedem in ofemdefet poddrushniz. Od vsih ftrani fo terdovratne grefhnike v molitve matere-bratovfhine priporozhevali, in velikrat fo bili she tifti dan neutegama omezheni, ko fo bili s prishnize priporozheni. Misijonarji fo jo med divjaki napravili, ktere fo spreobernili; in fprofili fo vezhkrat s njo zhudno spreobernenje naj fvojeglavnishih nejevernikov. Kjer koli fo véni od té bratovfhine svedili, fo se je s veseljem in gorezhnostjo priprijeli. V letu 1843 je mati-bratovfhina v Parisu imela she tri tavshent tri sto fhtiri in ofemdefet poddrushniz. Šlifhi se, de, kjer se je ta bratovfhina prav prijela, se je véra poshivila, poboshnost sbudila, fveti sakramenti se bolj pogošto prejemajo, in zerkve se zhudno možno obifkujejo. Tako dobrotljivo se Deviza Marija fkasuje tiftim, sa ktere ljudjé per njenim maternim Šerzu pomozhi profijo. Pod njeno obrambo naj nobeden ne obupa, ker njena pomozh per Bogu je velika, in njena ljubesen do ljudi nima mére.

Duhovne dobrote bratovfhine.

Bratovfhina ima namen, po možni profhnji Mariiniga presvetiga Šerza spre-

bernjenje grešnikov in krivoverzov od Boga sprostiti. Ravno is tiga persadevanja pa tudi obilne gnade isvirajo.

Perva in nar vezhi gnada je gotovo ta, de se deleshne štoré Jesufoviga višoziga saflushenja in odrefšenja. Namen Jesufoviga odrefšenja je, grešni švét vezhniga pogubljenja otéti; in ta namen podpirajo tovaršhi bratovšhine, torej imajo delesh v Jesufovim saflushenji. Druga dobrota je vesela vešt, s vedno molitevjo k svelizhnanju neumerjazhkih dušh kej perpomozhi. K temu naš opominja šv. apostelj Jakop, rekozh: Moji bratje, ako je kdo smed val od refnize safhèl, in ga kdo spreoberne, vedi, kdor grešnika od njegove smote verne, otmè njegovo dušho smerti, in veliko grehov pokrije. 5, 19. 20. Tretja dobrota je, de perhajamo sami s tim smiram boljshi, in Bogu ljubshi; ker, zhe hozhe kdo sa spreobernjenje grešnikov s pridam moliti, mora sam spreobernjen biti.

Tim dobrotam šo šveti Ozhe Gregori XVI. šhe veliko odpustkov perštavili, ki se jih samorejo tovaršhi bratovšhine vdeleshevati. Dnevi popolnoma odpustkov šo: 1) dan sprejetja v bratovšhino, 2) prasniki bratovšhine ali: nedelja pred Šeptvagesimo, 3) Novo leto, 4) Švezhniza, 5) Mariino osnano-

vanje, 6) Mariino rojstvo, 7) Vnebovsetje, 8) zhiſto ſpozhetje, 9) ſedem ſhaloſt Marije Devize, 10) ſpreobernjenje ſvetiga Pavla, 11) prasniki ſvete Marije Magdalene, 12) ſv. Joſhefa, 13) ſv. Janesa Kerſt., 14) vſaki meſez dvakrat ob radovoljnih dnevih, ki ſe ſamorejo tudi ſa duſhe v vizah oberniti, 15) o ſmertni uri, ako ſe ſkeſano ſpovedó, in ſveto obhajilo prejmejo, in ko bi jim tiga ne bilo mogozhe, zhe preſveto ime Jeſuf ſ beſedo, ali v ferzu klizhejo, 16) ob dnevu, ko ſo bili kerſheni. Odpuſtke doſezhi, je potrebno, ſe ob imenovanih prasnikih ſ ſkeſanim ferzam ſpovedati, ſakrament ſvetiga Reſhnjiga Teleſa prejeti, in vſak dan „Zheſheno Marijo“ ſ perſtavkam: „O Marija, perbeſhalifhe greſhnikov, proſi ſa naſ!“ moliti.

V Jeſuſovim in Mariinim ſerzu je Bog obiln ſtudenez ſvoje neſkonzhne miloſti odperſa vſe ljudſtva in narode; iſ tih ſtudenzoſajémajmo ſhivesh ſa neumerjozhe duſhe! Veliko tavſhent jih je ſhe v neſrezhnikh smotah; veliko tavſhent popolnoma bres vére; koliko jih je pa med katoliſhkimi kriſtjani, kateri bres Boga v toliki flepoti ſhivé, de ni od nikódar upanja, de bi ſe kedej ſpoſnali, zhe jih ne bo Bog takorekozh perſilil ſ ſvojo prav poſebno gnado! Taka gnada ſpreobernjenja pa je dar Boſh-

ji, ki ga moramo od Boga profiti. Komur je tedaj per ferzu toliko milijonov sbéganih dufh, katerih vfaka je podoba Boshja, in vezh, kakor vef fvet vredna, bodi v ti bratovfhini, ali ne, naj fi prisadeva, po svoji smoshnosti, ali s uzhenjem, fvarjenjem, opominovanjem, s lepim sgledam, ali milovfhino, molitvijo, in kakor more, kej k fpreobernjenju grefhnikov pripomozhi. Ko bi kdo s lafnimi ozhmí vidil: sdaj sdaj se lozhi ena dufha v grehu, ki vekomej ne bo Boga gledala, obljubim, de bi on tudi umerl rad sa njo, ko bi jo s svojo fmertjo samogel obvarovati pogubljenja: pa s manjfhim trudam, kakor s fmertjo, samoremo veliko veliko sa tifte ftoriti, ki fo she bliso zhafne in vezhne fmerti, ako jih v molitvi, ali v prejemanji fvetih sakramentov priporozhujemo Jefusovimu in Mariinimu prefvetimu Šerzu. —

Bratam in feftram bratovfhine je v ta namen fvétovano, vfak dan moliti molitev: „Spomni fe, preufmiljena Deviza“ i. t. d.; vezhkrat fвете sakramente prejeti; ki premorejo, vbogajme dajati; in slasti prasnike bratovfhine s pridam sa grefhnike preshiveti. Prasniki bratovfhine pa fo: Prasnik Mariiniga Šerza drugo nedeljo po Velikim Šhmarnu; nedelja pred Šeptvagesimo, in sgorej imenovani prasniki, ob kte-

rih so popolnoma odpustki; in verh tih tudi vsaka fabota fkosi leto, posebno vsaka prva fabota v meszu. Ob fabotah fkosi zelo leto sunej vélike fabote se v Šhtrasburgu na Franzosovskim v fhkofijfki zerkvi per altarji shalofne Matere Boshje sjutrej o polifheftih sveta masha bere prezhistimu Mariinimu Šerzu v zhaft sa spreobernjenje gresfhnikov, s ktero naj bi se bratje in sesttre bratovfhine v duhu fklenili, in slasti té dni sa spreobernjenje gresfhnikov molili.

V f a k d a n j e o p r a v i l a k Mariinimu Šerzu.

J u t r a n j a m o l i t e v.

V iménu Boga Ozhetá, in Šina, in svetiga Duha. Amen.

Moj Bog in moj Gospod! k tebi povsdignem svojiga duha in te sahvalim is vsiga svojiga ferza sa fladki pozhitek te nozhí. Bodi zheshen in hvaljen, de si mi sopet dal en dan doshiveti, de samorem v vsih zhednostih rasti in tebi smiram bolj dopasti! Is ozhetovske ljubesni do mene si mi dosdej shivljenje ohranil, in si tako dobrotljivo sa-me fkerbel; jest

pa sim se ti sa té tolike dobrote s^{he}
 tako malo sahvalil! O predobrotljivi
 Ozhe, usmili se me! Ras^{svetli} s luzh-
 jo svoje gnade mojo dus^{ho}, de bom
 ves dan svojiga Svelizharja, Je-
 susa Kristusa, pred ozhmi imel, kateri
 je naj lep^{shi} sgled ponishnosti, lju-
 besni, pohlevnosti, poterpes^{hljivosti},
 de moje serze v s^{kerbeh} in nepokoji
 le v tebi pokoj in tolashbo najde.
 Ne daj v mojim serzu prostora so-
 vrashtvu, nevos^{hljivosti} in savidnosti;
 le resnizhna, nesamopridna ljubesen
 do blishnjiga naj v njem kraljuje.
 Obvaruj moj jesik, de ne bo nizh
 govoril, kar bi tebe rasshaliti uteg-
 nilo; nikar ne dopusti, de bi moji po-
 zhutki po rezheh hrepené^{li}, ktere
 v greh peljejo. Vodi vse moje sto-
 pinje, de se soper tvoje svete sapo-
 vedi ne pregres^{him}. Blagos^{lovi}, o
 Gospod! ta jutranji zhas^t moje dobre
 sklepe, mojo slabo voljo in moje
 serze, de namen doseshem, savoljo
 kteriga me je tvoja ljubesen stvarila.

Sahvalim te is globozhine svojiga serza, de si me bres vfiga mojiga saflushenja odreshil in posvetil, in k pravi veri svoje svete zerkve poklizal. Darujem ti svojo dusho in vse njene mozhi, svoje telo in vse njegove nagnjenja. To svojo daritev sklenem, o moj Bog! s nar svetejsihi daritvijo telefa in kervi Jesusa Kristusa, tvojiga edinorojeniga Sina, na vsih altarjih, kjer koli bo tebi, nebeshkimu Ozhetu, danf darovan. Vdeleshi me vsih gnad, ktere ta daritev pri tvoji neskonzhni milosti sadobi. Ljubesnjeni Jesus! uflishi moje sdi-hovanje in blagoslovi me, de bom poshivljen in s tolashbo svete vere k svojim opravilam shel; daj mi gnado, de v stiskah in nadlogah ne omagam, de tolashbe svetá ne ishem, temuzh, de poterpeshljivo svoj krish prenesem in se spomnim, de si tudi ti sa-me bres tolashbe na krishu visel. S tabo tedej grem k svojim opravilam; v tvojim presvetim imenu

in tebi v zhaſt naj ſe danſ vſe ſgo-
 di; dodeli mi mozh, tebi ſveſto ſlu-
 ſhiti, de ſe bom, zhe me Bog ſhe
 danſ s ſvetá poklizhe, veſeliti ſamo-
 gel, de ſim danafhnji dan doſhivel.
 Ofrezhi in oblagodari tudi moje ſtar-
 ſhe, perjatle, dobrotnike in vſe, s
 kterimi ſhivim. Šveta Marija, Mati
 Boshja, ſveti angelj varh, vſi ſvet-
 niki! proſite ſa-me, de po vaſhim
 ſgledu Boshjo voljo ſpolnim in vezh-
 no ſvelizhanje doſeſhem. Zhaſt bodi
 Bogu Ozhetu in Šinu in ſvetimu
 Duhu sdaj in na vſe vezhne zhafe!
 Amen.

M o l i t e v

k Materi Boshji.

O moja preljuba Mati, ſveta De-
 viza Marija! glej, jes, tvoj otrok,
 perbeſhim pod tvoje varſtvo ſoper
 vſe nevarnoſti in ſkuſhnjave danafh-
 njiga dneva! Darujem ti ſvoje ozhi,
 uſheſa, jeſik, roke in ſerze, de jih

vſiga greha obvárufjeh. Pridi mi na pomozh, de nikoli tvojiga Œina, ſvojiga Boga, ne raſſhalim. Kadar bodo ſkuſhnjave zheſ-me perderle, hozhem k tebi sdihovati in klizati: „Preſveta Deviza! v ſkuſhnjavi ſe ſnajdem, pomagaj mi!“ Veſ ſim Jeſuſov in Mariin; Jeſuſu in Marii ſim ſe ſa vezhne zhale v dar dal!

Po ſvojim ſvetim devifhtvu in neomadешanim ſpozhetji ozhiſti, o prezhiſta Deviza! moje ſerze, moje telo in mojo duſho v imenu Boga Ozheta in Œina in ſvetiga Duha. Amen.

Ponovljenje obljube ſa tovarſhe bratovſhine Mariiniga Œerza.

Œveta Marija, prezhiſta Deviza in Mati Boſhja! jeſ I. te iſvolim danſ in vſelej ſvojo goſpo, ſvojo ſrednizo in beſednizo, in terdno ſklenem, tvoje preſveto in neomadешano Œerze zhaſtiti, in nikoli nizh ne govoriti, ne ſtoriti, ne dopuſtiti, kar bi tvoje pre-

sveto, ljubesnjivo Šerze shaliti utegnilo. Obljubim ti s vso svestobo, smiram tako ponishno in zhisto shiveti, kakor si ti shivela, in si tudi persadevati, de bodo vsi moji blishnji tebe ljubili in tvoje presveto Šerze zhaftili. Vsemi me v svoje preljudesnjivo Šerze, prosim te, bodi mi pomozhniza v vsih mojih delih in ne sapusti me ob smertni uri! Amen.

M o l i t e v

k presvetimu Mariinimu Šerzu.

O zhisto, neomadeshano, sveto, preljudesnjivo Mariino Šerze! posdravim, zhaftim, hvalim, povishujem te, drago in imenitno delo vsigamogozhne roke Boshje, studenez vsih zhednost! vse to s tisto poboshnostjo, s katero so te poboshne serza vsih zhasov zhaftile in rasveselovale. Ti si po svoji svetosti, svestobi, ponishnosti, zhistosti, poterpeshljivosti in ljubesni nar vezhi dopadenje presvetiga

Jesufoviga Šerza! V tebi, o prezhista Deviza! v tvojim devishkim Šerzu gori nar vezhi ljubesen do Boga in shelja, vse ljudi k pravimu sposnanju Boga in k vezhnimu svelizhanju perpeljati. O sveta Marija! savoljo tvojiga ljubesnživiga mater-niga Šerza te prosim, sadobi mi mozh, vse, kar je gresfniga, is svojiga serza istrebiti, de bo podobno tvojimu zhistimu Šerzu. Šprofi meni, revnimu gresfniku, tudi gnado, svojiga Boga s saupljivim serzam ljubiti, de bom vreden, ga s tabo vred vekoma v nebefih gledati in vshivati. Po Jesusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Vfakdanja molitev

k Materi Boshji sa spreoburnjenje gresfnikov.

(Švetiga Bernarda.)

Spomni se, o preusmiljena Deviza Marija! de she nikdar ni bilo slifha-

ti, de bi kateri smed tistih od tebe
 sapušhen bil, ki so pod tvoje varstvo
 perbeshali, tebe pomozhi profili, in
 se tvoji proshnji per Bogu isrozhili.
 Poln tega saupanja hitim k tebi, o
 deviz Deviza! k tebi pridem, pred
 tabo stojim greslnik sdihajozh: Ne
 saversi mojih proshinj, o Mati Be-
 fede! temuzh milostivo me slishi in
 uflislihi. Amen.

*Sdihljeji k presvetimu Mariinimu
 Šerzu.*

O Mariino Šerze! ki si Jesufo-
 vimu Šerzu toliko podobno; sprosi mi
 gnado, de bo tudi moje serze Jesu-
 fovimu Šerzu podobno!

O Mariino Šerze! ki si vedno
 vneto od ljubeshi Jesufove; vshgi
 tudi moje serze s ognjem te lju-
 besni!

O neomadeshano Mariino Šerze!
 ozhisti tudi moje serze vsih grehov!

O krotko, ljubeshnjivo Mariino

Şerze! bodi v vſih mojih potrebah moja tolashba, in moje perbeshaliſhe ob ſmertni uri! O deviſhko, prezhiſto Mariino Şerze, dopadajenje Jeſuſoviga Şerza! ſproſi mi gnado, de bo tudi moje ſerze tvojimu Şinu dopadlo!

O Şerze Marije, Şerze Matere uſmiljenja! vlij v moje ſerze ljubesen, uſmiljenje in mir!

O Şerze Marije, Şerze Matere ſvete ljubezni! napolni moje ſerze s ſvojo ſveto ljubesnijo!

O Mariino Şerze! vſiga ſe ti darujem; ſprejmi me in varvaj me!

O Marija! po tvojim preſvetim Şerzu te proſim, ſadobi mi gnado ponishniga duha, zhiſtiga ſerza in teleſa in vedno budezhe veſti!

O ſveto, neomadeſhano Mariino Şerze! bodi vſelej in povſod ſpoſnano, ljubljeno, hvaljeno, blaſheno, zheſheno in povelizhevano!

Posamesne molitve enake ojstrim pufhizam.

Peklenfki duh, ftari foverashnik, si veliko persadeva soper poboshne; pa s Boshjo besedo svefta dufha hudizha premaga in ga pod nogami potapta; Boshja beseda je ojstra pufhiza soper foverashnika.

Zhe te tedej trohljivo meso v greh vle-
zhe, moli in rezi:

*„Presuni s svojim straham moje me-
fo, ker se tvoje sodbe bojim!“*

Zhe se hudo natolzovanje pertakne,
moli, in rezi:

*„Bog! stvari v meni novo ferze, in
obnovi v meni praviga duha!“*

Zhe te huda shalost ftiska, moli in rezi:

*„Daj mi spet veselje svojiga sveli-
zhanja, in s mozhnim duham me po-
terdi!“*

Zhe te nezhimurna hvala mika, moli:

*„Ne nam, o Gospod! ne nam, am-
pak svojimu imenu daj hvalo!“*

Zhe te obupnost nadlegva, moli:

*„Gospod! ti si moje upanje od moje
mladofti; od mojiga rojstva si ti moj varh!“*

Zhe se ferzu nizh ne ljubi, moli in rezi:

*„Pomagaj mi, in bom refhen, in
bom tvoje pravize vedno premifhljeval!“*

Zhe se ti delo perftudi, moli:

„Glej mojo niskost in moje delo, in odpusti mi vse moje grehe.“

Zhe te jesa moti, moli in rezi:

„Gospod! daj poterpeshljivost in mir svojimu hlapzu, de moja dusha ob nebeshko krono ne pride, ker si djal: V svoji poterpeshljivosti bote svoje dushe ohranili.“

Zhe te prevezh piti in jefti shene, moli in rezi:

„Nebeshko kraljestvo ni jed in pijazha, ampak mir in veselje v svetim Duhu. Duh je, ki oshivlja, meso ne ve-lja nizh.“

Zhe te kaj noviga flifhati ali lepiga viditi mika, moli:

„Vsa lepota kraljeve hzhere je od snotrej.“

Posebno velikrat moli:

„Meni pa je dobro, Boga dershati se, v Gospoda vse upanje staviti.“

Vezhkrat isrezi prav poboshno fladke imeni:

„Jesuf! Marija!“

Papesh Benedikt XIII. so tistim, ki te prefvete imeni poboshno isrekó, odpustke sa 50 dni dovolili.

„Bodi zheshenó, sveto in neomadeshano spozhetje prezhiste Devize Marije!“

Kdor to molitev poboshno moli, sadobi odpuške sa 100 let. Papesh Gregori XV.

„Jesus, Marija in Joshef! vam darujem svoje serze in svojo dusho!“

„Jesus, Marija in Joshef! slojte mi na strani v mojim sadnjim, smertnim vojskovanji!“

„Jesus, Marija in Joshef! v miru s vami naj se lozhi moja dusha!“

Papesh Pij VII. so tem, kateri te perferzhne molitvize poboshno in fkefano molijo, odpuške sa 300 dni dovolili.

„Nar pravizhnishi, nar vikshi, in nar vezhi ljubesni vredna volja Boshja naj se vselej sgodi, in naj bo hvaljena in povelizhevana vekoma!“

Kdor to molitev poboshno moli, sadobi odpuške sa 40 dni; in, kdor jo vsak dan moli, sadobi vsak mesez popolnoma odpuške, ako se, kateri dan si bodi, s resnizhno fkefanim serzam spové, presveto Reshnje Telo prejme, in sa ohranjenje svete zerkve moli. Pij VI. Pij VII.

„Vedno naj bo hvaljeno, zhesheho in povelizhevano nar svetejsi Reshnje Telo!“

Papesh Pij VI. dovolijo tistim, kateri to molitev poboshno molijo, enkrat na dan odpuške sa 100 dni; vsak zhetertik pa fkos leto, in vsak dan v osmini f. Reshnjiga Telefa ravno te odpuške trikrat, ako se ta

molitev trikrat moli. Kdor pa to molitev
fkosi mefez vsak dan enkrat moli, sadobi
popolnoma odpustke, ako v tistim mefzu,
kadar hozhe, sakramenta f. Pokore in f.
Refhnjiga Telefa prejme in v namen sve-
tiga Ozheta moli.

Vezherna molitev.

Kakor dan s Bogam sazhnefh, tako ga
tudi s Bogam konzhaj. S dobro vestjo se flad-
kejshi spi na terdi klopi, kakor s flabo vestjo
v mehki postelji. Koliko se jih je she v po-
steljo vleglo, de bi pozhili, pa niso najdlji
pozhitka, ampak smert, ktere podoba je
spanje! Sato vselej Boga sa vse dobrote
sahvali, preden pozhivat grefh; profi ga,
de ti da gnado, svoje grehe prav sposnati
in jih obshalovati; fkerbno sprashuj svojo
vest; ako te je tvojiga svelizhanja fkerb,
ti bo kmalo povedala, v zhém si se pre-
grefhil; obudi potem ferzhno kefanje, in
terdno fkleni, nizh vezh ne grefhiti.

Perferzhno se ti sahvalim, o pre-
dobrotljivi Bog! sa vse dobrote, ki si
mi jih danashnji dan na dufhi in na
telesu fkasal. Dal si mi shivesh in
obleko, sdravje in shivljenje; obvaro-
val si me po ozhetovsko toliko dufh-

nih in telefnihi nevarnost. Resnizhno, tvoje dobrote in tvojiga usmiljenja ni mére! Kolikrat sim she soper tebe, neskonzhno svetost, gresihil, in tvoja dobrotljiva roka me vender she vsak dan s novimi dobrotami obdaruje! Sato te bom zhaštil in hvalil ves zhaš svojiga shivljenja in vekomej. Ali moja mozh je slaba, moj jesik je ofkrunjen, moje serze je nezhisto; sato povabim k tvojimu zheshenju kraljizo nebes in semlje, prezhisto Devizo Marijo, s vso njeno nebesko trumo. S njenimi prezhistimi ustmi te hvalim, s njenim nar svetejšhim in neomadeshanim Šerzam ti darujem svoje revno serze; s njenim in vsih svetnikov saflushenjem ti darujem vse svoje djanje in nehanje, svoje dela in opravila, svoje shivljenje in svojo smert. O, ne saversi tega darú! Marija, Mati tvojiga edinorojeniga Šinú, ti ga pernese pred tvoj sedesh, na kterim kraljuješ od vekomej do vekomej. Amen.

Rasfvetli, o moj Bog! s svojo dobrotno luzhjo moj um, de vse svoje grehe, ki sim jih danf storil, na tanko sposnam; ta luzh naj ogreje moje merslo serze, de bom vse storjene grehe is serza obshaloval. Sdaj mi pa milostljivo svojo pomozh dodeli, de se prav isprafham.

Kako sim sinozh fpat fhel? kako sim davi vftal? ali in kako sim navadne molitve opravil? kako sim se per Boshji flushbi sadershal? ali sim morebiti notranje fvarjenja in gnade Boshje sametoval? sim klel? nepotrebno, grefhno, krivo se rotil? soper Boshjo previdnost godernjal? mi je manjkalo shive vere, terdniga upanja, gorezhe ljubeshni? fe nifim pregrefhil soper zerkvene sapovedi? sim se tako obnafhal, kakor sim davi fklenil? ali in kako sim svoje dolshnosti opravil? sim se vadil zhednosti, ki je moji grefhni navadi nafproti? ali sim bil framoshljiv feboj in s drusimi? ponishin? poterpeshljiv? persaneshljiv? krotak? pokorin? refnizhin? — (v miflih, sheljah, beseдах in djanji). — tresin v jedi in pijazhi? ali sim vse le savoljo Boga storil? ali sim fpokorne dela opravljal? ali sim od blishnjiga bres vsroka flabo miflil? sim ga po

krivim fodil? opravljal? sanizheval? se mu posmehoval? ga sovrashil? ali sim mu kej hudiga vofhil? ali ga fhe zelo poshkodoval? ali ga pohujshal s flabim sgledam? ali fhe mordè nalafh sapeljal? ali sim opustil, blish-njimu kej dobriga storiti, kar bi bil lahko storil? sim mu branil, greh storiti, kolikor je v moji mozhi bilo? sakaj sim ta ali uni greh storil? kaj se je is greha is-hajalo? i. t. d.

Is serza mi je shal, o moj Bog! de sim te sopet tolikrat danafhnji dan védama in nevédama rasshalil. Té in vse svoje grehe, ki sim jih ves zhal svojiga shivljenja storil, serzhno obshalujem, posebno sato, ker sim tebe s njimi rasshalil, ki si nar vezhi dobrota in ljubesen. Sovrashim vse svoje grehe, in ponovim terdni sklep, tebe, neskonzhno dobroto in svetost, nobenkrat vezh ne rasshaliti. Posebno terdno sklenem, v prihodnje se téga greha (imenuj ga) varovati, k kterimu sim tolikanj nagnjen. Le s svojo gnado me nikdar ne sapusti, in odpusti mi moje grehe, de, ko bi danafhnji dan sadnji mojiga shivljenja

utegnil biti, pred tvojim ojstrim sodnjim stolam milost sadobim. Prosim te, o milostivi Bog! po neskonznim saflushenji tvojiga edinorojeniga Šina, nashiga Gospoda in Svelizharja Jesufa Kristusa. Amen.

Sdaj se pa isrozhim v tvoje roke; varvaj me letó nozh vfiga hudiga; odverni salesovanje hudobniga duha, de se ne ofkrunim ne na dushi ne na telesu; pod tvojimi perutami naj mirno pozhiyam; usmili se me; v tebe, o Gospod! saupam; vekomej ne bom oframoten!

Prosim te tudi, o moj Bog! usmili se to nozh vseh nadloshnih, nesrezhnih, siromakov, bolnikov; daj jim lahko nozh, de bodo tebe, svojiga dobrotljiviga Ozheta, hvalili. Usmili se tudi vseh vernih duh v vizah in perpelji jih v vezhni pokoj svojiga nebeshkiga kraljestva.

Šveta Marija, prezhišta Deviza, sveti angelj varh, vsi svetniki in svetnize Boshje! stojte mi na strani in

zhujte nad mano, in zhe mi jutri dobrotljivi Bog da sdravimu vstati, vodite me po lepi poti kerfhanfskih zhednost, de pridem tje, kjer ni vezh nozhi, v kraljestvo vezhne luzhi in vezhniga pokoja, k Bogu Ozhetu in svojimu Gospodu in Svelizharju Jesusu Kristusu. Pozhivati hozhem v ime-nu Boga Ozheta in Šina in svetiga Duha. Amen.

Sdihljeji k prezhistimu Mariinimu Šerzu.

O prefladko Mariino Šerze! hvaljeno bodi in zhesheho sa vse usmiljenje in ljubesen, s katero si mi tolikanj dobrot sprofilo od svojiga Boshjiga Šina, nashiga Svelizharja! Daj, de tudi nozjoj moja dusha v tebi pozhiva, ker ti si moje perbeshalishe v nadlogah, moja tolashba v teshavah, moja pomozh v fili in potrebah. Zhuj, o preljubesnivo Šerze! nad mojo dusho in mojim telefam, de peklenfski

duhovi s svojim salesovanjem nizh ne opravijo soper mene. Bodi mi milostljiva, o Deviza! ki sdihujem k tebi is solsne doline toliziga terpljenja. O ko bi mogel, kakor ti, tudi jes, is ljubeshni umreti in vekomej vezhno Ljubeshen vshivati! O Marija! bodi vselej moja mati; sprejmi k sebi vse moje serze in nikar me ne sapusti. O prefladko, neomadeshano Serze Boshje Matere! refhi me, de te bom v tvojim velizhafstvu v nebesih gledal in zhastil vekomej. Amen.

Marija, blagoflovi me s svojim Sinam! Marija, osri se name, varvaj me, ker serzhno ljubim te!

Jesuf, Marija in Joshef! v vashe roke isrozhim svojo dusho!

II. Zerkvena poboshnost.

Raslaganje svete mashe.

Sveta masha je neisrezheno zhaftitljiva in imenitna daritev; sam **Jesuf Kristuf**, pravi shivi **Bog** in zhlovek, se v nji po mashniku sa nas svojimu nebeshkimu **Ozhetu** daruje, ga popolnoma pozhaftiti, sa dodeljene do-brote spodobno sahvaliti in potrebnih milost profiti od njega, posebno pa odpushenje grehov sadobiti in ljudi s njim — rassha-ljenim spraviti. Sveta masha je torej ravno tisti presveti dar, kateri je bil sa nas na krishu darovan, samo s tem raslozhkam, de se je na krishu **Jesufova** sveta kri prelila, sveta masha pa je nekervava daritev.

S kakoshno zhaftjo, ljubesnijo, pobosh-nostjo in zhiftoftjo ferza moramo tedej per tej nar svetejshi daritvi biti! Vsemimo si vezhkrat k ferzu, kar sam **Šin Boshji** pravi: „Zhe svoj dar prinesesh k altarju, in se tam spomnish, de ima tvoj brat kaj soper

tebe (de si kteriga rasshalil): puſti ondi ſvoj dar pred altarjem, in pojdi poprej ſpraviti ſe s ſvojim bratom, in tedaj pridi in daruj ſvoj dar“ (Mat. 5, 24.). Dokler imamo ſovraſhno, nevoſhljivo ſerze do bliſhnjiga, ali, dokler radovoljno v ſmertnih grehih ſhivimo: tako dolgo naſh dar Bogu nar ſvetiſhimu ne more dopaſti.

Ljubi kriftjan! de ſamoreſh ſpodobno in v Bogu ſbran per ſveti maſhi biti, ti je treba dobro vediti, kaj pomeni maſhnikovo djanje, in kaj pomenijo molitve per ſveti maſhi. Beri torej vezhkrat ob bolj perloſhnim zhaſu tole kratko raſlaganje ſvete maſhe, vender ne per ſv. maſhi, ker tedaj ſe morajo maſhne molitve moliti, kakor naſledujejo ſa raſlaganjem.

Pervi del ſvete maſhe.

Sazhetek.

Kadar maſhnik ſveto maſho ſazhne, ſe prekrisha v ſnamnje, de bi mogli kriftjani vſako delo v imenu trojediniga Boga ſazheti, in de hozbe maſhnik daritev ſvete maſhe preſveti Trojizi v zhaſt opravljati. Potem móli maſhnik dva in ſhtirdeſeti Davidov pſalm, s kterim ſi je David upanje delal, de ga bo Bog ſovraſhnikov re-

fhil; mafhnik ta pfalm moli, de se on in verni kristjani opominjajo, s saupanjem ftopiti k Boshjimu altarju, na katerim bo Jagnje Boshje nebeshkimu Ozhetu po mafhnikovih rokah darovano.

Ozhitna fpoved.

Ko mafhnik pfalm obmoli, se grefhnika obtoshi, ker ozhitno fpoved moli, ter profi angelje in fvetnike in prizhujozhe kristjane, de naj sanj molijo. Obshaluj tudi ti fvoje grehe in perporôzhi se fvetnikam, de bi sate Boga profili, in terdno fkleni, se is ljubesni do Jesufa vedno vfaziga greha varovati, Mafhnik gre sdaj k altarju in natihamo moli ter Boga profi, de bi njega in vernih ferza ozhiftil in jih vredne ftoril, perblishati se fvetimu altarju. Kadar k altarju pride, ga kufhne, in to tudi vezhkrat med fveto mafho ftori, de bi se fklenil s Jefufam, kteriga altar pomeni, in s fvetniki, kterih fvetinje fo v altarji fppravljene.

Perftop.

Mafhnik ftopi sdaj na levo ftran altarja, se pokrisha v snamnje, de se s Jefufam na krishu fklene, in bere is mafhnih bukev nektare befede fvetiga pifma, s kterimi sazhne Boga zhastiti in moliti.

Gospod! usmili se.

Potem gre masnik na fredo altarja in sazhne s flushabnikom proti f. Trojizi klizati trikrat: **Kirje elejfon**, to je: **Gospod**, usmili se; in trikrat: **Kriste elejfon**, to je: **Kriste**, usmili se; in spet trikrat: **Kirje elejfon**. — To pomeni, de moramo terdno v **Jesusa** saupati in se sanesti, de bomo po njegovi nefkonzhni milosti vse potrebno na dusi in na telesu dosegli, zhe ga bomo le refnizhno in stanovitno profili. Masnik ravno tiste besede vezhkrat isrezhe, opomniti nas, kolike de so nashe potrebe in de nam nikoli ni obupati, zhe nas **Bog** ravno kmalo ne uflifhi.

Gloria ali flava.

„Slava po vishavah **Bogú**, in na semlji mir ljudem, kteri so prave volje!“ so she angelji per rojstvu **Boshjiga Šina** prepevali. Ravno tako sdaj masnik moli sahvalno pesem, v kteri **Boga** zhafti in hvali sa njegove nefkonzhne dobrote in se vnovizh perporozhi milosti **Jagnjeta Boshjiga**.

Gospod s vami.

Masnik kufhne altar, se proti ljudem oberne ter jih posdravi, rekozh: „**Gospod s vami!**“ in to tudi vezhkrat med sveto

maſho ſtori, verne opomniti, de naj ſvoje miſli in ſhelje per Bogu imajo, in de naj s Kriftuſam ſklenjeni molijo, ker le po Kriftuſu morejo uſliſhani biti.

Sbirna.

Potem moli maſhnik na levi ſtrani altarja eno ali pa vezh molitev, kakor praſnik nanefe, kjer maſhnik tako rekozh miſli, ſhelje in proſhnje vſih vernih sbira ter jih proti Boſhjimu ſedeshu ob enim poſhlje, in Boga proſi pomozhi in uſmiljenja po Jeſuſu Kriftuſu. — Sato ſkleni tudi ti ſvojo ſerzhno molitev s molitvijo maſhnika in vſih vernih in boſh ſadobil, kar ti je v prid.

Berilo.

Sdaj bere maſhnik berilo, to je, nekoliko is ſvetiga piſma ali ſtare ali nove ſaveſe, poſebno is liſtov apoſteljnov, sato ſe mu tudi ſploh liſt pravi. — Sahvali Boga, de nam je po prerokih in apoſteljnih ſvojo ſveto voljo raſodel, de vemo, kaj je prav, kaj pa greh. — Potem ſe beró vezhi del nekteſe verſtize is Davidovih pſalmov ali pa tudi vzhafi is druſih bukev ſvetiga piſma.

Molitev pred ſ. evangelijem.

Maſhnik ſtopi v fredo altarja in nekoliko perklonjen moli in proſi Boga, de bi

mu ferze in ufta ozhiftil; sakaj, kdor hozhe Jesufa osnanovati, mora biti zhift v ferzu in govorjenji, poboshin v vſim ſvojim obnaſhanji in ſhivljenji. To naſ opomni, de naj ſveto piſmo in druge ſvete bukve ſpoſhtujemo, in pred njih branjem vſelej Boga proſimo raſſvetljenja uma in zhiſtoſti ferza, de bi ſvete beſede v ſvojim ferzu ohranili in po njih ſhiveli.

Evangelii.

Med to maſhnikovo molitvijo prenese fluſhabnik maſhne bukve na drugo ſtran altarja, kar pomeni, de ſo apoſteljni terdovratne Jude ſapuſtili in k nevernikam fhli, jim ſveti evangeli osnanovat. S de j v ſi vſtanejo in ſe prekrishajo na zhelu, na uſtih in na perſih. Vſtajeenje pomeni, de ſo verni perpravljenei na-glo vſe dopolniti, kar koli jim je v ſvetim evangeliſi ſapovedano, in vſe, tudi ſmert raji preterpeti, kakor ſveto vero ſapuſtiti. Snamnje ſv. krisha na zhelu pomeni, de ſe verni ne framujejo Jeſuſovih naukov; na uſtih, de ſo perpravljenei, jih tudi pred ſvetam pri-zhati; na perſih, de ſi hozhejo nauke ſveti-ga evangeliſi globoko v ferze vtifniti. Po ſbranim ſvetim evangeliſi kuſhne maſhnik evangeliſke bukve iſ zhaſti in hvaſeſhnoſti

do Jesufa, de nam je v svetim evangeliu pot v nebefa pokasal; savoljo téga se tudi flushabnik v imenu vernih Kriftufu sahvali s besedami: Hvala tebi, Krifte.

Vera.

Po evangeliu mafhnik vero moli, to je, kratek sapopadek vsih refniz, ki jih je kriftjanu verovati treba. Obudi tudi ti shivo vero in sahvali se ferzhno Bogu sa dobroto, de si k pravi veri poklizan, in terdno fkleni, nikdar ne poslushati posvetnih nevernikov, kateri kakor rjovezhi levi ishejo, koga bi od prave vere odtergali.

Drugi del svete mafhe.

Darovanje.

Kadar mafhnik vero smoli, kufhne altar, posdravi ljudi s navadnim posdravilam, in bere nekaj is mafhnih bukev. Potem odgerne kelih in daruje kruh in vino, ki je perpravljeno, spremenjeno biti v Jesufovo telo in njegovo presveto kri. Letó mafhnik daruje vezhnimu Bogu sa svoje grehe, pa tudi sa vse verne shive in mertve, in v spomin, de se je Jesuf sa naf na krishu daroval. Per daritvi se voda med vino permesha; to pomeni, de je Jesuf v svojo

Boshjo natoro zhlovefhko natoro vsel, in de je is Jesufoviga ferza, kadar je s fuzi-
zo prebodeno bilo, s kervijo vred tudi voda
tekla. — Šklêni per darovanji fvoje
molitve s mafhnikovimi molitvami
in daruj Bogú famiga febe.

Umivanje rok.

Po darovanji gre mafhnik na levo stran
in fi perfte umije v snamnje, kako fkerb-
no se mora vsih tudi nar manjfhih made-
shev ozhifiti, de bo daritev fвете mafhe
vredno opravljal; in naf s tem opomni, de
se moramo tudi vsih majhnih grehov ogi-
bati, ako hozhemo fвете obhajilo vredno
prejeti.

Molite, bratje!

Mafhnik gre fpet na fredo altarja in
perklonjen daruje kruh in vino, oboje ob
enim, prefveti Trojizi; potem se proti lju-
dem oberne in rezhe: „Molite bratje,“ naf
opomniti, de naj molimo, de bi to njegovo
in nafhe darovanje Bogu dopadljivo bilo;
de naj se v duhu sberemo, ker je she bliso-
tifi fveti zhaf, de se bota kruh in vino v
Jesufovo prefveto refhnje telo in kri fpre-
menila.

Tiha molitev.

Sdaj moli maschnik natihama eno ali vezh molitev, v katerih Boga prosi, de naj milostivo sprejme daritev, ki mu jo on s vérniki opravlja, de naj njega in vernike posveti.

Predglasje.

Maschnik sazgne potém moliti flavno molitev, ki se predglasje imenuje; v ti molitvi Boga hvali sa prejete dobrote, in ga ponishno prosi, de naj nam perpušti, ga zhaštiti in hvaliti s angelji, kateri neprenehama pojejo: Svet, fvet, fvet Gospod, vsigamogozhni Bog! — Škleni se tudi ti s angelji; povsdigni svoje misli proti nebesam, in is vsiga serza Boga zhásti in móli.

Spomin sa shive.

Sdaj moli maschnik pet molitev, v kterih moli sa vso katolishko zerkev in sa vse shive pravoverne kristjane in slahti, sa ktere je fosebno dolshan mashevati; prosi fvetnike, de bi tudi oni sa nas Boga profili; moli, de bi nas Bog perpeljal v nebeshko veselje; in se sadnjizh oberne k nebeshki-mu Ozhetu ter ga prosi, de naj fveto mozh da besedam, ki jih bo nad kruham in vinam isgovoril, kruh in vino v Jesufovo teló

in kri spremeniti. — Moli tudi ti sa vse shive, slahti, sa ktere si fosebno dolshan moliti, in profi Boga, de se vdeleshifh fadú, ki nam ga je Jesuf s svojo smertjo na krishu saflushil.

Tretji del svete mafhe.

Povsdigovanje.

Mafhnik v imenu Jesufa Kristufa kruh in vino s lastnimi Jesufovimi besedami in s Boshjo vfigamogozhnoftjo v prefveto teló in kri Jesufa Kristufa spremeni. To je nesapopadljiv zhudesh Boshje vfigamogozhnofti in ljubeshni! Jesuf, pravi shivi Bog in zhlovek, je sdaj na altarji in se daruje fvojimu nebeshkimu Ozhetu! S shivo vero in s terdnim saupanjem in s gorezho ljubeshnijo móli v podobi kruha in vina Jesufovo prefveto refhnje teló in kri, in daruj s Jesufam fklenjen famiga febe nebeshkimu Ozhetu; premifli, kako neisrezhenó je Jesuf terpel, ko je savoljo tvojih grehov na krishu kri prelival in umiral; sahvali ga sa to nefkonzhno ljubeshen, obshaluj fvoje grehe in terdno fkleni v prihodnje Jesufu

svesto flushiti. — Masnik povsdigne presveto teló in kri Jesufovo, de verniki Jesufa Kristufa v tem presvetim sakramentu s vezhi poboshnostjo in gorezhnostjo molijo; povsdigovanje pa tudi pomeni povsdigovanje Jesufa na krishu, ko se je sa odreshenje svetá svojimu nebeskemu Ozhetu daroval.

Po povsdigovanji.

Sdej masnik she nekte molitve moli, v katerih praviga shiviga Kristufa po Boshji in zhloveshki natori v podobi kruha in vina daruje nebeskemu Ozhetu v spomin njegoviga terpljenja, od smerti vstajenja in vnebohoda; v katerih Boga prosi, de naj na nas ho daritev s dopadajenjem pogleda in jo milostivo sprejme. — Prosi tudi ti ponishno, de bi bil deleshen té daritve in napolnjen s vso nebeshko dobroto in milostjo.

Spomin sa mertve.

Ko masnik imenovane molitve obmoli, štóri spomin sa dushe v vizah, to je, sa tiste dushe, ktere so se sizer v Boshji gnadi s tega svetá lozhile, pa vender niso bile dosti zhiste, de bi prezej v kraj vezhniga mirú in pokoja pershle. Tem dusham se posebno s sveto mas ho pomaga, de so prédreshene. — Spomni se tudi ti vernih

dufh v vizah, slaſti tiſtih, ſa ktere ſi poſebno dolſhan moliti.

Tudi nam greſhnikam.

Potem proſi maſhnik tudi ſa - ſe in ſa vſe prizhujozhe kriſtjane, de naj tudi njim Bog da priti v nebeſhko veſelje, v drushbo ſvetnikov. — Proſi tudi ti Boga uſmiljenja, in premiſhljaj, kako groſne bolezhine je Kriſtuf na kriſhu terpel, in je ſhe molil ſa ſvoje ſovraſhnike; tudi ti iſ ljubezni do Jeſufa ſvojim ſovraſhnikam odpuſti in moli ſa nje.

Ozhe naſh.

Maſhnik ſe ſdaj perpravlja, ſveto obhajilo vredno prejeti. To perpravljanje ſe ſazhne ſ molitvijo Ozhenafha, ki ga je ſam Boſhji ſin uzhil. Ta molitev vſe v ſebi ſa - popade, zheſar ſa duſho in teló potrebujemo. — Moli ozhenafh vſelej ſ ſbranim duham in ſ perferzhnoſtjo. — Maſhnik potem proſi, de bi Bog od njega in vſih kriſtjanov vſe hudo odvernili, de bi jim dal ſunanji in notranji mir; potlej prelomi ſveto hoſtjo ſ ſveto groſo zheſ ſredo v ſpomin, de je tudi Jeſuf Kriſtuf per ſadnji vezherji kruh prelomil, in, de ſe je Jeſufova duſha ob njegovi ſmertí od teleſa lozhila; prelomi pa

le podobo kruha, ne pa Jesufovigá telefa, ktero je po vftajenji od smerti neumerljivo, nizh vezh ne more terpeti, smiram oftane zelo; Jefuf je v vſih delih hoſtje veſ pri-zhujozh. — Maſhnik ſpuſti koſzhek ſvete hoſtje v ſveto reſhnjo kri, de ſe ſhnjo sme-ſha, v ſnamnje ſdruſhenja Jefufovigá te-lefa s duſho v grobu, Jefufovigá zhaſtitiga od ſmerti vftajenja in njegove popolne ſkle-nitve s nebefhkim Ozhetam po njegovim vnebohodu. — Premifhluj Jefuſovo ſmert, njegovo vftajenje in njegov vnebohod.

Zheterti del ſvete maſhe.

Jagnje Boshje.

Maſhnik ſe k Jefuſu perkloni, in proſi ſa-ſe in ſa verne Boshjiga ſſina, ki je Jagnje Boshje in odjemlje grehe ſvetá, de bi ſe naſ uſmilil in nam ſvoj mir dal; in ſe trikrat na perſi udari, naſ opomniti, de ſmo vſi greſhniki in de vſi Jefufovigá uſmiljenja potrebujemo. — Udari ſe tudi ti na perſi in ſpoſnaj ſvoje grehe.

Obhajilo.

Sdaj ſazhne maſhnik tri molitve ſapo-redama moliti, v kterih proſi Jefuſa, de naj da vſim udam katoliſhke zerkve mir in

edinoſt; de naj ga vſih njegovih grehov reſhi in nevredniga obhajila obvaruje. Potem vsame preſveto reſhnje teló v levo roko in s deſno ſe na perſi trikrat udari rekozh: **Gospod!** niſim vreden, de greſh pod mojo ſtreho, ampak rezi le s beſedo, in osdravljena bo moja duſha. Na to ſavſhije maſhnik Jeſusovo preſveto teló in njegovo reſhnjo kri. — Kdor ſe ne obhaja, ni deleſhin daritve ſvete maſhe. De boſh tedaj te viſoke daritve deleſhin, ſe obhajaj ſaj po duhovno, kadar ſe to ne ſgodi v djanji, to je, imej mozhne ſhelje Jeſufa **Kriſtufa** prejeti; proſi ga, de bi v te s ſvojo miłoſtjo perſhel in ti ſerze pre-naredil, de bi vreden bil ga kmalo tudi v djanji prejeti.

Obhajilna in poobhajilna molitev.

Po ſvetim obhajilu gre maſhnik na levo ſtran altarja in moli nektare ſvetopiſemſke beſede, ki ſe jim obhajilna molitev pravi, in ktere naſ opominjajo prasnika, ki ga zerkev tiſti dan obhaja; potem pa moli eno ali vezh molitev, ki ſe poobhajilne imenujejo, s kterimi maſhnik Boga ſahvali ſa ſveto obhajilo, in ga proſi ſa-ſe in ſa verne, de bi ſe vdeleſhili ſadú daritve ſvete maſhe, to je, de bi ſadobili odpuſhenje ſvo-

jih grehov, gnado sveto shiveti, in po smerti vezhno svelizhanje dosezhi.

Blagoslov ali shegen.

Sdaj she enkrat maschnik ljudstvo posdravi in rezhe: Pojdite, minula je masha; potem se oberne k altarju in prosi sveto Trojizo, de bi bila daritev svete mashe nji prijetna, vernim pa v odpushtenje grehov, ter se oberne proti ljudem in jih v imenu svete Trojize blagoslovi v snamnje, de sheli in pa Boga prosi, de bi bili vsi vprizhni kristjani deleshni téh milost, ki isvirajo is daritve svete mashe in de bi jih svesto v sebi ohranili.

Sadnji evangeli sv. Janesa.

Ko je maschnik vernike blagoslovil, gre na desno stran altarja evangeli sv. Janesa brat, in vsi verni vstanejo in se prekrishajo na zhelu, na ustih in na perseh. — Spomni se sdej s hvaleshnim ferzam vliga tega, kar je **Jesuf Kristuf** sa nas storil; pomisli she skrivnosti, ki so se per sveti mashi obhajale, in obravnaj svoje shivljenje po **Jesufovih** naukah, de bo shnjim **Bog** hvaljen in zheshen.

Molitve per sveti mashi v zhaft

presvetiga Jesufoviga Serza.

Molitev pred sveto masho.

O Jezus, moj Bog in Svelizhar, tvoja ljubesen nima konza! Na svetim krishu si sa nas svojo drago kri prelil in umerl; in ta tvoja smert se vsak dan nekervavo ponavlja na altarjih! O moj Jezus! ker terdno verujem, de je sveta masha ravno tista daritev, ktero si nekdaj kervavo na krishu opravil, oshivi mojo dusho s shivo vero, de sveto masho s tako poboshnostjo in gorezhnostjo slislim, kakor de bi bil na gori Kalvarii pod krishem, in kakor de bi vidil s svojimi ozhmi vse angelje, ki ta altar obdajajo in tebe, svojiga Gospoda in Boga, zhašte in molijo. S tvojim preljubesnjoivim Serzam svoje serzé sklenem, in tako sklenjeno darujem per ti sveti mashi vsigamogozh-

nimu vezhnimu Bogu. Šlišhati she-
lim to sveto masno v zhašt presvete
Trojize, v tvoje povelizhanje, moj
Jesuf! v zheshenje tvojiga presveti-
ga Šerza, v veselje tvoje devishke
Materi, vseh angeljev in svetnikov,
v tolashbo vseh vernih duh v vi-
zah, v odpushtenje svojih grehov in
grehov vesoljniga sveta, v sahalo
sa vse dobrote, v sadobljenje novih
gnad, in vsem v prid, sa ktere sim
posebno dolshan moliti. Dodeli mi,
o Jesuf, de bom s tem namenam
resnizhno v zhašt in veselje tvojiga
presvetiga Šerza per sveti masni.
Amen.

Pervi del svete masne.

Sazhetek. Ozhitna spoved.

V prah se ponisham pred tvojo
neskonzhno visokostjo, o moj Bog!
osri se na-me! de se moje serze v
tebi rasveseli. Nikar me ne sodi po
velikosti moje hudobije, ampak po

svoji neskonzhni milosti. Is globozhine svojiga serza klizhem k tebi, moj Bog! uflischi mojo molitev, nagni se k meni, de milost najdem pred tabo. S rastertim serzam klizhem k tebi, o Bog! in se spovem Marii, prezhisti Devizi, svetima aposteljnama Petru in Pavlu, in vsm svetnikam, de sim, o Gospod, gresnil, in mi je is serza shal, de sim pred teboj sadolshen, filno sadolshen. Letó je moje edino upanje, de me sdaj Jesus s teboj spravlja! Presveto Šerze! dodeli mi skesaniga in ponishniga duha, de se vdelehim té spravne daritve in tvoje ljubeshni in dobrote.

Vsdigni se sdaj, moja dusha, in povelizhuj Gospoda, ker ti je velike rezhí storil. O de bi moja molitev kakor drago in lepo dishezhe kadi-lo v nebese perfhla in bila uflis-hana po proshnji vsih svetnikov, posebno kterih svetinje so v altarji! Po Jesusu Kristusu, Gospodu naslim. Amen.

Perstop.

V duhu saupanja sazhnem, o prefladko Šerze, s besedami svetiga pisma, ktero takó le od tvoje ljubesni, moj Svelizhar! prizhuje:

„Gospod se bo usmilil po bogastvu svojiga usmiljenja; sakaj ne ponishuje in ne savershe on rad zhloveshkih otrok. Dober jim je Gospod, kateri vanj upajo, dufhi, ki ga ishe.“
(Jer. shal. pef. p. 3.)

Hvalite Gospoda, hvalite Gospoda.

„Vezhno bom Gospodovo usmiljenje prepeval od roda do roda.“
(Pf. 88.)

Zhaft bodi Ozhetu in Šinu in svetimu Duhu.

Kakor je bila v sazhetku in sdej in vselej in vekomej. Amen.

Gospod, usmili se! Kriste, usmili se! Gospod, usmili se!

Gloria (flava.)

O prefladko Šerze Jesufovo!

daj mi gnado, te vredno zhaſtiti in hvaliti. O ko bi ti mogel s vſimi angelji hvalno peſem ſapeti: Šlava (zhaſt in hvala) tebi po viſhavah in mir na ſemlji ljudém, kateri te ljubijo! Hvalimo te, zhaſtimo te, mólimo te, povíſhujemo te. Sahvalimo ſe ti ſavoljo tvoje zhaſti, Goſpod — Bog, nebeſhki kralj, edinorojeni Šin Boga Ozheta, kateri grehe ſvetá odjemljeſh, ſprejmi naſho proſhnjo, uſmili ſe naſ; ker ſam ti ſi ſvet, ſam ti Goſpod: ti ſam nar víkſhi, Jeſuf Kriſtuſ ſ ſvetim Duham v zhaſti Boga Ozheta. Amen.

Goſpod bodi ſ nami,
In Jeſuf v vſih naſhih ſerzih.
Goſpod, uſliſhi mojo molitev;
In moje vpitje naj pride do tebe.

Sbirna.

O Bog! kateri ſi preſveto Šerzé Jeſufa, ſvojiga Šina, naſhiga Goſpoda, ſvojim vernim preljubesnjivo ſtoril; dodeli miſoſtljivo, de ga na

semlji tako zhaštimo in ljubimo, de po njem in sh-njim tebe ljubiti in od tebe in od njega enkrat v nebesih vekomej ljubljeni biti saflushimo. Po ravno tistim Jesusu Kristusu, Gospodu našim, kateri s teboj shiví in kraljuje v edinosti svetiga Duha Bog vekomej. Amen.

Berilo.

(Is lista sv. Pavla aposteljna do Efeshanov v 3. p.)

„Bratje! meni nar manjšhimu med vsimi svetimi je dana ta milost, med neverzi osnanovati nesapopadljivo bogastvo Kristusovo, in vse rasvetliti, kakoshno je podeljenje skrivnosti od vekomej skrite v Bogu, kateri je vse stvaril. Savoljo tega priklanjam svoje kolena pred Ozhetam Gospoda našhiga Jesusa Kristusa, kateri je Ozhe vliga, kar je v nebesih in na semlji, de vam da po bogastvu svoje zhašti možno uterditi se po njegovim Duhu v notranjim zhloveku, prebivati Kristusu po véri

v vaših serzih; de v ljubeshni ukoreninjeni in uterjeni morete uméti s vsemi svetimi, kakoshna je shirokost in dolgot, visozhina in globozhina; tudi sposnati ljubeshen Kristusovo, ktera um preseshe, de ste napolnjeni s vso polnostjo Boshjo.“

(Jer. shal. p. 1.) O vi vsi, kateri po poti memo greste, glejte, in pomislite, zhe je kaka bolezhina, kakoshna je moja bolezhina!

(Jan. 13.) Ker je ljubil svoje, ki so bili na svetu, jih je do konca ljubil. Hvalite Gospoda, hvalite Gospoda!

(Mat. 11, 12.) Uzhite se od mene, ker jest sim krotak in is serza ponishen, in bote pokoj nashli svojim dusham. Hvalite Gospoda!

Molitev pred svetim evangelijem.

Bog! kateri si usta preroka Jesaija ozhistil s shivim oglam, ozhisti tudi moje serze in mojo dusho, de bom vreden slishati sveti evangelij, in bla-

goslovi me, de ga tudi v svoje svelizhanje umém. Amen.

Evangelii.

Gospod bodi s nami,
In Jesus v vsih naših serzih.

Evangelii fv. Janesa v 19. poglavji.

„Judje tedej, (ker je bil dan perpravljanja) de bi ne ostale na kri-shu trupla v saboto, (tisti sabotni dan namrezh je bil velik), so Pilatusha profili, de bi se jim kosti poterle, in de bi se snéli. Vojshaki so torej prishli, in so pervimu sizer sterli kosti, in drugimu, kateri je bil s njim kishan. Ko so pa do Jesufa prishli, so vidili, de je she mertev, in mu niso kosti sterli; ampak eden vojakov je s sulizo njegovo stran odperl, in sdajzi je tekla kri in voda is nje. In kateri je vidil, je prizheval, in je resnizhno njegovo prizhevanje, in on vé, de resnizo govori, de tudi vi vérujete.“

O de bi tudi vse moje shivljenje tebi, moj Jesuf! in tvojimu Šerzu v môzhi evangelija vedno svesto prizhevanje dajalo!

Véra.

Moj Bog in Svelizhar! is vfiga svojiga serza klizhem in sposnam s sveto zerkvijo:

Verujem v eniga samiga Boga, Ozheta vfigamogozhniga, stvarnika nebes in semlje, vseh vidnih in nevidnih rezhi. In v eniga Gospoda Jesusa Kristusa, Šina Boshjiga edinorojeniga, kateri je rojen is Ozheta od vekomej, kateri je Bog od Boga, luzh od luzhi, pravi Bog od praviga Boga, kateri je rojen in ne storjen, kateri je s Ozhetam vred eniga bistva, po katerim je vse stvarjeno, kateri je savoljo naš ljudi in savoljo našhiga svelizhanja s nebes pershel, in je po svetim Duhu is Marije devize mesó nase vsel, ter se vzhlovezhil. Je tudi krishan bil sa naš pod

Ponzjem Pilatam, terpel, in bil v grob poloshen. Tretji dan pa je vstal od mertvih po besedah pisem. Je shel v nebesa. Sedi na desnizi Ozhetovi, in bo spet pershel s flavo sodit shive in mertve; in njegovima kraljestvu ne bo konza. Verujem v svetiga Duha, Gospoda in oshivljavza, kateri is Ozheta in Šina is-haja, kteriga s Ozhetam in Šinam vred in enako molimo in zhaštimo, kateri je po prerokih govoril. Verujem eno sveto, katolišhko in apostoljško zerkev. Verujem en kerst v odpushtenje grehov. Verujem vstajenje mertvih in prihodnje shivljenje. Amen.

Drugi del svete mashe.

Darovanje.

Vem, moj Bog, de serza skushash in priprostost ljubish; sato sim tudi jes v priprostosti svojiga serza s veseljem vse to daroval in sim tvoje ljudstvo, ktero se tukaj snajde, s ne-

isrezhenim veseljem vidil tebi rado-
voljne darí darovati; **Bog** Israelov!
ohrani na vezhno to voljo njih ser-
za. Hvalite Gospoda! (I. Kron. 29,
17. 18.)

Vsemi, vfigamogozhni vezhni **Bog**!
ta prezhisti dar, kteriga jes s tvojim
maschnikam tebi darujem v sposnanje,
de si ti **Bog** vseh rezhi Gospod, in
de imash sam oblast nad vse stvarí;
darujem ti ga v spomin terpljenja,
vstajenja in vnebohoda Jesufa Kri-
stusa in k zhasi svete Marije vselej
devize in vseh svetnikov. In kadar
bo ta dar po besedah tvojiga mas-
nika spremenjen v presveto teló in
v presveto reshnjo kri Jesufa, tvo-
jiga Šina, vsemi ga tudi v odpu-
shenje naših breshtevilnih grehov,
v sahvalo sa toliko dobrot, s kteri-
mi si nas tolikrat obdaroval, v sa-
dobljenje vseh nam potrebnih milostí,
v prid vseh shivih in mertvih. Šprej-
mi pa tudi moje serzé, o **Bog**, in
vse, kar imam. Švoje serze sklenem

s tvojim Šerzam, o moj Jesuf, in ga darujem Gospod-Bogu s tisto ljube-
snijo, s katero si se ti sa naš gres-
nike vel zhaš svojiga shivljenja Bo-
gu daroval. O Gospod! ozhisti moje
serze vsih makeshev, de ti bo moj
dar prijeten.

Tako prosim in sklenem svojo
molitev s molitvijo vsih vernih, po-
sebnost tistih, kateri Jesufovo presveto
Šerze zhašé, in sdaj tukaj s mano
ali kjer koli si bodi po svetu sveto
masho slifhijo.

Umivanje rok.

O moj Bog! ozhisti mojo dušo
s prezhisto kervjo svojiga ljubesnji-
viga Šina Jesusa Kristusa vsih gres-
nih in nezhistih misel in sheljá, de
bo zhistá, kakor beli kruh na altarji,
de bo dopadla preljubesnživimu Šerzu
Boshjimu.

Molite, bratje!

Gospod! sprejmi ta dar is rok

svojiga maslnika v hvalo in zhaft
svojiga imena, tudi v prid nash in
vse svoje svete zerkve.

Tiha molitev.

Dodeli nam, o Bog! te prosimo,
de sveti Duh v nas tisti ogenj vshgè,
kteri je v Jesufovim Šerzu gorel, in
kteriga je Jesus Kristus na svet per-
nesel in povsod vshgati hotel, kteri
s teboj shiví in kraljuje v edinosti
svetiga Duha Bog vekomej. Amen.

Predglasje.

Špodobno in dolshnost je, prav
in dobro, de ti vselej in povsod hvalo
dajemo, sveti Gospod, vfigamogozhni
Ozhe, vezhni Bog! po Kristusu Go-
spodu nashim, po kterim je luzh tvo-
jiga sposnanja in tvoje ljubeshni nam
všim svetila, in kteri nam je v sastavo
svojih obljub v ti špravni daritvi svoje
Šerze dal. Sato s všimi angeli in
gospodstvi, s všimi oblastmi in nebe-

fhkimi mozhmi in s svelizhanimi Kerubini in Šerafini enoglasno rezhem:

Švet, švet, švet je Gospod vſigamogozhni Bog! Šveto je Jeſusovo Šerze, polne ſo nebela in ſemlja njegoviga velizhaſtva! V prahu klezhim pred tabo, vezhni Bog! in moj duh ſe povſdiguje v nebela, kjer Jeſus, ſrednik ſa-me in ſa veſ ſvet, pred tvojim oblizhjem proſi in ti ſvojih pet kervavih ran, poſebno rano ſvojiga preljubeshnjiviga Šerza kaſhe, in kateri naſ, ker je vezhni veliki duhoven, s teboj pravizhnim Bogom ſpravlja. Blagoſlovi, o Bog! to daritev in osri ſe miſloſtljivo s ſedesh ſvojiga neſkonzhniga uſmiljenja na ſveto zerkev po veſoljnim ſvetu, pa tudi na ſvojiga flushabnika naſhiga papeſha I., naſhiga ſhkofa I. in naſhiga zefarja I., in na vſe, kateri ſe prave katoliſhke, apoſtoljſke vere derſhé; vſim naj bo ta daritev v svelizhanje; poſebno te pa proſim, ſpomni in uſmili ſe, o Gospod! ſvojih flu-

shabnikov in flushabniz. (Tukaj imenuj v mislih tiste, sa ktere si posebno dolshan, in sa ktere si se namenil moliti).

Sa te in vse, kterih vero posnafh in poboshnost vidish in sa ktere hozhesf, de se ti daruje ta daritev svete mafhe, klizhem k tebi, nebeshki Ozhe! in sklenem klizanje svojiga serza s saflushenjem in proshnjo visoko zhaftitljive Marije devize, pa tudi tvojih svetih aposteljnov Petra in Pavla, in s saflushenjem in proshnjo vsih drusih aposteljnov, marternikov, sposnovavzov in deviz, v njih hvalo in zhaft, de bomo s njimi vsi ena Boshja drushba po nashim Gospodu Jesufu Kristufu. Naj mi stojé na strani vsi, in naj povsdignejo mojo poboshnost, in vnamejo gorezhnost, sakaj she se odpirajo nebefa in Jesuf pride s nebeshkiga sedesha na ta altar.

Tretji del svete mafhe.

Povsdigovanje.

Sdaj sdaj bo ponovljena pred mojimi ozhmi sadnja vezherja in

darite v našu svetiga krisha. Spolnujejo se besede ljubesnigiga Odreshenika: „Glejte! jest sim s vami vse dni do konza svetá.“ —

Pred svojim terpljenjem tisto nozh je vsel Jesus kruh v svoje svete in zhaftite roké, je vsdignil ozhi proti nébu k Bogu, vsigamogozhnimu Ozhetu, je njega sahvalil ter kruh posvetil, raslomil in dal svojim uzhenzam, rekozh: Vsemité in jejte vsi od tega: sakaj to je moje teló.

O Jesus, predobrotljivi moj Svelizhar! ki si bil radovoljno sa naš na krish povsdignjen in preboden; molim te, sahvalim te, shal mi je, de sim greshil.

O Svelizhar! bodi mi milostiv, in odpusti mi moje grehe, ker je tvoje Serzé savolj njih bilo s britkostjo in shalostjo napolnjeno.

Ravno takó je vsel Jesus po vezherji tudi prezhudni kelih v svoje svete in zhaftitljive roké, sahvalil nebeshkiga Ozhetá, ter ga dal svojim uzhenzam, rekozh: Vsemité in pite vsi is njega. Sakaj to je kelih moje kervi, nove in vezhne

saveše, skrivnost vere, ktera bo sa val in sa njih veliko prelita v odpu-
ščenje grehov. Kolikorkrat bote to
delali, storite v moj spomin.

O presveta rešnja kri, ktera si
s vodo vred tekla is prebodeniga Je-
sufoviga Šerza, bodi sto tavshentkrat
zhešhena! Tebi je moje serze odperto;
operi ga vseh madeshev, po-
terdi ga soper vse grehe,
omezhi ga v ljubeshni do Je-
sufa, kteri te je is svoje strani prelil.

O Jesuf! tebi shivim; Je-
suf! tebi umerjem; Jesuf! tvoj
sim shiv in mertev. Amen.

Po povsdigovanji.

Zhešheno in hvaljeno bodi tvoje
nefkonzhno usmiljenje, o moj Jesuf,
moja ljubeshen in moje edino hrepe-
nenje! Zhešheno bodi vse tvoje shiv-
ljenje, tvoje terpljenje in tvoja smert,
tvoje zhaftitljivo od smerti vstajenje
in tvoj vnebohod; zhešheno bodi vse,
kar si na semlji sa nafhe svelizhanje

storil, in vsa tvoja zhaštitljivost bodi vekomej zheskena in hvaljena! Takó se sahvalimo, tebi, dobrotljivi Odrëshenik! in ponishno darujemo nebeskimu Ozhetu tvoje presveto teló in tvojo reshnjo kri. Vezhni Ozhe! kakor si bil sprejel darí pravizhniga Abeljna in daritev nashiga ozhaka Abrahama in pa sveto daritev, ktero ti je daroval tvoj veliki duhoven Melkisedek, tako tudi sdaj milostljivo poglej s nebes in sprejmi po rokah svetiga angela ta sveti dar, ne samo sa vse shive, ampak tudi sa vse verne dushe, ki v vizah grosovitno terpé in se sa svoje grehe pokoré.

(Tukaj imenuj tiste verne dushe, sa ktere si posebno dolshan in sa ktere si se namenil moliti.)

Spomni se, predobrotljivi Bog! téh in vsih vernih dush po velikosti svojiga usmiljenja. Jesusova reshnja kri jih ohládi, tolashi in reshi, de bodo v drushbi s tvojimi svetimi aposteljni in muzhenzi in s vsimi tvojimi svetniki, v kterih drushbo tudi nas greshnike

vsemi, ne savoljo nashiga saflushe-
nja, ampak savoljo svoje persanash-
ljivosti po Kristusu, Gospodu nashim.
Po njem, sh-njim in v njem bodi te-
bi, Bogu Ozhetu vfigamogozhnimu,
v edinosti svetiga Duha vfa zhast in
flava vekomej. Amen.

Ozhe nash.

Po Jesusu, tvojim edinorojenim
Šinu, opominjani in s njegovim Bosh-
jim naukam poduzheni si upamo svoje
ozhi k nebesam povsdigniti in s nje-
govimi besedami k tebi klizati:

Ozhe nash, kateri si v nebesih. Po-
svezheni bodi tvoje ime. Pridi k nam
tvoje kraljestvo. Sgodi se tvoja volja,
kakor v nebesih, tako na semlji. Daj
nam danš nash vsakdanji kruh. In
odpušti nam nash dolgé, kakor tudi
mi odpushamo svojim dolshnikom. In
nas ne vpelji v skušnjavo. Temuzh
refhi nas od hudiga. Amen.

Refhi nas, prosimo, Gospod Bog!
vselej dušnih in telesnih slegov;

odverni vso zhašno nesrezho, kolikor ni potrebna k našimu svelizhanju; dodeli nam mozh v skušnjavi; daj nam, ki smo grešili, serzhno obshalovanje, de se sopet k tebi vernemo; daj nam snotranji in sunanji mir in reshi naš vselej nar vezhiga slega, greha, po ravno tistim Jesusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Zheterti del svete mashe.

Jagnje Boshje.

Jagnje Boshje, ki odjemljesh grehe sveta, savoljo svojiga preljubesnživiga Šerza usmili se naš!

Jagnje Boshje, ki odjemljesh grehe sveta, savoljo svojiga preljubesnživiga Šerza usmili se naš!

Jagnje Boshje, ki odjemljesh grehe sveta, savoljo svojiga preljubesnživiga Šerza daj nam mir!

Obhajilo.

Gospod Jesus Kristus! kteri si toli-

krat rekel svojim aposteljnám: „Mir vam sapustim, svoj mir vam dam,“ ne glej mojih grehov, ampak vero svoje svete zerkve; daj ji mir in edinost, moji dushi pa spravo, mir in ljubezen, preden si upam, tebe v duhu prejeti.

O Jesuf, Šin shiviga Boga! kateri si po Ozhetovi volji s svetim Duham vred svet s svojo smertjo odreshil, reshi me s tem presvetim telesam in svojo presveto kervjó vseh mojih grehov; daj, de se vselej tvojih sapoved deršim, in ne dopusti, de bi se kde od tebe lozhil. Sakrament tvoje ljubesni, kteriga se s maschnikam v duhu prejeti predersnem, mi ne bodi v sodbo in pogubo, ampak naj mi bo sdravje dushe in telefa, po tebi, moj Jesuf! Amen. In tako hrepenim po tebi in klizhem is globozhine svojiga serza:

Gospod! nisim vreden, de gresh pod mojo streho, ampak rezi le s besedo, in osdravljen bo moja dusha.

Gospod! nisim vreden, de
gresh pod mojo streho, ampak
rezi le s besedo, in osdravlje-
na bo moja dušha.

Gospod! nisim vreden, de
gresh pod mojo streho, ampak
rezi le s besedo, in osdravlje-
na bo moja dušha.

Resnizhno nisim vreden, o Jesus,
moj Svelizhar in moja ljubesen! de
gresh v moje serze; pa savoljo svoji-
ga predobrotljiviga Šerza mi bodi mi-
loščljiv, rezi le besedo in osdravi mojo
dušho. Pridi, o Jesus! pridi saj po
duhovno v moje serze in fklêni po-
polnoma moje serze s svojim Šerzam.
O Jesus! v tebe verujem, v tebe upam,
tebe ljubim zhes vse; stori mozh-
nejshi mojo vero, poterdi moje upanje
in vshgì mojo ljubesen! Pomagaj mi,
o Jesus! in daj, de shivim po tvojim
nauku. Vnêmi moje serze, de bo v
njem gorela popolnoma ljubesen do
tebe, moj Jesus! de v tebi shivim in
v tebi umerjem, o preljubesnivi Je-

suf! — **Jesuf!** vef shelim tvoji biti,
le tebi hrepenim shiveti sdej in ve-
komej. Amen.

Obhajilna molitev.

Pokusite in glejte, kako sladak
je Gospod. Vezhno je njegovo usmi-
ljenje. Hvalite Gospoda!

Poobhajilna molitev.

S presvetim Sakramentam poter-
jeni in poshivljeni te prosimo, Gospod
Jesuf Kristuf! de bomo, ko smo slad-
kost tvojiga Šerza pokusili, vselej bres
greha in v zhednostih tebi vedno bolj
podobni, ki shivish in kraljujesh s Bo-
gam Ozhetam v edinosti svetiga Du-
ha, Bog vekomej. Amen.

O Bog! ki si svoje pravoverne slu-
shabnike v eni veri in v eni misli
ozhishil, dodeli, de le to ljubimo, kar
ti sapovesh, in le tega perzhakujemo,
kar ti obetafh in kar je nam v prid,
de bodo nashe serza, ker je vse zha-
no minljivo, le po nebesih hrepenele,

kjer je vezhno veselje; po Jesufu Kristufu, Gospodu nashim. Amen.

Gospod bodi s nami,
In Jesuf v vseh nashih serzih.

Blagoslov.

Jesuf! ki si svoje uzhenze blagoslovil, preden si se od njih vsdignil, blagoslovi tudi mene po mashniku v imenu Ozheta in Šina in svetiga Duha. Amen.

Tvoj blagoslov naj me spremlja per vseh mojih opraviilih, naj me obvaruje vsiga hudiga, in naj me poterduje v vsem dobrim! Amen.

Sadnji Evangeli.

Evangeli sv. Janesa v 1. poglavji.

V sazhetku je bila Beseda, in Beseda je bila per Bogu, in Bog je bila Beseda. Ta je bila v sazhetku per Bogu. Vse je po nji storjeno, in bres nje ni nizeh storjeniga, kar je storjeniga. V nji je bilo shivljenje, in shivljenje je bilo luzh ljudi. In luzh

v temi sveti, in temà je ni sapopadla. Bil je zhlovek poslan od Boga, kterimu je bilo Janes ime. Ta je prishel v prizhevanje, de je prizheval od luzhi, de bi vsi verovali po njem. On ni bil luzh, ampak de bi prizheval od luzhi. Bila je prava luzh, ktera rasvetli vsakiga zhloveka, kateri pride na ta svet. Na svetu je bil, in svet je po njem storjen, in svet ga ni sposnal. V svojo lastino je prishel, in njegovi ga niso sprejeli. Kolikor pa jih ga je sprejelo, jim je dal oblasti Boshjim otrokam biti, njim, kateri verujejo v njegovo ime; kateri niso is volje mesa, ne is volje mosha, ampak is Boga rojeni. In Beseda je meso postala, in je med nami prebivala, (in smo vidili njeno zhasht, kakor zhasht edinorojeniga od Ozheta), polna milosti in refnize.

Sahvalna molitev po sveti mashi.

Sahvaljen bodi, o moj Svelizhar! de si mi dal slifhati to sveto mashe

in tvoje presveto Šerze zhaštiti. O de bi bil to sveto mašho s takim sbranim duham, in s tišto gorezhnostjo flifhal, ktero tolikanj sveto, tolikanj visoko opravilo od mene tirja! Ti, o Jesus! nadomešti, kar je per ti fveti daritvi bilo manjkljiviga, in štori, de te vprihodnjizh samorem vselej v duhu in resnizi moliti, hvaliti in zhaštiti. Dodeli, predobrotljivi Jesus! de ne sgu-bim nikdar dobrót, ki fim jih per ti fveti mašhi po tvoji neskonzhni milosti sadobil. Tako poshivljen in potolashen imam terdno voljo, štoriti vse v tvojo zhašt, o moj Bog! in per vsih mojih opraviilih, o Jesus! moje serze per tebi ostane. Tvoj blagoflov me spremljaj po vsih mojih potih, in tvoje preljubesnjo Šerze mi bodi vedno pred ozhmi! Amen.

V imenu Ozheta in Šina in sve-tiga Duha. Amen.

Molitve per sveti mashi

v zhaft

presvetiga Mariiniga Serza.

Preden se sveta masha sazgne.

Preljubesnivi Odrefhenik, Jesul Kristul! tvoja neskonzhna ljubesen me vabi piti is studenza shive vode, is kteriga tekó vsfaktere obilne gnade vernim otrokam tvoje svete zerkve, ker na altarlji sopet tisto presveto daritev ponavljalh, ktero si nekdam na Kalvarii kervavo opravil. Dodeli mi, ponishno prosim, moj Gospod in moj Bog! de to sveto masho poboshno, spodobno, s serzhno shalostjo savoljo storjenih grehov in s terdnim saupanjem v tvoje neskonzhno saflushenje slislim. Vshga v meni ogenj svete ljubesni, postavi mi pred ozhi svoje britko terpljenje in grenko smert, ki se sopet na altarlji po nekervavo obhaja. S teboj se sklenem, poloshi

k sebi na altar moje revno serze in daruj ga s svojim presvetim Šerzam in s prezhistim Šerzam svoje zhaštite Matere nebeshkimu Ozhetu v njegovo povelizhanje, v sahvalo, v odpushtenje mojih grehov in v sadobljenje tistih milost, katerih slasti potrebujem. Usmili se pa tudi, predobrotljivi Bog! mojih staršev, bratov in sester, mojih rodovinzov, mojih dobrotnikov, perjatlov in neperjatlov, svete katoliške zerkve, papesha, shkofov, mashtnikov, vseh revnih greshtnikov in vernih duh v vizah. Dodeli, de se jes in vsi milost te presvete daritve vdeleshimo.

O Marija, prezhista Deviza, mati milosti in perbeshalishe greshtnikov! sprosi s svojo mogožno proshnjo per svojim Boshjim Šinu, de se greshtnikam in krivoverzam ozhi odprejo, de sagledajo bresno pogubljenja, ktero jih ima poshreti, de se tako prestrašeni vernejo na pot resnize, pravize in shivljenja.

V sazhetku svete mashe.

S ponishnim duham in s fkefanim serzam klezhim pred tvojim svetim altarjem, vfigamogozhni vezhni Bog! in sposnam is globozhine serza, de nisim vreden, se snajti v tem svetishi pred tvojim presvetim oblizhjem; ker moji grehi nimajo shtevila in moja hudobija mashevanja klizhe s nebesh.

Tebe, vso svetost in neskonzhno dobroto, sim rasshalil, samopashno sim prelomil tvoje sapovedi, predersnil sim se greshiti pred tvojimi vfigavidiyozhimi ozhmi! Velika je moja hudobija, pa she vezhi je tvoje usmiljenje, predobrotljivi Ozhe! Nikdar ne savershesh resnizhno fkefaniga in potertiga serza. Pohlevno te torej prosim, de mi po neskonzhnim saflushenji svojiga edinorojeniga Sina in po proshnji prezhiste Devize Marije in vsih svetnikov milostljivo persanesesh in mi vse moje grehe od-

puštiš. S vso mozhjo si hozhem persadevati, te v prihodnje nikdar, tudi s nar manjšim pregreškam rado-
voljno ne rasshaliti. Sato te poni-
shno prosim, moj Bog! de mi po da-
ritvi, ktero sdaj tvoj Boshji Šin
opravlja, potrebno pomozh poshlješ,
de bom tudi samogel spolniti, kar
sim obljubil. Marija, Mati Boshja!
sprosi mi to milost. Amen.

Per perstopu.

„Pridite k meni vsi, ki terpite in
ste s teshavami oblosheni, in val bom
poshivil,“ si ti, o Jesus, vezhna res-
niza! rekel. Glej, jes ubogi gresh-
nik pred teboj klezhim in prosim mi-
losti in usmiljenja, tolashbe in po-
mozhi. Kako bi mogel iti skos oske
vrata v nebesa s toliko tesho gre-
hov, zhe mi je ti ne odvsameš, o
Gospod! in kako bom shel po tesni
poti, ako mene slabiga ti ne uter-
diš! Sa to postavim vse saupanje v
tvoje britko terpljenje, v tvojo gren-

ko smert in neskonzhno saflushenje, o Svelizhar! in po tebi upam priti v nebesko kraljestvo, kjer bom tebe in Ozheta, in svetiga Duha vekomej s Marijo, svojo Materjo, in s vsimi svelizhanimi duhovi gledal, hvalil in zhaftil. Marija, Mati Boshja! savoljo svojiga usmiljeniga Šerza mi to milost pred Boshjim sedeshem sprosi! Amen.

Šveta Marija! visoko zheskena Mati Boshja! kolikofhno terpljenje ti je neskonzhno modri Bog perpravil, ko si bila Mati njegoviga preljubesnjeviga Šinu svoljena! Angelj te je imenoval polno milosti, in vender je bilo tvoje shivljenje polno revshine, nadlog in terpljenja. Kako britke so bile sa te Šimeonove besede: Mezh bo tvojo duho prebodel! O terpezha Mati! to grenko prerokovanje se je nad teboj v resnizi spolnilo. Sa to si pa sdej povsdignjena nad vse marternike, ker si bila v vsih britkostih vedno vdana v Boshjo voljo.

Profi, preljubesnjava Mati! de bom tudi jest v krishih in teshavah stanovitno v Boga saupal, se njegovi presveti volji popolnoma podvergel, po Jesusu Kristusu, Gospodu naslim. Amen.

Per sbirni.

V duhu sdrushen s maslnikam, s vsimi prizhujozhimi, s vsimi svetniki v nebesih in s vsimi pravimi kristjani na semlji klizhem k tebi, nebeski Ozhe! osri se milostljivo s sedesha svojiga velizhastva na isvoljeno ljudstvo, ktero je tvoj Sin s svojo predrago kervjo odreshil. Rasvetli naslum, de sposnamo tvojo presveto voljo; vshgi nashe serza, de shelimo in ishemo, kar ti hozhesli; poterdi naslo voljo, de vedno tvoje sapovedi spolnujemo. Usmili se toliko revnih dush, ki she smirej po krivih potih hodijo, de tebe sposnajo in, kteriga si poslal, Jesusa Kristusa, de tebe in njega ljubijo in v ti ljubeshni vezhno

svelizhanje dofeshejo. Ponishno ti darujem, vezhni Bog! vse terpljenje, ki ga je terpela presveta Mati, ko je s Boshjim Detetam pred grosovitim Herodam beshala, in te pohlevno prosim, de me vsih teshav obvarujesh, ako je tvoja sveta volja, in moji dushi v svelizhanje, po Jesusu Kristusu, Gospodu naslim. Amen.

Per berilu.

Sapovedal si, preljubesnivi Svelizhar! svojim apostelnam in uzhenzam, vsm ljudem pokoro in spreobrnjenje osnanovati, in njih nauk se glasi she vedno po sveti katolishki zerkvi! Dodeli nam milostljivo, de se njih svelizhavni nauk prijema naslih serz in dobri sad obroduje sa sdej in vekomej. To nam sprosi ti, Boshja Mati, ki si vse besede od Jesusa v serzu ohranila in premishljevala, od ravno tistiga Jesusa Kristusa, svojiga usmiljeniga Sina. Amen.

Per evangeli.

Šveti evangeli, ki si ga ti osna-
noval, in v katoliški zerkvi ohranil,
o Boshji Uzhenik! je pershgal v na-
ših serzih luzh praviga sposnanja,
in pregnal temo smóte in nejevere.
Is vfiga serza se ti sahvalimo sa to
preveliko milost. Daj, o Jesuf! de
vedno po tvojim svetim sgledu shi-
vim! Varuj nas s svojo mogožno
gnado, de ne sgresimo poti resni-
ze, in de ne sabredemo v smote;
sveti nam in všim ljudém s luzhjo
svoje svete vere, de po svestim spol-
novanji tvojih sapoved pridemo tje
gori v nebésa, kjer si ti, o Jesuf!
kjer ne bomo vezh ne verovali, ne
upali, ampak le ljubili, in vekomej
tebe oblizhje v oblizhje gledali, hva-
lili in zhaštili. Amen.

Spomnim se velike britkoſti tvo-
jiga materniga Šerza, presveta Ma-
rija! s ktero si svojiga Boshjiga Šinu
tri dni iskala, dokler ga nisi v Boshji

hišhi v Jerusalemu najdla. Savoljo téga terpljenja mi sprosi gnado, de, zhe sim bil ljubiga Jesusa s greham sgubil, ga ishem s skefanim in potertim serzam, in ga sopet najdem v svoje svelizhanje, po ravno tem Jesusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Per darovanji.

Šveti Ozhe! vfigamogozhni vezhni Bog! glej perjasno na dar, ki ga po maschnikovih rokah poloshimo na tvoj sveti altar. Blagoflovi kruh in vino, kteriga ti daruje maschnik kakor nekdej Melkisedek, de bodo leti darovi spremenjeni v presveto telo in v presveto kri tvojiga Boshjiga Šina in de bomo vsih grehov ozhišheni in rešheni vfiga hudiga. Špomni se tudi, nebeshki Ozhe! ljubeshni, ktero je imel Jesus Kristus do naš greschnikov, in jo ima she smirej. Is ljubeshni do naš je na oljski gori smertne britkošti terpel; is ljubeshni do naš se je pustil vjeti, svesati in pred krivizhne sod-

nike peljati; is ljubesni do naf se je
 puštil bizhati, s ternjem kronati, in
 na krish perbiti; is ljubesni do naf
 grešnikov je med neisrezhenim ter-
 pljenjem svojo dušho isdihnil! O moj
 Odrešhenik! sposnam velikost tvoje
 ljubesni, pa tudi tesho svojih gre-
 hov. Šerzhno obshalujem, de sim v
 grehu shivel, in te ponishno profim,
 sprejmi milostljivo to sveto daritev v
 odpushtenje mojih grehov.

O Marija, shaloštna Mati! v brit-
 kosti svojiga serza sposnam tvojo ne-
 isrezhenost shalošt, ko si svojiga pre-
 ljubesnživiga Šina s teshkim krishem
 oblosheniga frezhala. Kako globoko
 je ta pogled tvoje materno Šerze
 prefunil! Kako si sdihovala k nebe-
 shkimu Ozhetu in britke solse to-
 zhila! O shaloštna Mati! ponishno
 molim Boshje naredbe; sakaj obda-
 ril te je vezhni Bog s svojo mozhjo.
 Visoko bodi hvaljen Gospod Bog
 vekomej. Zhašt bodi Ozhetu in Šinu
 in svetimu Duhu. Kakor je bila v

sazhetku in sdej in vselej in vekomej. Amen.

Per predglasji.

S ponishnim serzam te zhaſtim in molim, vezhni Bog! ker ſe sdaj veliki zhudesh tvoje nesmérne dobrote in ljubesni sazhne, prezhaſtitljiva ſkrivnoſt, pred ktero ſe nebefa in ſemlja v prah ponishajo. Reſ je ſpodobno in dolshnoſt, prav in dobro, de ti vselej in povſod nebefa in ſemlja hvalo dajejo, ſveti Goſpod, vſigamogozhni Ozhe, vezhni Bog! po Kriſtuſu, Goſpodu naſhim: po katerim tvoje velizhaſtvo hvalijo angelji, ga molijo goſpoſtva, pred njim trepezhajo oblaſti, ga nebeſhke mozhi in svelizhani Œerafi s sdruſhenim petjem povſdigujejo. Sato hozhemo tudi mi tukej sbrani tebi, vezhni Bog! hvalo ſapeti in te ſlaviti v Jeſuſu Kriſtuſu in v ſpominu ſhaloſtne Matere, v ktere terpezhe Œerze je tolikanj globoko ſhinil mezh bolezhin, ko je

vidila svojiga preljubesnživiga Šina na krishu vifezhiga in ga je slišhala s umirajozhim glasam klizati: „Dopolnjeno je.“ O moj Bog! ta prezhudna daritev se sdaj tukaj ponavlja; sato s nar ponishnifhim zheshe-njem to skrivnost molim in s vese-ljem svoj glas s angeljskim petjem sklenem rekozh: Švet, svet, svet je Bog, Gospod vojsknh trum! Hvaljen bodi Jeshuf, Šin Boshji, kateri pride v imenu Gospodovim! Zheshen bodi po vifhavah!

Pred porsdigovanjem.

O moj Jeshuf! sopet se na altarji v podobi kruha in vina darujesh svojimu nebeshkimu Ozhetu v moje in vfiga sveta svelizhanje. Pohlevno te prosim, tudi moje revno serze s svojo presveto daritvijo skleni, in pernesi ga pred oblizhje svojiga nebeshkiga Ozheta, kateri bo sanesljivo moje proshnje po tebi milostljivo u-slišhal, ki s njim in svetim Duham

shivish in kraljujesh Bog vekomej.
Amen.

Sveta Marija, Mati Boshja! per-
nesi svojimu Boshjimu Šinu na visoki
altar vse moje potrebe, prošnje in
shelje, in vse potrebe tistih, sa ktere
sim posebno dolshan moliti, in savoljo
svojiga presvetiga Šerza nam sprôsi
gnado, de se vdeleshimo saflushenja
presvete daritve tvojiga Boshjiga
Šina, in de tako sadobimo odpushe-
nje vseh grehov, ki jih resnizhno
sovrashimo in serzhno obshalujemo.
Amen.

*Per povsdigovanji presvetiga Resh-
njiga Telefa.*

O Jezus, Šin Boshji! molim
te v podobi kruha s ponishnost-
jo in zheshenjem. O Jezus! bodi
mi milostiv; o Jezus! usmili se me;
o Jezus! odpusti mi moje grehe
in vdeleshi me svojiga ter-
pljenja in svoje smerti.

*Per povsdigovanji presvete Reshnje
Kervi.*

O presveta Reshnja Kri mojiga Odreshenika Jesufa Kristufa! ozhišti me mojih grehov; o predraga Kri! sbris hi moje hudobije; o milosti polna Kri! sadobi mi milost in usmiljenje. O Jesuf! v tebe verujem, v tebe upam, tebe ljubim is vfiga serza.

Po povsdigovanji.

O Gospod, našh Bog! prezhudna, neskonzhna je tvoja milost. Naj zhišejshi Boshje Jagnje, Jesuf Kristuf, je sdaj na altarji, on, pravi Bog in pravi zhlovek, našh Odreshenik in Svelizhar. O zhudesh, o nesapopadljivi zhudesh Boshje vfigamogozhnosti in ljubesni! Angeljske trume obdajajo sedesh tvoje milosti in molijo s nar ponishnišhim zheshenjem kralja nebes in semlje v podobi kruha in

vina. O moj Jesuf! s to mnoshizo svelizhanih duhov sklenem tudi jes svoje zheshenje in v duhu ponishnosti molim njega, svojiga Gospoda in Boga. Šerzhno te sahvalim sa to presveto daritev, ki jo po svojim mafhniku opravljaš, in te prosim, usmiljeni Jesuf! osri se po svoji nefkonzhni ljubeshni milostljivo na me ubosiga greshnika. Šposnam, de sim revna stvar in pred teboj filno sadolshen, in nifim vreden, de me s svojimi milostljivimi ozhmi pogledaš. Ali kam se mi je oberiniti, zhe se me ti ne usmilish? S saupanjem se torej k tebi satezhem in te ponishno prosim, rasvetli mojo flepoto, osdravi mojo flabost, in ozhifti moje omadeshanō serze. Amen.

Šveta Marija, shalostna in sapushena Mati! kako ojster mezh bolezhin je tvoje Šerze presunil, ko si pod krishem stala in svojiga preljubiga Šina med neisrezhenim terpljenjem vidila umirati; vender se nifi

dala premakniti v svoji stanovitnosti, ampak terdno si saupala v nesapopadljivo previdnost Boshjo. Glej! tvoj ljubesnivi Šin je sdaj tukaj prizhujozh in se vnovizh daruje svojimu nebeshkimu Ozhetu. Savoljo tvojiga britkiga terpljenja pod krishem te prosim, sprosi nam gnado, de bodo nashe serza zhishte in bele kakor sneg, de presveta Refhnja Kri Jesufova sa nashe dushe ne bo sgubljena, de bomo s vso serzhnostjo in stanovitnostjo hodili po tesni poti, ktera pelje v vezhno shivljenje. Amen.

Per spominu sa mertve.

Spomni se, neskonzhno usmiljeni Bog! svojih flushabnikov in flushabniz, ki so fhli pred nami s snamnjem vere, in spé v miru. (Imenuj v mislih tiste, sa ktere si posebno dolshan, in sa ktere si se namenil moliti.) Tem in vsm, kateri v Kristusu pozhivajo, daj, te prosim, vezhni mir in pokoj, in vezhna luzh naj jim sveti. O Marija, preljuba

Mati! prosi sanje, de bodo kmalo kmalo gledali in vshivali Boga, po katerim neprenehama sdihujejo in koperne.

Per Ozhenafhu.

Ozhe nafh! v nebesih se dajh svojim isvoljenim gledati in vshivati, in kakor angelji in svetniki tvoje ime zhašte in povishujejo in tvojo nar svetejšhi voljo spolnujejo, tako hozhemo tudi mi na semlji tvoje ime vedno polvezhevati in spolnovati tvojo presveto voljo, dokler ne pridemo v nebeshko kraljestvo, ki si nam ga perpravil. Daj nam vsakdanji kruh sa telo; daj nam svojo gnado in pomozh, de vse storimo, kar in kakor hozhesih. Odpusti nam nafhe grehe; tudi mi radovoljno odpustimo vsm, ki so naf rasshalili. Ne dopusti, de bi naf skufhnjave premagale; in reshi, ozhisti, in obvaruj nafho dusho vfiga greha. Amen.

Pred maslnikovim obhajilam.

Prijatelj zhloveshkih otrok, o dobrotljivi **Jesuf!** ki si po smerti na krishu dal svojo sveto stran prebošti; presuni tudi moje terdo serze, de se v tvoji ljubeshni vname. In ki si rekel: **Pridite, jejte od mojiga kruha, in pite od vina, ki sim ga perpravil, ozhišči moje oferzhje, de se saj v duhu s teboj sklenem.** Po tebi, ki si pravi shivi **Bog** v podobah kruha in vina, moje serze kopersni, in se sheli s teboj skleniti, desiravno savoljo svojih breshtevilnih grehov téga nisim vreden. Sa to pridi sdaj k meni s obilnoštjo svoje gnade in ljubeshni, in perpravi moje serze, de te bo skorej smelo v djanji prejeti. To nam sprosi, **Marija**, ti prezhišča **Deviza!** ki shelish, de se s tvojim **Šinam** sklenemo; naj on osdravi našhe bolne dushe, in spreoberne našhe serza, de bodo tebe s njim vred ljubile vekomaj. **Amen.**

Per masfnikovim obhajilu.

Bog Šin, neomadeshano Boshje Jagnje! ki te masfnik sdaj savshi-
va, profim te ponishno, naj bom tudi
jest deleshen téga angeljskiga kruha.
Shal mi je, de sim tolikrat shalil
tebe — samo zhiftoft, ljubesen in sve-
toft; sa to nifim vreden prejeti tvoji-
ga presvetiga Telefa: vender, ker te
is ferza shelim ljubiti, pridi v moje
ferze faj s svojo gnado, in prenaredi
ga, de bo sanaprej tebe ljubilo, in
lovrashilo greh. — O preshalofna
Mati! grenke bolezhine je tvoje ljub-
ljivo ferze terpelo, kadar ti je bilo
krishano telo tvojiga Šina v narozhje
polosheno. Kako britek je bil pogled
vfih obilnih ran! V kolizih teshavah
fi se topila, ko fi mertviga sprem-
ljala k grobu! Savoljo tega britkiga
terpljenja te profim, pernesi moje shelje
in proshnje na visoki altar pred svo-
jiga Šina, kateri sdaj v spomin svoji-
ga pokopa v masfnikovo ferze gre.

Prosi ga, de po duhovno k meni pride, in de ga, kadar koli k Boshji misli perstopim, vselej s zhistim in go-rezhim serzam prejemem; po ravno tistim Jesusu Kristusu, tvojim Šinu, Gospodu našim. Amen.

Po masfnikovim obhajilu.

Šprejmi milostljiva, presveta Trojiza! to sveto daritev, ki smo jo pred ozhmi tvojiga velizhastva darovali, in vdeleshi naš vsih milost, ki isvirajo is té daritve svete mashe.

Šveta Marija, visoko zheskena Mati našiga Gospoda Jesusa Kristusa! prosi sa naš, de bomo po tvojim svetim sgledu shiveli na semlji, de naša vera ne opesha, de se upanje ne omaja in ljubesen ne ohladi, in de bomo v britkostih, krishih in teshavah po tvojim sgledu v Boshjo voljo vdani. Posebno te profimo, o perbeshalishe gresnikov! bodi nam ob sadnji uri pomozhniza, de pod tvojim maternim varstvom v vezhno veselje pridemo,

po Jesusu Kristusu, Gospodu našim.
Amen.

Per blagoslovu.

Tvoj blagoslov, presveta Trojiza!
bodi vedno nad menoj in poterdi me
soper vse skušnjave, de svojiga
sovrashnika premagam in tvojo nar
svetejsi voljo vselej spolnim. V imenu
Ozheta in Šina in svetiga Duha.
Amen.

Sahvalna molitev po sveti masi.

Moja dusha povelizhuje Gospoda
in moj duh se rasveseluje v Bogu,
mojim Svelizharji; sakaj velike rezhi
mi je storil on, ki je vsigamogozhen
in sveto njegovo ime. Jesus Kristus,
pravo Jagnje, se je sa nas daroval,
in nas je po ti presveti daritvi svoji-
ga neskonzhniga saflushenja vde-
leshil. O moj Jesus! serzhno se ti
sahvalim sa vse, kar si sa nas storil
in terpel, in te pohlevno prosim: do-
deli, de bo ta nar svetejsi daritev

moji dušhi v svelizhanje, de bom s tvojo mogožno gnado poterjen, vse svoje misli, shelje, besede in djanje vedno v tebe obrazhal, vse is ljubesni do tebe in tebi v zhašt storil, in svoje serze vfiga madesha zhisto ohranil.

O Mati Boshja! preshalostna si štala pod krishem in vsak sdihljej tvojiga umirajozhiga Šina je kakor ojster mezh tvoje preljubesnivo materno Šerze presunil.

Savoljo téh shalost in bolezhin te prosim, nadomesti per svojim ljubim Šinu vse, kar je bilo per sv. mashi prešlabiga in pomanjkljiviga, in sprosi mi vse tiste gnade in dobrote, katerih sim potreben in slasti, sa ktere sim per sv. mashi profil. Tebi tvoj Boshji Šin ne odrezhe nobene prošnje; sa to upam po tvojim prezhistim Šerzu vse dosezhi, kar mi je potrebniga, de se svelizham. O bodi mi vedno sredniza in besedniza per Jesusu, svojim Šinu, Gospodu našim. Amen.

Špovedne molitve.

Nektere besede od sakramenta svete Pokore.

Bogu neskonzhno svetimu le dopadesh, ako imash zhisto ferze. Svojiga ferza pa ne moresh ozhistiti, ako svojih grehov in slabost prav ne posnash. Ali teshko je, samiga sebe prav posnati; zhlovek se le smirej boljshiga misli, kakor je. Prejden torej svojo vest sazhnesih isprafhevati, prosi svetiga Duha rasvetljenja, de te lastna ljubesen ne preslepi, de se sposnash, kakor se bosh sposnal pred sodnjim stolum vsigavedozhiga in neskonzhno pravizhniga Boga. Is vsiga ferza ti bodi shal, de si svojiga ljubesnjiviga in dobrotljiviga Boga shalil, in terdno fkleni, ne vezh greshiti, se renizhno spreoberniti in poboljshati. Povej odkritoferzhno svoje grehe spovedniku, Boshjimu namestniku, ravno tako, kakor ti jih vest ozhita, in varuj se nefrezhe, kak velik greh is sanikernosti ali framoshljivosti samolzhati, de Boshjiga ropa ne storish. Nikar se ne framuj na spovedi pred spovednikam svojih grehov povedati! in ne ishi ondi prasne zhafti: zhlovek sa to gre k spovedi, de se ponisha pred Bogam in pred njegovim namestnikam — spovednikam. Svešto in bres

odlašhanja opravi nalosheno pokoro; naloshi si pa tudi sam kake posebne spokorne dela, de se loshe poboljšaš in Boshji pravizi sadoštih po neskonznim saflushenji Jesufa Kristufa. Isvoli si gorezhiga, rasumniga spovednika, de te opominja, fvari, ti tvoje skrite slabosti odkrije, te krive poti varuje in ti s dobrim svetam na strani stoji v vsem, kar je v svelizhanje tvoje dushe. Ako ljubih Jesufovo in Mariino Šerze, prejmi vezhkrat vredno sakrament svete pokore, kateri te nar svestejši varuje vseh nevarnost na poti svelizhanja, in bo tudi tvoja poslednja tolashba na smertni postelji.

Molitev pred isprafheranjem vesti.

Sopet sim gresnil, sopet sim te rasshalil, o neskonzhno sveti in preljubesnjivi Bog! Nikar me ne saversi revniga gresnika, ki pred teboj klezhim in te prosim prisanesljivosti in usmiljenja! Ozhisti shelim svojo omadeshano dusho v studenzu sprave, kteriga mi je tvoj edinorojeni Sin s svojo bitko smertjo na krishu odperl. Bodi milostljiv meni, ubogimu gresniku, prosim te savoljo prelju-

besnjiviga Jesufovigā Šerza, in daj mi gnado, de vse madeshe svojiga serza sposnam, jih s sveto shaloſtjo obshalujem, ſe jih tvojimu nameſtniku ſerzhno ſpovem, noviga zhloveka oblezhem, in ti do ſadnjiga ſdihljeja svojiga ſhivljenja v ljubezni ſveſto flushim. — Pridi, ſveti Duh! in raſſvetli moj otemnjeni um, de vse kota svojiga ſerza pregledam, in sposnam, kakofhen ſim pred tvojim oblizhjem, o moj Bog! de prav vidim, kako obilno ſim greſhil v miſlih, s ſheljami, s beſedami, s djanjem in nehanjem. Daj, de ſvoje grehe tako sposnam, kakor jih bom ſpoſnal ob ſmertni uri in pred ſodnjim ſtolam tvoje neſkonzhne praviſze; otajaj s ognjem ſvoje ljubezni moje ſmersnjeno ſerze, de ſtorjene grehe ſovraſhim in obshalujem; daj mi ſerzhnoſt, de ſhe tako ſkrite rane ſdravniku pokaſhem; daj, de ſe, vſih madeshev ozhiſtim, vreden ſad pokore obrodim in ſvelizhanje ſvoje duſhe

dofeshem. Te gnade te proslim po preljubesnjivim Jesufovim in Mariinim Šerzu. Amen.

Isprafhevanje vesti.

Šlehernimu ni treba po ravno tim napeljevanji svoje vesti isprafhevati, slasti tiſtimu ne, kateri pogoftama ſakrament ſ. Pokore prejema. Takimu pa utegne flushiti isprafhevanje vesti pri vezherni molitvi ſtran 66.

Kdaj ſim bil ſadnjizh per ſpovedi? Kako ſim nalosheno pokoro opravil? Ali ſim ſhel ſopet k ſpovedi tiſti zhaf, ki mi je bilo rezheno? Ali ſim vſe ſtoril, kar ſo mi ſpovednik ſtoriti ukasali? Ali ſim ſe ogibal poſebno tiſtiga greha, kateri mi je nar bolj nevaren, in ſim ſhe vezhkrat morebiti obljudil ga ſapuſtiti? Kaj moje ſerze poſebno teſhi in kako dolgo ſhe?

Šapovedi Boſhje.

1. *Vervaj v eniga ſamiga Boga.* — Ali vem vſe, kar mora vſak vediti, de bo ſvelizhan? Ali ſim poſluſhal pridige in kerſhanſke nauke, de bi ſe reſniz ſvete vere nauzhil? Ali ſkerbim, de ſe moji podloſhni kerſhanſkiga nauka uzhé in po njem ſhivé? Šim vſe veroval, kar ſveta zerkev vero-

vati sapoveduje? Šim si persadeval, skufhnjave soper vero is glave isbiti? Ali nisim kdej proftovoljnih dvomov nad katero sveto refnizo imel? Ali nisim teh dvomov tudi pred drugimi, morebiti pred mladimi rasodeval? Ali sim se sposnani kerfhanfki refnizi uftavljaj, de bi oflepljen le fvojimu poshelenju ftregel? Ali sahajam v drufhino, kjer moja vera flabi? Ali sim soper duhovne, poft, fpoved, zerkvene fhege govoril, jih sanizheval, ali tako govorjenje s dopadajenjem poslufhal? Ali nisim molzhal, kadar fo drugi soper vero govorili, defiravno sim previdil, de bi moje fvarjenje kej pomagalo; ali sim fhe, de bi jim bil dopadel, s njimi potegn timer refnizo sanizheval? Ali nisim Boga rasshalil, de bi kakimu zhloveku dopadel, ali is ftrahú pred ljudmi? Ali nisim bukev soper sveto vero bral, pofojeval, prodajal, drugih s njimi obdaroval? Ali nisim pridig prevsetno prefojeval? Ali se nisim svete vere framoval, ali, prekri-shati se, poklekniti, moliti, posvezhenih rezhi pozhaftiti? Ali nisim morebiti med Boshjo flushbo sunej zerkve oftajal? fhe drugim pohujfhanja dajal? igral? pil? i. t. d. Ali nisim fvetnikov in njih podob s befedo ali s djanjem sanizheval? Ali nisim posvezhenih ofeb, poboshnih ljudi safmehoval, sanizheval, fovrashil, preganjal, od dobriga

odvrazheval? Ali se nisim vrash poprijel, prihodnjih rezhi svediti, febi frezhe perdobiti, bolesni ali nefrezhe odverniti? Ali nisim koga tazih vrashnih, prasnovernih, zopernijskih rezhi obdolshil, ga rasnafhal, sovrashil, pred drugimi takih prasnih rezhi terdil, sagovarjal? i. t. d. Ali sim sjutrej, opoldne in svezher, pred jedjo in po jedi, in v zerkvi molil? Ali nisim per molitvi proftovoljno rasmishljen bil? Ali sim vse svoje djanje Bogu daroval, vse k zhafti Boshji, is ljubesni do Boga ftoril? Ali sim bil v bolesni, nefrezhi, revah in nadlogah v Boshjo voljo vdan? Ali sim vezhkrat zhes dan na Boga mislil? Ali sim dobro ftoril, de bi zheshen, hvaljen bil? Ali se nisim v zerkvi pregreshil s proftovoljnim rasmishljenjem, pregreshnimi mislimi, pogledi, nepotrebnim govorjenjem, nespodobnim vedenjem, pohujshljivim smeham ali zelo s pregreshnimi nameni? Ali nisim flushbe Boshje mudil, prehitro is zerkve fhel? Ali nisim soper Boga godernjal, njegovih naredb grajal, ga krivizhnosti do febe dolshil? Ali nisim nad Boshjo milostjo obupal in si mislil: Ni mogozhe, de bi mi Bog odpustil, ali, de bi se poboljschal, Bog mi nozhe pomagati, Bog sa me nizh nozhe vediti? Ali sim se predersno na Boshjo milost sanafhal in si mislil: Bog je nefkonzhno ufmiljen; akoravno

greshim, se bom pa spovedal? Ali sim bil Bogu hvaleshen sa prejete dobrote? Ali nisim Boshjih dobrot napak obrazhal? Ali nisim na Boga jesen bil? Ali nisim svoje jese in slobe do Boga tudi v djanji pokasal? Ali sim se Bogu uftavljal in v nespokornosti terdovraten ostal? Ali sim vezhkrat obudil vero, upanje, ljubesen, posebno v fkushnjavah in v smertni nevarnosti?

2. Ne imenuj po nemarnim Boshjiga imena. — Ali nisim Boshjiga, Jesufoviga, Mariiniga in svetnikov imena bres potrebe in nezhaftljivo isrekel, morde zelo, de bi kako lash ali negotovo rezh poterdil? Ali nisim s svetimi rezhmi, s Boshjo besedo norzheval, svetiga pisma pazhil in krivo obrazhal? Ali nisim preklinjal, se rotil, per preklinjevanji in rotenji svetih besedi imenoval? Ali nisim mertvih preklinjal? Mi ni kletev v navadi? Ali nisim imel navade, refnize svojih besedi koj s persego terditi, s perdushevanjem ali zelo s rotenjem? Ali nisim morebiti zelo lashi tako terdil ali negotovih rezhi? Ali nisim persegel, komu kej hudiga storiti, se mashevati, nezhistiga snanja ali gresfhne savese fkleniti? Ali nisim krivo persegel soper refnizo ali v negotovi rezhi? Ali je kriva persega tudi blishnjimu fhkodovala? Ali nisim drugih sapeljal k nepo-

trebnim, krivim, pregresnim persegam? Ali nisim Bogu kej obljubil in ne spolnil, akoravno je bilo mogozhe oblubo spolniti? Ali nisim spolnjenja oblube bres terdniga vsroka predolgo odlasfal? Ali nisim nobene oblube nepremisfhjeno storil?

3. Posvezhuj prasniki. — Ali sim ob nedeljah in sapovedanih prasniki spodobno, v Bogu sbran in zelo sveto masfo slisfal? Sim bil tudi per pridigi, per popoldanski flushbi Boshji? Ali sim Boshjo besedo samerkljivo in savoljo svelizhanja svoje dushe poslusfal? Ali sim slasti té dni vezh molil, svete bukve bral, se do blishnjiga usmiljeniga fkasal? Ali sim tudi fkerbel, de so moji domazhi per Boshji flushbi bili in po kerfhanfko shiveli? Ali sim bil kriv, de ni bil blishnji per sveti masfi ali per pridigi ali per popoldanski flushbi Boshji? Nisim bres velike file in bres praviga pervoljenja ali zelo k pohujfhanju svojiga blishnjiga delal, morde tudi drusih k takim delam perganjal? Nisim ravno ob teh dneih pregresniga veselja uganjal, pijanzheval, igral, nezhisto shivel, v nespodobnim plesisfi bil? Ali se ni morebiti kej taziga zelo med Boshjo flushbo sgodilo? Ali nisim s ponozhnim pohajanjem, pijanzhevanjem, s prepiram ali s kletvinjo i. t. d. prasnika ofkrunil?

4. Spofhtuj ozheta in mater, de bosh

dolgo shivel in de ti bo dobro na semlji.
 — Šim fvoje ftarfhe fposhtoval, ljubil? Šim jim bil hvaleshen, pokoren? Nifim li ftarfhem jesikal, jih saframoval, gerdo gledal, sanizheval, preklinjal? Jim nifim nizh hudiga vofhil? Jim nifim roke nameril, ali jih fhe zelo udaril? Ali jih nifim s fvojim rasujsdanim shivljenjem v framoto in shaloft perpravil? Ali nifim flaboft fvojih ftarfhev rasnafhal? Še nifim njih niskiga ftanu framoval? Šim tudi she odrafhen njih fvèt in njih lepo opominovanje ponishno poflufhal? Še jim nifim slagal, jih ogoljufal, okradel? Nifim do ftarfhev mersel bil ali jih zelo fovrashil? Ali fim sanje molil, jim v potrebi pomagal, bolnim ftregel? Ali fim fkerbel, de fo bili s fvetimi sakramenti prevideni? Ali fim njih sadnjo voljo svefto fpolnil? Ali nifim bil krivizhen do drusih dedizhev? Nifim morde fhe mertvih ftarfhev opravljal? Ali fim fi persadeval pogrefhke ranjih ftarfhev s molitvijo, milofhnjo, povernjenjem krivizhniga blaga popraviti? Šim té dolshnofti tudi do fvojiga ozhma, mazhehe, varha, gofpodarja, gofpodinje, uzhenika, prednikov, duhovfke in deshelfke gofposke fpolnoval? Ali jih nifim nalagal, goljufal, saframoval, sanizheval, njih sapoved grajal? Ali nifim ftarfhem, prednikam pokoren bil, kadar fo mi kaj pre-

greshniga storiti ukasali, akoravno sim vedil, de mora zhlovek Bogu bolj pokoren biti kakor ljudem? Ali nisim ftarih, ubogih, nadloshnih saframoval?

Starshi in predniki naj se vprashajo:

Ali nisim svojim otrokam she fhkodoval, preden so na svet prishli? Ali sim fkerbel sa sdravje svojih otrok? Sim jim rad podelil, zhefar so potrebovali? Sim jih kerfhanfkiga nauka uzhil? Ali sim fkerbel, de so sjutrej, opoldne, svezher molili, k Boshji flushbi hodili, sakramenta svete pokore in svetiga obhajila pogosto prejemali? Ali jih nisim od kerfhanfkiga shivljenja morde she odvrazheval? Sim sa njih poduzhenje fkerbel, jih vadal delati, jim dobre sgledе dajal? Ali sim njih pregresfhke strahoval, posebno, zhe so lagali, se potepali, v flabo tovarfhijo sahajali ali se nespodobno vedli? Jih nisim v jesi, ali preojstro strahoval? Jim nisim priimkov dajal ali jih zelo preklinjal? Sim svojim otrokam svezher bres varstva v val ali v gledaliske in plesiske hoditi perpustil? Sim fkerbel sa zhiftoft svojih otrok, tudi majhnih, in doma? Nisim svojih otrok v greh sapeljal, ali jih s preklinjevanjem, nespodobnim govorjenjem in djanjem pohujshal? Ali me nikdar niso flifhali praviti, kako poreden sim tudi jest bil v

fvojih mladih letih? Jim nisim nikoli prevzh denarjev dal, de fo k rasujsdanimu shivljenju fhe vezhi perloshnost imeli? Nisim nobeniga v kakofhen ftan filil? Nisim kteriga fvojih otrok bolj ljubil kakor druge? — Ali nisim poslam in podloshnim vfelej poshteno in voljno odrajtal, kar jim je fhlo? Jim nisim preteshkiga dela nakladal? Ali sim gledal, de fo Boshjo flushbo doma in v zerkvi pridno in lepo opravljali? Šim fkerbel, de fo se po dnevu in po nozhi kerfhanfko sadershali? Šim jih deval v tak kraj leshat, de dobro vem, de fo doma oftali, in pa de nifo nobene pregresfhne sasive imeli? Šim jih savoljo nespodobniga shivljenja fvaril? Jim nisim kaj hudiga ftoriti ukasal? Kako sim v bolesni sa nje fkerbel? Jim nisim dobriga imena per ljudeh vsel? Ali nisim s njimi neusmiljeno delal, nad njimi godernjal, in s njih deli vse prenevfhbezhen bil i. t. d.

5. *Ne ubijaj.* — Nisim bil kdaj, kakor fi she bodi, kriv fmerti fvojiga blishnjiga? Nisim febe ali fvojimu blishnjimu shivljenja krajfhal ali na sdravji fhkodoval s nesmernostjo v jedi in pijazhi, ali v plesu, s shaloftjo, jeso, fovrashtvam, prepiram, tepenjem, fovanjem, ranjenjem, bojem? Nisim nikoli fvojiga shivljenja ali shivljenja fvojiga blishnjiga bres potrebe v nevarnost

poštavil? Nisim nizeh taziga jedel ali pil, akoravno sim lahko prevedil, de mi bo fhkodovalo? Nisim svojimu sdravju fhkodoval s nespametnim poskusljanjem svoje mozhi? Nisim febi ali drugimu preteshkiga dela nakladal? Nisim sam febi ali svojimu blishnjimu smerti shelel? in sakaj? Ali sim v bolesni sadofti fkerbel, de bi spet sdravje sadobil? Nisim od nesnanih ljudi sdravil kupoval in jih vshival s nevarnostjo shehujshi sboleti? Ali se nisim nalash ali is nemarnosti na nogah, na rokah ali na sobéh posfhkodoval? Nisim podloshnih neufmiljeno strahoval? Ali nisim nobeniga pohujshal s besedo, petjem, s bukvami, s pisimi, s podobami, s obnashljanjem, s flabim sgledam, in tako njegove dushe umoril? Šim se ogibal pohujshljive perloshnosti? Šim tudi druge od nevarnih perloshnost odvrazheval in svaril? Šim si dofti persadeval, vse tiste sopet na pravo pot perpeljati, ktere sim kdej pohujshal ali v kakshen greh sapeljal? Ali nisim bil ptujih grehov kriv? Nisim nikomur v greh svetoval, poštavim: kako naj se slashe, goljufa, fhkoduje, se mashuje, blishnjiga v greh sapelje, nepokoren bo? Ali nisim nikomur greshiti veleval? Ali sim v drusih greh pervolil? Nisim rad svojih flabih tovarshev slushal, kadar so me v greh ravnali? Nisim drusih v greh napeljeval ali

drashil? Nifim drusih greha hvalil? Šim k grehu molzhal? Nifim svaril gresnika, kadar je bila moja dolshnost svariti? Šim greh pregledal? Nifim bil premehak, kjer bi bil mogel ojtro strahovati? Šim se greha vdeleshil, postavim: opravljanja, sanizhevanja, sapeljevanja, tatvine, goljufije? Nifim greha sagovarjal, smanjsheval, sakrival, de ni bil blishnji svarjen, strahovan?

6. Ne preshestvaj. — 9. Ne sheli svojiga blishnjiga shene. — Nifim imel rad nezhistih misel? Šim jih prezej is glave isbijal? Nifim nalafh na nezhiste rezhi ali fanje misli? Ali niso na te misli nastopile radovoljne nezhiste shelje? Nifim velikrat lenobe pafel, is ktere nezhiste misli in shelje pridejo? Nifim rad od nesramnih rezhi govoril ali jih poslushal? Šim nezhiste pesmi pel ali rad poslushal in jih she drugim pravil in jih uzhil? Šim svaril, ko sim druge nesramno govoriti, ali peti flifhal, kadar je bila moja dolshnost svariti? Ali sim kterikrat kvantal in morebiti she v prizho nedolshnih? Nifim koga na nesramne besede in pesmi napeljeval? Ali nifim kterikrat nespodobnih narozhil poshiljal ali prenashal? Nifim kteriga savoljo njegoviga zhiftiga shivljenja samhehoval? Nifim nobenih flabih bukev ali nesramnih pesem bral? Ni noben drugi pomeni takih bukev ali pesem prejel? Nifim

nalafh tazih rezhi ogledoval, ktere nezhiste shelje obudujejo? Nifim neframniga obla-zhila nosil? Še nifim posebno lepotizhil? Nifim v zerkev le s to mislijo fhel, de bi posvetnim ljudem pregreshno dopadel? Ali v take kraje, postavim: gledisha, plesisha, v take drushine sahajam, kjer je zhiftoft v nevarnosti? Še nifim kterikrat nespodobno vedel? Nifim nikogar v nezhisti greh pre-govarjal ali filil? Je bil letá mojiga ali drusiga spola? sakonskiga ftanu ali ne? moje forodovine ali fhe zelo Bogu posve-zhen, nedolshen? Ali je bil greh s posebno neframnostjo sdrushen? Šim nezhisti greh o svetim zhafu, v svetim kraji ftoril? Nifim komu perloshnosti k temu grehu ifkal ali kaj pomagal? Šim kdaj sam ta greh ftoril? Nifim imel gresfniga snanja in kako dolgo? Šim si persadeval popraviti fhkodo, ki jo je blishnji savoljo nezhistiga greha terpel? Nifim do neumne shivine gresfniga poshe-lenja imel? Ali fim fe kdej svojih nezhistih grehov fhe zelo hvalil, per spovedi pa tiste smanjshal ali zelo samolzhal? Šim fe she spovedal neframnost, zhe fim bil ktere fhe otrok ftoril per igranji s drusimi otrozi, na pashi? i. t. d.

Sakónski naj se fhe vprashajo: Nifim is pregresfniga namena v sakon ftopil? Šim kde prav premislil, de sakonskim ni vse

perpufheno? Škerbim sa zhiftoft rok in vſih ſvojih pozhutkov? Še niſim ſoper ſakonſko zhiftoft, ſveſtobo, ali s neperpufheno lozhitvijo pregreſhil? Niſim ſakonſke dolſhnoſti bres terdniga vsroka odrekel?

7. *Ne kradi.* — 10. *Ne ſheli ſvojiga bliſhnjiga blaga.* — Niſim komu kej ukradel ali po ſili vsel? Niſim kej v kakim ſvetim kraji ukradel? Niſim po malim kri-vizhno jemal ali goljuſaval in ſi tako prezej premoſhenja perdobil? Niſim koga goljuſal per kupzhii, meri, vagi, delu, s flabim denarjem? Šim zeli dan pridno delal, kadar ſim bil najet? Niſim ſa flabo delo dobriga plazhila tirjal? Niſim kej kupil, kar ſe mi je ſdelo, de je ukradeno? Niſim kej ſvojim ſtarſhem, forodnikam ali prednikam ukradel? Niſim goſpoſke ali zefarja goljuſal? Niſim uboſhzov, vdov in ſirot ſatiral, delavzam in najemnikam ſafluſhka ſadersheval ali utergoval? Niſim ſam ſebi ali drugim ſhkode delal s lenobo, nezhimernim obla-zhilam, igranjem, ſapravljanjem, pijanzhevanjem? Niſim na polji, na travniku, v hoſti, na vertu, per vodi ali per pohiſhtvu komu kej ſhkode ſtoril? Niſim na preve-like obreſti poſojeval? Ali niſim dolgo delal, deſiravno ſim vedil, de jih ne bom mogel poplazhati? Šim ſhe poplazhal dolge, kakor ſim bil obljubil, ali kakor

je dolshnost? Šim fkerbno varoval, kar mi je kdo hraniti dal, de se ni poshkodovalo? Nifim nikogar po krivizi is flushbe spravil? Ali sim, kar mi je bilo mogozhe, vbogajme dajal? Ali nifim s gospodarjevim premo-shenjem ubogim pomagal? Ali nifim bres potrebe miloshnje profil? Nifim kake krivizhne ali nepotrebne pravde imel ali k nji pomagal, svetoval? Nifim sodnika podkupil? Šim ukradene ali najdene rezhi vselej svesto nasaj dal, zhigar so bile? Šim fkerbno poprasheval po gospodarji ukradenih ali najdenih rezhi? Ali si persadevam storjeno fhkodo, kolikor mi je mogozhe, popraviti, ali odpushtenje od tistiga sadobiti, kteriga sim poshkodoval, okradel, ogoljufal? Ali pomislim, de krivizhni greh ni odpushten, dokler se kriviza ne popravi, kolikor je le mogozhe? Nifim nikoli ptujiga blaga shelel?

8. *Ne prizhaj po krivim soper svojiga blishnjiga.* — Nifim per duhovski ali deshelfki gosposki po krivim prizhal? Nifim krivih prizh podkupil? Nifim pisem prenar-dil ali pravih pisem v fhkodo svojiga blish-njiga sakrival? Še nifim vezhkrat slagal? is potrebe? v norzhijah? is navade? v fhko-do svojiga blishnjiga? savoljo dobizhka? ali she zelo per spovedi? Še nifim hlinil ali hinavsko obnafhal? Šim se rad ljudém bolj imenitnim perlisoval, in jih hvalil, desirav-

no hvale niso saflushili? Nisim radovedno ali is hudobije po slabostih blisnjiga poprafheval? Ali sim rad od slabosti svojiga blisnjiga govoril, akoravno nisim bil dolshan od njih govoriti? Nisim svojiga blisnjiga rad slabo sodil, njegovih besedi in njegoviga djanja na slabo iskladal, in mu slabih namenov podtikal? Šim take krive sodbe tudi drugim rasodeval? Še nisim kterikrat zhes blisnjiga slagal? mu dobriga imena vsel? ga v fškodo perpravil? Šim si persadeval, mu dobro ime spet nasaj perpraviti in vso fškodo poverniti? Ali sim vprizho veliko ljudi svojiga blisnjiga opravljal, slabo sodil, obrekoval? Nisim nikogar podpihoval in se krega kriviga storil? Nisim podpihovavzov rad poslushal? Nisim nobene fkrivnosti bres posebne potrebe rasodel? Nisim nikogar silil mi kakofhne fkrivnosti rasodeti? Nisim nikogar k opravljanju in obrekovanju sapeljal? Še nisim svojim prednikom slagal, jih opravljal ali obrekoval, morebiti she duhovnov ali vikfhih duhovnov? Nisim nikogar sasmehoval in sanizheval?

Zerkvene sapovedi.

1. *Posvezhuj sapovedane prasnike.*
2. *Bodi ob nedeljah in sapovedanih*

prasniki s spodobno poboshnostjo per sveti mashi.

Té sapovedi ste še v tretji Boshji sapovedi sapopadene.

3. Posti se sapovedane postne dni, namrezh shtirdefetdanski post, kvaterne in druge sapovedane postne dni: sdershi se tudi ob petkih in ob sabotah mesnih jedi. — Šim se postil v shtirdefetdanskim postu, kvaterne in druge sapovedane postne dni tako, de sim se le enkrat na dan do sitiga najedel? Nisim ob petkih, sabotah ali drugih sapovedanih postnih dnevih mesnih jedi jedel bres pervoljenja duhovske gosposke, bres nevarne bolesni ali kaziga drusiga pravizhniga vsroka? Nisim te zerkvene sapovedi grajal, sasmehoval, in, ko sim jo prelomil, drugih pohujshal? Nisim svojih otrok, podloshnih, svoje drushine sapeljal, de so to sapoved prelomili?

4. Spovej se svojih grehov postavljenu spovedniku k manjšhimu vsaj enkrat v letu, in o velikonozhnim zhafu prejmi sveto Reshnje Telo. — Ali sim bil vsako leto o velikonozhnim zhafu per spovedi in per sv. obhajilu? Ni bila ktera mojih spoved pomanjkljiva in nevredna, ker nisim svoje vesti na tanko sprashal — ker nisim imel resnizhniga kefanja in sim prezej spet ravno tisti smertni greh storil in nisim

sapuſtil greſhne perloſhnoſti — ali ker ſim ſmerten greh nalaſh, ali pa is ſanikernoſti, is ſtrahu, framoshljivoſti ſamolzhal ali ga ſmanjſhal? Šim ga potlej per prvi ſpovedi povedal? Šim tudi povedal, per koliko ſpovedih ſim ga ſhe ſamolzhal? Šim te re-
vredne ſpovedi vſe popravil? Niſim v ſamolzhanim ſmertnim grehu ſv. obhajila ali drugih ſvetih ſakramentov prejel? in kol-
kokrat? Niſim k ſv. obhajilu ſhel, deſiravo ſim ſe ſhe doſti ſgodaj ſmertniga greha ſpomnil, ki ſe ga ſhe niſim bil ſpovedal? Šim nalosheno pokoro vſelej na tanko, ſve-
ſto in ob pravim zhaſu opravil? Niſim ni-
koli ſvojiga ſpovednika opravljal in ſani-
zheval? Niſim bil jeſen nanj, ko mi je ſv. odveſo odrekel? Niſim nalaſh premehkiga ſpovednika iſkal, de ſim v ſmertnih grehih mirno ſhivel? Niſim kterikrat per ſpoved-
nizi poſluſhal, kaj ſe drugi ſpovedujejc ali kaj jim ſpovednik pravi? Niſim, kar ſim ſliſhal, ſhe drugim pravil? Še niſim per ſpovednizi neſpodobno ſadershal? Niſim po
hinavſko gledal, kako dolgo ſe kdo ſpo-
veduje? Šim ſe ſa ſveto obhajilo vſelej
fkerbno perpravljalo? Niſim bres ſpovedni-
koviga pervoljenja ali s ſmertnim graham na veſti ſv. obhajila kterikrat prejel? Še
niſim neſpodobno per ſv. obhajilu ſadeiſhal? Niſim morebiti hitro po ſv. obhajilu bres

vredne sahvale is zerkve fhel? Nifim she dan fv. obhajila v kakofhne navadne in velike grehe padel?

5. *Ne obhajaj shenitve o prepovedanih zhafih.* — Nifim v adventu, v velikim postu, ali ob drugih postnih in fpokornih dnevih per pojedinah, igrah, plesu bil ali k takim posvetnim veselizam perloshnosti dal? Še nifim na shenitvanji pregresfhil s nesmernostjo v jedi in pijazhi ali s pregresfhnim plesam?

Poglavitni grehi.

1. *Napuh.* — Šim si kaj domifhljeval savoljo fvoje lepote, imenitnosti, bogastva ali savoljo dobrih lastnost, ki jih morde imam? Ali se nifim zelo s pregresfhnimi rezhmi hvalil, de fim se nad kom snofil, ga saframoval, shalil, ga poshkodoval, ali s njim neufmiljeno delal, ga pretepal i. t. d.? Še nifim zhes svoj ftan, nesframno, pohujshljivo oblazhil? Nifim kradel, morebiti fhe svojim ftarsfhem, de fim si lepfhi obleko omiflil? Nifim le hvale per ljudéh ifkal? Nifim bil jesen na tiste, ki fo me sanizhevali? Še nifim boljshiga, poboshnifhiga od drusih mislil? Nifim blishujiga sanizheval? Še nifim blishnjiga, ali zelo svojih ftarshev savoljo njih revfhine framoval? Nifim bil jesen na tiste, ki fo me po pravizi svarili?

Nifim bil soper lepo opominovanje oterp-
njen? Šim vedno le svojo terdil, soperval?
se prepiral, kregal?

2. Lakomnost. — Ni moje serze pre-
vezh na zhafno blago navesano? Ali niso
moje fkerbi sa zhafno frezho tolike, de
svelizhanja svoje dushe posabim? Ali le na
to gledam, kako bi veliko blaga perdobil,
morebiti fhe po krivizi? s goljufijo? Nifim
is lakomnosti svojim podloshnim perdershal,
kar sim jim bil po vsi pravizi dati dolshan?
Nifim prevezh shaloval zhes sgubo premo-
shenja in dobizhka? Nifim is lakomnosti ob
prasniki delal in Boshje flushbe samudil?
Nifim is lakomnosti drushine prevezh s de-
lam obkladal ali je pa fhe ob nedeljah in
sapovedanih prasniki delati filil? Nifim is
lakomnosti ubogim nizh vbogajme dal? Ni-
fim is lakomnosti febi in podloshnim potrebni-
ga napravil? Ali sim bil sapravljiv? Nifim
premoshenja na prelepo obleko, dobro voljo,
igranje obrazhal?

3. Nezhiftoft. — Poglej fhefto Boshjo
sapoved.

4. Nevofhljivost. — Nifim bil ni-
komur nevofhljiv savoljo njegove frezhe,
zhafti, dobre glave, poboshnosti? Nifim bil
nikoli shaloften, ko se je blishnjimu dobro
godilo? ali vesel, ko se mu je hudo godilo?
Nifim nikogar is nevofhljivosti foverashil,

opravljal, obrekoval, ob flushbo perpravil, na blagu poshkodoval? Ali mi ne fhkoduje nevosfhljivost fhe na sdravji?

5. **Poshreshnost.** — Ali nifim bil nesmeren v jedi in pijazhi? — Še nifim vpijanil? Nifim s pijanostjo otrok pohujshal, shene shalil, vsi drushini fhkodoval? Nifim v pijanosti nesramno govoril, preklinjal, se kregal, pretepal? kej drusiga hudobniga storil? Ali nifim s pijanzhevanjem doma poshkodoval? ali morebiti fhe shene, otrok v revfhino spravil? samiga v nesfrezho ali bolesen pahnil? Nifim med Boshjo flushbo pijanzheval? Nifim kradel, de fim mogel pijanzhevati? Šim fe sdershal takih jedi, ki fim vedil, de mi bodo fhkódovale?

6. **Jesa.** — Ali nifim sa vsako majhno rezh prezej jesen? Šim fe kdej nad fvojim blishnjim jesil? Ali fim fhe sdej nanj jesen? Nifim bil ta zhaf, kar jeso dershim, per fv. obhajilu? Nifim v jesi Boga preklinjal, blishnjiga saframoval, obrekoval, pretepal? Šim bil dolgo na koga jesen in fim fe branil, fe s njim spraviti? Nifim v jesi shivine pretepal?

7. **Lenoba.** — Nifim is sanikernosti molitve, branja svetih bukev, poslusljanja Boshje besede, fpovedi in fv. obhajila opustil? Ali fim svoje delo flabo ali ga zelo ne opravil? Ali fim svoje dolshnosti mlazh-

no in le po verhu spolnil? Nifim zhasa s igranjem in poftopanjem tratil? Nifim fploh len v dobrim? Šim fi persadeval, vse dolshnosti fvojiga ftanu prav fposnati? Nifim nikoli zhes Boshjo previdnost godernjal, de me je Bog v ta ftan poftavil, v katerim fe snajdem? Ali voljno terpim teshave in sopernosti fvojiga ftanu?

Kolikokrat fim od sadnje dobro opravljene fpovedi ta ali uni greh ftoril? is kakofhniga namena fim grefhil? v kakofhnih okoliſhinah? ktere hude naſledke je greh imel? kaj je samuda dolshnost fhkodovala? ktero je moje poglavitno hudo nagnjenje? Šim fe od sadnje fpovedi poboljſhal s Boshjo pomozhjo, ali fim fe morebiti fhe pohujſhal?

Molitev, de bi ſe ſhaloſt ſavoljo ſtorjenih grehov v ſerzu sbudila, in ſklep poboljſhanja.

Velike ſo tvoje dobrote, o dobrotljivi Bog! kdo jih bo isrekel? Telo ſi mi is ſemlje vſtvaril, duſho po ſvoji podobi ſi v mene vdihnil, de bi te ljubil; jeſt pa fim te ſhalil. — Per ſvetim kerſtu ſi me s belim oblazhilam nedolshnosti oblekel, in

me v narozhje sa svojiga otroka
 vsel, de bi te ljubil; jest pa sim te
 shalil. — Na semljo doli si pershel,
 si se ponishal, silno veliko terpel,
 si na krishu umerl v grosnih bole-
 zhinah, si dal svoje ljubesnjo
 Šerze prebošti, de bi te jest
 obilno ljubil, jest pa sim te she obil-
 nišhi shalil. Š tolikim terpljenjem si
 mi krono vezhniga veselja v nebe-
 sih saflushil; jest pa sim jo s gre-
 ham od sebe vergel. She vezhkrat
 sim premislil te neismerne dobrote,
 in sim sklenil, ti sanaprej svesto flu-
 shiti; vender sim te sopet shalil: o
 predobrotljivi Jesus, kdaj bo konez
 moje hudobije!

Klizal si me, pa nisim hotel sli-
 shati; dajal si mi zhaš, de bi se po-
 koril sa svoje neshtevilne smote in
 pregrehe, pa sim ga nezhimurno sa-
 pravljaj; perjasno si mi molil roke,
 de bi me bil v svoje narozhje spre-
 jel, jest pa se nisim hotel smeniti; te-
 pel si me, pa nisim hotel obzhutiti;

poshiljal si mi stiske in teshave, pa jih nisim hotel prav oberiniti. Ti si vse storil, de bi se moje serze omezhilo; pa le merslo in terdo je ostalo. Sato me serze boli in strah prepada, ko se smislim, kako mozhno in bres premislika sim tvojo visokost shalil, o vfigamogozhni Stvarnik! Kako ostudna je moja nehvaleshnost, de sim nar vezhi svetost in dobroto — samiga nebeshkiga Ozheta sapustil, in se potopil v morje greha! Sam sim se odlozhil od tebe, o pravizhni Bog! in sim padel v revno fushnost greha; sato me obhaja britka shalost, ko vidim, kaj sim bil, in kaj sim sdaj. Tvojo perjasnost in gnado sim sapravit, in zhaka me ojsra sodba, kateri se umakniti ne morem, in po sodbi nesrezhna — vekomej nesrezhna vezhnost! O nesrezhni greh, ki si me od Boga odlozhil, mojo dusho ognjufil, in mi pogubljenje saflushil, kako te sdej sovrashim

in te bom foverashil s Boshjo pomozhjo, dokler bom shivel!

O Bog! ki nas k pokori vabish, in pravish: „Nozhem smerti greshnika, temuzh, de se spokori in shivi“ (Ezeh. 18.), nikar me ne sapusti; podaj mi svojo milostljivo roko, de se vsdignem is revshine greha; nikdar vezh te ne bom radovoljno shalil. Sgubljena ovza sim; vsemi me milostljivo na svoje rame, in nesi me k svoji svesti zhedi, in varuj me, de se vezh ne sgubim. Sgubljeni, nehvaleshni sin sim, sapustil sim tebe, dobrotljiviga Ozheta, tvoje premošenje sim sapravitil, in se tvojim sapovedim soperstavil; o reshi me is teshke sushnosti, v ktero sim safhel!

Nisim vreden svojih ozhi povsdigniti proti nebesam, nisim vreden tebe svojiga ozheta imenovati; ker si pa vender v resnizi le moj ozhe, o usmiljeni Bog! poglej me s milostljivim ozhefam. Sakaj tvoj milostljivi pogled mertve obuje, in greshnike

k pokori savrazhuje; ker, ako bi se ti ne bil mene usmilil, bi moje serze ne bilo presunjeno od shaloſti savoljo storjenih grehov.

V smoti ſim sgubljen hodil, ti pa ſi name gledal s nebeshkih viſhav, in ſi mi ozhi odperl, de bi ſe ſposnal, veſt iſpraſhal in ſpregledal, kako ſelo je omadeſhana moja duſha. Sato me uſliſhi, o dobrotljivi nebeshki Ozhe! dodeli mi gnado ſvojiga edinorojeniga ſina, in vdeleſhi me njegoviga ſafluſhenja, in njegove britke ſmerti! Daj mi ſvojiga ſvetiga Duha, naj mi ſerze ozhiſti, in v tvoji gnadi uterdi, de ſe ne povernem ſvoj ſhivi dan nikoli vezh v revſhino, iſ ktere me bo sdej reſhila tvoja miloſt! To mi dodeli ſavoljo uſmiljeniga ſerza Jeſuſa Kriſtuſa, naſhiga Odreſhenika, na proſhnjo njegove vſelej neomadeſhane Matere Marije Devize. Amen.

Spoved.

Kadar per spovednizi zhakafh, premisfhluuj, preden na versto pridefh, grosno nefrezho savershenih v peklu in britko Jesufovo terpljenje.

Pod mojimi nogami v ftrafhni globozhini je tista grosovitna jezha, kjer nespo-korjeni gresfhniki v vezhnim ognji goré. — Jezha je saperta, pah je sapahnjen, kteriga nihzhe odpreti ne more, in ta pah je — vezhnoft! — Vezhno gori ogenj v ti jezhi; vezhno goré saversheni v ognji Boshjiga mafhevanja in vender ne sgoré? — Štrafhno shejo neprenehama terpé, in ni ga nikogar, de bi le konez fvojiga perfta v vodo pomozhil ter ohladil njih jesik! — Zherv vesti vedno grise in gloda njih ferze, in ni ga, de bi polajfshal njih bolezhine! Neisrezhenó terpé udje njih telefá, s kterimi fo gresfhili; pa ni ga, de bi se jih usmilil! — Hudobni duhovi jih safmehujejo, safra-mujejo in njih terpljenje le fhe hujfhi delajo; in nobeden jih ne tolashi! — Radi bi umerli, ali ne morejo umreti; fmerti vezh sanje ni! — Ali nifim tudi jes s fvojimi grehi sa-flushil, v to peklenfko bresno pahnjen biti? — Ko bi bil she umerl, ali bi ne bil tudi jes med pogubljenimi? — Ali ni morebiti

savershenih she v peklu, ki niso tako filno grefhili kakor jest! — In fhe smirej ne fovrashim greha? — In moje dufhe fhe smirej ni grosa! — Mislim fhe fvetu in grehu flushiti? **O** nikdar vezh! **S** Boshjo gnado in pomozhjo fe hozhem poboljšhati. — To ti obljubim, nebesški **Ozhe!** pred tvojim oblizhjem in v prizho fvojiga angelja varha.

Premišljevanje Jesufoviga terpljenja.

Moj nar fvetejšhi perjatel, moj **Odre-**
fhenik, **Boshji Sin** na krishu vifi! — **Sakaj**
vifi? — — Na lefu vifi in móli — — sa
koga moli? — Na lefu vifi, njegova pre-
sveta refhnja kri fzurkama na tla tezhe —
sa koga tezhe? — — Njegove roke fo
raspete — sakaj fo raspete? — — Nje-
govo prelubesnjivo **Šerze** je odperto —
sa koga je odperto? — — Same, toliziga
grefhnika! — — **Jes** sim ga na krish
perbil! — — **Savoljo** mene fvojo pre-
drago kri preлива! — — **Jes** sim kriv
prestrašne smerti, — in vender fe moje
ferze ne omezhi! — — Ali ref ne mislim
nehati **Jesusa** s fvojimi grehi vnovizh kri-
shati? — — **O** **Jesuf!** usmili fe me!

glej, pred teboj klezhim in v serzhni britkoſti ſpoſnam ſvojo hudobijo! Ne ravnaj s meno po mojih grehih, temuzh uſmili ſe me po ſvoji veliki uſmiljenoſti!

Molitev pred ſpovedjo.

Preljubi Jeſus! k tvojimu nameſtniku grem, kteriga mi niſi v pogubljenje, ampak v ſvelizhanje poſtavit. Dodeli mi gnado, ſe mu bres ſtrahu in napzhne ſramoſhljivoſti vſih ſvojih grehov ſkeſano, ponishno in odkritoſerzhno ſpovedati, in mu nizh ne ſamolzhati, kar mojimu ſerzu nepokoj dela. Kaj bi mi tudi pomagalo ſdej ſamolzhati, ker moram vender enkrat tiſti ſtraſhni dan veſoljne ſodbe pred tvoje preſveto oblizhje priti, kjer bodo vſi moji grehi, ako ſe jih tukej prav ne ſpovem, vſim ljudem vſiga ſveta snani. Šam ſe tedaj hozhem obtoſhiti, in ſpovednikovo odveſo, zhe jo dobim, tako ſprejeti, kakor de bi mi ti ſam rekel: „Pojdi

v miru! Tvoji grehi so ti odpušteni.“

Sveta Marija, Mati Boshja! prosi Boga sa-me, ubosiga greslnika! Vsi angelji in svetniki v nebesih, pomagajte mi s svojimi prošnjami per Bogu, prav opraviti to spoved v Boshjo zhašt in v svelizhanje svoje dushe. Amen.

Spoved spodobno sazhni rekozh: Prosim, *(zhe poprej krish storijo, rezi: Sahvalim)* duhovni ozhe! sa sveti shengen, de se svojih grehov prav in zhisto spovem. *(Po tem se stori sv. krish in moli ozhitna spoved takole:)* Jest, ubogi greslnik, se spovem Bogu vsigamogozhnimu, Marii, Materi Boshji, vsem ljubim svetnikom in vam zhaštitljivimu maslniku, Boshjimu namestniku, de sim po svoji sadnji spovedi, ki sim jo opravil..... *(ne posabi povedati, kdaj je tvoja sadnja spoved bila)* velikrat in obilno greslil v mislih, s sheljami, s besedami in s djanjem; posebno se pa obtoshim, de sim.... *(Obtoshi se sdej vseh svojih grehov na tanko, in kadar nobeniga greha vezh ne bosh vedil, spoved skleni rekozh:)* Ti in vsi moji drugi grehi, ki se jih spomnim in ne, ki sim jih ali sam storil, ali pa kriv

bil, de so jih drugi storili, so mi is ferza shal, ker sim Boga, njega famo sveto in preljubesnivo dobroto, s njimi rasshalil. Terdno fklenem nizh vezh ne greshti, in vsih perloshnost v greh se varovati. Prosim vas, duhovni ozhe, sa potrebn nauk, svelizhavno pokoro in sveto odveso.

Poslufhaj svesto, kaj te spovednik uzhe in kaj ti v pokoro dajo; sprejmi vse ponishno; kadar po spovedi nad teboj molijo, obudi she enkrat obshalovanje ali grevengo in terdni fklep se poboljšati.

Po spovedi, kadar odveso dobish, moli:

Povikshuj moja dusha Gospoda, in vse, kar je v meni, hvali njegovo sveto ime! Povikshuj moja dusha Gospoda, in ne posabi zhudeshev njegove milosti! Sakaj odpustil ti je vse tvoje hudobije; osdravil je tvoje rane. Vezhno je njegovo usmiljenje! — Preljubesnivi Jesus, vekomej bodi hvaljen sa svojo neisrezhenost usmiljenost. Pogresnil si tesho mojih grehov v morje svojiga usmiljenja; nasaj si pernesel k svoji svesti zhedi

sgubljeno ovzhizo na svojih ramah. Hvaljena in zhesfena bodi neskonzhna ljubesen tvojiga Boshjiga Šerza, ki se ne utrudi gresnikov usmiliti se in v njih rane olja svoje gnade vlivati. O Jesuf, vezhna ljubesen! nifi ravnal s menoj po mojih grehah, in nifi mi povrazheval po mojih hudobijah; sprejel si me po svojim neskonzhnim usmiljenji; sato te bom ljubil bres prenehanja, in sovrashil bom is ljubesni do tebe vse, kar je soper tvojo presveto voljo. Odfihmal hozhem le tvoje presveto shivljenje pred ozhmi imeti, vse krishe shivljenja in teshave stanú v pokoro sa svoje grehe obrazhati in voljno terpeti. Tebi se s dusho in s telefam popolnoma darujem. O dodeli meni slabimu, de mi tvoja na svetim krishu v nesmernih bolezhinah storjena smert ne bo v pogubljenje, ampak v shivljenje. Amen.

O Marija, moja preljubesnjava mati! k tebi se sopet satezhem in

terdno se sanesem, de, ker mene grešnika nisi sanizhevala in sa-
vergla, me bosh tudi sdej, ko sim
grehov ozhifhen, ljubila, in namesto
mene milostljiviga Ozheta, v nebesih
sahvalila, de se je mene, ubosiga
grešnika, usmilil in me s tolikimi
dobrotami obsul. Pod tvoje varstvo
in brambo perbeshim sdej in vselej.
Pomagaj mi, de stanoviten ostanem,
nizh vezh ne grešim, in tvojiga
preljubesnjiviga Šina Jesusa is vfiga
serza ljubim. Amen.

Po spovedi, kadar odvese ne dobish.

Kako silno sim grešil, de me
Boshji namestnik odvese vredniga ne
šposna! Oh, šposnam v ponishnosti
svojiga serza, de nisim vreden k
Boshji misi pristopiti in vshivati an-
geljskiga kruha; šposnam, de se mi
ni kriviza sgodila, ker so mi grehi
sadershani, de svoj nevarni grešni
stan previdim, se prav špokorim in
vredno poboljšam. Kaj hozhem torej

drusiga storiti, kakor v tvojo sveto voljo se podati, in vse na tanko dopolniti, kar mi je nalosheno. Prav je, de me sadeva tvoja shiba; sej ljubish tistiga, kteriga tepesh. Le to te ponishno prosim: pridi moji slabosti na pomozh, in daj mi mozh, de greschno shivljenje sapustim, se k tebi vernem, vreden sad pokore storim, se v prihodnje odvese vredniga storim, de ne bom vezh otrok tvoje jese, ampak pokoren sin tvoje ozhetovske ljubeshni. O Jesus! ki jih osdravljash, kteri so potertiga serza, usmili se me, in vsemi me v svoje preljubeshnjivo Serze. O Marija, perbeshalishhe greschnikov! ne saversi revniga otroka; daj mi mozhno varstvo v svojim preljubeshnjivim Serzu. Pomagajte mi vsi sveti angelji, svetniki in svetnize Boshje, de se v resnizi spokorim, in s rasshaljenim Bogam spravim. Jes pa hozhem sdihovati in profiti, dokler per njem milosti ne sadobim. Amen.

Od odpustkov.

Kadar se greh odpusti, se tudi vezhne fhtrafenge odpusté, zhasne pa ne vfelej; sato je rekel prerok Natan Davidu: „Gospod je tvoj greh od tebe vsel; tvoj sin pa bo mogel umreti.“ (2. Kralj. 12, 13. 14.)

Nasha ljuba mati, sveta zerkev, nam pa tudi zhasne fhtrafenge pomaga sbrifovati, ktere bi mogli ali v sedanjim shivljenji, ali pa fhe v vizah terpeti, ker nam ona per spovedi pokoro naklada, in nam odpustke deli, to je, nam sunaj sakramenta sv. pokore zhasne fhtrafenge ali vse, ali le nekoliko, odpusti, ktere bi mi fhe po odpushenim grehu, ali v sedanjim shivljenji, ali pa po smerti preterpeti mogli. S odpustki se Boshji pravizi sa nashe grehe sadoftuje is saklada preobilniga saflushenja Jesufoviga. Téga saklada pa sv. zerkev le tiste verne vdelehuje, kateri so v ftanu gnade Boshje, torej bres smertniga greha; in bres radovoljniga nagnjenja k fhe tako majhnimu grehu, kateri si prav persadevajo spokoriti in poboljšhati se, in kateri vse na tanko opravijo, kar je v sadobljenje odpustkov sapovedano, kakor: mnoge molitve, post, milofhnja, obiskovanje zerkvá in (posebno v sadobljenje popolnoma odpustkov) spoved, sv. obhajilo in molitev v namen fvetiga

ozheta papesha, namrežh sa rasfhirjanje katolifhke vere, satiranje nevere in kriverstva, sa mir in edinost kerfhanfskih oblaftnikov, fpreobernjenje grefhnikov in druge rezhi po okolifhinah zhafov. V ta namen fe mora moliti nar manj pet Ozhenafhev in Zheshenafimarij, Zhaft bodi Bogu, in Vera.

Molitev za odpustke.

Vfigamogozhni, vezhni Bog! upam od tvoje nefkonzhne milofti, de fim vfih grehov in vezhniga terpljenja refhen, defiravno fim fhe zhaftnim fhibam podvershen. De fe pa moji flaboſti pomaga, perbeshim k nefkonzhnimu saflushenju nafhiga Svelizharja Jesufa Kristufa. Savoljo téga ti darujem vse molitve in dela, ki ſo v ſadobljenje odpustkov ſapovedane, ter jih ſklenem s terpljenjem in ſmertjo tvojiga edinorojeniga Šina, in s ſaflushenjem prezhiſte Devize Marije in vfih ſvetnikov, v ſadoſtenje ſvojih mnogih in velikih

grehov. Vdeleshi, preljubesnivi in preusmiljeni Bog! mene, skefaniga, pa ubosiga greslnika, téh svetih odpustkov. Prosim te pa tudi v pre-
svetim Jesufovím imenu, ohrani in povelizhaj svojo sveto zerkév med všimi narodi, de se po všim svetu rasšhiri; vôdi in ohrani njeniga poglavarja, svetiga ozheta papesha, vse shkofe in duhovne po poti vezhniga svelizhanja, de bodo s tvojo pomozhjo, kar je tebi prijetno, sheléli in s vso mozhjo storili; usmili se neverzov in krivoverzov, de svojo slepoto spoznajo, in se vsi v narozhji tvoje svete katolishke zerkve sdrushijo; podeli všim kershanškim kraljem mir in pravo edinost, vshgi v njih serzih ogenj ljubeshni, de sedinjeni v tvojo zhašt, nafhe svelizhanje in šrezho tvoje svete zerkve delati samorejo, preoberni serza greslnikov k pravi pokori in k poboljšhanju njih shivljenja; dodeli tudi všim, ki so se she s sveta lozhili, de od tvoje dobrote odpushtenje

vših svojih grehov in vezhno shivljenje dofeshejo. Pet Ozhenashev in Zheshenasimarij. Zhašt bodi... Verujem.

Molitev sa mertviga.

Jesuf, moj Bog in Svelizhar! ponishno te prosim, savoljo svojiga neismerjeniga usmiljenja vsemi po meni storjeno proshnjo v refhenje dushe I. Ako pa ta dusha pomozhi vezh ne potrebuje, vsemi jo v prid tiste dushe, ki ima nar perva refhena biti, de bo tebe, o milostljivi Bog! ljubila, zhaštla in molila, sa-me pa profila, de bom po frezhni smerti s njo v nebefih sklenjen tebe ljubil, zhaštil in molil vse vezhne zhase. Amen. Pet Ozhenashev in Zheshenasimarij. Zhašt bodi... Verujem.

Nektere besede od sv. obhajila.

O frezhna dusha, ki ljubish Jesufovo Šerze, veseli se! To preljubesnjo Šerze smesh s svojim ferzam skleniti — v sakra-

mentu presvetiga Reshnjiga Telefa! Perstopi torej vezhkrat k misi Gospodovi, k vezherji neskonzhne Jesufove ljubesni. Vediti pa morash, de le vredno sveto obhajilo te bo svelizhalo. Perpravi se tedaj k ti sveti vezherji prav in dobro. Ni je pa vredne perprave bres Jesufove ljubesni, ki ni na jesiku, ampak v globozhini ferza. — Ta ljubesen je nebeshki ogenj, ki ga je bil Jesus s nebes pernefel, in ki ga po svetim Duhu v nashe ferza vliva in ga v njih vshiga. Ali Duh ljubesni v tvojim ferzu prebivati ne more, dokler je s grehi omadeshano in polno greshniga hrepenenja. Ne moresh ob enim Jesusa in njegoviga sovrashnika ljubiti, ne moresh per Gospodovi in pa per njegovih nasprotnikov misi sedeti. Dobro preudari besede s. Pavla, kateri pravi: „Zhlovek naj sam sebe presodi, in potlej she le (zhe je bres greha) naj je od tega kruha, in pije is tega kelha. Kdor namrezh Gospodovo telo po nevrednim je in pije njegovo kri po nevrednim, si vezhno pogubljenje je in pije, ker Gospodovimu telesu grosno nezhaft stori“. Ozhisti tedej svoje ferze poprej s fkefano in odkritoferzhno spovedjo od smertniga greha, in obudi pred s. obhajilam popolnoma obshalovanje nad svojimi grehi, de bres radovoljniga nagnjenja k nar manjshimu grehu, s shivo vero, s terd-

nim upanjem, s gorezho ljubesnijo, s hval-
 lešnim spominam terpljenja in britke smerti
 Jesufa Kristufa, s terdnim fklepam svoje
 shivljenje zheldalje bolj po svetim Jesufo-
 vim Šerzu ravnati, k misi nefkonzhne lju-
 besni in svetosti perftopifh. Vnemaj tudi v
 ferzu krotkost, ponishnost, poterpeshljivo-
 st, ufmiljenje, ob kratkim: sveto ljubesen do
 blishnjiga. Ko bo Jesus vidil tvoje persa-
 devanje, tvojo gorezhnost, tvoje hrepenenje,
 Njemu dopasti; bo Duha svoje ljubesni v
 tvoje ferze obilno raslil, de bofh obzhutil,
 kaj se pravi, po Jesusu hrepeneti, Jesufa
 ljubiti, she na tem svetu se s Jesusam po-
 polnama fkleniti, de bofh okusil tiste ne-
 befshke fladkosti, ki jih je Bog perpravil
 tém, ki ga ljubijo; de bofh sposnal, kako
 refnizhne so besede f. Pavla, de Kristufov
 mir in njegovo vshivanje v refnizi vef zhlo-
 veshki um, in vse zhloveshko hrepenenje
 preseshe. O prisadevaj si, vedno dalje iti
 po poti svetih zheldnost, in perpravljaj se s
 gorezhim ferzam in shivo vero, de samiga
 Jesufa prejmesh, k sv. obhajilu! Kadar si
 pa Jesufa she prejel, dobro oberni ta nar-
 drashji zhaf shivljenja. Koliko, in kako
 lahko samorefsh tazhaf od Jesufa sprostiti!
 Moli — ljubi — hvali in povelizhuj preljubes-
 njiviga Svelizharja v svojim ferzu, in po-
 toshi mu vse dushne in telefne potrebe.

Govôri kot perjatelj s svojim perferzbnim prijatlam; floni s fvetim Janesam na Jesufvih perfib, na njegovim preljubesnživim Šerzu, ktero sdej v tvojim ferzu bije. — Ker se fveto obhajilo tudi sa druge samore darovati, ali fvetnikam v zhaft, ali sa kaj drusiga, kar nam je per ferzu, je posebno bratam in sestram bratovfhine presfvetiga Mariiniga Šerza priporozhenô, de naj vezhkrat fveto obhajilo Mariinimu Šerzu v zhaft sa spreobernjenje gresfhnikov darujejo, ker so se tako she nar vezhi gresfhniki spreobernili.

Pred fvetim obhajilam.

Molitev k Mariinimu Šerzu sa vredno obhajilo.

Preljubesnživô Šerze moje presfete Matere in prezhiste Devize Marije! k tebi sdihujem in te prosim, perpravi v mojim ferzu vredno prebivalishe Jesusu Kristusu, svojimu Boshjimû Šinu. Akoravno sim resnizhno svoje grehe obshaloval in se jih obtoшил, vender sposnam, de nisim vreden, kralja nebes in semlje v svoje

ferze sprejeti, ker je v njem she toliko greslniga nagnjenja, toliko nesnanih pregreslnkov, in toliko pomanjkanje pravih zhednost. O preblashena Deviza! osaljslhaj revno hishizo mojiga ferza s nar lepshimi zvetlizami svojih zhednost, svoje ponishnosti, zhilsti, krotkosti in poterpeshljivosti, de se Jesus s veseljem s mojo duslo sklone. O milostljiva Mati! nikar mi té proshnje ne odrezi, ker tebi v zhasht to sveto obhajilo darujem, de se greslnikov usmilish, jih na pot poboljslhania perpeljeslh, de préd ne jenjash, dokler se njih terde ferza ne omezlhijo in samo Jesusa ljubijo, ki je vse ljubeshni vredesh. Amen.

Djanje vere.

Kdo mi da, o presladki Jesus! de pod skrivnostno podobo kruha tvoje oblizlje gledam, ktero gledati angelji shelé? Kdo mi da, de se mi odprejo tvoje svete rane, ktere s

ozhmi sv. vere na tvojim presvetim te-
 lesu vidim, ki so studenez shive vode
 sa ozhishenje moje gresne dushe?
 Terno verujem, de si v sakramentu
 svetiga Resnjiga Telsa resnizno
 prizhujozh, kakor moj Bog in Gospod.
 Kje je tako imenitno ljudstvo, kakor
 je kershansko ljudstvo? Res, ni no-
 beniga drusiga ljudstva, ktero bi tako
 frezhno bilo, kakor smo pravoverni
 kristjanje, ki tebe, svojiga Boga, tako
 bliso sebe imamo. Sakaj ti, vezhna
 resniza, si djal: „Moje meso je res
 jed, in moja kri je res pijazha. Ako
 kdo je od tega kruha, bo shivel ve-
 komej; in kruh, kteriga bom jest dal,
 je moje meso sa shivljenje sveta.
 Vsemite in jejte, to je moje telo,
 ktero bo sa val dano: to delajte v
 moj spomin.“ Verujem, de je v tem
 presvetim sakramentu resnizno tvoje
 presveto Reshnje Telo prizhujozhe;
 svetlejshi je od solnza, in ravno tako
 zhisto, lepo in velizhastno, kakor v
 nebesih. Verujem, de je v tem pre-

svetim sakramentu prizhujozha tvoja presveta Reshnja Kri, ki je prelita sa moje svelizhanje; de je v njem prizhujozha tvoja presveta dusha; de si v njem ti ves skrit, Bog in zhlovek; de te bom sdaj prejél, kakor so te prejeli tvoji uzhenzi per sadnji vezherji. O Jesuf! poterdi me v ti sveti veri; daj mi v nji serzhno shiveti in umreti.

Djanje upanja.

Predobrotljivi Jesuf! kaj sim jest, de mi samiga sebe dasi? Kako se sme gresnik pred teboj perkasati? Teshi me obilnost mojih grehov, ali vabi me sladkost tvojih besedi. Pri-
dite k meni, pravish, vsi, kateri se trudite, in ste oblosheni, in jest val bom poshivil. Torej ves poln sau-
panja v velikost tvoje ljubesni in tvojiga usmiljenja, o Gospod! perstopim bolan k tebi, svojimu sdravniku in svelizharju, lazhen in shejin k studenzu shivljenja, reven k nebe-

shkimu kralju, hlapez k Gospodu, stvar k stvarniku, shalosten k milostljivimu tolashniku. Usmili se me, o Jesus! in refhi me, ki nikoli ne sapustish téh, ki v tebe upajo.

Djanje ljubeshni.

V kako mozhni ljubeshni je tvoje presveto Serze gorelo, o moj Jesus! ko si nam pred svojo britko smertjo na krishu vezherjo napravljaj, ktera vso sladkost v sebi ima! Pazh velika in prezhudna je mogla biti ljubeshen, de si se savoljo nashiga svelizhanja vzhlovezhil; ali she bolj prezhudno je, de nam svoje sveto telo jesti in svojo refhnjo kri piti dajesh. Zhuda polne so dela tvojiga usmiljenja, o Gospod, neshkonzhna ljubeshen, kdo bi te ne ljubil? Vshgi v svoji gorki ljubeshni moje merslo serze, in s svojim svelizhanjem me obishi, de sladkost tvoje ljubeshni moj duh okusi, in gorelo bo v tvoji ljubeshni serze moje. Ljubim te, o Jesus!

in nizh me ne bo lozhilo od tvoje ljubesni. Ne smert, ne shivljenje, ne angelji, ne poglavarstva, ne oblasti, ne sedanje, ne prihodnje, ne visokost, ne globozhina, ne druga stvar me ne bo mogla lozhiti od ljubesni Boshje, ktera je v Jesusu Kristusu, Gospodu nashim.

Djanje ponishnosti in obshalovanja.

Vfigamogozhni, vezhni Bog! kaj mi je misliti, ko se perblishujem k misi, per kateri skasujesh milosti, ki jih noben zhlovek isrezhi ne more? Kdo si ti? — in kdo sim jest? — Nisim vreden, proti tebi pogledati, in ti hozhesh v moje serze priti! Ti se ponishash do mene tolikanj nehvaleshniga in revniga! Ti, kralj kraljev, Gospod, Bog vojskinih trum, ki svet le pogledash, in se trefesh! Ti, sama Svetost, pred ktero angeljska zhistost sgine! Ti, solnze vezhne svetlobe, ki prebivash v nedosegljivi luzhi; — jest pa nezhist

stvar, poln greslniga poshelenja, hudiga nagnjenja in nezhimernosti, gnjušoba greslnikov, otrok jese in slepote. Kaj mi je boljiga, ali tebi prijetnišiga misliti, kakor de se is vliga serza pred tabo ponisham in tvoje neismerjeno usmiljenje v duhu povikshujem? Posabim sam sebe in v globozhini svoje nevrednosti se ves tebi podvershem. Prah in pepel, greslnik sim, vender se predersnem s tabo govoriti, ker shaloštniga in potertiga serza ne sanizhujesh. Osri se na me, revniga, ubosiga greslnika, in sprejmi me v svojim neskonznim usmiljenji. Šposnam svojo hudobijo in jo is serza obshalujem; šposnam pa tudi, de bres tebe nizh ne premorem, de bres tebe ni ne svelizhanja, ne shivljenja! O de bi mogel v serzhni britkošti solse tozhiti, in s njimi, kakor sveta Magdalena tvoje noge mozhati! O de bi te mogel tudi jest posihmal obilno ljubiti, ker sim te do sdej obilno shalil! —

O Marija! prosi sa me. O Jesuf! ljubim te, usmili se me!

Djanje hrepenenja.

Kdo mi bo dal, o moj Gospod! de tebe samiga najdem, in tebi svoje serze do dna odprem, de te bom vshival, kakor sheli moja dusha? O moj Gospod in Bog! kdaj bom s teboj ves sklenjen, in tebi tako shivel, de bom posabil samiga sebe! Ref, moj Bog! ti si kralj miru, v tebi je pravi mir in vse veselje; sunaj tebe pa je trud, shaloft in bres shtevila veliko nadlog in rev. S gorezho ljubesnijo, sheljami in veseljem vsiga svojiga serza hrepenim po tebi, o Jesuf! O de bi te samogel prejeti s takimi perferzhnimi sheljami, s takim spofhtovanjem in zheshenjem, s tako sahvalo, ljubesnijo in zhiftoftjo, s tako ponishnostjo in s takim saupanjem, kakor te je shelela in prejela tvoja presveta Mati in zhastitljiva Deviza Marija, kakor so te s veselimi sheljami

vshivali tvoji Svetniki in sveti flus-
shabniki, kateri so ti v svetosti svoji-
ga shivljenja nar bolj dopadli, ker
so bili s nar bolj gorezho ljubesnijo
per tvoji misi! O Jezus! usmili se me,
povsdigni moje serze v nebesa k sebi,
in ne pusti me po semlji se plasiti.
O Jezus! pridi in poshivi mojo lazho
dusho; sakaj ti sam si moja jed, moja
ljubesen in moje veselje, moja slad-
kost in dobrota. O de bi me s
svojo prizhujozhnostjo vfiga vshgal in
v sebe spreobernil, de bi ves s teboj
bil sklenjen in v ognji tvoje ljubesni
rastopljen le en duh s teboj! Škleniti
s teboj svoje serze so moje edine
gorezhe shelje.

Serzhni sdihljeji pred sv. obhajilam.

O prekladki Jezus! po tebi sdi-
huje moja dusha is té revne in solsne
doline; po tebi hrepeni moje serze;
k tebi vse moje mozhi klizhejo. O
usmili se me in pridi v moje prasno
in sapusheno serze; pridi, o Jezus!

in perpravi v mojim serzu vredno prebivališhe Boshje ljubeshni. Kaj she-
lim v nebesih, in koga na semlji ishem
kakor tebe, o Jeshuf, moja vezhna
ljubeshen! ker sa se si moje serze u-
stvaril, in serze mirú ne najde sunaj
tebe. Ti sam vse njegove shelje
spolniti samorešh! O vlezi me k sebi,
de ne pozhivam, dokler te ne naj-
dem, in te ne ispuštim, dokler me
ne blagoslovish s svojim vezhnim
blagoslovam!

O miloštljivi Odrëshhenik! ne sa-
versi mojiga serza, ki te ljubi, in
gorezhe sheli se s teboj skleniti.
Šej ti je snano, kako filno mi je
shal, de fim tebe, vezhno ljubeshen,
s svojimi grehi shalil. Šej vesh, de
bi rad tisti nefrezhni zhaš s svojo
kervjo odkupil. Odpusti mi, o Jeshuf!
odpusti mi vse moje grehe sa svoji-
ga svetiga imena voljo. Poglej, tvoji
milosti se isrozhim; štori s meno po
svoji dobroti, ne po moji nepridnošti
in hudobii.

Pridi, o milostljivi Jezus! in sa-
zeli rane moje dushe s prezhudnim
sdravilam sakramenta svoje ljubeshni,
de v novo shivljenje oblezhen s no-
vimi ozhmi vezhne rezhi gledam, in
ves po tebi ponovljen she sdej med
vsmi britkostmi novo nebeshko shiv-
ljenje imam, dokler me tvoje ne-
skonzhno usmiljenje k sebi v vezhno
veselje ne poklizhe.

O usmiljeni in ljubeshnjivi Jezus!
pridi, povefeli me, rasveseli mojo
slepoto s svojo vezhno luzhjo, vshgi
moje merslo serze s ognjem svoje
ljubeshni, spreoberni mi vse posemelj-
sko v grenkost, vse teshavno in so-
perno v poterpeshljivost; ti sam mi
bodi edino veselje od sdej na ve-
komej!

Po svetim obhajilu.

Švet, švet, švet si, Gospod Bog,
v mojim serzu! Švet si, Jezus Kri-
stus, moj pravi Bog in Odreshnik!
Š ponishnim serzam te molim in hva-

lim sa toliko dobroto, de si pershel k meni, ubogimu gresniku. Sahvalim te, moj vezhni Bog! de si me vdeleshil presvetiga Telefa svojiga edinorojeniga Šinú; sato bodi hvaljen in zheshen vekomej!

O preljubesniva Mati Boshja! pomagaj mi Boga moliti in hvaliti, veseli se s menoj, de je tvoj Boshji Šin mene, revniga gresnika, obiskal. Veseli se s menoj, kraljica nebeska! veseli se s mojo dusho, ki jo je Gospod obiskal in s svojo prizuhozhnostjo posvetil.

Jesuf! tebi shivim; Jesuf! tebi umerjem; Jesuf! tvoj sim shiv in mertev. — V tebe, o Jesuf! verujem, ker si vezhna refniza. — V tebe, o Jesuf! upam, ker si neskonzhna dobrota in milost. — Tebe, o Jesuf! ljubim, ker si sgolj ljubesen in vse ljubezni vreden. — Is ljubezni do tebe mi je is serza in zhes vse shal, de sim te kdaj rasshalil, in terdno sklenem, tebe, svojiga preljubesniviga

Boga, nikdar ne vezh rasshaliti. — O Jesuf! shivi kruh, kateri si s nebes pershel, poterdi in obdershi me v shivi veri, chrani v meni terdno saupanje in pomnoshi v mojim serzu gorezho ljubesen. O Jesuf! ostani per meni s svojo gnado, in navdaj me s svojo mozhjo, de po tvojih naukih shivim ter dofeshem nebeshko kraljestvo.

Preljubesnivi Jesuf! kako te morem dosti sahvaliti sa toliko dobroto, de si pershel v moje pusto in revno serze! Isrozhim ti sa to in darujem vseh poboshnih serz veselo hvaleshnost, gorezhe shelje, Boshje rasvetljenje in nebeshko obiskanje, vse sedanje in prihodnje dobre dela in sahvale od vseh stvari v nebesh in na semlji, sa se in sa vse mojim molitvam perporozhene, de bi te vsi vredno hvalili, in tvojo zhasht na vekomej povikshevali. Naj te zhashte in hvalijo vse ljudstva, vsi narodi in jesiki, in naj s nar vezhim veseljem

in s gorezhim serzam tvoje sveto in
 sladko ime povikshujejo. O Jesu!
 k tvojimu presvetimu Šerzu perbe-
 shim, de mi odpustish in persanelesh
 vse pomanjkanje moje poboshnosti,
 hvale, zheshenja in ljubeshni. Ponish-
 no te prosim, nar zhištejshi Jesu-
 sovo Šerze! pridi moji slabosti na
 pomozh, de vse nezhisto nagnjenje
 vedno in stanovitno satiram. O lju-
 besni polno Šerze Jesusovo!
 is ljubeshni do tebe is serza vsm od-
 pustim, kateri so mi kaj hudiga storili
 ali sheleli, in te prosim sa nje, de
 jim odpustish in jim svojo gnado in
 vezhno shivljenje dash. O poter-
 peshljivo Šerze Jesusovo! pod-
 piraj me s svojo mozhjo, de vse te-
 shave in britkosti v tvojo zhasht voljno
 terpim, in se ponishno v pokorshino
 vdam. O presveto Jesusovo Šer-
 ze! s korenino vred isplevi in po-
 konzhaj, karkoli napzhniga najdesht
 nad menoj. Daj mi grehe sovrashiti,
 in premagati vse greshne navade,

krotiti posheljivost in satreti prevsetne nagibe; daj mi pogasiti nevoshljivost, umiriti togoto, pregnati lenôbo, studiti neusmiljenje; daj mi, de se ne bo nizm posvetniga, nizm nezhimerniga, nizm radovedniga, nizm lashnjiviga, nizm smishljeniga mojiga serza perjemalo. Daj mi, ljubesnivi Jesus! gorezhnost duhá; vshgi v meni ogenj, ki si ga na svet pernesel, de vse posvetno nagnjenje is mojiga serza sgine, de samo tebi shelim shiveti in si le tebi dopasti persadevam. Bodi ti moje veselje, sladkost moji dushi; bodi ti per meni in jes per tebi. Bodi moj uzhenik in moj svetilnik na tesni in ternjevi poti shivljenja, dokler ne bo boj poskushnje dokonzhan, dokler me k sebi ne vsamesh v svojo vezhno zhasht, kjer shivish in kraljujesh Bog od vekomej do vekomej. Amen.

Osri se pa tudi, usmiljeni Jesus! na moje starše, brate, sestre, na vse prijatle in snanze, in na vse ti-

ste, kateri so meni ali drugim savolj tebe kaj dobriga storili, in kateri so sebe in svoje brate moji molitvi perporozhili, ki so s he per shivljenji, ali so se she s tega sveta lozhili, de vfi pomozh tvoje gnade, tvojo tolashbo, tvoje varstvo v nevarnostih, in odrefhenje od saflushene shibe doleshejo, in, de od vsiga hudiga refheni, tebi veséli zhašt in hvalo sapojó. Osri se tudi, ponishno te prosim, na vse tiste, kateri so me kdaj shalili ali sanizhevali in opravljali, ali so mi kaj drusiga hudiga in neprijetniga storili; osri se pa tudi na vse tiste, ktere sim jest kdaj shalil, sapeljeval, nadlegoval, ali s besedo, s djanjem, is hudobije, ali is nevednosti pohujshal; odpusti milostljivo nam vsm, kar smo eden drugimu hudiga storili; vsemi od nas vse, kar samore bratovsko ljubesen rasdirati ali manjšhati. Usmili se, o presveto prebdeno Šerze mojiga Jesufa! vfi, kateri v tvojo milost klizhejo; daj nam vse

potrebne gnade in dodeli nam tako shiveti, de bomo naravnost pripeljani v hišo tvojiga zhaſtitljiviga prebivaliſha, kjer bomo vredni te neprenehama zhaſtiti in povikſhevati. Amen.

Kratka molitev po ſv. obhajilu.

Duſha Kriſtuſova, poſveti me! Telo Kriſtuſovo, ſvelizhaj me! Kri Kriſtuſova, napôji me! Voda iſ deſne ſtrani, opêri me! Terpljenje Kriſtuſovo, poterdi me! O dobrotljivi Jeſuf, uſliſhi me! V ſvoje ſveto ſerze ſkrij me; od tebe lozhiti ſe, ne puſti me; ob uri moje ſmertí poklizhi me; k tebi priti ukashi mi, de ſ tvojimi angelji hvalim te od vekomej do vekomej. Amen.

Darovanje ſv. obhajila preſvetimu in prezhiſtimu Mariinimu Œerzu ſa ſpreobernjenje greſhnikov.

O preljubesnjiva Deviza! ſ kolikim veſeljem in ſ koliko ſladkoſtjo je

bilo tvoje presveto in prezhisto Šerze
 napolnjeno, ko te je vfigamogozh-
 nost svetiga Duha obsenzhila, in si
 vezhniga Šina nebeshkiga Ozheta,
 Odreshenika vesoljniga svetá, Jesusa
 Kristusa, v svojim maternim narozhji
 spozhela, pod svojim ferzam nosila, v
 Betlehemu rodila in s svojo nar zhi-
 stejšhi hrano redila! Poglej, ravno ta
 Jesus! je sdej tudi v mojim serzu, per
 svetim ohhajilu sim ga prejel. Velik,
 nesapopadljiv je ta dar Boshji. De
 pa vidish, kolikanj te ljubim, in kako
 gorezhe svojiga in svojih blishnjih
 svelizhanja shelim, ti to sveto ob-
 hajilo, tvojiga preljubiga Jesusa, v
 dar ponudim. S Jesusam ti tudi sa-
 miga sebe in vse greshnike darujem,
 de se naš usmilish, in nam nar vezhi
 gnado, gnado praviga spreobrnjenja
 in poboljšhanja s svojo mogožno
 prošnjo sprofish. Tvojimu presve-
 timu in neomadeshanimu Šerzu da-
 rujem Jesusa, kateri sheli, de naj bi
 se vsi greshniki spokorili in vezhno

shiveli. Ti per Jesusu vse premo-
resh; nikdar ti nobene prošnje ne
odrezhe; kadar koli tvoj glas sliši,
ga tudi ušliši. Prosi tedaj, o Marija,
perbeshališče vseh grešnikov! prosi,
de se grešniki spreobernejo, slasti
pa ti téle perporozhim (imenuj jih).
O ti posnash njih réve; reshi jih,
zhe ne se bodo pogubili. Oberni
usmiljene ozhi svojiga Šina na nje;
štóri, de se na-nje osrè, in jih nagne
na pravo pot. Terdno se sanesem,
de bosh to storila, ker so tvoje nar
bolj gorezhe shelje, de naj bi vsi
tvojiga Šina Jesusa ljubili, in se v
ti ljubeshni vezhno svelizhali. Amen.

Boshje zhednosti.

Djanje vere.

Verujem v tebe, pravi trojedini
Bog, Ozhe, Šin in sveti Duh! kateri
si vse vstvaril, kateri vse ohraniš in

vladašh, kateri dobro s dobrim in hudo s hudim povrazhujesh. Verujem, de se je Šin Boshji vzhlovezhil, de naš je s svojo smertjo na krishu odreshil, in de naš sveti Duh s svojo gnado posvezhuje. Verujem in terdim vse, kar si ti, o Bog! rasodel, kar je Jesus Kristus uzhil, kar so aposteljni ozna-
novali, in kar nam sveta Rimška kato-
liška zerkev sapoveduje verovati. Vse to verujem, ker si ti, o Bog! vezhna in neskonzhna resniza in modrost, ki ne morešh ne goljufati ne goljufan biti. O Bog! stori mozhnejshi mojo vero.

Djanje upanja.

Upam in se sanesem na tvojo neskonzhno dobroto in milost, o Bog! de mi bošh po neskonzhnim saflushe-
nji svojiga edinorojeniga Šina Jesusa Kristusa v tem shivljenji sposnanje, pravo obshalovanje in odpušhenje mo-
jih grehov, po smerti pa vezhno sve-
lizhanje dal, in dodelil, tebe ob-
lizhje v oblizhje gledati, ljubiti in

bres konza vshivati. Upam tudi od tebe potrebne pomozhi vse to dosezhi, Upam to od tebe, ker si ti to obljudil, kateri si vfigamogozhen, svest, neskonzhno dobrotljiv in usmiljen. O Bog! poterdi moje upanje.

Djanje ljubeshni.

O moj Bog! ljubim te is vfiga svojiga serza, zhes vse, ker si nar vezhi dobrota, neskonzhno popolnoma in vse ljubeshni vreden; ljubim te tudi sato, ker si do mene in do vsih stvari neskonzhno dobrotljiv. Shelim si is vfiga serza, de bi te ravno tako ljubil, kakor so te tvoji nar svestejshi flushabniki ljubili in te she ljubijo. S njih ljubeshnijo sklenem svojo nepopolnoma ljubeshen; povikshaj jo v meni, o dobrotljivi Gospod! zhedalje bolj in bolj. Ker te tedaj resnizhno in is serza ljubiti shelim, in si savoljo tega veliko persadevam, mi je is serza shal, de sim tebe, svojo neskonzhno dobroto, ktero zhes vse

ljubim, tebe, svojiga stvarnika, odrešnika, in posvezhevavza rasferdil. Shal mi je, de sim gresnil, de sim tebe, svojiga vsigamogozhniga Gospoda, svojiga nar boljšhiga Ozhetu, rasshalil. Terdno sklenem, vse grehe in vse hude perloshnosti sapustiti, storjene grehe zhedalje bolj obshalovati, in nikdar vezh soper tvojo sveto voljo ne ravnati. Vsemi me spet sa svojiga otroka in dodeli mi gnado ta svoj sklep dopolniti. Prosim te po neskonznim saflushenji tvojiga Boshjiga Šina, našhiga Gospoda in Svelizharja, Jesusa Kristusa. Amen.

Ozhe našh ... Zhesheha si Marija ... Zhaft bodi Ozhetu in Šinu in svetimu Duhu; kakor je bila v sazhetku in sdej in vselej in vekomej. Amen.

Obiskovanje presvetiga Reshnjiga Telefa.

Verni kristjan! obišhi vezhkrat Jesufa v nar svetejšhim Sakramentu; prezhudno se bo tvoje ferze omezilo, loshe se bofh greha varoval, in prav velikih dobrot bofh sprofil sa dušho in sa teló.

M o l i t e v

pred obiskovanjem presvetiga Reshnjiga Telefa.

Moj Bog, Jesus Kristus! kateri si is ljubeshni do nas v presvetim Sakramentu nozh in dan prizhujozh, in s veliko ljubeshnijo zhakash, vabish in sprejemljeshe vse, kateri pridejo te obiskat; terdno verujem, de si resnizhno prizhujozh v presvetim Sakramentu. Ponishno te molim in sposnam svojo veliko nevrednost; sahvalim te sa toliko gnad, ki si mi jih skasal, posebno sa to, de se mi samiga sebe v tem presvetim Sakramentu dajeshe; de je tvoja Mati, prezhišta Deviza Marija, tudi moja Mati

in moja besedniza pri tebi, in de si me sopet poklizal, de te v ti zerkvi obishem.

O moj dobrotljivi in usmiljeni Jesus, is vfiga serza te tukaj zhaslim in molim v presvetim Sakramentu; pervizh sato, de se ti sahvalim sa tvojo toliko ljubesen; drugizh sato, de saj nekoliko popravim tisto neisrezhenost krivizo, ktero ti neverniki, krivoverzi in malopridni katolishki kristjani v tem presvetim Sakramentu delajo; tretjizh te shelim s svojim obiskanjem po vsih tistih krajih na vsem svetu moliti, v kterih si v svetim Sakramentu sapushen bres vfiga pozheshenja.

Moj Jesus! ljubim te is vfiga serza; shal mi je, de sim soper tebe, nefkonzhno dobroto, gresnil; terdno sklenem, se v prihodnje s tvojo gnado in pomozhjo vsih grehov in gresnih perloshnost varovati, de tebe, o vezhna dobrota, nikdar vezh ne rashalim.

Sdaj se ti pa jeſt, ubogi zhlovek, popolnoma isrozhim. V tvojo ſveto voljo vdam ſvojo ſlabo voljo; v tvoje ſveto Œerze poloshim ſvoje revno ſerze, vſhgì ga s ognjem ſvete ljubeshni in iſpêri is njega vſe, kar me tvoje ljubeshni nevredniga dela. Veſ ſhelim tvoj biti; ſtori s menoj in s vſim, kar je mojiga, po ſvoji ſveti volji. Nizh drusiga ne iſhem, nizh drusiga ne ſhelim, kakor tvojo ſveto ljubeshen vedno imeti, tvojo preſveto voljo popolnoma dopolnovati, in v dobrim do konza ſtanoviten oſtati.

Perporozhim ti pa tudi vſe verne duſhe v vizah; ſlaſti tiſte, ktere ſo bile s poſebno ljubeshnijo temu preſvetimu Sakramentu in tvoji neomadeshani Materi vdane. Ravno tako te tudi proſim ſa vſe ſvoje dobrotnike, prijatle in neprijatle, in ſa vſe terdovratne greſhnike; dodeli jim duha reſnizhne pokore.

Sadnjizh pa ſhe ſklenem vſe ſhelje in ſdihljeje ſvojiga ſerza s ljubesh-

njivimi obzhutljeji tvojiga presvetiga Šerza, o Jesuf! in tako sklenjene jih darujem tvojimu nebeshkimu Ozhetu ter ga prosim v tvojim presvetim imenu, de bi jih is ljubeshni do tebe milostljivo uflishati hotel. Amen.

Sdihljeji k Jesufovimu Šerzu pri obiskovanji presvetiga Reshnjiga Telefa.

1. Posdravljenje.

Hvaljeno in moljeno bodi bres vfiga nehanja Šerze Jesufa, mojiga Odreshenika, v presvetim Sakramentu!

Terdno verujem, de je tvoje preljubeshnjivo Šerze, o moj Jesuf! v tem presvetim Sakramentu resnizhno prizhujozhe; sa to te molim v ponishnosti svojiga serza. — Upam in se sanesem na tvojo neskonzhno dobroto in milost, de mi bosh dal odpushenje mojih grehov, ki jih is serza obshalujem. — Ljubim te is vfi-

ga serza, ker si moja nar vezhi dobrota, in ker si me ti poprej ne-
skonzhno ljubil. Serzhno se ti sa-
hvalim sa vse gnade in dobrote, ki
si mi jih od sazhetka mojiga shiv-
ljenja dosdej skasal. — Posdravim, o
Jesuf! v tem naj svetejšhim Sakra-
mentu tebe, svojiga nar boljšhiga
prijatla in nar ljubšhiga brata, tebe,
svojiga ozheta, in svojo edino lju-
besen. — Hvalim in zhaštim te, ker
ti si moj vezhni Bog, ki vse šta-
rišh in ohranišh. — Le tebe, o ne-
skonzhna dobrota, ki si moj Go-
spod, bom vselej ljubil, le tebi vedno
slushil, tebi dopasti si s tvojo gnado
persadeval. Daj mi gnado, predobrotljivi Jesuf! v tvoji ljubesni shi-
veti in umreti. Amen.

2. Zhefhenje.

Preljubesnivo Serze mojiga Sve-
lizharja, bodi zhefheno v presvetim
Sakramentu! Is vsiga mojiga serza
bodi tavshentkrat hvaljeno in zhe-

šeno, nar svetejšhi in prijetnišhi prebivališhe trojediniga Boga! Zhaštim te, presveto Šerze Jesufa, kateri je Bog od vekomej in po vfigamogozhnosti svetiga Duha Šin nar zhištejshi Devize. Gorezho ljubesen Mariiniga Šerza ti perporozhim in po njem te zhaštim in hvalim, kakor te hvalijo in zhašté svelizhanski duhovi v nebelih in poboshne dushe na semlji. Tebi, Boshjimu Šerzu, bodi vša hvala, zhašt in flava, na vse vezhne zhafé! Amen.

3. Ljubesen in obshalovanje.

O moj Jesuf! ljubim te v tem Sakramentu is vfiga svojiga serza, is vse svoje dushe, is vse svoje misli, — ljubim te zhes vse. Šerzhno te ljubim, moja nar vezhi dobrota, moja ljubesen! O bodi od mene ljubljen, hvaljen in zheshen Bog Ozhe, Bog Šin in Bog sveti Duh! — Svet, svet, svet je Gospod Bog nebeshkih trum! Gorezhe shelim to ljubesen tolikrat

ponoviti, kolikor je peska per morji, kolikor kapljiz v vodah, listja na drevesih, svesd na nebu, angeljev v nebelih in ljudi na svetu. O de bi te samogel ljubiti, kakor te ljubijo vsi angeli in svetniki v nebelih in vsi pravizhni na semlji! S njih gorezho ljubesnijo sklenem svojo merslo in nepopolnoma ljubesen. Oh! sakaj sim te vender tako posno sazhel sposnavati in ljubiti, ker si me ti ljubil, preden sim na svet pershel! Gorje tistimu zhasu, v kterim je bilo moje serze od tebe lozheno, o preljubesnivi Jesus! Sato shaluje vedno moje serze in terpi silne britkosti. Vershem se torej k tvojim nogam, o mogozhni Jesus! ter se udarim kakor ozhitni greschnik na svoje skesano serze. O dobrotljivi Jesus! bodi mi nevrednimu in prevelikimu gresniku milostljiv, ki si is ljubesni do gresnikov nebeshko velizhastvo sapustil, britko smert na krishu terpel in se v presvetim Sakramentu vshi-

vati dajesh do konza svetá. Ponavlja naj se vedno v meni zhísti in sveti ogenj tvoje ljubeshni, in kakor od nebes oshgan, naj moje oferzhje in serze rasnema, in pa vse moje snotranje ozhísti in rasbeli, de nizh greshniga ne ostane v meni, kar bi tvoje preljubeshnjivo Šerze shalilo. Srozhim se tedej v tvoje Boshje Šerze, o predobrotljivi, preljubeshnjivi, prefladki Jesuf! — Ljubim, te o Jesuf! ljubim te zhes vse, moj Bog in moje vse!

4. Priproshnja.

O Jesuf! kako delezh te je tvoja ljubeshen gnala! Bolj ti je mar nashe svelizhanje, kakor tvoja Boshja zhaft, Previdil si, kar mi sdaj vidimo, de le redki te v tem nar svetejshim Sakramentu tako sposnajo in molijo, kakor je nasha dolshnost, in se tebi spodobi, o moj Bog in Gospod! in vender si ga postavil naslim dusham v svelizhanje. Grosa me

obide, ko pomislim, kako velikrat so ti neverniki filno nezhaſt ſtorili, ker ſo preſveti Sakrament v vodo ali v ogenj vergli, ali na tla iſfuli in s nogami pohodili. Velika ſhaloſt me tudi opade, ker je veliko pravovernih kriſtjanov, kateri te v preſvetim Sakramentu nikoli ne obišhejo in ne molijo, in te s ſvojim rasujſdanim vedenjem bres ſtrahú in predersno ſhalijo. O moj Jeſuf! ko bi mi bilo dano, s ſvojimi ſolsami ali tudi s ſvojo kervjo tiſte neſreznhe kraje omiti, na kterih ſe je tvojimu preſvetimu Reſhnjimu Teleſu nezhaſt delala, bi rad to ſtoril! Ker mi pa to ni perpuſheno, torej ſklenem te v prihodnje, kadar bom mogel, v preſvetim Sakramentu obiškati, in po-niſhno moliti, kakor te tudi danſ obišhem, in ſhelim te v duhu po-niſhnoſti in s ſpodobno zhaſtjo moliti. O de bi mi bilo dano, ſvoje laſtne grehe sbrifati, in tudi vſe tiſto ſa-nizhevanje popraviti, kteriga ti ne-

hvaleshni ljudje v tem presvetim Sakramentu delajo. Odpusti, o milostljivo Šerze! mojemu in vsem zhloveshkim serzam, ki so se soper tebe pregresihle. Milostljivo jim persanesh in ne pershtevaj jim téga greha. Usmili se nas, preljubesnjivo Šerze! usmili se nas!

5. Upanje.

Moje serze se na te sanese, o Jesuf! ker mi rana tvojiga preljubesnjiviga Šerza pravi, de ne smem obupati. V njeno globozhino denem zelo versto in tesho svojih grehov in sanikernost. Vanjo vtopim dusho in serze. V to globozhino tvojiga usmiljenja poloshim in ti darujem ves svoj trud in vse persadevanje. Srozhim ti vanjo vse britkosti in teshave in karkoli mi pred teboj britkosti dela. Terdno upanje v tvojo neskonzhno dobroto in milost me sili svoje ozhi saneshljivo k tebi povsdigniti in pomozhi profiti. Oh! slisli in uslisli

sdihljeje mojiga serza, ker si Šerze samiga Boga, kterimu je vse mogozhe, samo to ne, de bi se revniga in potertiga serza ne usmilil.

6. Profhnja.

O preljubesnivo Šerze Jesufovo! daj mi danš, de ti svoje serze odprem. Nar vezhi zhašt in hvalo ti shelim skasovati, in se sklenem v svojih molitvah s vsemi duhami v nebesih in na semlji, ktere pravo ljubesen do tebe imajo. O prezhisto Šerze! ozhisti moje serze od vse ljubesni do posvetnih rezhi in napolni ga s svojo presveto ljubesnijo. O prekladko Šerze! vsemi moje serze tako v svojo oblast, de bo odslej popolnoma tvoje. O presveto Šerze! vtisni v moje serze grenke skerbi in britkosti, ki si jih ti, dobrotljivi Svelizhar! ves zhaš svojiga shivljenja na semlji sa moje svelizhanje imel, de bom vselej, kadar se jih bom spomnil, sate kaj terpeti shelel,

ali, de bom vsaj sopernosti, ki jih v svojim shivljenji preštati imam, voljno terpel. O nar ponishnifhi Šerze! vdeleshi me svojiga sanizhevanja. O nar krotkejfhi Šerze! dodeli mi svojo ljubesnjo krotkost ter vsemi is mojiga serza vso jeso in nepoterpeshljivo. Prosim te tudi, o pokorno Jesufovo Šerze! flori, de v prihodnje popolnoma v tvoji pokorshini shivim in se vedno po tvoji presveti volji ravnam. O Šerze Jesufovo! bodi in oflani edini gospodar mojiga serza, de, kar ti shelifh, tudi jes shelim, hozhem in ljubim vekomej. Amen.

7. Duhovno obhajilo.

O ljubljenez moje dushe! odpri mi vrata svojiga Šerza, ter vlezi moje serze skosi presveto rano v dno svojiga preljubesnjoigiga Šerza, de se moje serze tako s tvojim Šerzam sveshe, de ti v meni in jes v tebi prebivam. O Jesus, preljubi she-

nin moje dushe! moja revna dusha hrepeni po tebi kakor shejin jelen po mersli vodi. O pridi, moj Jesus! s svojo gnado in ljubesnijo v moje serze, ki v tebe veruje, v tebe upa in te ljubi zhes vse. Pridi tedaj, o Jesus! pridi v moje serze; rasvefeli, potolashi, oshivi me spet; ostani ti v meni in jes v tebi. O ne perpušti, de bi bil kdaj lozhen od tebe, prefladko, preljubesnjo Šerze!

8. Darovanje.

O moj Jesus! slislim te v presvetim Sakramentu klizati: Ljuba dusha! vse svoje Šerze ti dam, daj mi vender tudi ti svoje serze! — O le vse mi moje serze, do zhistiga ga ti isrozhim; vse mi tudi moje telo in mojo dusho, moje shivljenje in mojo kri, moj um, mojo pamet in mojo voljo in vse, kar je v meni. Vse moje serze bodi v tvojim presvetim Šerzu, ker le tebe ljubim, le po tebi hrepenim, le v tebi shelim shiveti.

Shivim fizer, pa ne shivim vezh jest, ampak Jesus shivi v meni in jest v Jesusu. O moj Jesus! ves sim tvoj. Kaj me hozhe torej od tvojiga preljubesnživiga Šerza lozhiti? Ne smert, ne shivljenje, ne angelji, ne poglavarstva, ne oblasti, ne sedanje, ne prihodnje, ne visokost, ne globozhina me ne bo mogla lozhiti od ljubeshi Boshje, ktera je v Jesusu Kristusu, Gospodu nashim. — O moj Jesus! bodi edini Gospod mojiga serza, moje edino veselje in bogastvo sdej in vekomej. Amen.

Posdravljenje presvetiga Mariiniga Šerza.

O Marija, preljuba moja Mati! osri se na-me revniga uboshza, ki se snajdem pred tvojim milostljivim Šerzam in ne saversi moje proshnje. S velikim veseljem vidim nad tvojim Šerzam lepe zhednosti, ki zhednosti vsih drusih svetnikov silno dedezh preseshejo. Oh kako perferzhno

shelim, saj nekoliko téh zhednost ime-
 ti, ki jih nad tvojim presvetim Šer-
 zam najdem, posebno tvoje ponish-
 nosti, zhistosti in velike lju-
 besni! O ponishno Šerze! sprofi mi
 ponishniga duhá, de bom svojo veli-
 ko dušhno revšhino in nevrednost
 sposnal, in tako Boshjih gnad se bolj
 vredniga storil. O prezhisto Šerze!
 sprofi, de bo zhisto moje serze, de se
 bom nar manjšhiga greha tako, kakor
 nar vezhi nesrezhe bal in varoval.
 O ljubeshni gorezhe Šerze! sprofi mi,
 de se svete ljubeshni vname moje ser-
 ze, de bom samogel Jesufu toliko
 ljubeshni skasati, kolikor sim mu je
 dolshan, in de bom tudi tebe tako
 ljubil kakor nar boljshi otrok svojo
 dobrotljivo mater samore ljubiti. Daj
 mi zhutiti, preljubeshnjiva Mati! slad-
 kost tvojiga presvetiga Šerza, ter
 me pelji k svojimu preljubimu Šinu,
 nashimu Svelizharju, de ga bom s
 teboj vred hvalil in zhaštil vekomej.
 Amen.

Proshnja do Matere Boshje.

Presveta in prezhista Deviza Marija, moja preljubesniva Mati! jest, med vsemi nar revniši gresnik, danš k tebi perbeshim; sakaj ti si Mati mojiga Svelizharja, kralja nebes in semlje, nar mogozhnishi pomozhniza sa Bogam, upanje in perbeshalishe vsih gresnikov. — Pred teboj, o visoka kraljiza! se perklonim s velikim pozheshenjem, in te perferzhno sahvalim sa tolikanj gnad in dobrot, ki si mi jih do sdaj od Boga sprofila, posebno, ker si me s svojo mogozhno proshnjo peklenfkiga ognja obvarovala, v kteriga sim savoljo svojih grehov vershen biti saflushil. — Is serza te ljubim, moja preljubesniva Mati! in is ljubesni do tebe terdno sklenem, tebi ves zhas svojiga shivljenja svesto flushiti, tvoje lepe zhednosti posnemati, in si persadevati, kolikor mi bo mogozhe, de tudi druge na to perpravim, de

te bodo ljubili in ti flushili. — Sa Jesufam, tvojim ljubim Šinam, postavim na-te svoje nar vezhi saupanje, in posebno s tvojo pomozhjo upam vezhno svelizhanje sadobiti. — Vse-mi me v fhtevilo svojih otrok, o Mati milosti Boshje ! in brani me vseh sovrashnikov moje dushe. Sadobi mi s svojo mogozhno proshnjo, de me Bog reshi vseh skushnjav, ali pa mi sprosi potrebno mozh, de bom samogel do konza svojiga shivljenja vse svoje skushnjave premagati. Šprosi mi tudi resnizhniga duhá pokore in stanovitno poboljšhanje shivljenja; sprosi mi gorezho ljubesen do Jesufa in svesto posnemanje njegovih presvetih sgledov; sprosi mi tudi frezhno smert in milostljivo sodbo Boshjo. Vfiga téga te prosim, moja preljuba Mati ! ne saversi moje proshnje, pomagaj mi v shivljenji in v smerti, skashi nad menoj, de si res moja Mati; skashi, de si nar boljshi Mati, de nobena mati sa svoje otroke tako ljubesnji-

vo ne skerbi, kakor ti, o nebeska
Mati! sa svoje sveste otroke skerbish.
Zhe tudi ktera posvetna mati posabi
 svojiga deteta, de se ga ne usmili;
 me pa ti, o milostljiva **Mati** nebeska!
 nikoli nikar ne posabi. Prosi tako
 dolgo sa-me **Boga**, dokler me v ne-
 besih ne vidish. Tamkej te bom po-
 tlej vezhno zhasil in hvalil, in sa
Jesufam bom tebi hvalo dajal sa ne-
 skonzhno frezho vezhniga svelizhanja.
Amen.

Litanije

od

presvetiga Refhnjiga Telefa.

Gospod, usmili se naſ!

Kriſte, usmili se naſ!

Gospod, usmili se naſ!

Kriſte, ſliſhi naſ!

Kriſte, uſliſhi naſ!

Bog Ozhe is nebeſ,

Bog Œin, odrefhenik ſvetá,

Bog ſveti Duh,

Œveta Trojiza, en ſam Bog,

Jeſuf, kateri ſi per ſadnji vezherji ſam
ſebe uzhenzam ſavſhiti dal,

Jeſuf, kateri ſi v presvetim Sakramentu
refnizhno prizhujozh s kervijo in s
meſam, s duſho in s teleſam, po Boſhji
in zhloveſhki natori,

Jeſuf, ſhivi kruh, kateri ſi s nebeſ priſhel,

Jeſuf, kruh angeljev,

Jeſuf, kruh vſih iſvoljenih,

Jeſuf, kruh možnih,

Jeſuf, zheſnatorni kruh,

Jeſuf, ſkriti Bog in Svelizhar,

Jeſuf, ſtudenez vſih gnad,

Jeſuf, vedni in nar zhiſtejſhi dar,

Jeſuf, nekervavi dar noviga teſtamenta,

usmili ſe me!

Jesuf, nedolshno Jagnje Boshje,
 Jesuf, fkrita mana,
 Jesuf, befeda, ktera je mefo postala, in
 sdaj vedno med nami prebiva,
 O nar svetejshi Sakrament,
 Nar vezhi fkrivnost Boshja,
 Špomin nar vezlih zhudeshev Boshjih,
 Prezhudno snamnje nar vezhi ljubesni
 Boshje,
 Sakrament vezhne ljubesni,
 Škrivnost vere,
 Dar fprave sa shive in mertve,
 Nar vezhi mozh v fkušnjavah,
 Nar mozhnejshi oroshje soper hudobniga
 fovrashnika,
 Nar imenitnishi vsih darov Boshjih,
 Presveti fpomin Gospodoviga terpljenja
 in njegove smerti,
 Presveta Gospodova vezherja, per kateri
 angelji fšeshejo,
 Nar vezhi vefelje poboshnih duh,
 Nar vezhi dobrota vernih kriftjanov,
 Nar flajshi shivesh nashih duh,
 Mozh flabih,
 Tolashba shaloftnih,
 Pomozh sapuſhenih,
 Popotniza téh, kateri v vezhnost gredó,
 Saſtava vezhniga shivljenja,
 Bodi nam miloſtljiv; sanesi nam, o Jesuf!
 Bodi nam miloſtljiv; uſlišhi naſ, o Jesuf!

uſmili ſe naſ!

Od vſiga hudiga,
 Od vſiga greha,
 Od nevredniga prejemanja téga preſve-
 tiga Sakramenta,
 Od poſhelenja meſá,
 Od poſhelenja ozhi,
 Od prevſetnoſti ſhivljenja,
 Od vſih pregreſhnih perloſhnoſt in ne-
 varnoſt,
 Od fkrivnih ſkuſhnjav in ſalesovanja
 hudobniga duha,
 Od vſih neſreſh,
 Od nagle in neprevidene ſmerti,
 Od vezhne ſmerti,
 S ljubesnijo, s ktero ſi ta ſ. Sakrament
 poſtavil,
 S ljubesnijo, s ktero ſi per ſadnji ve-
 zherji ſvoje apoſteljne obhajal,
 S ljubesnijo, s ktero tudi naſ s ſvojim
 preſvetim Reſhnjim Teleſam ſhiviſh,
 S ljubesnijo, s ktero ſe v tem preſvetim
 Sakramentu ſa naſ darujeſh,
 S ljubesnijo, s ktero v tem daru Boſhji
 pravizi ſadoſtujeſh,
 S ljubesnijo, s ktero nevrednim kriſtja-
 nam ſanaſhaſh,
 S ljubesnijo, s ktero v tem preſvetim Sa-
 kramentu tolikanj nezhaſti preterpiſh,
 S ljubesnijo, s ktero s ſtola ſvoje miloſti
 tako uſmiljeno na naſ gledaſh,

reſhi naſ, o Jeſuſi!

S ljubesnijo, s ktero naf tako do-
brotljivo poslušajsh,

S ljubesnijo, s ktero v tem presvetim
Sakramentu tolikanj gnad fkasujesh,

S ljubesnijo, s ktero v tem presvetim
Sakramentu do konza svetá per naf
ostanesh,

Mi ubogi greslniki,

De nam sanefesh,

De nam vse nafhe grehe odpustish,

De naf v shivi veri v ta presveti Sa-
krament poterdisth in obdershisth,

De v nafhih ferzih terdno saupanje v ta
nar svetejshhi Sakrament obudish,

De v nafhih ferzih gorezho ljubesen do
téga nar svetejshhiga Sakramenta po-
mnoshish,

De nafho zhaft in poboshnost k tému
presvetimu Sakramentu pomnoshish in
ohranish,

De nam gnado dafh, vselej s dobro per-
pravo k tvoji Boshji misi perstopiti,

De nam sad téga presvetiga Sakramenta
obilno dodelish,

De refnizhno zheshenje téga nar zha-
stitljivshhiga Sakramenta med nami po-
mnoshish,

De vso nezhaft od té nar zhastitljivshhi
fkrivnosti Boshje savarujesh in od-
vernesht,

refhi naf,
o Jesuf!

te prošno, ušlshi naf, o Jesuf!

De svojo sveto zerkev vishafh in ohra-
 nish,
 De vſim, kateri v té ne verujejo, luzh
 prave vere dodelish,
 De nafhe misli k nebeshkim sheljam
 povsdiguješh,
 De nafhe ferza s svojim milostljivim ob-
 iskovanjem rasveselish in ozhiſtiſh,
 De nam vſelej veselje nad tem preſvetim
 Sakramentam v ferze daſh,
 De vedno v naſ oſtaneſh, in mi v tebi,
 De naſ ob konzu naſhiga shivljenja s
 to nebeshko popotnizo previdiſh in ob-
 veselish,
 De naſ poſlednji dan k vezhnimu shiv-
 ljenju obudiſh,
 De vſim vernim duſham vezhni mir in
 pokoj dodeliſh,
 De naſ na fedeshu ſvoje miloſti uſli-
 ſhati hozeſh.
 Jeſuf, Sin Boſhji,
 Jagnje Boſhje, ki grehe ſveta odjemljeſh;
 ſaneſi nam, o Jeſuf!
 Jagnje Boſhje, ki grehe ſveta odjemljeſh;
 uſliſhi naſ, o Jeſuf!
 Jagnje Boſhje, ki grehe ſveta odjemljeſh;
 uſmili ſe naſ, o Jeſuf!
 Krifte, ſliſhi naſ!
 Krifte, uſliſhi naſ!
 Goſpod, uſmili ſe naſ!

te proſimo, uſliſhi naſ, o Jeſuf!

Kriste, ufmili se nas!

Gospod, ufmili se nas!

Ozhe nash . . . Zhesheha si Marija . . .

Dobrotljivi in ufmiljeni Gospod je spomin svojih zhudeshev storil. — On je shivesh dal tem, ki se njega boje.

Ti si nam kruh s nebes dodelil, o Gospod, kateri vse rasveseljenje v sebi ima.

S tvojiga altarja, o Gospod! prejemo Kristusa, v katerim se dusha in telo rasveseli.

M o l i m o.

O Bog, kateri si nam v prezhudnim Sakramentu spomin svojiga terpljenja sapustil; dodeli, te prosimo, de svete skrivnosti tvojiga teleša in tvoje kervi tako zhasimo, de sad tvojiga odreshenja vedno v sebi zhutimo. Kteri shivish in kraljujesh s Bogam Ozhetam v edinosti sv. Duha, Bog od vekomej do vekomej. Amen.

Šveti krishev pot.

Perprava.

Sklenem se v duhu s teboj, o preusmiljeni Jeshuf! in shelim s tisto gorezhnostjo tvoje britko terpljenje premishljevati, s ktero je tvoje presveto Šerze napolnjeno bilo, ko si s teshkim krishem obloshen po kervavi poti proti gori mertvashkkih glav shel. S Marijo, tvojo presveto Materjo, in s Janesam, tvojim ljubesnjevim uzhenzam, hozhem pod svetim krishem postati, de svoje grehe vnovizh obshalujem in terdno sklenem, tako shiveti, de mi tvoje terpljenje ne bo v pogubljenje, ampak v svelizhanje. Darujem ti to sveto poboshnost in odpustke, ki jih je sveta zerkev s njo podelila, v sadostenje sa svoje grehe, v spreobernjenje greshnikov in v mir in pokoj vernih duh v vizah. Vdeleshi naf vfiga sadu krisheviga pota, de se tvoje mogozhne pomozhi rasveselimo.

I.

Jesufa v smert obsodijo.

Molimo te, o Krifte, in te hvalimo; —
Ker si s svojim krishem svet odrefhil.

O Boshje Šerze! neprenehama gorish od prevelike ljubeshni do ljudi. Tako mozhna je tvoja ljubeshen, de se ne da premagati od hudobije tistih, ki te neusmiljeno in krivizhno v britko smert na krishu obsodijo.

Sahvalim se ti, o prekladko Šerze! de se is ljubeshni do mene v smertno obsodbo vdash, in prosim te, daj mi is ljubeshni do tebe krive sodbe mirno terpeti, nikogar ne soditi, vse pregrehe svojiga jesika obshalovati, in objokovati, enkrat pa milostljivo sojenimu biti. Amen.

Ozhe nash. Zheshehena si Marija. Zhasht bodi.

Usmili se nash, o Gospod, usmili se nash!

II.

Jesuf vsame krish na svoje rame.

Molimo te, o Krifte, in te hvalimo; —
Ker si s svojim krishem svet odrešil.

Preljubesnivo Šerze Jesufovo!
neskonzhna je tvoja ljubesen! Sa-
voljo mene, revniga gresnika, s
veseljem krish objamešh in ga voljno
nefesh ter s voljo poterpišh vse sa-
nizhevanje in bolezhine, ko te slepo
ljudstvo suje in pahá.

O prekladko Šerze Jesufovo! ker
mi nar lepši sgled poterpeshljivosti
dajesh, daj mi tudi gnado, is lju-
besni do tebe vse sopernosti in nad-
loge voljno nositi, soper blishnjiga
nikdar vezh ne godernjati, sa teboj
serzhno hoditi po poti krishev s mo-
litvijo, s postam, s zhuvanjem in s
svestim dopolnovanjem vsih svojih
dolshnost, de saflushim tvojo lju-
besen. Amen.

Ozhe nash. Zheskena si Marija.
Zhašt bodi.

Usmili se naſ, o Gospod, usmili se naſ!

III.

Jesuf pade pervizh pod krishem.

Molimo te, o Kriſte, in te hvalimo; — Ker ſi s ſvojim krishem ſvet odreſhil.

Zhedalje vezhi ſo tvoje bolezhine, o preljubesnivo Jeſusovo Œerze! pa zhedalje vezhi je tudi tvoja gorezha ljubesen. Pod tesho krisha tako oſlabiſh, de na tla padeſh; pa tvoja nesmerjena ljubesen te sopet vsdigne in ne miſliſh na trud, akoravno te nar huiſhi bolezhine zhakajo.

Vſtati hozhem is duſhne dremote in ſe k tebi podati, o preſveto Jeſusovo Œerze! usmili ſe me in po-terdi me s mozhjo ſvetiga Duha, de v tvoji ljubezni oſtanem, vſe ſvoje ſovraſhnike in ſapeljivze ſrezhno pre-magam, nikdar vezh ne padem, v noben greh ne pervolim in do ſla-biga bliſhnjiga uſmiljenje imam ter ga is greha vsdvigujem. Amen.

Ozhe nafh. Zhesfhenaf si Marija.
Zhaf bodi.

Ufmili se naf, o Gospod, ufmili
se naf!

IV.

Jesuf frezha svojo shalofno Mater.

Molimo te, o Krite, in te hvalimo; —
Ker si s svojim krishem svet odreshil.

O prelubesnjivo Šerze Jesufovo!
kolika shalof te presune, ko na poti
sanizhevanja in britkosti svojo pre-
ljubo Mater sagledash? — kolika
shalof pa tudi presune Šerze Marije,
tvoje presvete Matere, ko jo frezhash
poln bolezhin in s teshkim krishem
obloshen!

O moj Jesuf! odpusti mi vso
shalof, ktero sim kdej tvojimu in
Mariinimu Šerzu storil, ker sim po-
svetnimu veselju svoje serze odperl;
in dodeli mi, de se flabe drushine
sa vselej snelim, in le per tvojim
in tvoje ljube Matere Šerzu veselja
ishem. Amen.

Ozhe nafh. Zhesfheni si Marija.
Zhaft bodi.

Usmili se naf, o Gospod, usmili
se naf!

V.

*Šimon Zirenejiz pomaga Jesusu
krish nesti.*

Molimo te, o Krifte, in te hvalimo; —
Ker si s svojim krishem svet odresnil.

O preuboshno Jesufovo Serze!
ki si vredno nar visihga zhesfhenja,
ljubesni in molitve, molzhé terpisih
neisrezheni framoti, ker ti nihzhe v
pomozh ne pride in je ptujiz persiljen
teshki krish sa teboj nesti.

O sapusheno Serze! daj mi vsako
nehvaleshnost, ki mi je od sveta
prestati, voljno in v duhu pokore pre-
terpeti; podpiraj mojo slabost, ker pe-
sham in omagujem na poti proti ne-
besam, de v tebi prebivam in te od
sdej vselej samorem resnizhno in sta-
novitno ljubiti, is ljubesni do tebe svoj
krish objeti in sa teboj nositi. Amen.

Ozhe nafh. Zhesfhenaf si Marija.
Zhafst bodi.

Ufmili se naf, o Gospod, ufmili
se naf!

VI.

Veronika podá Jesufu potni pert.

Molimo te, o Krifte, in te hvalimo; —
Ker si s svojim krishem svet odrefhil.

O preljubesnivo Šerze! she v
fredi svojiga terpljenja majhne do-
brote, ki se ti fkashejo, obilno po-
vrazhujesh. Neka bogabojezha dušha
te vidi vfiga kervaviga, in ti is-
ferzhniga ufmiljenja potni pert poda;
ti jo pa sa njeno dobroto ljubesnivo
plazhafh, ker podobo svojiga pre-
svetiga oblizhja v njenim pertu vtif-
njeno pufstifh.

Savoljo té ljubefni te profim, o
Boshje Šerze! vtifni tudi v moje ferze
in v moj fpomin presveto podobo svo-
jiga kervaviga oblizhja, de vedno
tvoje britko terpljenje premifhljujem
in smirej svoje grehe objokujem. Amen.

Ozhe nafh. Zhesfhenaf fi Marija.
Zhaft bodi.

Usmili se naf, o Gospod, usmili
se naf!

VII.

Jesuf pade drugizh pod krishem.

Molimo te, o Kriste, in te hvalimo; —
Ker si s svojim krishem svet odreshil.

O terpezhe Serze! filna tesha
tvojiga krisha in slabost tvojiga ras-
mesarjeniga teléfa te sopet na tla
vershe. O Jesuf! vsigamogozhni Bog!
ves sanizhevan, s nogami sovan in
taptan na tleh leshish! Oh, sakaj ne
umerjesh? sakaj hozhesh she dalje
terpeti? Tvoja ljubesen do naf gresh-
nikov te fili nar grenkejsfi pijazho
prebritkiga terpljenja do sadnje ka-
pljize ispiti.

O poterpeshljivo Serze! usmili se
nashih gresfnih dush, ki so she to-
likrat v greh sabredle, usmili se po-
sebno moje uboge dushe in nikar ne
perpufti, de bi se bres refnizhne

pokore s sveta lozhila in v peklen-
ski ogenj padla. Amen.

Ozhe nash. Zheshe na si Marija.
Zhaft bodi.

Usmili se nas, o Gospod, usmili
se nas!

VIII.

Jesuf tolashi Jerusalemske shenē.

Molimo te, o Krište, in te hvalimo; —
Ker si s svojim krishem svet odreshil.

O Jesuf! milo shalujejo usmilje-
ne shene, ker te vidijo vfiga ras-
bitiga in kervaviga; ti pa bolj zhu-
tish njih reve kakor svoje bolezhine,
ter jim rezhes: Hzhere Jerusalemske!
nikar se ne jokajte nad menoj,
ampak jokajte se nad seboj in nad
svojimi otrozi.

O milostljivo Šerze! daj mojim
ozhém potoke sols, de ne objokujem
samo tvojiga britkiga terpljenja, am-
pak veliko bolj svoje grehe, de pri-
dem v srezhni kraj, kjer bom rasve-
seljen vekomej. Amen.

Ozhe nash. Zheshehena si Marija.
Zhaft bodi.

Usmili se nash, o Gospod, usmili
se nash!

IX.

Jesuf pade tretjizh pod krishem.

Molimo te, o Krište, in te hvalimo; —
Ker si s svojim krishem svet odresbil.

O Jesuf! kako obilno tezhe tvoja
presveta kri na gresne tla, ko tret-
jizh pod tesho krisha na terdo kam-
nje padesh! Kakor zherv se svijash;
pa is ljubeshni do mene vender she
krish objamesh.

O ponishno Jesufovo Serze! s
potertim duham te profim, odpusti mi,
ker tolikrat v stare grehe padem,
varuj me strasne dushne slepote, in
daj mi se resnizhno k tebi spreober-
niti, po tvojim sgledu prav ponish-
nimu biti in do konca v tebi ostati.
Amen.

Ozhe nash. Zheshehena si Marija.
Zhaft bodi.

Usmili se naš, o Gospod, usmili se naš!

X.

*Jesusa flezhejo in mu shelzha dajo
piti.*

Molimo te, o Krifte, in te hvalimo; —
Ker si s svojim krishem svet odrefhil.

O Jesuf! kolike bolezhine in koliko britkost obzhuti tvoje prezhisto in presveto Šerze, ko ti oblazhilo s rastepeniga shivota potegnejo in te s grenkim shelzhem napojiti hozhejo! O Jesuf! tolikanj terpiš sa našo preshernost v obleki, sa našo nesramnost, sa našo nesmernost v jedi in pijazhi!

O prezhisto Šerze! daj mi, de ljubim famoshljivost, se varujem radovidnih pogledov, se ogibam sapeljive posvetne drushine, svoje telo pokorim ter saflushim s tistimi, kateri so zhistiga serza, v nebseh tvoje oblizhje gledati vekomej. Amen.

Ozhe nash. Zhesheha fi Marija.
Zhaft bodi.

Usmili se naf, o Gospod, usmili
se naf.

XI.

Jesufa na krish perbijajo.

Molimo te, o Kriste, in te hvalimo; —
Ker si s svojim krishem svet odreshil.

O Jesuf! kdo samore obzhutiti
tvoje neisrezhene bolezhine, ko te
snak na krish vershejo, vse ude gro-
sovitno raspenjajo, roke in noge s
ojstrimi sheblji predirajo, s kladvi na
krish perbijajo!

O prelubesnjivo Jesusovo Serze!
serzhno obshalujem svoje ostudne
grehe, ki so te tako neusmiljeno na
krish perbili. Usmili se me, in perbij
vse moje ude tako na svoj krish, de
se nikdar vezh s kakim greham od
tebe ne lozhim. Amen.

Ozhe nash. Zhesheha fi Marija.
Zhaft bodi.

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

XII.

Jesuf na krishu umerje.

Molimo te, o Krifte, in te hvalimo; —
Ker si s svojim krishem svet odreshil.

O moj Jesuf, moja ljubesen in nekonzhna dobrota! s okervavljeno krono na glavi in ves bled v obras visih v nesnanih bolezhinah med nebam in semljo v sredi dveh hudodelnikov, in tvoja nedolshna kri she smiram tezhe na gresne tla; pa med temi neisrezhenimi bolezhinami she molish sa svoje sovrashnike, obljubish spokornimu rasbojniku nebeshki raj, skerbish sa svojo shalostno Mater, isrozhish svojo dusho nebeshkimu Ozhetu, nagnesh svojo glavo in — umerjesh!

O prebodeno Serze! kaj hozhesh, de sa tvojo tako ljubesen storim? Odmerl bom sebi in svetu, in le tebi shivel — vekomej. Amen.

Ozhe nafh. Zhesfhenaf fi Marija.
Zhaft bodi.

Ufmili fe naf, o Gospod, ufmili
fe naf!

XIII.

*Jesufa s krisha snamejo in presha-
loftni Marii v narozhje poloshe.*

Molimo te, o Krište, in te hvalimo; —
Ker si s svojim krishem svet odreshil.

O Marija, moja preljubesnjava
Mati! tvoje ozhi se hozhejo vtopiti
v grenkih solсах, in s ojstrim me-
zhem neisrezhene shalosti je prebo-
deno tvoje presveto Serze, ko imash
svojiga preljubesnjaviga Šina vfiga
ranjeniga, mertviga v narozhji!

O preshaloftna Marija! prosi Je-
sufa sa-me, de mi gnado da, nikdar
vezh njegoviga terpljenja in tvoje
shalosti ne ponoviti, se vfiga greha
prav skerbno varovati, ter spokorno
in sveto v tvojim narozhji umreti.
Amen.

Ozhe nash. Zheshehena si Marija.
Zhaft bodi.

Usmili se nash, o Gospod, usmili
se nash!

XIV.

Jesusa v grob poloshé.

Molimo te, o Krište, in te hvalimo; —
Ker si s svojim krishem svet odreshil.

Preljubi Svelizhar! mertvimu ti
skashejo zhaft, ki ti je v shivljenji
niso skasovali. Bogabojezhe dushe
te s drago dishavo vred v tanzhizo
saviyejo in v nov grob poloshé.

O prelubesnjivo Jesuovo Serze!
ki is ljubeshni do mene v grobu le-
shish, daj mi ponishno in zhisto serze,
de le po tebi hrepenim, de mi bo
tvoje presveto Reshnje Telo nar ljub-
shi hrana, moje veselje, moja po-
potniza, de s teboj v nebesih pozhi-
vam in sad tvojiga britkiga terplje-
nja vshivam vekomej. Amen.

Ozhe nash. Zheshehena si Marija.
Zhaft bodi.

Usmili se naſ, o Goſpod, uſmili se naſ!

Šklep.

O prebodeno Jeſusovo Šerze! osri se miſloſljivo na to poboshnoſt, k ſim jo v ſpomin tvojiga britkiga terpljenja opravil. O de bi bil ta krishev pot s tako poboshnim in uſmiljenim ſerzam ſazhel in konzhal, s kakorſhnim ſe je tvoja preljubeshnjiva Mati nanj podala! Ponishno ti torej darujem ſa ſvojo ſlabo gorezhnoſt vſe ſvete sdihljeje njeniga preſhaloſtniga Šerza. O Jeſuf! ſprejmi me v ſvoje preſveto Šerze, de vedno v tem preſladkim kraji nebeſhkiga mirú prebivam. Amen.

Vernih duſhe naj po miſloſti Boſhji pozhivajo v miru. Amen.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija. Zhaſt bodi . . . ſheſtkrat; ſadnjikrat v namen ſvetiga ozheta papeſha.

Litanije

od

presvetiga Šerza Jesufovig.

Gospod, usmili se!

Kriste, usmili se!

Gospod, usmili se!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Ozhe nebeski, vsigamogozhni Bog,
Sin, vsiga sveta rešnji Bog,
Sveti Duh, rešnji Bog,
Sveta Trojiza, en sam Bog,
Presveto Šerze Jesufovo,
Šerze Jesusa, Sinu shiviga Boga,
Šerze Jesusa, Sinu prezhište Devize,
Šerze Jesufovo, dopadajenje nebeskiga
Ozheta,

Šerze Jesufovo, tempelj svetiga Duha,
Šerze Jesufovo, vezhna ljubesen pre-
svete Trojize,

Šerze Jesufovo, raj Boshjiga veselja,
Šerze Jesufovo, študenez nebeske slad-
kosti,

Šerze Jesufovo, fedesh vezhne milosti,

Šerze Jesufovo, morje usmiljenja,

Šerze Jesufovo, saklad vsiga bogastva
Boshjiga,

usmili se nas!

Šerze Jesufovo, vir fвете ljubeshni in
fvetiga kefanja,

Šerze Jesufovo, konez vfiga ufmljenja
nebefhkiga Ozheta,

Šerze Jesufovo, vifokoft Boshje modro-
fti in Boshjiga snanja,

Šerze Jesufovo, potok, ki rasvefeluje
mefto Boshje,

Šerze Jesufa, nafhiga nebefhkiga kralja,

Šerze Jesufa, nafhiga dobriga paftrija,

Šerze Jesufa, nafhiga ufmljeniga brata,

Šerze Jesufa, nafhiga preljubiga uzhe-
nika,

Šerze Jesufa, nar ljubeshnjivfhiga she-
nina nafhih dufh,

Šerze Jesufovo, sgled krotkofti in po-
nishnofti,

Šerze Jesufovo, ftudenez miru in fve-
tiga pokoja,

Šerze Jesufovo, nar bolj popolnoma po-
doba nafhiga shivljenja,

Šerze Jesufovo, tolashba shaloftnih,

Šerze Jesufovo, perbeshalifhe v fkufh-
njavah in nadlogah,

Šerze Jesufovo, vefelo prebivanje zhi-
ftih dufh,

Šerze Jesufovo, vefelje vfh isvoljenih,

Šerze Jesufovo, ftudenez vfh fvetih mifel
in shelj,

Šerze Jesufovo, luzh popotnikov,

Šerze Jesufovo, altar sprave,
 Šerze Jesufovo, ognjeni studenez Boshje
 ljubeshni,

Šerze Jesufovo, hrepenenje in nar flaj-
 fhi ljubeshen vſih ſvetih duſh,

Šerze Jesufovo, ſavoljo naſ na oljſki
 gori ſhaloſtno in otoshno do ſmert,

Šerze Jesufovo, oflabljeno od kervavi-
 ga potú,

Šerze Jesufovo, pozheno od ſhaloſti ſa-
 voljo naſhkih grehov,

Šerze Jesufovo, na krishu s ſulizo pre-
 bodeno,

Šerze Jesufovo, upanje umirajozhkih,

Šerze Jesufovo, vezhno veſelje vſih ſvet-
 nikov v nebesh,

Šerze Jesufovo, krona vſih ſtvari Bosh-
 jih,

Bodi nam miloſtljivo; ſaneſi nam, o Šerze
 Jesufovo!

Bodi nam miloſtljivo; uſliſhi naſ, o Šerze
 Jesufovo!

Od vſiga greha,

Od ſanemarjenja preſvetiga navdajanja,

Od vſe nepoboshnoſti in mlazhnoſti,

Od vſe merſlote do ſvoje Boshje lju-
 beſni,

Od vſih nezhiſtih miſel in ſhelj,

Od vſe flepote in terdovratnoſti ferza,

Po ſvoji zhudni krotkoſti in ponishnoſti,

uſmili ſe naſ!

reſhi naſ, o Šerze
 Jesufovo!

Po svoji nar vezhi zhiftoſti,
 Po ſvojim uſmiljenji in persaneſljivi mi-
 loſti,
 Po ſvojim ſkrivnim ſhivljenji,
 Po ſvoji revſhini in ſveti pokorſhini do
 ſmertí na kríſhu,
 Po ſvojim preljubesnjivim obnaſhanji med
 ljudmi,
 Po ſvojim notranjim miru,
 Po ſvoji uſmiljeni ljubezni do naſ greſh-
 nikov,
 S kervjo in vodo, ki ſi ji v naſhe ozhi-
 ſhenje in poſvezhenje prelilo,
 Mi greſhniki,
 De ſvojo ſveto in zhifto ljubesen v naſhe
 ſerza vlijeſh,
 De naſhe ſerza k poſnemanju ſvojih
 zhednoſt vlezheſh,
 De nam pravo poſiſhnoſt, krotkoſt in
 notranji mir dodeliſh,
 De vſe miſli in ſhelje naſhiga ſerza o-
 zhiftiſh in poſvetiſh,
 De naſ in vſe ljudi raſſvetliſh in k ſpo-
 ſnanju ſvoje Boſhje ljubezni perpeljeſh,
 De naſ v britkoſtih téga ſhivljenja mi-
 loſtljivo poſhiviſh in poterdiſh,
 De ſvojo ſveto ljubesen v naſ vedno
 pomnoſhiſh,
 De ob naſhi ſmertni uri naſhe duſhe v
 ſvoji ſveti rani ſkrijeſh,

reſhi naſ, o Œerze Jeſuſovo!

te proſimo, uſliſhi naſ!

De naš v velizhaftvo svojih isvoljenih sprej-
mešh, te prosimo, ušlišhi naš!

O prekladko Šerze Jesufovo, te prosimo,
ušlišhi naš!

Jagnje Boshje, ki grehe šveta odjemlješh;
sanešhi nam, o Šerze Jesufovo!

Jagnje Boshje, ki grehe šveta odjemlješh;
ušlišhi naš, o Šerze Jesufovo!

Jagnje Boshje, ki grehe šveta odjemlješh;
ušmili se naš, o Šerze Jesufovo!

Kriste, šlišhi naš!

Kriste, ušlišhi naš!

Gospod, ušmili se naš!

Kriste, ušmili se naš!

Gospod, ušmili se naš!

Ozhe našh . . . Zhefhena si Marija . . .

V. Pomagaj svojim flushabnikom, o Gospod!

O. Ki si jih s svojo drago kervjo odreshil!

V. Gospod, ušlišhi mojo molitev!

O. In moje vpitje naj do tebe pride!

M o l i m o .

Osri se, prosimo, v šigamogozhni
vezhni Bog! na prelubesnjivo Šerze
svojiga Šinu, na katerim imašh dopa-
dajenje, ter nam odpusti savoljo téga
prelubesnjiviga Šerza našhe gre-
he, odverni od naš saflusheno šhibo,

vlij v nafhe serza svojo ljubesen,
ohrani, vishaj in perpelji naf v
vezhno shivljenje. Amen.

Litanije

od

presvetiga Mariiniga Šerza.

Gospod, ufmili se naf!

Kriste, ufmili se naf!

Gospod, ufmili se naf!

Kriste, flifhi naf!

Kriste, uflifhi naf!

Ozhe nebeshki, vfigamogozhni Bog, ufmili
se naf!

Šin, vfiga sveta refhnji Bog, ufmili se naf!

Šveti Duh, resnizhni Bog, ufmili se naf!

Šveta Trojiza, en sam Bog, ufmili se naf!

Šveto Mariino Šerze,

Šerze Mariino, bres makesha spozheto,

Šerze Mariino, gnade polno,

Šerze Mariino, blasheno med vsemi ferzi,

Šerze Mariino, sa Šerzam Jesufovim

nar zhistejfhi,

Šerze Mariino, tempelj presvete Trojize,

Šerze Mariino, fedesh modrofti,

Šerze Mariino, podoba pravize,

sa naf Boga profi!

Serze Mariino, ftol ufmiljenja,
 Serze Mariino, sapopadek vse svetoſti,
 Serze Mariino, fkrinja miru in ſprave,
 Serze Mariino, vrata nebeſhke,
 Serze Mariino zhaſtitljivo,
 Serze Mariino mogozhno,
 Serze Mariino ufmiljeno,
 Serze Mariino verno,
 Serze Mariino hvale vredno,
 Serze Mariino ljubeshjivo,
 Serze Mariino krotko,
 Serze Mariino ponishno,
 Serze Mariino poterpeſhljivo,
 Serze Mariino sa naſ s bolezhinami pre-
 bodeno,
 Serze Mariino, luzh smotenih,
 Serze Mariino, perbeſhalifhe greſhnikov,
 Serze Mariino, mozh pravizhnih,
 Serze Mariino, tolashba ſhaloſtnih,
 Serze Mariino, terdnoſt v fkufhnjavi,
 Serze Mariino, upanje umirajozhkih,
 Serze Mariino, pomozh v vſih naſhkih
 nadlogah,
 Serze Mariino, ſaſtava obljud Jeſuſovih,
 Serze Mariino, popolnoma ſhgavni dar
 Boſhje ljubeshni,
 Serze Mariino, veſelje vſih ferz,
 Serze Mariino, s zhaſtjo v nebeſih kro-
 nano,

Jagnje Boshje, ki grehe sveta odjemlješ;
sanefi nam, o Jusuſ!

Jagnje Boshje, ki grehe sveta odjemlješ;
uſliſhi naſ, o Jusuſ!

Jagnje Boshje, ki grehe sveta odjemlješ;
uſmili ſe naſ, o Jusuſ!

Kriſte, ſliſhi naſ!

Kriſte, uſliſhi naſ!

Ozhe naſh . . . Zheſhena ſi Marija . . .

V. Proſi ſa naſ, ſveto Mariino Šerze!

O. De bomo vredni te ſerzhno ljubiti.

M o l i m o.

O Bog! kateri ſi Šerze prezhiſte
Devize Marije ſ nar gorezhniſhi
ljubesnijo vſhgá, ſ vſo miloſtjo na-
polnil in ſ nar lepſhimi zhednoſtmi
oſaljſhal, de je tvoj edinorojeni Šin,
naſh Goſpod Jusuſ Kriſtuſ, ſ nar
vezhim dopadajenjem v njem prebi-
val, dodeli meni in vſim, kateri to
prelepo in prezhiſto Šerze zhaſté,
de ſe tudi naſhe ſerza od te ljubesni
do tebe vſhgó, ter nekoliko tiſtih
obilnih gnad in lepih zhednoſt ſa-
dobé, ſ kterimi ſi Šerze naſhe pre-

ljubesnjive Matere Marije obdaril,
de bres zhednost in dobrih del pred
tvoje oblizhje ne pridemo, temuzh
de bomo ko tvoji svesti otrozi v
tvoje kraljestvo vseti, kjer te bomo
s Marijo, tvojo presveto Materjo, in
s vsimi svetniki zhasili in hvalili ve-
komej. Amen.

Litanije

vsih svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Krisite, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Krisite, flisli nas!

Krisite, uslisli nas!

Ozhe nebeshki, vsigamogozhni Bog, usmili
se nas!

Šin, vsiga svetá reshnji Bog, usmili se nas!

Šveti Duh, resnizhni Bog, usmili se nas!

Šveta Trojiza, en sam Bog, usmili se nas!

Š. Marija,

Š. Mati Boshja,

Š. deviz Deviza,

Š. Mihael,

Š. Gabriel,

Š. Rafael,

sa nas Boga
prosi!

Vsi sveti angelji in arhangelji, sa naš Boga
profite!

Vse svete verste svelizhanih duhov, sa naš
Boga profite!

S. Janes Kerstnik, sa naš Boga profi!

S. Joshef, sa naš Boga profi!

Vsi sveti ozhaki in preroki, sa naš Boga
profite!

S. Peter,

S. Pavel,

S. Andrej,

S. Jakop,

S. Janes,

S. Tomash,

S. Jakop,

S. Filip,

S. Jernej,

S. Matevsh,

S. Simon,

S. Tadej,

S. Matija,

S. Barnaba,

S. Lukesh,

S. Marka,

sa naš Boga profi!

Vsi sveti aposteljni in evangelifti, sa naš
Boga profite!

Vsi sveti uzhenzi Gospodovi, sa naš Boga
profite!

Vsi sveti nedolshni otrozi, sa naš Boga
profite!

S. Shtefan,
 S. Lorenz,
 S. Vinzenz,

} sa naf Boga profi!

S. Fabjan in Sebastjan,
 S. Janes in Pavel,
 S. Kosma in Damijan,
 S. Gervasi in Protasi,

} sa naf Boga profita!

Vsi sveti marterniki, sa naf Boga profite!

S. Silvester,
 S. Gregor,
 S. Ambrosh,
 S. Avgufhtin,
 S. Hieronim,
 S. Martin,
 S. Miklavsh,

} sa naf Boga profi!

Vsi sveti fhkofje in fposnovavzi, sa naf Boga profite!

Vsi sveti uzheniki, sa naf Boga profite!

S. Anton,
 S. Benedikt,
 S. Bernard,
 S. Dominik,
 S. Franzhifhk,

} sa naf Boga profi!

Vsi sveti mafhniki in leviti, sa naf Boga profite!

Vsi sveti mnihi in pufhavniki, sa naf Boga profite!

S. Marija Magdalena,
 S. Agata,
 S. Luzija,

} sa naf Boga profi!

Š. Nesha,
 Š. Zezilija,
 Š. Katarina,
 Š. Anaſtasija,

sa naſ Boga proſi!

Vſe ſvete devize in vdove, sa naſ Boga
 profite!

Vſi ſvetniki in ſvetnize Boſhje, sa naſ Boga
 profite!

Bodi nam miſoſtljiv; ſaneſi nam, o Goſpod!

Bodi nam miſoſtljiv; uſliſhi naſ, o Goſpod!

Od vſiga hudiga,

Od vſiga greha,

Od ſvoje jese,

Od nagle in neprevidene ſmerti,

Od ſkuſhnjav hudizhevih,

Od jese, ſovraſhtva in vſe hude volje,

Od duba nezhiſtoſti,

Od trefka in hudiga vremena,

Od ſhibe potreſa,

Od kuge, lakote in vojske,

Od vezhne ſmerti,

Škosi ſvoj prihod,

Škosi ſvoje rojſtvo,

Škosi ſvoj kerſt in ſveti poſt,

Škosi ſvoj krish in ſvoje terpljenje,

Škosi ſvojo ſmert in ſvoj pokop,

Škosi ſvoje ſveto vſtajenje,

Škosi ſvoj zhudni vnebohod,

Škosi prihod Tolashnika ſvetiga Duha,

reſhi naſ, o Goſpod!

V dan sodbe, reſhi naſ, o Goſpod!

Mi greſhniki,

De nam ſaneſeſh,

De nam odpuſtiſh,

De naſ k pravi pokori perpeljeſh,

De ſvojo ſveto zerkev viſhaſh in ohraniſh,

De paſtirja apoſtoljſkiga in vſe zerkve-
ne ſtanove v ſvoji ſveti veri ohraniſh,

De ſovraſhnike ſvete zerkve poniſhaſh,

De kerſhanſkim kraljem in oblaſtnikam
mir in pravo enovoljnoſt darujeſh,

De vſimu kerſhanſkimu ljudſtvu mir in
edinoſt daſh,

De naſ vſe v ſvoji ſveti ſluſhbi poter-
diſh in obdershiſh,

De naſhe miſli k nebeſhkim ſheljam po-
vſdigneſh,

De vſim naſhim dobrotnikam vezhne dari
dodeliſh,

De duſhe naſhe, in naſhih bratov, bliſh-
njih in dobrotnikov od vezhniga po-
gubljenja reſhiſh,

De ſad ſemlje daſh in ohraniſh,

De vſim vernim duſham vezhni pokoj
dodeliſh,

De naſ uſliſhiſh,

Šin Boſhji,

Jagne Boſhje, ki grehe ſvetá odjemljeſh;
ſaneſi nam, o Goſpod!

proſimo te, ſliſhi naſ!

Jagnje Boshje, ki grehe svetá odjemlješ;
uflifhi nas, o **Gospod!**

Jagnje Boshje, ki grehe svetá odjemlješ;
uasmili se nas, o **Gospod!**

Kriste, flifhi nas!

Kriste, uflifhi nas!

Gospod, uasmili se nas!

Kriste, uasmili se nas!

Gospod, uasmili se nas!

Ozhe nash (i. t. d. tiho.)

V. In nas ne vpelji v fkušhnjavo:

O. Temuzh refhi nas hudiga.

Molitve po Litanijah

v dan sv. Marka in krishev teden.

69. Psalm.

O Bog! hiti me otet;

Gospod! tezi mi pomagat.

Omoteni in oframoteni naj bodo, kateri mi
ftreshejo po shivljenji.

Odstopijo naj, in fram jih bodi, kateri mi
hozhejo hudo.

Obernejo naj se sdajzi oframoteni, kateri
pravijo: **Haha! haha!**

Vsi pa, kateri tebe ishejo, naj se vefelé in
radujejo.

Vedno naj reko: **Hvaljen bodi Bog!** kateri
ljubijo tvoje odrefhenje.

Jes pa sim revesh in siromak, o Bog, hiti k meni.

Moj pomozhnik in moj odrefhenik, Bog! nikar se ne mudi.

Zhaft bodi Ozhetu i. t. d.

V. Pomagaj svojim flushabnikom!

O. Ki v té saupajo, moj Bog!

V. Bodi nam, Gospod! mozhen turn,

O. Pred fovrashnikom.

V. Nizh naj ne opravi fovrashnik per nas,

O. In otrok krivize naj se ne loti nam fhkodovati.

V. Gospod! ne ravnaj s nami po nafhih grehih.

O. In ne povrazhuj nam po nafhih hudobijah.

V. Molimo sa nafhiga papesha I.

O. Ohrani ga, Gospod! oshivljaj in ofrezhi ga na semlji, in ne daj ga v voljo njegovih fovrashnikov.

V. Molimo sa svoje dobrotnike.

O. Poverni, Gospod! milostljivo savoljo svojiga imena vezhno shivljenje vsm, kteri nam kaj dobriga ftoře.

V. Molimo sa verne mertve.

O. Gospod! daj jim vezhni mir in pokoj, in vezhna luzh naj jim fveti.

V. Naj pozhivajo v miru.

O. Amen.

V. Molimo sa svoje brate, kterih ni tukaj.

O. Pomagaj svojim flushabnikom, ki v te saupajo, moj Bog!

V. Poslji jim, Gospod! pomozh is svetisha,

O. In varuj jih is Šiona.

V. Gospod! uflifhi mojo molitev;

O. In moje vpitje naj do tebe pride!

Molimo.

O Bog! ki ti je laſtno uſmiliti ſe vſelej in persaneſti, uſlifhi naſhe pohlevne proſhnje, de naſ in vſe tvoje flushabnike, ktere grehov ketina veſhe, miſt tvoje dobrete odveſhe. Uſlifhi, te proſimo, o Bog! naſho pohlevno molitev, in odpuſti nam grehe, ki ſe ti jih obtoſhimo, de nam dobrotljivo ſ odpuſhenjem vred mir dodeliſh.

Škaſhi nam dobrotljivo, o Gospod! ſvojo neisrezheni miſt, de naſ od vſih grehov odveſheſh in od ſhtraſeng, ktere ſa-nje ſaflushimo, reſhiſh.

Bog! ki te greh raſſhali in pokora potolaſhi, oſri ſe miſtljivo na

proshnjo k tebi klizhejozhiga ljudstva, in shibe svoje jese, ki jih sa svoje grehe saflushimo, od nas odverni.

Vfigamogozhni vezhni Bog! usmili se svojiga flushabnika I., nashiga papesha, in vodi ga po potu vezh-niga shivljenja, de bo s tvojo pomozhjo, kar je tebi dopadljivo, shel, in s vso mozhjo storil.

O Bog! od kteriga pridejo svete shelje, dobre misli in pravizhne dela, daj svojim flushabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, de bodo nashe serza tvojim sapovedim vdane, in po satertim strahu sovrashnikov zhafi s tvojo pomozhjo varni in mirni.

O Bog! vshgi nashe serza s ognjem svojiga svetiga Duha, de ti bomo s zhistim telesam flushili in s ozhishenim serzam dopadli.

Bog, stvarnik in odreshenik vsih vernih! dodeli dusham svojih flushabnikov in flushabniz odpushtenje vsih grehov, de milostljivo odpushe-

nje, kteriga so vselej sheleli, po bogabojezhnih prošnjah došeshejo.

Sazhni, prosimo, Gospod! s svojim duham nashe djanje, in spremljaj ga s svojo sveto pomozhjo, de se vse nashe molitve in dela vselej is tebe sazhnó, in is tebe sazhete tudi v tebi konzhajo.

Všigamogozhni vezhni Bog! ki gospoduješ zhes shive in mertve, in se usmilíš vseh, ktere is vere in dobrih del sa svoje sposnash, prosimo te pohlevno, de vsi, sa ktere smo se namenili moliti, kteri so she per shivljenji, ali pa so se she s sveta lozhili, po prošnjah vseh tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpushtenje vseh svojih grehov došeshejo. Po Gospodu našim Jesusu Kristusu, Šinu tvojim, kteri s teboj shivi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog vekomej. Amen.

V. Bog, uslišhi mojo molitev;

O. In moje vpitje naj pride do tebe.

V. Vſigamogozhni in uſmiljeni Bog
naj naſ uſliſhi.

O. Amen.

V. In vernih duſhe naj po miloſti
Boſhji pozhivajo v miru.

O. Amen.

Molitve po Litanijah

*per popoldanji ſluſhbi Boſhji ob
nedeljah in prasniki, kateri niſo
Matere Boſhje.*

K ſvetimu Reſhnjimu Teleſu.

(Kadar je iſpoſtavljeno.)

V. Kruh ſ nebeſ ſi jim dodelil,

O. Kteri ima vſo ſladkoſt v ſebi.

M o l i m o.

O Bog! kateri ſi nam v prezhud-
nim Sakramentu ſpomin ſvojiga ter-
pljenja ſapuſtil, daj nam, te proſimo,
ſvete ſkrivnoſti tvojiga teleſa in tvoje
kervi tako zhaſtiti, de ſad tvojiga
odreſhenja vedno v ſebi zhutimo.
Kteri ſhiviſh in kraljujeſh ſ Bogam

Ozhetam v edinosti svetiga Duha
Bog vekomej. Amen.

*Sa odvernjenje vsih nadlog in ne-
varnost.*

Vfigamogozhni vezhni Bog, ne-
beshki Ozhe! poglej s ozhmi svoje
neskonzhne milosti nashe reve in nad-
loge. Usmili se vsih vernih krist-
janov, sa ktere se je tvoj edinoro-
jeni Sin, nash Gospod in Svelizhar
Jesuf Kristuf, voljno greschnikam v
roke dal, in je tudi svojo drago kri
na lesu svetiga krisha prelil. Po tem
Gospodu Jesusu odverni, milostljivi
Ozhe! saflushene shibe, sedanje in
prihodnje nevarnosti, punte, vojske,
kugo, lakoto, dragino, bolesni in
shalostne revne zhase.

Vfigamogozhni vezhni Bog! usmili
se svojiga flushabnika, nashiga pa-
pesha I., in vodi ga po potu vezh-
niga shivljenja, de bo s tvojo po-
mozhjo, kar je tebi prijetno, shelel
in s vso mozhjo storil.

O Bog, pastir in vishar vsih vernikov! glej milostljivo na svojiga flushabnika, nashiga shkofa I., ki si ga pastirja nashke shkofije postavil; dodeli mu, de tistim, zhes ktere je postavljen, s besedo in s djanjem k dobrimu flushi, in tako s zhedo, ki mu je isrozhena, vezhno shivljenje doteshe.

Bog, varh vsih kraljestev, dodeli svojimu flushabniku, nashimu zesarju I., tvojo mozh, s ktero se sovrashnik premaga, sposnati in zhasiti, de bo, ker je is tvoje volje zesar postal, tudi v tvojim varstvu vselej mogozhen.

Rasvetli in poterdi v vsem dobrim duhovske in deshelske oblasti in gosposke, de nas bodo na vse to napeljevali, kar samore k tvoji Boshji zhasi, k nashimu svelizhanju in k miru in srezhi vsiga kershanstva perpomozhi.

Profimo tudi, kakor hozhesh, de nam je profiti, sa svoje prijatle in neprijatle, sa sdrave in bolne, sa

vse shalostne in revne kristjane, sa shive in mertve.

Všigamogozhni vezhni Bog, ki gospoduješ zhes shive in mertve, in se usmilíš vseh, ktere is vere in dobrih del sa svoje sposnash, pohlevno te prosimo, de vsi, sa ktere smo se namenili moliti, kateri so she per shivljenji, ali pa so se she s sveta lozhili, na prošnjo vseh tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpushtenje vseh svojih grehov dofeshejo.

Dodeli nam, o Bog miru! pravo edinost v veri bres všiga rasdertja in lozhitve. Preoberni nashe serza k pravi pokori in k poboljšhanju našiga shivljenja. Vshgi v naš ogenj svoje ljubeshni. Daj nam gorezhe shelje po vsi pravizhnosti, de ti bomo kakor tvoji pokorni otrozi v shivljenji in v smerti prijetni in dopadljivi.

Tebi bodi vedno perporozhenno, o Gospod! vse nashe djanje in nehanje, nashe delo in opravilo, nashe shivljenje in naša smert.

Daj nam tvojo milost tukaj vshivati, in tamkej s vsimi isvoljenimi dosezhi, de te bomo v vezhnim veselji in svelizhanji hvalili in molili. To nam dodeli, o Gospod, nebeshki Ozhe! po Jesusu Kristusu, tvojim ljubim Šinu, Gospodu nashim in Odrešheniku, kateri s teboj shivi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog vekomej. Amen.

V. Boshja pomozh ostani vselej per nas.

O. Amen.

Ozhe nash . . . Zheskena fi Marija . . . (petkrat.)

Lavretanske Litanije.

(Ob prasnikih Matere Boshje in ob sabotah.)

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, flifhi nas!

Kriste, uflifhi nas!

Ozhe nebesfki, vfigamogozhni Bog,
 Sin, vfiga fveta refhnji Bog,
 Sveti Duh, refnizhni Bog,
 Sveta Trojiza, en fam Bog,

} ufmili
 fe naf!

Š. Marija,
 Š. Mati Boshja,
 Š. deviz Devica,
 Mati Kriftufova,
 Mati milofti Boshje,
 Mati prezhisti,
 Mati bres madesha,
 Mati nedolshna,
 Mati presveta,
 Mati ljubeshnjiva,
 Mati prezhudna,
 Mati nafhiga ftvarnika,
 Mati nafhiga odrefhenika,
 Deviza modra,
 Deviza zhaftitljiva,
 Deviza hvale vredna,
 Deviza mogozhna,
 Deviza ufmiljena,
 Deviza verna,
 Podoba pravize, (bogabojezhiga shivlje-
 nja)

Šedesh modrofti Boshje, (mati Jesufa,
 vezhne modrofti)

Sazhetek nafhiga vefelja, (mati Jesufa,
 nafhiga ediniga praviga vefelja)

Pofoda duhovna, (prebivalifhe fvetiga Duha)

sa naf Boga profi!

Pofoda zhaſti vredna, (ſvelizhana mati
Boshjiga ſinu)

Pofoda vſe ſvetoſti, (ſgled pobošnoſti)

Škrivnoſtna roſha, (ſavoljo nedolſhnoſti in
vſe vnemajozhe ljubesni Boshje)

Turn kralja Davida, (ker naſ možno brani
pred ſovraſhnikam naſhiga ſvelizhanja)

Turn flonokoſteni, (nar imenitniſhi ſhen-
fkiga ſpola)

Hiſha ſlata, (nar zhiſtejſhi prebivaliſhe Je-
ſuſa, kraljev kralja)

Škrinja miru in ſprave, (mati Jeſuſa, ki
naſ je s Bogam ſpravil in nam mir dodelil)

Vrata nebefhke, (mati Jeſuſa, po katerim
ſamim ſamoremo v nebefa priti)

Sgodnja daniza, (ker je njeno rojſtvo zhaſ-
bliſhnjiga odreſhenja oſnanovalo)

Sdravje bolnikov, (ſavoljo ſdravja, ki ga
jih toliko na duſhi in teleſu po njeni proſh-
nji ſadobi)

Perbeſhalifhe greſhnikov, (ſavoljo njene
prevelike ljubesni do ſkeſanih greſhnikov)

Tolaſhniza ſhaloſtnih,

Pomozh kriſtjanov,

Kraljiza angeljev,

Kraljiza ozhakov,

Kraljiza prerokov,

Kraljiza apoſteljnov,

Kraljiza marternikov,

Kraljiza ſposnovavzov,

Kraljiza deviz,

Kraljiza vſih ſvetnikov,

ſa naſ Boga proſi!

Kraljiza bres makesha isvirniga greha spozheta, sa naf Boga profi!

Jagnje Boshje, ki grehe svetá odjemljesh; sanesi nam, o Gospod!

Jagnje Boshje, ki grehe svetá odjemljesh; uflisli nas, o Gospod!

Jagnje Boshje, ki grehe svetá odjemljesh; ufmili se nas, o Gospod!

Kriste, flisli nas!

Kriste, uflisli nas!

Ozhe nash . . . Zhefhena si Marija . . .

M o l i t v e.

1. K presvetimu Reshnjimu Telesu.

(Kadar je izpostavljeno.)

V. Kruh s nebes si jim dodelil,

O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o.

O Bog, kteri si nam v prezhudnim Sakramentu spomin svojiga terpljenja sapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojiga telesa in tvoje kervi tako zhasiti, de sad tvojiga odreshenja vedno v sebi zhutimo. Kteri shivish in kraljujesh s Bogam

Ozhetam v edinosti svetiga Duha, Bog vekomej. Amen.

2. *K sveti Devizi, Materi Marii.*

Pod tvojo pomozh perbeshimo, o sveta Boshja porodniza! ne saversi nashih proshinj v nashih potrebah, temuzh refhi nas vselej od vsih nevarnost. O zhaſtitljiva in shegnana Deviza, naša gospa, naša ſredniza, naša beſedniza, naša pomozhniza! S ſvojim ſinam nas ſpravi, ſvojimu ſinu nas perporozhi, ſvojimu ſinu nas isrozhi.

V. Proſi ſa nas, ſveta Boshja porodniza!

O. De bomo vredni obljud Kriſtufvih.

M o l i m o.

Dodeli nam, ſvojim ſluſhabnikam, proſimo, Goſpod Bog! de vedno ſdravje na duſhi in teleſu vſhivamo, in de bomo po zhaſtitih proſhnjah preſvete Marije vselej Devize od ſe-

danje shalosti refheni in vezhniga vefelja deleshni.

3. *Zheskena bodi, kraljiza.*

Zheskena bodi, kraljiza, Mati milosti, shivljenje, sladkost in upanje nafhe, bodi zheskena! K tebi vpijemo sapufheni Evini otrozi; k tebi sdihujemo shaloftni in objokani v tej dolini solis. Oh, oberni tedaj, nafha pomozhniza! Svoje milostljive ozhi v naf in pokashi nam po tem revnim shivljenji Jesusa, shegnani sad tvojiga telefisa: o milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Deviza Marija!

V. Profi sa naf, sveta Boshja porodniza!

O. De bomo vredni obljud Kristusovih.

M o l i m o.

Vfigamogozhni vezhni Bog! ki fi dushe in telo zhashte Devize Mater Marije, de bi vredno prebivalishe tvojiga Sina biti saflushila, s per-

pomozhjo svetiga Duha perpravil, daj, de bomo, ki se njeniga spomina veselimo, po njenih milostljivih proshnjah od prihodnjih slegov in vezhne smerti resheni.

4. K svetimu Joshefu.

Glejte, svesti in modri hlapez, kteriga je postavil Gospod zhes svojo drushino.

V. Profi sa nas, sveti Joshef!

O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Naj nam, profimo, Gospod! saflushenje shenina tvoje presvete Matere Marije pomaga, de, kar nasha slabost ne premore, nam bode po njegovih proshnjah dodeljeno.

5. Sa vse potrebe.

Ponishno, Gospod! te profimo, rasveshi po svoji milosti nasih grehov vesi in ohrani po proshnjah svoje

isvoljene Matere ljube Devize Marije in vseh svojih svetnikov, naš, svoje slushabnike, naše dobrotnike in naše pohišstvo v vseh svetosti; tudi ozhišči vso našo rodovino in naše prijatelje od hudobe in grehov in napolni jih s lepimi zhednostmi; dodeli nam mir in sdravje, odverni od naš vidne in nevidne sovrasnik, in odsheni vse hude shelje; daj nam sdravo vreme in dobro letino, skashi milost našim prijatlam in neprijatlam, in obvaruj to faro s vsemi, kateri v njej prebivajo, kuge, lakote, vojske, ognja, potresa, povodnji, in dodeli milostljivo vsem vernim kershenikam, šivim in mertvim, v nebeskim kraljestvu vezhno shivljenje, mir in pokoj. Obvaruj našiga papesa I., našiga škofa I., našiga svetliga zesarja I., in vso našo duhovsko in deshelfko gosposko, in vse kershanfko ljudstvo vseh nadlog in vsiga slega. In tvoj shegen pridi s nebes doli na naš, in bodi vselej nad nami.

Po Gospodu našim Jesusu Kristusu,
 Šinu tvojim, kateri s teboj shivi in
 kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog
 vekomej. Amen.

V. Boshja pomozh ostani vselej
 per naš.

O. Amen.

Ozhe naš . . . Zhesfheni si Ma-
 rija . . . (petkrat).

III. Poboshnost sa vefoljne potrebe.

A.

**Mnogotere poboshnosti k Jesu-
fovimu Šerzu.**

**O preljubesnivi Jesuf! nizh ni-
mam, kar bi tebi dopadlo; nizh ni-
sim in sam od sebe ne morem nizh
storiti, kar bi tebe veselilo. Imam pa
serze, ki sim ga od tebe prejel in
ki si mi ga sato dal, de te ljubim.
To je vse moje bogastvo; vsemi ga,
o Jesuf! in daj mi sanj svoje serze
in svojo ljubesen. Ne shelim ne bo-
gastva, ne zhafti, ne posvetniga ve-
selja: le po tvojim Šerzu, po tvoji
ljubesni hrepeni moje serze. Vshgi**

v meni, moj Jezus! ta neugafljivi ogenj svoje ljubeshni; potem sim jes ves tvoj, potem si ti ves moj. Té ljubeshni mi potem nihzhe ne more vse-ti, ker je moje serze s tvojo milostjo tebi darovano in posvezhenó in le sa tvoje Šerze shivi in bije vekomej. Amen.

Ponishna profhnja k Jezusovimu Šerzu.

(Šv. Alfonsa Ligvorja.)

O preljubeshnjivi Jezus! vfiga se ti dam in darujem v Sakramentu svetiga Reshnjiga Telefa; vprizho njegga shelim nozh in dan na kolenih klezhati ter kot spokoren greschnik, s svezho v roki in s sdihljeji v svojim serzu, pokoro delati v domeštenje vse nezhashti, ki smo jo jest in vse stvari tebi storili. O de bi bilo v moji mozhi, neskonzhno shtevilo s Šerafsko ljubeshnijo gorezhnih serz perdobiti, is kterih bi same lampize naredil in jih pred tvojim presvetim

Refhnjim Telefam po vſih zerkvah
 rasdelil, de tebi, kolikorkrat nove
 plamena sashenó, tako zhaſt ſka-
 ſhem, kakorſhno ſi ſam ſheleti in
 miſliti ſamoreſh! O moj Jeſuf! ſtori,
 de bo vſaj moje ſerze taka lampiza.
 Vſhgi ga sdej s zhiſto, ſtanovitno in
 ſladko ljubesnijo. O ko bi jeſ, ka-
 kor ſvelizhani duhovi, na vſih kra-
 jih, kjer ſe ti ſvojimu nebeshkimu
 Ozhetu per ſveti maſhi darujeſh, al-
 tarje obdati in ti vſo dolſhno zhaſt
 in molitev ſkaſati ſamogel! Per vſih
 ſhelim prizhujozh biti, ki ſe bodo do
 konza ſvetá brale; in vſe té ti daru-
 jem v tvojo nar vezhi zhaſt in v na-
 men, ſe s teboj v tvoji preſveti da-
 ritvi ſkleniti in tvojimu ſvetimu Œerzu
 poſvetiti sdej in vekomej. Amen.

Hrepenenje po Jeſusovim Œerzu.

(Œv. Alfonsa Ligvorja.)

O ſhenin moje duſhe! odprì mi
 duri ſvojiga Œerza, vrata uſmiljenja,
 vhod v ſhivljenje, ter vlezi kakor

magnet moje serze skosi nar drajšhi rane svoje strani v dno svojiga pre-svetiga Šerza, de se moje serze s nerasvesljivo vesjo ljubeshni tako s tvojim Šerzam sklene, de ti v meni, in jest v tebi prebivam. Šej nobeniga greshnika is svojiga blasheniga Šerza ne odlozhish; torej bosh tudi meni kotizhek v njem pervolil. Ako bi mi pa té milostljive vrata saklenil, bi se vender ne hotel verniti, ampak tako dolgo terkati, dokler bi mi jih v tem ali unim shivljenji ne odperl.

Vsemi in sakleni torej moje serze v svoje Šerze; rani ga s pushizo svoje ljubeshni, de sa ves svet nizh ne mara, vse minljivo sanizhuje in vse sopernosti serzhno premaga. O de bi she kakor tvoje, tudi moje serze vedno s nebeshkimi rezhmi opravitimelo! Vem, de dosihmal v svojo shalošt mojiga serza per svojim nishidil, ker je pokoja in rasveseljenja sunaj tebe iskalo, in se na nezhimurni svet vesalo; sato te prosim po lju-

besnjivim Mariinim Šerzu, pomagaj mi vesi rastergati, ki moje serze na svet veshejo, de ga od zhasniga odtegnem, in v tebe, nar vezhi dobroto, potopim. Sakoplji ga, o prelubi Jesus! seboj v svoje presvete rane, de bo le s teboj shivelo. Sasnamnjaj moje serze in moje petere pozhutke s snamnjem svoje ljubeshni, de s teboj in v tebi vekomej ostanem. Amen.

Zheshenje fkrivnost Jesufoviga Serza:

a) Prebodenja Jesufoviga Serza.

O ljubeshnjivo in ves zhas svojiga shivljenja terpezhe Šerze! kar je Zaharija prerokoval: „Vidili bodo, koga so prebodli“, se je spolnilo. Tvoja neskonzhna ljubeshen te je gnala ne samo v neisrezhenih bolezhinah sa nas umreti, temuzh she mertvo po nekim vojaku s sulizo odperto in prebodeno biti, sato, de nam je dano

v britkostih k tebi pertezhi ter is studenza tvojiga prebodeniga Šerza sajemati tolashbe in rasvetljenja. O! uflishi me, kadarkoli k tebi sdiham in svoje roke k tebi povsdigujem, in vsemi me v lé, de potolashen in rasvetljen v tebi pozhivam. Amen.

b) Pozheshenje kervi, ktera je is Jesufoviga Šerza tekla.

O sladko Šerze! de bi se moje terdo serze omezhilo, ti poslednjo kapljo kervi prelijesh. Bodi sa toliko ljubesen zheshen in hvaljen! Oh! pohlevno te prosim, dodeli, naj tvoja sveta refhnja kri moje serze tako otaja, de is ljubesni do tebe zhes svoje grehe britke solse prelivam, ker oni so krivi tvojiga neisrezheniga terpljenja in pregrenke shalosti, ktero si prestalo na terdim krishu. Naj moje shivljenje s tvojim umerje, de bom tudi jest ondi, kjer si ti, sdaj s sheljami, po tem shivljenji pa s

všim svojim bitjem pred tvojim obli-
zhjem v svelizhavnim veselji. Amen.

*d) Pozhefhenje vode, ki je s kervijo
is Jesufoviga Šerza tekla.*

O Boshje Šerze! zhefhena bodi
voda, ki je s kervijo vred is tebe
tekla, de me je omila isvirne in
moje lafne hudobije! O studenez shi-
ve vode! vlij se s mozhjo v moje
serze, de se s teboj sopet kvishko
vsdigne, in le po nebeshkim hrepe-
ni. Kdaj bom she vse posvetno sa-
puštil, le tebe ljubil, le v tebi shivel?
Oh! kdaj bom she k tebi poklizan,
tebe gledal in se v tebi veselil ve-
komej?

*e) Pozhefhenje ljubeshni, ki je is
Jesufoviga Šerza puhtela.*

O gorezhe Šerze! kakor svetle
luzhize shviga tvoja presveta ljube-
sen is tvoje rane; dolgo je bila v
tebi skrita, ob svojim terpljenji pa
si jo prav sošebno rasodel. O pre-

fladki Jesuf! kako te samorem sa
toliko ljubesen po vrednim sahvaliti!
O sveti Šerafi! kaj sodite od ljubesni
Boshjiga Šerza Jesusoviga? Kdaj
bom sazhel ljubiti tisto Šerze, ki me
je poprej ljubilo in is ljubesni do
mene sadnjo kapljo svoje predrage
kervi prelilo? O zhesheni ogenj! ki
si shivljenje vzhlovezheniga Boga
poshgal, vshgi tudi moje serze in
poshgi v njem vse v grehah in hu-
dobnih sheljah sastrarano shivljenje,
in daj mi novo shivljenje, v tvoji
gnadi in v tvoji prezhisti ljubesni.

*f) Pozheshenje ternjere krone Je-
susove.*

O terpezhe Šerze! s milovanjem
in hvaleshnostjo se spomnim, kako so
ti neusmiljeni vojaki is dolsiga ternja
spleteno krono na presveto glavo,
pred ktero se vse kolena perpogu-
jejo, s shelesnimi rokovizami pertif-
nili, de je ternje vse shile prebodlo
in presveto oblizhje vse okervavilo.

O kralj vezhne zhaſti! kako bodezho in sanizhljivo krono ſi ſame nizhvredniga greſhnika noſil, de bi jeſ vreden bil, neſtrohljivo krono dobiti, zhe ſ teboj terpim. Daj mi torej, poterpeſhljivo Œerze! de per ſopernoſtih ſhivljenja, ki nad me pridejo, ne godernjam. Daj mi veliko vezh ſ krotko poterpeſhljivoſtjo in po-niſhno ſpoſnati, de moja hudobija ſhe vezh ſaſluſhi, kakor mi more kdo hudiga ſtoriti. S tako krotkoſtjo in poterpeſhljivoſtjo ſhelim zhaſtiti ternje tvoje ſvete krone.

g) Pozheſhenje krisha v Jeſuſovim Œerzu.

O krishani Jeſuſ! ſilno veliko ſi terpel, de bi naſ ſvelizhal! Vſe tvoje ſhivljenje je bilo revno in teſhavno; na leſu ſvetiga krisha pa je terpljenje do verha perkipelo. V morje bolezhin in britkoſt ſi potopljen, in nimaſh kam ſvoje ſ ternjem obodene glave poloſhiti. O neſkonzhna lju-

besen! kako visoko si me zenil, de
 si me tako drago odkupil! Satorej
 te prosim, o Šerze Gospoda nebes
 in semlje! vtisni mojemu serzu po-
 dobo svojiga krisha, de najdem vse
 svoje bogastva v revshini, svojo nar
 vezhi zhaft v sanizhevanji, svoje nar
 vezhi veselje v terpljenji in svojo
 nar vezhi frezho v tem, de me vred-
 niga storish, s teboj na krishu shiveti
 in umreti. Amen.

*V prasnik presvetiga Jesufoviga
 Šerza.*

O Boshje Šerze mojiga Odre-
 shenika! v duhu ponishnosti te mo-
 lim in s veseljem prasnujem s tvojo
 sveto zerkvijo tvoj tolikanj prijetni
 prasnik. Moje serze hrepeni po te-
 bi, shivi sedesh Boshjiga velizhastva,
 prebivalishe vezhniga miru, studenez
 veselja angeljev in svelizhanih du-
 hov! O Boshje Šerze! kdo sapopa-
 de gorezho ljubesen, ki jo do nas,
 revnih stvari, imash! Tvoja ljubesen

je luzh, ki serza sladko objema, jih v sveti modrosti plazhuje, jih s nar vezhim veseljem napolnuje in jih napaja is studenza vezhniga shivljenja. Ona da prosto, spodi bojezhnost in poterpi s greshniki. Tvoja ljubesen potolashi shalostne, poterdi nestanovitne in vsdigne posvetne serza. O prekladko Šerze! sa naš si bilo prebojeno, tvoja presveta reshnja kri je kakor vezhen studenez sa vse zhase tekla, naše serza ozhistiti, oshiviti in vneti; sa to k tebi sdihujem in te pohlevno prosim, vshgi moje serze s svojo gorezho ljubesnijo, de vsiga greshniga nagnjenja ozhisteno in rasvetljeno le tebe ljubi, se le v tebi rasveseluje, v tebi pozhiva, sebe in svet premaga, in de je le enih misel s teboj sdej in vekomej. Amen.

*Šerzhni sdihljeji k Jesufovimu
Šerzu.*

O ufmiljeni Jesuf! uflifhi me!
Gnada tvojiga Šerza spreoborni me!

Svetloba tvojiga Šerza rasvetli me!
 Šaloft tvojiga Šerza ftri me!
 Rana tvojiga Šerza prefhini me!
 Kri tvojiga Šerza fpravi me!
 Voda tvojiga Šerza ozhifti me!
 Saflushenje tvojiga Šerza posveti me!
 Krish tvojiga Šerza poterdi me!
 Ternjeva krona tvojiga Šerza osaljfhaj me!
 Ufmiljenje tvojiga Šerza fkrij me!
 Duh tvojiga Šerza oshivi me!
 Ogenj tvojiga Šerza ogrej me!
 Plamen tvojiga Šerza vshgi me!
 Ljubesen tvojiga Šerza vnemi me!
 Vrednost tvojiga Šerza povsdigni me!
 Lepota tvojiga Šerza fpreneni me!
 Veselje tvojiga Šerza svelizhaj me!
 Bogastvo tvojiga Šerza nafiti me!
 V tvojim Šerzu, o Jefuf! shivim in umerjem.
 Svoje ferze tvojimu dam, in ljubim te.
 O gladko Šerze! osrezhi me —
 Takej in tam vekomej! — Amen.

Molitev

k Jefusovimu Šerzu sa dar zhiftofti.

O Boshje Šerze Jefusovo, sgled
 in ftudenez vse zhiftofti! posveti moje
 ferze v tempelj svoje svete ljubesni.

Poshgi s svojim svetim ognjem vse, kar je v mojim serzu nezhistiga, pregresniga in tebi soperniga, de se v njem zhiftoft kot lilija raszvetè, ter ga s nar lepšim duham napolnuje. O dobrotljivi Jesus! ki zhiste dushe ljubish in toliko gresnikov in gresniz v zhiste jagnjeta svoje zhe-de spreobernesh, usmili se mojiga serza, vlezi k sebi vse njegove nag-njenja in shelje, sedini seboj mojo dusho s vesjo nar zhistejshi ljubesh in ne perpušti, de bi se kdej od tebe lozhila!

Lej, o moj Jesus! koliko sovrashnikov me salesuje, in hiti mi milostljivo na pomozh. Svet s svojim mi-kanjem, hudobni duh s svojimi slepotijami in moje lastno meso s svojim neukrotljivim gresnim poshelenjem se neprenehama soper mene vojskujejo; in le s tvojo vfigamogozhno gnado samorem tolike in toliko skušnjav premagati. Torej vse svoje upanje v tvoje neskonzhno usmiljenje

stavim, ktero samo premore, kar se slabimu zhloveku nemogozhe sdi.

Škrij, prekladki Jesus! ob zhasu skushnjave moje serze v svoje presveto Serze, de v njem sovrashnika obvarovan in tvojiga svetiga ognja vnet, ves nezhisti ogenj mesa in kervi serzhno premagam. O Jesus! vojskuj se ti sam v meni, s menoj in same, in pomoli mi svojo mogozhno roko, de ne padem, se tudi k grehu ne nagnem, ampak zhes svoje nagnjenje gospodujem in ga tvoji presveti volji podvershem.

Vstvari v meni, o moj Bog! novo in zhisto serze, kterimu naj bo tvoje britko terpljenje in tvoja grenka smert vedno v spominu. Naj poterdi kakor mozhno sdravilo mojo dusho in naj ves strup is nje odpravi. Tebi, o Jesus! darujem svoje telo in svojo dusho; ohrani me v svoji sveti flushbi; tebi samimu naj flushi, kar si sam v svojo zhasť vstvaril! Tvoja Boshja ljubesen bodi mojimu shivljenju luzh,

ktera naj me neomadeshaniga pelje po poti tvojih svetih sapoved, de bom po tem revnim shivljenji vreden tebe, shenina zhistih dush, oblizhje v oblizhje gledati in ljubiti vekomej. Amen.

Molitev

k Jesufovinu Šerzu sa gnado Boshjo v naslim stanu in poklizu.

Predobrotljivi Jesus! ki vse svoje isvoljene ljubish, naj si bodo kateriga koli stanu, dodeli mi, de v tem stanu, k kterimu me je tvoja sveta previdnost poklizala, tako shivim, de ljubesen tvojiga Boshjiga Šerza zhedalje bolj saflushim. Moja dusha bi fizer rada, kakor je toliko svetnikov storilo, delezh od posvetniga hrupa tebi flushila; ker mi je pa tvoja sveta previdnost med svetam shiveti odlozhila, te pohlevno prosim, o moj Bog! daj mi svojo mogozhno gnado, de vso nejevoljo, vse

teshave, vse saderge in skufhnjave, kakor tudi spazhenost in hudobijo marfikteriga svojih blishnjih, s sveto poterpeshljivostjo in krotkostjo, s ljubesnijo in perjasnostjo po tvojim presvetim sgledu prenesem, in neposlhkodovan grem po poti vseh sovrashnikovih pushiz. Vishaj moje serze tako, de bres tvoje svete volje nikdar kakiga drusiga stanu ne shelim, in dodeli mi, de dolshnosti svojiga stanu na tanko spolnujem in ti vedno svestejshi flushim. Vishaj tudi moj jesik, de s njegovo preshirnostjo tebe ne rasshalim, blishnjiga ne ranim in miru svojiga lastniga serza ne sgu-bim, ki mi je tolikanj potreben, ti svesto v svojim poklizu flushiti. Vodi moje misli, shelje, djanje in nehanje po potih svojih svetih sapoved in ob-ishhi me vezhkrat s svojo sveto gna-do, de se per vsakim opravilu na tebe osiram, ga tebi darujem in zhi-stiga namena ne sgubim. Vsemi me, predobrotljivi Jesus! s trudam obte-

sheniga v svoje presveto Šerze, de v njem ljubo pozhivališče najdem, se oshivim in svoje serze s veselim upanjem povsdignem, te viditi v tvojim velizhaftvu tam, kjer bodo vse solse od nafhih ozhi obrisane, smerti ne bo vezh, ne terpljenja, ne jokanja, ne vezh bolezhine, bo pa vezhno veselje in shivljenje. Amen.

Molitev

k Jesuſovimu Šerzu v bolesni in britkoſti.

O preſladko Šerze Jeſuſovo, prava podoba vſih terpezhih ſerz! tebi potošim ſvojo nadlogo, k tebi sdiſujem v ſvojih bolezhinah, ti ſi moje upanje; osrì ſe na moje reve in ne ſapuſti me, kakor moji grehi ſafluſhijo! Rad ſizer s teboj terpim bolezhine in ſopernoſti, s kterimi me tvoja ſveta previdnoſt tepe; le to gnado mi dodeli, jih po tvoji ſveti volji in v tvojo zhaſt voljno terpeti.

Vsamem torej ta krish is tvoje ljubesnive roke in ga objamem, ker mi tvoja ljubesen is téga minljiviga terpljenja vezhno krono v nebefih plete. O prefladki Jesuf! le majhna kaplja is tvojiga britkiga kelha so moje bolezhine, in vender ga tako teshko pijem. Usmili se me, o moj Jesuf! in ne saversi me vekomej! Lej, duh je voljan; ali meso je slabo! O daj le eno iskro ljubezni is svojiga prebodeniga Šerza mojemu merslimu serzu, de tako vneto tebe refnizhno ljubi; in utihnile bodo potem moje toshbe in hrepenelo bo moje serze po terpljenji, de bi bilo enako tvojimu Boshjimu Šerzu. Oh, kaj je moje majhno terpljenje proti nesmer-nimu morju tvojiga svetiga terpljenja! Sato ne glej, o moj Jesuf! na moje telo, ki se upira soper bolezhine, temuzh daj mi, de se tvojiga svetiga terpljenja vdelehim, in se tvoji presveti volji popolnoma podvershem. Dopolni tudi milostljivo is

svoje preobilnosti, kar meni manjka, de bo moje terpljenje tebi dopadljivo in vezhniga plazhila vredno. Bodi vse moje terpljenje sdrusheno s bolezhinami tvojiga presvetiga shalostniga Šerza v povikshanje tvoje in tvojiga nebeshkiga Ozheta zhaſti in flave! Amen.

Molitev

k Jesuſovimu Šerzu sa frezhno smert.

O uſmiljeni Jeſuſ! trefem ſe per miſli na ſmert, ker ſe bojim ſavoljo ſvojih grehov ſlabo umreti in od tebe vezhno lozhen biti; ker ſi pa ti ſam nar grenkejšhi ſmert preterpel, de jeſ neſrezhno ne umerjem, in ker ſi ſvoje preſveto Šerze odperl, de bi v njem jeſ in vſi verni ſoper vſe ſovraſhnike in ſkuſhnjave obvarvani ſhiveli, in frezhno umerli, perbeſhim k temu preſladkimu Šerzu in te proſim ſ velikim ſaupanjem, ſkrij me

vanj ob strašni smertni uri soper vse salesovanja peklenškiga duha, de s serzhno shaloſtjo zhes vse ſvoje grehe in s gorezho ljubesnijo do tebe v tem preſvetim prebodenim Œerzu ſvojo duſho isdihnem, in preſladke beſede ſaſliſhim: Pridi, perjatel in ljubljenez mojiga Œerza! poſedi kraljeſtvo in moje Œerze vekomej. Amen.

*Gorezha proſhnja k Jeſuſovimu
Œerzu*

v vſih potrebah.

V globoki ponishnoſti ſvojiga ſerza padem pred-te na kolena, o preſveto, Boshje Œerze Jeſuſovo! ſpoſnam tvojo nar vezhi viſokost, ktero vſi angelji molijo, in ſe s njimi ſklenem, hvaliti te in is vse duſhe povikſhevati. Tebi, ſvojimu nar ljubesnjevſhimu perjatlu, isrozhim s terdnim ſaupanjem vse ſvoje potrebe in ſtiſke, vse reve, uboſhtvo, nagoto, ſvoje ſlaboſti, ſvojo lenobo in mlazhnoſt, ob kratkim: vse rane ſvoje du-

she, in te pohlevno prosim, hiti mi
 po obilnosti svojiga usmiljenja na po-
 mozh! O ljubesnivo Šerze! refhi
 me in daj meni in vſim, kateri ſo v
 ravno taki nevarnosti, gnado ſtano-
 vitnim oſtati v tvoji ljubesni. O Boshje
 Šerze! ne puſti, de bi ſe potopil v
 ſvojih hudobijah; ſtori, de le v tvoji
 ljubesni vezhno oſtanem; ravnaj po-
 tem s menoj, kakor je tebi vſhezh.
 Le ne ſaversi me ne; ſakaj v tebe
 ſim vſe ſvoje ſaupanje poſtaval. K tebi
 sdihujem in klizhem, refhi me greha,
 nar vezhiga ſlega. Ouberni ſvoje ob-
 lizhje prozh od mojih grehov, is-
 briſhi vſe moje pregrehe! Grosno mi
 je ſhal, de ſim te kdej raſshalil, in
 te is vſiga ſerza odpuſhjenja pro-
 ſim. O preljubesnivo Šerze! daj meni
 in vſim, ki ſo ſe v mojo molitev per-
 porozhili ali ſa ktere ſim dolshan mo-
 liti, tvojo nar vezhi pomozh obzhu-
 titi. Pomagaj nam, ſlehernimu po
 njegovih poſebnih potrebah. O Šerze
 polno miloſti! preſuni ſerza terdovrat-

nih gresnikov, in daj mir in pokoj
 duham v vizah. Bodi umirajozhim
 perbeshalishe, vsm stiskanin in sha-
 lostnim tolashba, in bodi meni, o lju-
 besnjivo Šerze! vse v vsm; posebno
 pa bodi moji duhi perbeshalishe ob
 moji smertni uri, in vsemi jo potem
 v narozhje svojiga usmiljenja! Amen.

Molitev

k prekladkimu imenu Jesu/u.

Predobrotljivi Jesus! sapishi svo-
 je preladko ime v moje serze, de
 bo ime Jesus vedno v mojih ustih,
 v mojih mislih in v mojim serzu.
 Bodi torej, o Jesus! moj Jesus, ka-
 dar budim. O Jesus! bodi moj Jesus,
 kadar spim. O Jesus! bodi moj Jesus,
 kadar molim. O Jesus! bodi moj Je-
 sus, kadar delam. O Jesus! bodi moj
 Jesus, kadar sim skushan. O Jesus!
 bodi moj Jesus, kadar se pregreshim.
 O Jesus! bodi moj Jesus, kadar sim
 v nadlogi. O Jesus! bodi moj Je-

suf, kadar sim v stiskah. O Jesus! bodi moj Jesus, kadar sim bolan. O Jesus! bodi moj Jesus, kadar sim v smertni nevarnosti. O Jesus! bodi moj Jesus, kadar shivim. O Jesus! bodi moj Jesus, kadar umerjem. O Jesus! bodi v mojih ustih, kadar dusho isdihnem, de bo moja sadnja beseda: Jesus, Jesus, Jesus! Amen.

Molitev

pred britko podobo Jesusovo.

Lej, o moj predobrotljivi in preljubesnjivi Jesus! pred tvojim presvetim oblizhjem klezhim na kolenih in te prosim s vso gorezhnostjo svojiga serza, vtisni v moje serze shiviga duha vere, upanja in ljubesni, resnizhno obshalovanje vsih mojih grehov in terdni sklep te nikdar vezh ne rasshaliti; ker s serzhnim milovanjem tvojih svetih pet ran premishljujem in v duhu pretehtujem, kar je sveti prerok David od tebe,

o moj Jesuf! prerokoval: „Prebodli so moje roke in moje noge, foshteli so vse moje kosti“.

Molitev

k pet kerravim ranam Jesufovim.

(Šv. Alfonsa Ligvorja.)

1. Moj Gospod Jesuf Kristuf! zhaštim rano tvoje desne noge. Sahvalim se ti, de si jo hotel same terpeti v tako silnih bolezhinah in s toliko ljubesnijo. Milujem tvojo bolezhino in bolezhino tvoje shalošne Matere. Savoljo saflushenja té svete rane te prosim, dodeli mi odpushtenje mojih grehov, ktere is vsiga serza obshalujem bolj kakor vsako drugo hudo; ker sim tebe, neskonzhno dobroto, s njimi rasshalil. Shalošna Mati Boshja! profi Jesufa same.

Ozhe nash. Zheshtena si Marija. Zhašt bodi.

2. Moj Gospod Jesuf Kristuf! zhaštim rano tvoje leve noge. Sahvalim

se ti, de si jo hotel same terpeti v tako filnih bolezhinah in s toliko ljubesnijo. Milujem tvojo bolezhino in bolezhino tvoje shalostne Matere. Savoljo saflushenja té svete rane te prosim, dodeli mi mozh, v prihodnje nikoli vezh ne pasti v smertne grehe, temuzh v gnadi Boshji do smerti ostati. Shalostna Mati Boshja! prosi Jesusa same.

Ozhe nash. Zheshehena si Marija. Zhaft bodi.

3. Moj Gospod Jesus Kristus! zhaftim rano tvoje leve roke. Sahvalim se ti, de si jo hotel same terpeti v tako filnih bolezhinah in s toliko ljubesnijo. Milujem tvojo bolezhino, in bolezhino tvoje shalostne Matere. Savoljo saflushenja té svete rane te prosim, refhi me pekla, ki sim ga tolikrat saflushil, in kjer bi te v njem vezh ne mogel ljubiti. Shalostna Mati Boshja! prosi Jesusa same.

Ozhe nash. Zheshehena si Marija. Zhaft bodi.

4. Moj Gospod Jesus Kristus! zhamim rano tvoje desne roke. Sahvalim se ti, de si jo hotel same terpeti v tako silnih bolezhinah in s toliko ljubesnijo. Milujem tvojo bolezhino in bolezhino tvoje shalostne Matere. Savoljo saflushenja té svete rane te prosim, dodeli mi nebeshko velizhastvo, kjer te bom popolnoma in is vsih svojih mozhi molil. Shalostna Mati Boshja! prosi Jesusa same.

Ozhe nash. Zhesfheni si Marija. Zhasi bodi.

5. Moj Gospod Jesus Kristus! zhamim rano tvoje svete strani. Sahvalim se ti, de si sbe tudi zelo po svoji smerti to rasshaljenje preterpel, ki si ga s nar vezhi ljubesnijo dopustil, akoravno ti nobene bolezhine napraviti ni moglo. Tudi milujem tvojo shalostno Mater, kateri je bilo takrat njeno Serze prebodeno. Savoljo saflushenja té svete rane te prosim, obdaruj me s svojo sveto ljubesnijo, naj te tukej na sve-

tu vedno ljubim, de te bom enkrat na unim svetu oblizhje v oblizhje skosi vso vezhnost ljubiti samogel. Shaloſtna Mati Boshja! proſi Jeſufa ſame.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija. Zhaſt bodi.

Gorezha molitev k terpezhimu Jeſufu.

(G e r a m b a.)

Savoljo gorezhe ljubeshni, s katero ſi, o moj Jeſuf! v isbriſanje mojih grehov neufmiljeno in ſanizhljivo ſmert na krishu preterpel; ſavoljo zene predrage kervi, ki ſi jo ſame prelil; ſavoljo ſafluſhenja tvojiga britkiga terpljenja; ſavoljo proſhnje Marije, tvoje preljubeshnjive Matere, in ſavoljo bolezhin, ki jih je pod tvojim krishem obzhutila, ko je njena ſhaloſtna duſha ſadnji ſdihljej tvojiga ſhivljenja ſprejela, njen glaſ pa ſavoljo joka ſaſtal, — te proſim, ſapiſhi v dno mojiga ſerza ſveto zhe-

shenje svojiga terpljenja, svojiga ponishanja in sanizhevanja. Presuni milostljivo s temi obzhutljeji in mislimi moje serze, stori mojo dusho deleshno saflushenja svojiga terpljenja, de po poti, ki si jo s svojo kervjo sasnamnjaj, tako hodim, de bo moje shivljenje polnemanje tvojiga, in de tako tebi podoben gnado sadobim, se v shtevilu tistih snajti, ki bodo tvojo flavo in velizhastvo s teboj vekomej delili. Amen.

Posdravljenje Jesusoriga krisha.

(Šv. Anselma.)

Zheshen bodi, o sveti krish, nasha luzh in nasha mozh! Zhesheno bodi, o mesto nashiga odreshenja, nasha hvala in flava! Zheshen bodi, o Boshji krish, nasha pomozh in nashe perbeshalishe, nasha bramba in nashe shivljenje! Zhesheno bodi, o snamnje svelizhanja, tolashba shalostnih in nepremagljivi tabor soper vfo

mozh sovrashnikovo! Zhesheno bodi, o bandero svelizhanja, polvezheno s svetim Reshnjim Telesam Kristusovim in s njegovimi svetimi udi kakor s ravno tolikimi dragimi kamni osaljshano! O sveti krish! ki si bil vreden, zeno nashiga odreshenja nofiti in nam vezhno velizhaftvo perdobiti, bodi upanje mojiga vstajenja od smerti, moja smaga sovrashnih mozhi, sdravilo moje bolesni, paliza moje starosti, terdna podpora v vseh mojih nadlogah! S teboj me ponovi in perpelji v vezhno shivljenje, kateri je na tebi visel, Jesus Kristus, moj Boshji Odreshenik! kterimu bodi hvala, zhast, slava in molitev vekomej! Amen.

Molitev k Jesusu v grobu.

O Jesus! serzhno se ti sahvalim sa vse, kar si na svetu od svojiga rojstva do smerti in pokopa storil, uzhil in terpel. Svetu odmreti in le v tebi shiveti, sim bil tudi jest per

svetim kerstu s teboj v grob polo-
shen. Bodi mi torej odslej tvoj zha-
stitljivi pokop popolnoma saklep pred
vsemi posvetnimi rezhmi. Tù per tvo-
jim svetim krishu naj pozhivam, tù
prebivam, tù naj bom delezh od vfi-
ga shundra s teboj pokopan, de bom
samo s teboj sklenjen vsimu svetu
mertev in pokopan. Amen.

B.

Mnogotere poboshnosti k Ma-
riinimu Şerzu.

*Darovanje samiga sebe Mariinimu
Şerzu.*

O presveto in neomadeshano Ma-
riino Şerze! prezhisto, preljubesnivo
in nar bolj popolnoma Şerze, ki si
is rok Vfigamogozhniga prishlo! ne-
usushljivi vir dobrote, krotkosti, u-
smiljenja in ljubeshni! sgled vseh zhed-
nost in popolnoma podoba Boshjiga

Jesufoviga Šerza! kako mozhno gorish od ljubeshni! Ti samo si Boga bolj ljubilo kakor vsi Šerafi; bolj kakor vsi angelji in svetniki; ti si s nar manjšhim obzhutljejem presveti Trojizi vezhi zhašt skasalo, kakor so jo vse druge stvari s svojimi nar vezhimi deli kdej skasale in jo sbe skasati samorejo. O Šerze Matere nashiga Odreshenika! ki si nashere reve tako shivo obzhutilo, sa nashere svelizhanje toliko terpelo, naf tolikanj gorezhe in perferzhno ljubilo, in si savoljo tega vredno zheshenja, ljubeshni, sahvale in upanja vsih ljudi, sprejmi milostljivo moje slabo sposnanje tvoje visokosti.

Klezhé pred teboj, o Šerze usmiljene Matere! te zhaštim s vso ponishnostjo, kolikor le samorem; sahvalim se ti, de si se tolikrat in tako usmiljeno in ljubeshnjivo na moje teshave oserlo; sahvalim se ti sa vse dobrote, ki sim jih od tvoje materne ljubeshni sadobil, in se sklenem s

všimi tištimi dušami, katerih nar vezhi veselje in tolashilo je, tebe zhaštiti, tebe hvaliti, tebe ljubiti.

O preljubesnjivo Šerze! odslej hozhem sa Šerzam Jesufovim tebe nar bolj ljubiti in zhaštiti; bodi mi torej pot, po katerim mi je priti k mojimu Svelizharju in po katerim mi je sadobiti njegova gnada in usmiljenje; bodi mi perbeshaliske v mojih britkostih in pomozh v mojih potrebah; od tebe se hozhem uzhati zhistosti, ponishnosti in krotkosti; od tebe hozhem dobivati ljubesen do nar svetejšhiga Šerza Jesufoviga, tvojiga Boshjiga Šina. Amen.

Perferzhnost do Mariiniga Šerza.

O prezhisto Mariino Šerze! terdno sklenem, tebe zhaštiti, tebe ljubiti, tebi slushiti, od tvojih zhednost s ljudmi govoriti, tvojo zhašt povishevati, tvoje svete sgleda posnemati, posebno tvoje persadevanje sa spreobernjenje greshnikov. Prosim te, pomagaj mi v tem

persadevanji in sprosi mi gnado, vse svoje dela le is ljubeshni do presvetiga Šerza Jesufoviga in do tvojiga Šerza sa spreoburnjenje greshnikov storiti. Osri se, o Marija! na vse brate in sestre té bratovshine, s kterimi se ti vfiga darujem, in, ker te ne morem ljubiti, kakor shelim, in kakor ti saflushish, sklenem svojo ljubeshen in zheshenje s ljubeshnijo, perserzhnostjo in zheshenjem, ktero ti je tvoj Boshji Šin nekdej na svetu skasoval in ti jo bo v nebeshih vekomej skasoval. O preljuba Deviza Marija! sprosi od Jesufa meni in vsem resnizhniga duha pokore in stanovitnost v dobrim do konza. Amen.

Šerzhni sdihljeji k Mariinimu Šerzu.

Tvoje Šerze, o Marija, odprì se!

Tvoja mozh varuj me!

Tvoja ponishnost uzhi me!

Tvoja revshina obogati me!

Tvoja poterpeshljivost prenesi me!

Tvoja pokorshina podversi me!

Tvoja nedolshnost posveti me!

Tvoja ljubesen vshgi me!
 Tvoje usmiljenje obdaj me!
 Tvoja ljubesnivoft samakni me!
 Tvoja lepota vnemi me!
 Tvoje nagnjenja naj vodijo me!
 Tvoje folse omezhé naj me!
 Tvoje terpljenje prefuni me!
 Tvoje bolezhine naj ranijo me!
 Tvoje vefelje svelizhaj me!
 O Deviza Marija, uflifhi me!
 V fvoje prefladko Šerze fkrij me,
 V shivljenji in fmerti varuj me,
 De zhedalje bolj ljubim te,
 Tukaj in tam vekomej.
 Amen. Amen. Amen.

Molitev

k presvetimu Mariinimu Šerzu.

O Šerze Marije, Matere Boshje
 in nafhe Matere! o preljubesnivo
 Šerze! nad kterim ima presveta Tro-
 jiza dopadajenje, vredno fi, de te vfi
 angelji in ljudjé zhaſte in ljubijo; o
 Šerze! Jefusovimu Šerzu nar bolj
 podobno, zhigar popolnoma podoba
 fi; o Šerze! polno dobrotljivofiti in
 usmiljenja do naf revnih; rastajaj

vender nafhe mersle serza, in stori, de se vse spremené in s Jesufovím Serzam sklenejo. Vlij va-nje ljubesen do svojih zhednost in vshgi jih s ognjem svoje svete ljubesni. Zhuj nad sveto zerkvijo, varuj in brani jo soper vse naklepe njenih sovrashnikov. Bodi nam pot, ki k Jesusu pelje, in bodi nam studenez, is kteriga nam gnade sa svelizhanje potrebne teko. Podpiraj nas v slabosti, pomagaj nam v skušnjavah, brani nas v preganjanji in v vsaki nevarnosti, slasti v poslednjim vojskovanji nashiga shivljenja in ob strashni smertni uri, ko se bodo vse peklenške mozhi soper nas vsdignile, de bi nafhe dushe pogubile. Odprí nam takrat, o usmiljena Deviza! svoje Serze, nafhe per-beshalishe, de bomo Boga v nebelih zhaslili in hvalili vekomej. Amen.

Boshje Serze Jesufovo, in prezhisto Serze Mariino — vé Serzi vse svetosti! bodite sposnani, hvaljeni, zhesheni in povikshevani sdej, vse-

lej in povsod po vseh krajih vesoljniga sveta! Amen.

Molitev

k prezhisti Devizi Marii sa vsaki dan v tednu.

V nedeljo.

Glej, o Mati Boshja! ubosiga grešnika pred seboj, kateri k tebi pertezhe in v tebe saupa. Ne saflushim fizer, de se na-me osresh; pa vem, de savoljo smerti, ki jo je tvoj Šin sa svelizhanje grešnikov preterpel, jim pomagati možno shelish. O Mati usmiljenja! osri se na moje reve in usmili se me. Vsi te imenujejo perbeshalishe grešnikov, upanje obupljivih in pomozh sapushenih; bodi tedaj moje perbeshalishe, moje upanje, moja pomozh; ti me samoresh s svojo profhnjo reshiti. Savoljo ljubesni Jesusa Kristusa te prosim, pridi mi na pomozh, o dobrotljiva Mati! podaj svojo mogozh-

no roko ubogimu gresniku, ki se ti perporozhi in pomagaj mi is nadloge. Vém, de imash veselje, gresniku, ako je mogozhe, pomagati; pomagaj mi torej sdej, ker ti je mogozhe. S svojimi grehi fim gnado Boshjo in svojo dusho sgubil; sdej se pa v tvoje roke isrozhim; le pokashi mi, kaj mi je storiti, de gnado svojiga Boga sopet dobim; in storil bom vse bres odlashtanja. On sam me k tebi poshlje, de mi ti pomagash; on hozhe, de se k tvojimu usmiljenju satezhem, de mi ne samo saflushenje tvojiga Šina, ampak tudi tvoja proshnja svelizhanje dosezhi pomaga. K tebi se tedej obernem, o mogozhna Deviza; prosi svojiga Boshjiga Šinu sa-me. Štori me deleshniga vsih dobrot, ki jih skasujesh tem, kateri v tebe saupajo. O Marija! uflishi mojo gorezho proshnjo in je ne saversi. Amen.

Tri Zheshtenafimarije — v zhaft presvetiga Mariiniga Šerza in sa popravo nezhafti po bresboshnih Marii storjene.

V pondeljik.

Sveta Marija, kraljiza nebeshka! jeſt, ki ſim bil ſuſhenj greha, ſe sdeja ſa vſelej podam v tvojo ſluſhbo. Dokler bom ſhivel, te hozhem zhaſtiti, ljubiti in ti ſluſhiti; vsemi me tedej ſa ſvojiga ſluſhabnika in ne ſaversi me, kakor ſaſluſhim. O moja Mati! v tebe ſim vſe ſvoje upanje poſtavit. Viſoko zhaſtim in hvalim Boga, ker mi je po ſvojim uſmiljenji to ſaupanje dodelil. Reſ je, de ſim veliko greſhil; pa upam, de ſim ſavoljo ſaſluſhenja Jeſufa Kriſtufa in po tvoji proſhnji ſhe ſadobil odpuſhenje. Ali to mi ſhe ni ſadoſti: Eno me ſkerbi, o moja ljuba Mati! in to je, ſtrah, de bi gnade Boſhje ſopet ne ſgubil. Nevarnoſti niſo minule, ſovraſhniki ne ſpijo, in nove ſkuſhnjave me bodo obdajale. Brani me tedej, o moja goſpa! ſtoj mi na ſtrani ſoper peklenſkiga ſovraſhnika, in ne perpuſti, de bi vnovizh greſhil, in raſſhalil tvoji-

ga Boshjiga Šina. Ne sme, ne sme se vezh nikdar sgoditi, de bi svojo dušho, nebesa, svojiga Boga she kdej vezh sgubil. Te gnade shelim, o Marija! to gnado mi sprosi! To je moje upanje. Amen.

Tri Zhefhenafimarije.

V torik.

Presveta Deviza Marija, Mati dobrotljiva in usmiljena! tresem se in trepezhem, ko svoje grehe premišljujem in na smertno uro mišlim. O preljubesnjava Mati! vse svoje upanje stavim v predrago kri Jesusa Kristusa in v tvojo prošnjo sa-me. O tolashniza shaloštnih! ne sapusti me takrat v tisti veliki britkosti, in ne odrezi mi svojiga tolashila. Zhe mi she sdej misel na moje grehe, nesvestost, zhe so mi odpushteni, nevarnost sopet vanje pasti in ojštrost pravize Boshje toliki strah delajo, kaj she le bo ob smertni uri? O moja gospa! sadobi mi she pred tisto uro

veliko shaloſt nad vſimi grehi, pravo poboljšhanje in ſa veſ zhaſ, kar mi ga je ſhe ſhiveti, ſtanovitnoſt v ſluſhbi in ljubezni Boſhji. In ko moja ſmertna ura pride, takrat, o Marija, o moje upanje! mi ſtoj na ſtrani v hudih ſtiſkah, podpiraj me, de ne obupam, kadar mi bo peklenſki ſovraſhnik moje obilne grehe pred ozhi ſtavil. Šproſi, de bom takrat ſhe veliko vezhkrat k tebi klizal, in de med klizanjem tvojiga ſladkiga imena in imena tvojiga Boſhjiga Šinu ſvojo duſho iſdihnem. To gnado, ktero ſi toliko ſvojim reſnizhnim ſluſhabnikom ſkaſala, tudi jeſt od tebe ſhelim in upam ſadobiti. Amen.

Tri Zheſhenafimarije.

V fredo.

O prezhifta Deviza Marija, Mati Boſhja! kolikokrat ſim ſhe s ſvojimi grehi pekel ſaſluſhil! She po mojim pervim grehu bi ſe bila morebiti ſklenila ſodba zheſ me, ko bi ne bila ti, o predobrotljiva Mati! jeſe pra-

vize Boshje s svojo prošnjo potolashila; moje terdo serze si premagala in omezhila in me perfilila v te saupati. In v koliko smot bi per tolizih nevarnostih she bil sabredel, ko bi me ti, o ljubesnjava Mati! ne bila obvarovala.

Pa kaj mi bo pomagalo tvoje usmiljenje in vse gnade, ki si mi jih ti, moja gospa! sadobila, zhe se vendar savoljo svoje lastne sanikernosti pogubim? Oh! odpusti mi, de te nisim poprej ljubil; odsihmal te hozhem sa Bogam nar bolj ljubiti. Ne perpušti, de bi tebi kdej nesvest bil, ali, de bi se od Boga lozhil, kateri mi je savoljo tvoje prošnje toliko gnad dodelil. Ne perpušti, o preljubesnjava gospa! de bi jes med tiste pahnjen bil, ki tebe v peklu sovrashijo in preklinjajo. Ali bi mogla perpuštiti, de bi se kateri tvojih flushabnikov, ki te ljubijo, pogubil? O Marija! povej mi, zhe bom pogubljen? — O gotovo bom, zhe tebe sapuštim. Pa

kdo bi samogel kdej tebe sapustiti,
 kdo tvoje tolike ljubeshni posabiti!
 Ne bo, ne bo pogubljen, kdor se
 s saupanjem tebi perporozhi in per
 tebi pomozhi ishe. O preljubeshnjiva
 Mati! ne sapusti me v moji slabosti,
 de se ne pogubim; opominjaj me,
 de vselej per tebi pomozhi ishem.
 Reshi me, o moje upanje! reshi me
 vezhniga pogubljenja; pred vsm pa
 me greha obvaruj, kateri sam v po-
 gubljenje pahne. Amen.

Tri Zheshehafimarije.

V zhetertik.

O zhashtitljiva kraljiza nebeshka,
 ktera nad vse angelje povsdignjena
 naj blishe Boshjiga sedesha sedish!
 jes, ubogi greshnik, te posdravim
 is doline solis, in te prosim, oberni k
 meni svoje milostive ozhi. Lej, o Ma-
 rija! v kakoshnih nevarnostih se snaj-
 dem, dokler na svetu shivim, v ne-
 varnostih, Boga in svelizhanje sgu-
 biti. V tebe upam, ljubim te, in hre-
 penim, kmalo k tebi priti, te v ne-

beshkim raji gledati in zhaštiti. Kdaj, o Marija! bo pershel dan, de se bom svelizhan pred teboj snajdel? Kdaj bom kufhnil milostivo roko, ki mi je toliko dobrot delila? Bil sim velikrat v svojim shivljenji tebi nehvalessen, o ljubesnjava Mati! ali v nebesih, zhe va-nje pridem, ti ne bom vezh nehvalessen; ondi gori te bom vso vezhnost ljubil, zhaštil in hvalil. Hvaljen bodi Bog, ki mi je dal to terdno upanje, ktero stavim na predrago Jesufovo kri, in na tvojo proshnjo. Vsi tvoji resnizhni flushabniki so imeli to saupanje in nobeden ni bil oframoten. O Marija! profi svojiga ljubljeniga Šina, naj me savoljo svojiga saflushenja in terpljenja v tem saupanji poterdi. Amen.

Tri Zheshehafimarije.

V petik.

O Marija! med vfimi stvarmi si nar blushji, nar vishi, nar zhisfejshi, nar lepsi in nar svetejshi. O de bi

te vſi ljudje ſpoſnali in ljubili, kakor ſi vredna! To me veſeli, ker vem, de je toliko ſhteſtvo ſvelizhanih duhov v nebeſih in pravizhnih duſh na ſemlji, ki tvojo dobroto in lepoto neprenehama hvalijo in pove-
lizhujejo. Poſebno pa me veſeli, de te Bog ſam bolj ljubi, kakor vſe an-
gelje in ſvetnike. Tudi jeſ, ubogi greſhnik, te ljubim, o preljubesnjiva kraljiza! pa vſe premalo; ſato ſhe-
lim vezhi in gorezhniſhi ljubesen do tebe imeti, ktero mi pa ſama ti ſproſiti ſamoreſh; ſakaj tebe prav ljubiti je
gotovo ſnamnje vezhniga ſvelizha-
nja; ſproſi mi torej gnado, ktera je
od Boga potrebna, de ſe ſvelizhanje
doſeſhe. ſpoſnam tudi dobro, o pre-
dobrotljiva Mati! koliko hvalo ſim
dolſhan Jeſufu, tvojimu ſinu, kateri
je neſkonzhne ljubezni vreden. In
ker tako mozhno ſheſiſh, de bi vſi
ljudje Jeſufa ljubili, ſproſi mi, de ga
prav in gorezhe ljubim. Œej ſamo-
reſh vſe per Bogu, ſproſi mi le to

gnado! Ne ishem per tebi ne posvetniga blaga, ne zhafti, ne bogastva; samo to shelim, kar tudi tvoje Šerze sheli, de svojiga Boga ljubim. Vem, de ni mogozhe, de bi ti take shelje savergla; — nikdar ne, sakaj she zhutim nagibe v svojim serzu, nagibe svojiga Boga ljubiti. Profi, o Marija! le profi sa-me, dokler nisim per tebi v nebesih, kjer bom svojiga Boga in tebe, preljubesnivo Mater, ljubil in vshival vekomej. Amen.

Tri Zhefhenafimarije.

V f a b o t o.

O Marija, presveta Mati mojiga Odreshenika! zhe obilne gnade premishljujem, ki si mi jih sprofila, in pa nehvaleshnost, s ktero sim ti jih povrazheval, moram sposnati, de novih gnad prav nizh nisim vreden: vendar v tvoje veliko usmiljenje le she upam. O moja mogozhna besedniza!

imej s menoj usmiljenje. Ti med naš deliš vse gnade, ki jih Bog nam ubogim daje; in le sato ti je toliko mozh, toliko bogastvo, toliko dobrotljivost dal, de nam na pomozh hitiš. Svelizhan shelim biti; torej isrozhim v tvoje roke svojo dušo in svoje svelizhanje. V shtevilu tvojih posebnih flushabnikov shelim biti, ne saversi me! Vedno išheš revnih, jim pomagati: ne sapusti tedaj revniga gresnika, kateri k tebi perbeshi. Govori sa-me; tvoj Boshji Šin bo ušlišhal tvojo prošnjo. Vsemi me v svojo brambo in došti mi bo; sakaj zhe me ti varuješ, mi ne bo nobena rezh vezh strahu delala; ne moji storjeni grehi, sakaj ti mi boš sprošila odpushtenje; ne hudobni duhovi, sakaj ti si mogožhneji, kakor vse mozhni peklenške; ne pogled Jesusa sodnika, sakaj tvoja prošnja ga bo utolashila. Varuj me tedej, moja Mati! in sadobi mi odpushtenje mojih grehov, ljubesen do Jesusa, sveto šta-

novitnost, frezhno smert in vezhno svelizhanje. Ref je, nisim teh gnad vreden; vender jih bom prejel, ako ti Boga sa-me profish. O Marija, moja kraljiza! v tebe upam, v tem upanji imam pokoj, v tem upanji shelim shiveti in umreti. Amen.

Tri Zhesfhenafimarije.

V prasniki Mariinih fedem shalosti.

Poboshnost v zhaft shalostniga Mariiniga Šerza.

V. O Bog, hiti me otet;
O. Gospod! tezi mi pomagat.

Zhaft bodi Ozhetu in Šinu in svetimu Duhu.

1. Šerzhno te milujem, o preshalostna Mati! savoljo shalosti, ktero je tvoje ljubesnjivo Šerze per prerokovanji svetiga starzhika Šimeona obzhutilo. O ljuba Mati! savoljo te serzhne shalosti mi sprofi ponishnost in dar strahu Boshjiga. — Zhesfhenafi Marija . . .

2. Šerzhno te milujem, o preshalostna Mati! savoljo britkosti, ktero je tvoje materno Šerze takrat obzhutilo, ko si v Egipt beshala in tam prebivala. O ljuba Mati! savoljo te serzhne britkosti mi sprosi radodarnost posebno do ubosih, in dar poboshnosti. — Zheskena si Marija ...

3. Šerzhno te milujem, o preshalostna Mati! savoljo shalosti, ktero je tvoje skerbnno Šerze obzhutilo, ko si preljubesnživiga Jesusa sgubila. O ljuba Mati! savoljo té serzhne skerbnoosti mi sprosi zhistost in dar uzhenosti. — Zheskena si Marija ...

4. Šerzhno te milujem, o preshalostna Mati! savoljo grose, ktera je tvoje materno Šerze spreletela, ko si Jesusa s krishem srezhala. O ljuba Mati! savoljo té ljubeshni in serzhne bolezhine mi sprosi poterpeshljivost in dar mozhi. — Zheskena si Marija ...

5. Šerzhno te milujem, o preshalostna Mati! savoljo terpljenja,

ktero je tvoje terdno Šerze preftalo, kadar so Jesufa krishali, in ko je on smertne britkoſti terpel. O ljuba Mati! ſavoljo tega ſerzhniga terpljenja mi ſproſi ſmernost in dar ſvéta. — Zheſhena ſi Marija . . .

6. Šerzhno te milujem, o preſhaloſtna Mati! ſavoljo bolezhne rane, ktero je tvoje uſmiljeno Šerze takrat prejelo, ko ſo Jeſusovo ſtran s ſulizo odperli in njegovo preljubeshnjivo Šerze prebodli. O ljuba Mati! ſavoljo ſvojiga od bolezhin prebodeniga Šerza mi ſproſi ljubeshen do bliſhnjiga in dar umnoſti. — Zheſhena ſi Marija . . .

7. Šerzhno te milujem, o preſhaloſtna Mati! ſavoljo tihe ſhaloſti, ktero je tvoje ljubijozhe Šerze terpel, ko ſo Jeſufa v grob pokladali. O ljuba Mati! ſavoljo té tihe ſerzhne ſhaloſti mi ſproſi ſtanovitnoſt in dar modroſti. — Zheſhena ſi Marija . . .

V. Proſi ſa naſ, o preſhaloſtna Mati!
O. De bomo vredni obljub Kriſtuſovih.

M o l i m o .

Dodeli nam milostljivo, Gospod Jesus Kristus! profimo te, de prezhišta Deviza Marija, tvoja Mati, ktere presveto Šerze je ob zhasu tvojiga terpljenja mezh bolezhin presunil, sdej in ob nashi smertni uri per tvoji Boshji milosti sa nas profi. Po tebi, Jesusu Kristusu, Odresheniku svetá, kteri s Ozhetam in svetim Duham shivish in kraljujesh Bog od vekomaj do vekomej. Amen.

V prasník presvetiga Marliniga Šerza.

Tvoj prasník obhajamo, o presveto in prezhišto Mariino Šerze! ki si veselje mojiga šerza. Tebe se veselí danš sveta zerkev, in vsi tvoji dobri otrozi. Ne saversi tudi mojiga veselja, ki sim te zhes leto posdravljal, in s sinovskim saupanjem k tebi pertekal. O de bi te samogel danš zhaštiti, kakor te zhašté vsi angelji in

svetniki, kakor te zhašté vse tebi vdane
 serza, kakor te zhaští sveta zerkev,
 kakor te zhaští samo Jesuſovo Šerze!
 Moje serze govori tebi, o preſladko
 Šerze! ti veſh, de saupljivo tebi go-
 vori. Uſliſhi tedej moje proſhnje, o
 preſveto Šerze! ter ne saversi mojiga
 serza, kteriga ti isrozhim, o Mati! ki
 ſim tvoj otrok. Napolni ga s zhed-
 noſtmi, ki jih v ſvojim preſvetim Šerzu
 imaſh, de bo ponishno, krotko, poter-
 peshljivo, zhiſto in dobrotljivo, de bo
 tvojimu preljubeshnjivimu Jesuſu in tebi
 dopadljivo. O prezhiſta Deviza in Mati,
 moja Mati! uſliſhi mojo proſhnjo ſavoljo
 ſvojiga preljubeshnjiviga Šerza. Amen.

Molitev

devize k Materi Boſhji.

O deviz Deviza, neomadeshana
 nevesta ſvetiga Duha! zhutim in ſpo-
 ſnam, kako ſim ſlaba in revna; sato
 k tebi perbeſhim, o pomagaj mi vſe-
 lej, kadar pride moja zhiſtoſt v ne-

varnost. Od vseh strani streshejo skušnjave po mojim serzu. Sbuduje se v meni pregreschno nagnjenje do svetá in njegoviga minljiviga veselja, perblishuje se mi sovrashnik nedolshnosti, sapeljuje me hudobni svet; pa s tvojo pomozhjo, o sveta Mati! nikdar nozhem nizh hudiga storiti in soper svojiga Boga greseliti. Njemu samimu shelim flushiti s zhistim, framoshljivim serzam, njega hozhem s neomadeshanim serzam nad vse ljubiti. Pridi tedej, prelubesnjiva Deviza! in hiti mi na pomozh, skrij me v svoje varstvo, vsemi me v svoje presveto Šerze, in ne perpušti, de bi se pogresnila v posvetni hrup. Ne perpušti, de bi devishki venez omadeshala, stergala ali she zeló sgubila. Ne perpušti, de bi se mi belo oblazhilo nedolshnosti vselo, temuzh profi sa-me in pomagaj, de shnjim osalshana pridem pred oblizhje svojiga Boshjiga Šina, de od njega ne bom savershena, de bom smela shnjim na nebeskho svatovshino iti in mu s

teboj in vſimi ſvetniki novo peſem
peti vekomej. Amen.

Molitev

mladenzha k Materi Boſhji.

O prezhiſta Marija Deviza! nar
manjſhi greh ni omadeſhal tvojiga
Œerza, tvoje prezhiſto telo ni nobeniga
greſhniga nagnjenja obzhutilo, tvoje
ozhi ſo bile vedno ponishne in ſra-
moſhljive, tvoje uſta ſo le od ne-
ſkonzhne ljubeshni Boſhje in njegove
miſti govorile, le od Boga in ne-
beſhkih rezhi ſo hotle ſliſhati tvoje
uſheſa. O de bi tudi jes imel zhiſto
ſerze, ſhivo hrepenenje po ſvetim Bo-
gu, in veſelje nad nebeſhkimi rezhmi,
kakor ſi ga ti imela! Ali moje ſerze
ſe hozhe vſhgati od nezhiſtiga ognja;
miſli in ſhelje mi hozhe peklenſki duh
na pregreſhno veſelje obernti; ſpa-
zheni ljudje me hozhejo ſapeljati; moje
pregreſhno nagnjenje je zhedalje bolj
mozhno. Per tebi je v toliki nevar-
noſti pomozh, o prezhiſta Deviza! K

tebi se tedaj satezhem, o pomozh kristjanov! k tebi povsdignem svoje ozhi, sgodnja daniza! Pokashi mi pravi pot, kateri me popelje is te stiske; odsheni od mene sovrashnike lepiga shivljenja; premagaj v meni vse pregresfno nagnjenje, nakloni zélo moje serze k Jesusu, de na svetu le njega zhes vse ljubim, in raji umerjem, kakor de bi njega, neskonzhno dobroto, sopet rasshalil, in tebi, o preljubesnjava Mati! shaloft delal, ki te sa Jesufam zhes vse ljubim in ki v tebe vse saupanje stavim v shivljenji in smerti. Amen.

Molitev

k prezhisti Devizi Marii, zhednost zhistosti sadobiti.

1. Presveta Deviza! nad vse svetnike in angelje v nebefih te zhasfim is vfiga serza, kakor hzher nebeshki-ga Ozheta, in ti darujem svojo dusfo s vsemi njenimi mozhmi. — Zheshe-na si Marija . . .

2. Presveta Deviza! nad vse an-

gelje in svetnike v nebesih te zhaſtim is vſiga ſerza, kakor Mater edinorojeniga Œina, in ti isrozhim ſvoje telo s vſimi njegovimi obzhutljeji. — Zheſhena ſi Marija . . .

2. Preſveta Deviza! nad vſe angelje in svetnike v nebesih te zhaſtim is vſiga ſerza, kakor ljubljeno neveſto ſvetiga Duha, in ti isrozhim ſvoje ſerze s vſim njegovim nagnjenjem ter te proſim, de mi od preſvete Trojize vſe k mojimu ſvelizhanju potrebne gnade ſadobiſh. — Zheſhena ſi Marija . . .

Molitev

matere ſa otroke k Materi Boſhji.

Preljubesnjiva Mati mojiga Odrerhenika! lej, jeſt mati ſe k tebi obernem in te pomozhi proſim! Nebeshki Ozhe mi je otroke isrozhil, ſodnji dan jih bo od mene tirjal! Bojim in treſem ſe, ko to pomiſlim in ſvojo ſlaboſt preudarim. Kako zhem ſvoje otroke vezhniga pogubljenja obvarovati, ker ſo v tolikih nevarnoſtih? Œvet

in peklenfki duh jih sapeljujeta. V ti
 stiski in britkosti k tvojimu maternimu
 Šerzu perbeshim; ti vesh, kako ve-
 liko je materno terpljenje. Tebi tedej
 isrozhim svoje otroke; o stegni svoje
 milostljive roke zhes nje, vodi jih po
 poti svelizhanja in navdajaj jih s stra-
 ham Boshjim in s ljubesnijo do Jesufa.
 Štori, o usmiljena Mati! de te bom
 enkrat s vsimi svojimi otrozi v nebefih
 gledala, ti jih tam zhište pokasala,
 se ti sahvalila, in te s njimi zhaftila
 in hvalila vekomej. Amen.

Molitev

*ozheta ali matere k Materi Boshji
 sa sprideniga otroka.*

Usmiljena Mati! osri se na pre-
 veliko shalošt, ktera moje serze sa-
 voljo sprideniga otroka napolnuje. Nozh
 in dan je moje serze polno britkost,
 ker se vedno bojim neskonzhno pra-
 vizhniga Šodnika, kateri bo otroka
 od mene tirjal. Obshalujem sgublje-
 niga otroka, ki me je sapustil in me

vezh ne poslušha. Obernem se tedaj k tebi, o usmiljena Mati! ker vém, de se nihzhe ne pogubi, na kteriga so tvoje milostljive ozhi obernjene. O! osri se tudi na mojiga sgubljeniga otroka, refhi ga is hudizheve sushnosti. Terdno saupanje imam, de bosh mojo proshnjo uflishala; sposnam in obshalujem, de sim presanikerno sa-nj skerbela. Vender upam, de se bosh na moje serzhno hrepenenje oserla, mojiga otroka refhila, ter moje proshnje ne savergla. Šveta Marija, preljuba Mati! refhi dušho mojiga otroka savoljo kervi svojiga Boshjiga Šinu, ki jo je sa naf vse prelil, in ne perpušti, de bi bila ta predraga kri sanj saštonj prelita. Amen.

Molitev

otroka k Materi Boshji sa štaršhe.

O moja prelubesnjiva Mati! s posebnim saupanjem te prosim, vsemi moje ljube štaršhe v svoje varstvo in sprofi jim shegen Boshji zhes vse njih

dela in opravila. Dobro vém, koliko
 fim svojim staršhem dolshan; sposnam,
 koliko se same trudijo in skerbé; pa
 tudi sposnam, de tega svojim staršhem
 nikdar poverniti ne morem. Lej, sato
 se k tebi obernem, preljubesnjava Mati!
 in te pohlevno prosim, perporozhi moje
 staršhe nebeshkimu Ozhetu, de jih
 vse nesrezhe, nadloge in bolesni ob-
 varuje in njih meni skasane dobrote
 takej na svetu s gnadami, tamkej
 pa s vezhnim shivljenjem v nebesih
 poplazha. Amen.

Molitev

k Materi Boshji sa bolnika.

Usmiljena Mati! tvoje Šerze ima
 usmiljenje s vsemi zhloveshkimi nad-
 logami. Lej, bolan je, ki ga ljubish;
 bolezhine sdelujejo njegovo telo. O
 pokashi veliko mozh, ki ti jo je tvoj
 Boshji Šin dal, pokashi usmiljenje,
 kteriga je polno tvoje Šerze. Osri se
 nanj (ali na njo) s svojimi milost-
 livimi ozhmi, in bolezhine bodo sgi-

nile. V terdnim saupanji na tvoje usmiljenje ne neham tvojiga Šerza profiti, dokler me ne uslišiš. Ako pa ni presveta Boshja volja, de se ta bolnik osdravi, mu pa vsaj njegove bolezhine polajšhaj; sprosi mu gnado, de voljno terpi in se v Boshjo voljo vda ter frezhno umerje. Naj se še sгоди karkoli si bodi, neprenehama hozhem tvojo mozh in usmiljenje hvaliti, s katero te je obdaril Jesus Kristus, kateri s Ozhetam in svetim Duham shivi in kraljuje Bog vekomej. Amen.

Molitev

k prezhisti Devizi Marii soper vse hude misli.

(Zhaftitiga O. Zukita.)

O Marija, prezhista Deviza in moja preljubesnjava Mati! lej revno firoto, ki pod tvojo brambo in varstvo soper vse grehe in skušnjave perbeshi. Darujem ti svoje ozhi in ushesa, svoj jesik, svoje roke in serze, de jih vsiga greha obvarujesh. Pomagaj mi, o

Mati! de nikdar Jesusa, tvojiga Šinu, in svojiga Boga, ne rasshalim. V skufhnjavi hozhem vselej k tebi sdi-hovati in klizati: **Prezhista Deviza!** v skufhnjavi sim, pomagaj mi; ves sim Jesufov in Mariin, kterima sim se na vekomej daroval. Moli potem tri-krat Zhesheha si Marija . . .

Po svojim svetim devishtvu mi ozhisti, o prezhista Deviza Marija! serze, telo in dushe; v imenu Boga Ozheta in Šina in svetiga Duha. Amen.

Molitev

*v nevarnostih ali v skufhnjavah so-
per zhistost.*

(Še moli sjutraj in svezher po angeljevim zheshenji.)

O Gospa moja! O Mati moja! Tebi se vfiga darujem, in, de se Tebi vda-niga skashem, Ti danš posvetim svoje ozhi, svoje ushesa, svoje usta, svoje serze, sebe popolnoma vfiga. Ker sim tedaj Tvoj, o dobra Mati! váruj me, brani me, kakor svojo lastnino in po-sestvo.

Krajshi molitev v kateri koli /kushnjari.

O Gospa moja! O Mati moja! spomni se, de sim Tvoj. Váruj me, brani me, kakor svojo lastnino in posestvo.

Sdihovanje k Materi Boshji v vsaki potrebi.

O Marija! tolashba shaloftnih, nashe upanje, nasha edina Mati! osri se danš name, flishti moje sdihovanje, in uflishti prošnjo mojiga serza. Moje serze je shaloftno in se ne vé kam obrniti, kakor k tebi, o Marija, o moja Mati! Pridi mi tedej na pomozh v moji shalofti, ne odverni svojih milostljivih ozhi od mene sapusheniga, ker sim v tolikih nevarnostih, in uflishti prošnjo shaloftne dushe, ktera bi rada neprenehama klizala: „O Marija! bres greha spozheta, prosi sa nas, kateri se k tebi satezhemo.“

Molitev

k Materi Boshji v shaloftnih zhasih.

Bodi zhesheha, kraljiza nebes in semlje! O deviz Deviza, sgodnja daniza! bodi zhesheha, ki si polna gnad in se kot luzh blisketafh. O mogozhna kraljiza! hiti nafhi desheli na pomozh. O kraljiza angeljev! bodi vsm kristjanam pomozhniza. Osri se, o Marija! milostljivo na nafho deshelo in spolni nafhe ferzhne shelje, ki jih tebi ponishno isrozhujemo; odpri svoje preljubesnivo materno Serze in ne sapusti svojih flushabnikov v nafhi domovini! O pokashi nam, de si nafha **Mati!** Amen.

C.

Poboshnost k mnogoterim Svetnikam.

Molitev

k Jesusu, Marii in Joshefu.

Jesuf, Marija in Joshef! shiveli

šte na semlji v delavnosti, nesnani svetu, v niskim stanu in tihim miru, svetejšhi od vseh drusih. Oh! sado-bite mi sposnanje, de šte ne shivim sveto, zhe le molim, sdihujem in shaloften obras imam, ampak, zhe po vashim sgledu Boshjo voljo in dolshnosti svojiga stanu svesto spolnujem, dobro po svoji mozhi delam, se greha varujem, roke per delu, serze pa per Bogu imam.

Jesuf, Marija in Joshef! pomanjkanje in nadloge, britkosti in preganjanje šte terpeli, pa šte bili vendar sadovoljni in veseli. Oh storite, de bom rad delal, de bom s tem, kar mi Bog po moji pridnosti da, sadovoljin, de tamkej na unim svetu boljshiga perzhakujem, de mir ljubim in se do tistih, s kterimi skupej shivim, krotkiga in postreshljiviga skasujem; in tako bo tudi moje serze vedno sadovoljno in veselo.

Jesuf, Marija in Joshef! vash lepi sgled bodi vsem otrokam in star-

šhem vedno pred ozhmi, in naj na vse k posnemanju podbude, de bodo vaše sladke imena na smertni postelji sa na tolashljive. Ljubesen in edinost naj bo po vseh hišah, kakor ste bili tudi vi eno serze in ena duša. Tako bo tudi povsod frezha in shegen Boshji, dokler k vam v nebese ne pridemo in vezhniga svelizhanja ne dofeshemo. Amen.

Molitev v zhašt svetiga Joshefa.

O moj Bog! ki si svetiga Joshefa, revniga, pa pravizhniga mosha, she-nina prezhište Devize in rednika svojiga preljubiga Šina isvolil, dodeli mi na njegovo prošnjo zhišto dušo in neomadeshano telo. Daj mi gnado, po njegovim sgledu tebi pokornimu in poterpeshljivimu biti, de pravizhno shivim in frezhno umerjem. Ohrani me v svoji ljubeshni, in dodeli mi po tem revnim in britkim shivljenji nebesko veselje po Jesusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Molitev v zhaſt ſvete Ane.

O ſveta Ana, mati nebeſhke kraljize in Boſhje porodnize! ſproſi mi reſnizhno ljubesen do Jeſufa, daj moje ſerze ſvoji preljubesnivi hzheri, naj ga vedno zhiſtiga obvaruje; pridi mi na pomozh v vſaki ſkuſhnjavi; varuj me v ſhivljenji, ne ſapuſti me umirajozhiga, de bom s vſimi ſvetimi ſakramenti previden in popolnoma perpravljjen s tega ſveta ſhel, in s teboj in s prezhiſto Devizo Marijo Jeſufa vekomej hvalil. Amen.

*Molitev v zhaſt ſvetih apoſteljnov
Petra in Pavla.*

O ſveta apoſteljna, Peter in Pavel! ktera ſta ſa ſveto vero ſvoje ſhivljenje dala: ſprofita mi gnado, ſe nikdar in nikjer vere ne ſramovati, ktero ſta s ſvojo kervijo poterdila, ampak po njenih naukih ſveſto ſhiveti ter jo ozhitno in ſerzhno ſpoſnati in prizhati, de od Jeſufa v ne-

besih plazhilo sadobim, ki ga je nebeshki Ozhe perpravil tem, kateri shivé in umerjó v pravi veri Jesusa Kristusa, vezhniga pastirja naših duh, kateri shivi in kraljuje s Ozhetam v edinosti svetiga Duha Bog vekomej. Amen.

Molitev v zhaft svetiga Štefana.

Šveti Štefan! kateri si sbe umirajozh sa svoje sovrashnike molil: sprosi mi gnado od Boga, svojo jeso in serditost premagovati, svoje sovrashnike ljubiti, jim dobro storiti, kateri me sovrashijo, in moliti sanje, kateri me preganjajo, de tudi meni Bog odpusti, naj v njegovi gnadi umerjem in nebesa odperte najdem. Amen.

Molitev v zhaft svetiga Jurja.

Pomagaj mi, o sveti Juri! ko se imam s svetam, s svojim pregreshnim nagnjenjem ali s peklenfskim duham vojskovati; podpiraj me, ko me serzh-

nost sapušha, in sprosi mi gnado, svojiga duha po tvojim sgledu vedno k Jesusu povsdigovati, kateri revne in sapušhene rešhi, in si s pravizhnostjo, smernostjo in ljubesnijo tisto krono perdobiti, ktera sdej tvojo glavo saljšha. Amen.

Molitev v zhašt svetiga Janesa Nepomuzhana.

Daj mi, o Bog! v shivljenji in smerti svojiga svestiga duhovna Janesa mozh shive vere in svetost spovedne fkrivnosti prav sposnati. Dodeli mi gnado, po sgledu tvojiga svetiga marternika svoj jesik le v tvojo zhašt, v svoje svelizhanje in v prid svojiga blishnjiga obrazhati, de bom enkrat tistim pershtet, kateri se s jesikam niso pregresihili; po Jesusu Kristusu, Gospodu našhim. Amen.

Molitev v zhašt s. Janesa Kerstnika.

O sveti Janes! kateri si bil she pred svojim rojstvom posvezhen in

kteri si s svojim ojstrim shivljenjem kakor tudi s mozhjo Boshje besede veliko ljudi spreobernil: sprosi tudi same per Jagnjetu Boshjim duha vere in pokore, de po poti vezhniga svelizhanja hodim in se enkrat s teboj v nebeshih vekomej veselim. Amen.

Molitev v xhast svetiga Franzhishka Ksaverja.

O sveti Franzhishek! ki si toliko duh s ukam in zhudeshi, s svetim shivljenjem in mogozhno proshnjo per Bogu v nebeshko kraljestvo perpe-ljal; spreoberni tudi mojo duho, pomagaj mi bolnimu in umirajozhimu, in perporozhi me krishanimu Jesusu, de me po srezhni smerti v nebeshko veselje vsame. Amen.

Molitev v xhast svetiga Franzhishka Šeraffkiga.

O sveti ozhak! ki si gorezh od ognja Boshje ljubeshi in osaljshan s ranami krishaniga Jesusa, zhigar ter-

pljenje si nozh in dan premishljeval, veliko dush sa nebesa perdobil: rani moje merslo serze s shar-ki svoje slave, de po tvojim sgledu tudi jes posvetno nezhimurnost sanizhujem, svoje pregresfno poshele-nje satiram in s ponishnim in krot-kim duham po poti hodim, ktera pelje k Jesusu, mojimu Bogu in moji lju-bezni. Amen.

Molitev v zhaft svetiga Alojsja.

O sveti Alojsi, angeljski mladen-zh! akoravno sim tolikanj nevreden, te vender zhaftim, in ti posebno perporozhim zhiftoft svoje dush in svojiga telefa. Prosim te savoljo tvoje angeljske zhiftofti, perporozhi me ne-omadeshanimu Jagnjetu Jesusu Kri-stusu in njegovi presveti Materi Marii, Devizi vsih deviz, in obvaruj me vsaki-ga smertniga greha. Ne perpufti mi, se s kakim madeshem nezhistofti ofkru-niti, temuzh, kadar me v skufhnjavi ali v nevarnosti greha vidish, odverni

vse nezhište misli in shelje od mojiga serza; obudi v meni spomin vezhnosti in krishaniga Jesusa, vtifni globoko v mojo dusho sveti strah Boshji, in vshgi me s Boshjo ljubesnijo, de te na semlji nasledujem in s teboj v nebefih Boga vshivati saflushim. Amen.

Ozhe nash. Zhesbena si Marija.

Molitev v zhaft svetiga Antona Padvana.

Osri se, o Bog! na ljubesnivo ponishnost in gorezho lubesen svojiga svestiga flushabnika Antona, in daj mi gnado, v njegovim shivljenji sanizhevanje svetá in svestobo tvoje svelizhavne besede sposnati, de me nizh od tebe, o Bog! ne odverne, de se saupljivo k tebi obernem in po sgledu svetiga Antona na semlji revniga Jesusa s veseljem nasledvam, svojiga blishnjiga kakor samiga sebe ljubim, in v dobrim stanoviten osta-

nem, potem pa vezhno veselje v
nebesih došeshem. Amen.

Molitev v zhaft svete Teresije.

O sveta Teresija, zhefhena ne-
vesta nebeshkiga shenina! ki si sve-
lizhanje vseh gresnikov (tolikanj go-
rezhe) shelela, osri se mišofljivo na
mojo prošnjo in vshgi moje serze
s iskro svoje gorezhe ljubeshni, de
tvojiga preljubeshnjiviga nebeshkiga
shenina is vse mozhi svoje dushe
ljubim; sprofi mi gnado, se na svet
ne navesovati, per molitvi in pre-
mišhljevanji nebeshkih rezhi sbranimu,
v svete skrivnosti Jesufoviga Šerza
vpeljanimu, in s vsemi svojimi mišlimi
v vezhnost obernjenimu biti, kjer
Jesusa s teboj hvaliti in zhaftiti terd-
no upam. Amen.

Molitev v zhaft svete Jederti.

Sveta Jedert, poboshna in do-
brotljiva perjatliza Jesusa Kristusa!
ki si vedno zhišto shivela in v ker-

ſhanſkih zhednoſtih zhedalje bolj raſtla : ſproſi mi gnado, de po tvojim lepim ſgledu ſhivim, ſvoje ſhivljenje nebeſhkimu Ozhetu darujem, in tako vezhno ſvelizhanje dofeſhem. Amen.

Molitev v zhaſt Svetnika, zhigar imé imaſh.

O iſvoljeni perjatel Boshji, ſveti I., zhigar imé mi je bilo per ſvetim kerſtu dano, ohranil ſi vero, ſvet in peklenſkiga duha ſi premagal in imaſh sdeſj nesvenljivi venez vezhniga ſhivljenja. Poſnaſh nevarnoſti te revne doline in ſovraſhnike ſvelizhanja, in veſh, koliko ſile je treba, nebeſhko kraljeſtvo na-ſe potegniti. S toliko vezhim ſaupanjem torej k tebi perbeſhim in te proſim, pomagaj mi, de po teſni poti ſvelizhanja vſe dni ſvojiga ſhivljenja hodim, po dolſhnoſtih ſvojiga ſtanu pobošhno ſhivim, ſe iſlubesni do Jeſuſa ſatajujem, vſe teſhave frezhno premagam, in tako zhift vſiga greha pridem pred ob-

lizhje Boshje, kjer se bom s teboj
veselil vekomej. Amen.

Molitev k svetimu Angelju varhu.

O sveti Angelj, meni, odkar sim
rojen, od nebeshkiga Ozheta sa varha
poslan, isrozhim ti svoje serze, de ga
Jesufu, mojimu Svelizharju, dasi.
Varujesh me v shivljenji, tolashi me
tudi v smerti. Oshivi mojo vero, po-
terdi moje upanje, vshgi v meni
Boshjo ljubesen. Pomagaj mi, de v
dobrim ne oflabim; varuj me, de v
nevarnosti ne gresim; podpiraj me,
de vse vidne in nevidne sovrashnike
svoje frezhno premagam. Podbuduj
me k poterpeshljivosti, ohrani me v
miru, sprosi mi, de bo moja sadnja
jed kruh angeljev, moje sadnje be-
sele: Jesuf, Marija in Joshef, moji
sadnji sdihljeji ljubesen do Boga, in
moja tolashba tvoja prizhujozhnost.
Amen.

D.

Poboshnost sa mnogotere potrebe in osebe.

Rojstni dan.

Ponorljenje kerstne oblube.

Vsfigamogozhni, vezhni Bog! vstvaril si me po svoji podobi in me do tega trenutja ohranil; vodil si moje pota; is marsiktere nevarnosti si me rešhil in obvarval toliko drusiga slega; dal si mi dobre staršhe in dobre ljudi, ki mi vedno dobrote delé; slab otrok sim bil in she tebe pomniti nisim samogel, ko si me ti she s usmiljenjem obiskal. Vsel si me per svetim kerstu sa svojiga otroka in sprejel si me sa deleshnika nebešhkiga kraljestva. Is vsiga serza se ti sahvalim sa vse te dobrote, posebno pa sa sveti kerst. Odpovem se danš sopet hudizhu in vsimu njegovimu napuhu, in vsimu njegovimu djanju, kakor tudi vsim sapeljivzam,

njegovim najemnikom; odpovém se vsim napzhnim shagam in vsim drugim pregreham, in vsimu sapeljivimu svetu. Verujem v tebe, vsigamogozhniga stvarnika nebes in semlje; verujem v Jesufa Kristusa, Gospoda nashiga, ki je rojen bil in je terpel; verujem v svetiga Duha, sveto katolishko zerkev, obzhestvo svetnikov, odpushtenje grehov, vstajenje mesa in vezhno shivljenje. S tvojo gnado terdno sklenem, po nauku svete, katolishke in apostoljske zerkve do smerti shiveti, de v vezhno svelizhanje pridem po Jesufu Kristusu, Gospodu nashim. Amen.

Molitev

*sa ljubesen do zhednost in sa so-
vrashtvo do grehov.*

(Tomasha Kempzhana.)

Gospod, mozhni Bog, zhigar je vse, kar je dobriga, vsadi v moje ferze ljubesen do svojiga prefladki-

ga imena. Vſadi v me korenine pravih zhednoſt in kali ſvetiga premišljevanja, de ſe raſzvetó v dobre dela; de raſtejo in na kvíſhko poganjajo, de ne bom kakor nerodovitno drevo ſtal praſen v tvoji hiſhi, ampak kakor rodovitno oljko me oſaljšaj, in karkoli napzhniga nad menoj najdeſh, s korenino vred iſplevi in pokonzhaj. Daj mi ſovraſhiti ſvoje grehe, in premagati vſe ſtraſti, krotiti poſheljivoſt, in ſatreti prevſetne nagibe; daj pogaſiti nevoſhljivoſt, umiriti togoto, pregnati lenobo, ſtuditi odertijo, ſanizhevati ſlovezhnoſt, beſhati pred zhaſtjo, in ſavrezhi tolaſhbo vſih poſvetnih rezhi, de ſe ne bo nizh poſvetniga, nizh minljiviga, nizh nezhimurniga, nizh radovedniga, nizh teleſniga, nizh perjetniga, nizh ojſtriga, nizh poſheljiviga, nizh nevoſhljiviga, nizh laſhnjiviga, nizh iſmiſhljeniga mojiga ſerza prejelo, ga gnalo, mikalo, vjelo, ſapletlo ali ſapeljalo.

Daj štud do vseh posvetnih rezhi, shelje do vezhnih, ljubesen do vfiga dobriga, sadobiti vse zhednosti, sposnati nar vikshi resnizo, vshivati vezhno svelizhanje. Daj blasheno in frezhno smertno uro, in v tvojim strahu in tvoji ljubeshi vedno shiveti. Isprasni moje serze vseh stvari in vfiga, kar bi mi utegnilo na poti biti in me otemniti. Naj bom priprost, zhift in ves v te samishljen in samaknjen. Daj pravi, snotranji, Boshji mir, in bres vseh smeshnjav pokojno serze.

Daj, de ne bom na nizh zhasniga pregreshno serza navesoval, in de ne bom hotel, de bi me ljudje posnali, zhaslili in po nespametnim ljubili, ker vfi eden drusiga goljufajo, kateri bres tebe kaj neporedniga hozhejo ali ljubijo. Naj se mi noben zhlovek s perlisovanjem ali s hlinjenjem ne perkupuje, ampak daj, de modro vse od sebe odganjam, in le k tebi svelizhavno obrazham, in de nizh, bodi v zhlo-

veku bodi v kaki drugi stvari, ne zhišlam in ne ljubim, sunaj kar in kakor je tebi v zhašt. Amen.

Molitev sa ljubesen do blishnjiga.

O Jesuf! nar lepshi sgled ljubeshni si nam ti shivo pred ozhi postavil. Naš greshnike in svoje sovrashnike vezhniga pogubljenja reshit, si s nebes pershel in sa naš preterpel grosne bolezhine, she zelo kri in shivljenje si dal sa vse ljudi. Kdo sme tedaj upati, tebi dopasti, ako ne ljubi vsih ljudi, in tudi sovrashnikov, ker vsi so s nami vred odreshe-
ni? Ti si se nam storil brata; sato je tvoj nebeshki Ozhe tudi naš ljubi Ozhe, vsi smo njegovi otrozi; kako nespodobno in pregreshno tedaj bi bilo to, ko bi v miru ne shiveli, in poterpljenja ne imeli med seboj, ker vender vsi shelimo in profimo, de bi ti, o Gospod, s nami poterpel!

She na krishu so te sovrashniki preklinjevali, saframovali in sanizhe-

vali; ti pa si ozhi v nebo vperl in molil sa-nje. O moj Svelizhar, nikoli se ne bom nad svojimi sovrashniki jesil in strefal, de me smed svojih ljubih perjatlov ne odvershefh!

O Gospod vse ljudi hozhem ljubiti; obljubim ti od svojiga blishnjiga nizh hudiga ne natolzovati, ne govoriti; obljubim ti, sa blishnjiga moliti, in svojim sovrashnikam dobro storiti, kar je v moji mozhi. O napolni moje serze s ljubesnijo do tebe; potem bom tudi svojiga blishnjiga prav ljubil. Daj mi mirno, poterpeshljivo, ponishno serze, de ne upade, kadar je rasshaljeno, de se ne stogoti, ko je sanizhevano.

Daj nam, kakor dobrim otrokam med seboj shiveti, eden sa drusiga fkerbeti, eden drugimu dobro delati, nikogar ne saividvati, in tudi svoje sovrashnike ljubiti, de tvojo ljubesen saflushimo in per tebi milost dofeshemo, ker si djal: V tem bodo

vsi sposnali, de ste moji uzhenzi, ako bote ljubesen imeli med seboj. Amen.

Molitev sa dobre duhovne pastirje, posebno ob kraternih dneh.

O Bog! kateri si duhovstvo postavil, svojo sveto zerkev ohraniti in rasšhiriti, dajaj nam, prosimo te, duhovne, ki bodo tvojo voljo spolnovali. Napolni shkose s svetim Duham, de samo vredne flushabnike v duhovno flushbo posvezhujejo, ktere si ti sam v svoje svetishe klizal. Perpravi sam s svojo mogozhno gnado tiste, ktere si v imenitno duhovsko flushbo isvolil; daj jim, she sdej tvojo sveto besedo s veseljem premishljevat; daj jim, duha tvoje svete postave sposnati, daj jim, tvoj sveti nauk enkrat s gorezhnostjo in s pridam uzhit. Daj jim, de sveto shivljenje s uzhenostjo sdrushijo, de tebe in tvojo sveto zerkev ljubijo, de modro in neutrudljivo v tvoji hishi delajo, de bodo ponishni, krotki in

usmiljeni do smotenih in slabih. Daj jim, de s naukam, s svetim shivljenjem in molitvijo sebi isrozhene dushe svelizhajo. Po vikshim pastirji nashih dush, Jesufu Kristufu, Gospodu nashim. Amen.

Molitev sa sporednika.

Vfigamogozhni, vezhni Bog! osri se na svojiga otroka, kteri s ponishnim serzam pred teboj klezhi. Serzhno se ti sahvalim, de si moji dushi gorezhiga pastirja dal, kteri mi v tvojim imenu pomaga, kadar me grehi od tebe lozhijo; kteri me vodi po poti svelizhanja, in me tolashi, kadar me moji grehi teshé. O moj Bog! nikdar mu ne morem poverniti poterpljenja in persadevanja, ki ga s menoj ima. Poverni mu ti ves trud, in bodi mu milostljiv, ko v molitvi svoje serze k tebi povsdiguje, ko nar svetejsi daritev daruje, ko tvoj svelizhavni nauk osnanuje, ko bolne in umirajoze tolashi, posebno pa, ko nas gresh-

nike v tvojim imenu sodi, sdravi, uzhi in nam grehe odpusha. Rasvetli ga, de bo vselej moj greslni stan prav sposnal, mi potrebne nauke dajal, modro svetval, svelizhavno pokoro nalagal in me kakor moj angelj varh po pravi poti pokore in poboljšanja v vezhno shivljenje peljal. Meni pa daj do njega sposhtljivimu, ponishnimu in saupljivimu biti, de po poti hodim, ktero mi ljubesnjivo kasse. Uflifhi, o Jesus! to mojo pohlevno proshnjo, de se bo tvoj flushabnik, nash ozhe, v fredi svojih ovzhiz v nebefih per tebi vekomej veselil. Amen.

Molitev sa fhkosa.

O Jesus! pastir in vishar nashih dush! daj svojimu flushabniku, ki si ga pastirja nashe fhkofije postavil, vse zhednosti, ki jih v svoje in nashe svelizhanje potrebuje. Bodi ti sam sgled, po katerim naj se ravna, de se tudi mi po njem ravnati samoremo.

Daj mu shivo vero, gorezho ljube-
sen, visoko modrost in veliko mozh;
daj mu sveste pomagavze. Daj mu,
de bo pastir po tvoji volji, kateri shivi
le sa svoj sveti pokliz, kateri nizh ne
upa, in se nizh ne boji kakor tebe,
de bo enkrat s veseljem od sebi is-
rozhenih ovzhiz odgovor dati in
vezhno shivljenje dosezhi samogel.
Amen.

Molitev sa svetiga ozheta papesha.

O Jesuf, nevidni poglavar svete
zerkve! na skalo si postavil svojo
zerkev; vse peklenške mozhi soper
njo nizh ne premorejo. Varuj in vodi
svojiga namestnika, rimskiga papesha,
de vse tvoje pota v tvojim duhu vodi,
in s svojo zhedo v vezhno shivlje-
nje pride. Amen.

Molitev sa zesarja.

Vfigamogozhni, vezhni Bog, varh
vseh kraljestev! dodeli svojimu flu-
shabniku, nashimu zesarju, duha re-

snize in pravize, duha modrosti in mi-
loſti. Napolni njegovo ſerze s ſvojo
ljubesnijo, de bo revnim in bolnim
ozhe, vdovam in ſirotam mogozen
varh in mozen podpornik pravize.
Rasvetli ga, de po mozhi k tvoji
zhaſti in k ſrezhi ſvojiga ljudſtva s
ſvojim vladanjem perpomore, de ſam
dolgo in ſrezhno ſhivi in enkrat v
nebeſih poſvetno ſvetloſt s krono vezh-
niga svelizhanja ſamenja. Amen.

Molitev ſakonſkih in ſtarſhev.

O Bog! kateri ſam ſi ſveti ſakon,
v kteriga ſi naji poklizal, is ſvetih
namenov v raji poſtavit, dodeli de
v njem vedno po tvojih ſvetih ſa-
povedih kakor tvoja dobra otroka —
zhiſto, ponishno, mirno, pridno, po-
boshno ſhivivà, s ſvojimi ſlaboſtmi
poterpivà, otroke, ki ſo nama iſro-
zheni, po tvoji ſveti volji v tvo-
jim ſtrahu ſredivà, jih po mozhi vſih
nevarnih perloſhnoſt in vſiga greha
varujeva, njim in ſvoji druſhini ſama

s lepim sgledam vedno in povsod svetiva in vse svoje dolshnosti tako svesto in voljno spolnujeva, de tebi, nebeshkimu Ozhetu, dopadeva, she tukej tvojo milost saflushiva in se enkrat sdrushena per tebi v nebesh veseliva. Po Jesusu Kristusu, Gospodu nashim. Amen.

Moliter otrok sa starfhe.

Nebeshki Ozhe! kateri hozheshe, de naj svoje starfhe sposhtujem, daj mi gnado, to storiti, kar mi svetujejo ali sapovedujejo, in opustiti, kar mi prepovedujejo, jih serzhno ljubiti, posebno v potrebi in starosti podpirati, tolashiti, in jim pomagati, tebi in njim sa toliko dobrot sahvaliti se in sa njih svelizhanje pogostama gorozhe proshnje k tebi poshiljati. Poverni jim tedej na dushi in telesu vse, kar so mi dobriga storili in mi she storijo. Ohrani njih sdravje, obvaruj jih vse nesrezhe in daj jim enkrat vezhno svelizhanje v nebesh.

Po Jesusu Kristusu, Gospodu našim.
Amen.

Molitev ubosih sirot.

Nebeshki Ozhe! ni jih mojih ljubih staršev! ne vidim jih vezh na tèm svetu! Obupati bi mi bilo, ako bi ne vedil, de fi ti Ozhe ubosih sirot. Bodi tudi meni Ozhe vse dni mojiga shivljenja. Ohrani me vedno v svoji gnadi, in obvaruj me vsih telesnih in dušnih nevarnost, in opomni me vezhkrat, zhefar so me moj dobri ozhe in moja dobra mati v shivljenji opominjali, de sladko upanje imam, v tebi, svojim Ozhetu, se veseliti vekomej. Amen.

Molitev posla.

O Bog, našh Ozhe! kateri po svoji premodri previdnosti hozhesh, de sim drugim pokoren in jim slušim, dodeli mi gnado, vse dolshnosti svojiga stanú natanko spolnovati, kakor pred tvojimi ozhmi, in savoljo

tebe svešto in pridno delati, gospodarja in gospodinjo sposhtovati, jima v vseh poshtenih in pravizhnih rezheh pokornimu biti, se po njunim lepim opominjevanji ravnati, tih, ki s menoj flushijo, ne sanizhevati, obrekovati ali opravljati, ampak vse, kakor samiga sebe ljubiti. Dodeli mi, de se hudobni drushini ne dam sapeljati, ne v nesramnost, ne v kako drugo hudobijo; temuzh tebe nefkonzhno svetiga in pravizhniga Boga naj na polji in na domu, po nozhi in po dnevi vedno pred ozhmi imam. Daj mi zhisto in poboshno shiveti, vse teshave voljno prenashati in v pokoro svojih grehov obrazhati, de si nebefa saflushim in de se bom s Jefusam, kateri je is ljubesni do nas podobno hlapza nase vsel, tamkej vekomej veselil. Amen.

Molitev vikshih sa podloshne.

O Gospod! svojiga namestnika si me isvolil per podloshnih. Ras-

svetli me, de vse svoje dolshnosti do njih prav sposnam; daj mi, de vedno po ozhetovsko sa nje skerbim, jih opominjam, svarim, strahujem in s njih slabostmi poterpljenje imam. Vodi me, de per vsem svojim djanji in nehanji samorem rezhi: Pridite in uzhitte se od mene, v Boga verovati, vanj upati in se sanesti, in ga is vsiga ferza ljubiti, de me enkrat pred tvojim sodnjim stolam ne bodo toshili, temuzh, de bom s njimi in savoljo njim skasane ljubeshni v veselje iti samogel, ki si ga perpravil tistim, kteri tebi v ubosih in firotah ponishno in neutrudljivo flushijo. Amen.

Molitev uzhenza.

Vfigamogozhni, vezhni Bog! od kteriga vsak dober dar in vsako popolno darilo pride, dodeli tudi meni pravo sposnanje nebeshkih resniz; daj mi, tvojo sveto voljo zhedalje bolj rasuméti; podpiraj me v mojim uzhenji in nikdar mi ne perpušti, de

bi se od puhle uzhenosti napuhnjen na krive pota podal, ali, de bi me kaj drusiga vefelilo kakor krishani **Jesuf**. Obvaruj me vsake preshirnosti in vsake sapeljivosti, napolni me s refnizhno ljubesnijo do svoje svete zerkve, vodi me vedno po poti prave modrosti in spolni nad menoj oblubo, ki si jo dal tem, kateri sebi isrozheni saklad do konza svesto obrazhajo; po **Jesufu Kristufu**, **Gospodu** nashim. **Amen**.

Molitev sa prijatle in dobrotnike.

O Bog! kateri ljubesen posvezhujesh in vse dobro plazhujesh, osri se milostljivo na moje prijatle in dobrotnike, ohrani, tolashi, rasveseli jih in poverni jim na dushi in telesu vse meni skasane dobrote, de tebe is vfiga serza ljubijo, in, kar je tebi dopadljivo, storé in terpé; po **Jesufu Kristufu**, **Gospodu** nashim. **Amen**.

Molitev sa sovrashnike.

O Bog! vse nas ljubish, kakor ozhe svoje otroke ljubi. Osri se na moje nadloge, ki mi jih moji sovrashniki napravljajo. Odpusti jim, ker ne vedó, kako mozhno tebe shaliyo, in poboljšhaj jih s svojo gnado. Obvaruj pa tudi moje serze vfiga sovrashtva; daj mi mozh, hudo s dobrim povrazhevati, in odpusti mi vse moje grehe; po Jesusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Molitev per volitvi stanu.

Moj Bog, moj Ozhe! s serzhnim saupanjem se k tebi obernem. Svelizhan shelim biti. To je moja prva skerba in naj goreznejši shelja. Sa svelizhanje svoje dushe sim tudi perpravljen vse storiti in opustiti. Gospod! kaj hozhes, de storim? Rasvetli me in daj mi, tvojo sveto voljo sposnati. Vém, de mi gre vselej in povsod tvoje sapovedi spolnovati, de se sve-

lizham; sato te pohlevno prosim, pokashi mi stan, kteriga naj si isvolim, de frezhno svoj namen doseshem. Govori tedaj, o Gospod! slislim te, in perpravljen sim, tudi nar ljubshimu nagnjenju svojiga serza se odpovedati, ako je tvoja sveta volja. Uslisli me v ti veliki rezhi, na kateri je saštavljena moja zhasna in vezhna frezha, prosim te po Jesusu Kristusu. Amen.

Molitev ob fushih.

Bog! v kterim shivimò, se gibljemo in smo, dodeli nam potrebniga deshja, de v zhasnih rezheh potrebno pomozh doseshemo in s toliko vezhim saupanjem nebeshkkih profimo. Dodeli, profimo, vfigamogozhni Bog! de, ker v svojih nadlogah v tvojo milost saupamo, naš tvoja pomozh vedno vsih nevarnost obvaruje. Daj nam, profimo, Gospod! sdraviga deshja in semlje suho oblizhje s nebeshkimi potoki milostljivo namozhi.

Po Gospodu našim Jesusu Kristusu.
Amen.

Sa lepo vreme.

Bog! ki te greh rasshali, in pokora potolashi, osrì se milostljivo na prošnje k tebi klizhejozhiga ljudstva in shibe svoje jese, ki jih sa svoje grehe saflushimo, od nas odverni. K tebi, Gospod! klizhejozhe uflifhi in dodeli nam, te profimo, lepo vreme, de, ker sa svoje grehe po pravizi terpimò, s pomozhjo tvoje milosti tvojo dobroto obzhutimo.

Profimo, vfigamogozhni Bog! tvojo dobroto, de nalive deshja ustavish, in nam svoje jasno oblizhje dobrotljivo pokashefh. Po Gospodu našim Jesusu Kristusu. Amen.

Ob hudi uri.

Bog! ki te greh rasshali in pokora potolashi, osrì se milostljivo na prošnje k tebi klizhejozhiga ljudstva in shibe svoje jese, ki jih sa

svoje grehe saflushimo, od nas odverni.

Od svoje hiše, profimo, Gospod! duhovno hudobo presheni in odverni nadsemeljsko napako hudiga vremena.

Vfigamogozhni, vezhni Bog! saneli, ker se bojimo; bodi milostljiv, ker profimo, de nas po shkodljivim ognji v oblakih in po silnim viharji shuganje hudiga vremena napelje tebe hvaliti.

Gospod Jesus! ki si vetrovam in morju sapovedal, in je bila velika tihota, uflishi proshnje svojiga ljudstva, in dodeli, de po tem snamnji svetiga krisha † prejde vse divjanje hudiga vremena.

Vfigamogozhni in usmiljeni Bog! ki nas s tepenjem sdravish in s odpushtenjem ohranjuesh, dodeli, te profimo, de se v miru sasheleniga potolashenja rasveselimo, in dar tvoje dobrote vselej vshivamo. Po Gospodu nashim Jesusu Kristusu. Amen.

Ob flabi letini in lakoti.

Škashi nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neisrezhenost milost, da nas od vseh grehov odvesheš in od štrafeng, ktere sa nje saflushimo, reshish. Uslishi, prosimo, o Gospod! naše pohlevne prošnje, in lakoto milostljivo odverni, da umerljivi zločevci spozna, da po tvoji jesi take šhibe pridejo in po tvoji milosti odidejo.

Tebi podvershenost ljudstvo, ki sa voljo svojih grehov lakoto terpi, Gospod! milostljivo k sebi spreoborni, ki si rekel, da bo tistim vse pervershenost, kteri tvojiga kraljestva išhejo. Kteri shivish in kraljuješ s Bogom Ozhetam v edinosti svetiga Duha Bog vekomej. Amen.

Ob merjenji in kugi.

Uslishi nas, Bog, naš Svelizhar! in na prošnje svete in zhaštitljive Boshje porodnize Marije vselej De-

vize in svetiga Boštjana marternika in vseh svetnikov svoje ljudstvo od strahu svoje jese odreshi in po obilnosti svojiga usmiljenja otmi.

Škashi milost, Gospod! našim ponishnim prošnjam in osdravi dušne in telesne bolesni, de odpushtenje prejmemo, in se vedno v tvojim shegnu veselimo. Uslisshi, profimo, Gospod! naše pohlevne prošnje, in kugo in merjenje milostljivo odverni, de naj umerljivi zhlovek sposna, de po tvoji jesi take shibe pridejo in po tvoji milosti odidejo. Po Gospodu našim Jesufu Kristufu. Amen.

Ob shivinski kugi.

O Bog! kateri si zhloveku tudi neumno shivino per delu v pomozh dal, pohlevno profimo, de nam shival, bres katerih se zhloveshki rod ne more shiviti, per naših potrebah ne pustish poginiti. Po Gospodu našim Jesufu Kristufu. Amen.

Ob vojski.

Bog! kateri vojske satiraš in nasprotnike tistih, kateri v te saupajo, s mozhjo svoje brambe premagujesh, pomagaj svojim flushabnikom, ki tvojo milost profijo, de svojih sovrashnikov filo sataremo, in tebe s neprenehano sahvalo zhaštimo.

Bog! od kteriga pridejo svete shelje, prave misli in pravizhne dela, daj svojim flushabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, de bodo nashе serza tvojim sapovedim vdane, in, po satertim strahu sovrashnikov, zhafi, s tvojo pomozhjo varni in mirni.

Satri, profimo, Gospod! napuh nashih sovrashnikov, pobij njih neukretnost s mozhjo svoje desnize. Po Gospodu nashim Jesusu Kristusu. Amen.

Ob kaki sahvali.

Bog! kteriga usmiljenje nima shtevila, in kteriga dobrote bogastvo je

nefkonzhno, sahvalimo tvoje velizhaftvo sa dodeljene dari, in profimo vedno tvojo milost, de, ki profhnikam dodelish, kar shelé, jih ne sapustish, temuzh perpeljesh k prihodnjimu plazhilu.

Bog, kteri si vernih serza s rasvetljenjem svetiga Duha uzhil, daj nam v ravno tistim Duhu pravizo spsnati in njegovo poveseljenje vedno vshivati.

Bog! kteri nobeniga, ki v te saupa, ne pustish prevezh stiskati, temuzh, ko si profhen, dobrotljivo na pomozh prideish, sa svoje profhnje in spolnjene shelje ti hvalo dajemo in te pohlevno profimo, de bomo vselej vsih sopernost obvarvani. Po Gospodu nashim Jesusu Kristufu. Amen.

Molitev, kadar smertno uro svoni.

She spet eden umira. Gospod shivljenja in smerti! daj mu s shivo vero, s terdnim upanjem in s gorezho ljubesnijo do tebe umreti. — Tudi meni

bo treba enkrat umreti. Daj mi, o Bog! tako shiveti, de me bo sedanje shivljenje ob smertni uri veselilo. — Gospod Jesus! savoljo svoje smertne britkosti dodeli tudi meni frezhno smertno uro. Amen.

Molitev sa bolno sestro ali sa bolniga brata.

O moj Bog! s shalostnim serzam danf k tebi pertezhem, per tebi pomozhi iskat. Ki jo (ga) ti ljubish, predobrotljivi Ozhe! in ki jo (ga) jes posebno ljubim, moja sestra (moj brat) je bolna (bolan). Usmili se je (ga), daj ji (mu) v bolesni poterpeshljivost in popolnoma isrozhenje v tvojo voljo; daj ji (mu) kmalo poprejshnje sdravje. S serzhnim veseljem se ti bova potem v tvoji sveti hishi sahvalila, in se vse svoje shive dni podbudovala, le po tvoji sveti volji shiveti, de bova enkrat vezhniga veselja deleshna. Amen.

Molitev sa bolno mater ali sa bolniga ozheta.

Preljubesnivi Ozhe dobrih otrok! s serzhnim saupanjem se tvojimu milostljivimu sedeshu perblisham ter te sa svojo bolno mater (svojiga bolniga ozheta) ponishno prosim. Osri se na njih bolezhine, potolashi jih v njih britkostih, daj jim popolnoma vdati se v tvojo sveto voljo, in dodeli jim kmalo ljubo sdravje, de bodo tebe s Jesusam Kristusam, tvojim Šinam, in s svetim Duham hvalili. Amen.

Molitev bolnikova.

Moj Bog! ti si mi to bolesen poslal. Ti me vidish in vesh, koliko terpim; sej tvoja ljubesen tudi sdej nad menoj zhuje. Le is ljubesni mi to terpljenje poshljesh, de minljivost vsiga posvetniga prav sposnam, in svoje serze k tebi, o vezhna ljubesen! povsdignem.

Kako kratke in minljive so vse rezhi pod nebam! Kaj mi pomagajo vse posvetne veselja! Ne morejo mi sdravja dati. — Marfikako sheljo in djanje si moram sdaj ozhitati; vest se glasi, moliti me sili moja nadloga.

Sposnam, de mi je le tvoja ljubesen, o Bog! to bolesen poslala. Kam bi bil sabredel, ko bi me tvoja ljubesnjiva roka od posvetniga hrupa ne bila odtergala! Nemara bi bila smert prishla, ko bi poprej she nanjo ne bil mislil! — Ta bolesen pa me uzhi posvetne rezhi sanizhevati, in le sa svelizhanje svoje dushe skerbeti.

Sahvalim se ti, ljubesnivi Ozhe! sa tvojo ljubesen in ne bom nikdar soper tvojo previdnost godernjal; she le veseliti se hozhem, de is ljubesni do tebe kaj terpeti smem. Toliko sdravih dni sim she od tvoje dobrotljive roke prejel; sakaj bi tudi bolesni s hvaleshnim serzam ne prejel?

Premishljevati hozhem britko terpljenje Jesufovo, po sgledu svojiga

Odrefhenika voljno terpeti in vse svoje bolezhine tebi v zhaſt in hvalo darovati. Rad ſe s tvojo pomozhjo tvoji ſhibi podverſhem in vſimu, kar mi je k mojimu vezhnimu svelizhanju terpeti, ker je veliko loſhe, sdej s dobrimi in iſvoljenimi terpeti, kakor pa potlej s hudobnimi v vezhnim ognji goreti. Daj mi gnado te dneve obiskovanja v tvojo zhaſt in v moje svelizhanje obrazhati. Amen.

Molitev ſa sdravje.

Moj nebefhki Ozhe! osri ſe na moje bolezhine in uſmili ſe me. Dopuſti mi, de ſe moje ſerze k tebi ſatezhe, in dodeli mi ljubo telefno sdravje. Rad bi ti s ſpokornim ſhivljenjem tukej na ſvetu ſhe flushil, ſe vezhniga plazhila bolj vredniga ſtoriti, in s tvojo gnado ſakladov nabirati; ſakaj, zhe me ſhe sdej pred ſvojo oſtro ſodbo poklizheſh, kako bom obſtal? Vender ne moja, ampak tvoja volja naj ſe ſgodi. Proſim te po

Jesufu Kristusu, Gospodu našim.
Amen.

Molitev sa poterpeshljivoſt.

S serzhnim saupanjem klizhem k tebi, o moj Bog! v svoji potrebi in se sanesem na tvoje neskonzhno usmiljenje. Vedno se moram s nepoterpeshljivoſtjo bojevati, in me velikrat premaga. O Jesus! ti vesh, kako ſim ſlab, kako kmalo se pertoshujem, shalujem in omagam. Preljubesnjivi Jesus! daj mi mozh, tvoj sgled nasledvati. Popolnoma ſi bil vdan v voljo nebeshkiga Ozheta; bres godernjanja in bres pertoshbe, voljno ſi terpel nesnane bolezhine. Daj tudi meni mozh, to bolesen is ljubesni do tebe voljno preterpeti; poterdi me, de voljno tvoje pomozhi perzhakujem, in ſi svoj krish rad sa vezhno svelizhanje, sadenem ter ga sa teboj noſim, ki ſi same krish na svojih kervavih ramach neſel. O Jesus! is ljubesni do tebe hozhem volj-

no terpeti, in, ko me nepoterpeshljivost obhaja, hozhem k tvojim svetim ranam pertezhi, in ti svoje serze darovati, de v tvoji ljubesni ostanem, in se vnovizh poterdim. In sej vsaka britkost, vsaka nadloga, vsaka bolezhina na svetu kmalo neha, vezhno in filno veliko plazhilo ji je hranjeno v nebefih, kjer bodo vse folse od nashih ozhi sbrisane, kjer se bo sedanje terpljenje v vezhno veselje spremenilo. Poterpeshljivo hozhem tedej terpeti in prestati do konza vse bolezhine, ker to je dobro in svelizhavno. O Jesuf! podpiraj me s svojo gnado in ne sapusti slabiga otroka. Vekomej shelim tvoj biti shiv in mertev. Amen.

Molitev sa polajshanje bolezhin.

Vfigamogozhni, vezhni Bog! nozh in dan terpim in fim sapushen, bres tolashbe, bres pomozhi. Vedno bi klizal: Moj Bog! moj Bog! sakaj si me sapustil? Tako sapusheno je

moje serze, in tako shaloftna je moja duſha. Dobrotljivi Ozhe! nozhem toſhiti ſoper tvojo naredbo; pa v ſvoji nadlogi klizhem k tebi: Uſmili ſe me: — Saupam in ſaneſem ſe na tvoje uſmiljenje in na ſvojiga Jeſufa; ſato te proſim, uſmili ſe me in polajſhaj moje bolezhine. — Sej je tebi vſe mogoſzhe, ti ſamoreſh in hozheſh pomagati, ti ſi poln ljubezni in uſmiljenja. Polajſhaj mojo bolezhino, de ſ nepoterpeſhljivoſtjo tebe, o nebeſhki Ozhe! ne raſſhalim. — Lej, Ozhe! v imenu Jeſuſovim te proſim, uſliſhi me, in pomanjſhaj moje teſhave. Pa naj bo vſe tebi v zhaſt in iſ ljubezni do tebe! tvoja preſveta volja naj ſe ſgodi! Le moji duſhi ſaneſi, in poterdi me v mojim boji. Šveti Bog! pravizhni Bog! uſmili ſe me! Amen.

Darovanje bolnikovo.

O Jeſuf, moj Odreſhenik! ſ hvalleſhnim ſerzam premiſhljujem tvoje rane in tvoje bolezhine, kako ſi krish

objel, kako so te snak na krish djali, kako so ti roke in noge s ojštrimi sheblji prebodli, kako so krish od tal vsdignili in po konzu postavili, de si med nebam in semljo visel — ti, o Jagnje, ktero je bilo saklano sa grehe sveta.

O Jesuf! kdo mi bo dal, de se kakor ti tudi jes v voljo nebeshkiga Ozheta vdam? Tvojo voljo v vseh rezheh spolniti, in ves tvoj biti, tudi jes shelim.

Odkrito ti je moje serze, to revno serze; snano ti je, kako silno mi je shal, de sim te kdej rasshalil. Ne tepi me po svoji pravizi; sej si poln ljubeshni in usmiljenja. Osri se milostljivo name, odpusti mi moje grehe in sbrisfi moj dolg.

Tebi isrozhim svojo dusho, tebi darujem vsaki trenutek svojiga shivljenja, kolikor ga she je, in tudi vse bolezhine, vse terpljenje. Tebi darujem svoje telo in svojo dusho in shelim le tebi shiveti in umreti.

Verujem v tebe, o vezhna refniza, Ozhe, Šin in sveti Duh, edini Bog! V imenu svete Trojize shelim v sveti katoliški veri shiveti in umreti.

Sanešem se na tvojo neskončno dobroto in milost, savoljo Jesuſoviga saflushenja upam odpuſhenje ſvojih grehov in vezhno shivljenje ſadobiti in v tem ſaupanji v ſvojiga Jesuſa shelim shiveti in umreti.

Tebi, sveti Ozhe! ſo vſi moji grehi snani, in jeſ ſpoſnam, de ſavoljo tolikih grehov niſim vreden, de me ljubiš. — Pa vſak greh ſovraſhim in ga ſerzhno obſhalujem, ker je nar vezhi nehvaleſhnoſt do tebe, o neskončna dobrota! — Obljubim ti, od ſdej ſanaprej raji umreti kakor ſhe kterikrat greſhiti. — Nizh vezh ne greſhiti, nizh vezh! — V ti ſhaloſti in v tem ſklepu hozhem shiveti in umreti. Amen.

Molitev bolnikova k Materi Boshji.

Šerzhno shelim, de bi v mojih
 britkostih nebó in semlja sa-me pro-
 file; sato se sa Bogam k tebi ober-
 nem, prezhišta Deviza Marija in Mati
 Boshja! Ti si gnade polna! Gospod
 je s teboj, ti tolashniza shalostnih,
 perbeshalishe gresnikov, besedniza
 umirajozhih. Mati Boshja! oberni svo-
 je milostljive ozhi na-me ubosiga
 gresnika in uflisli mojo proshnjo.
 Tudi jes sim tistim otrokam pershtet,
 ki ti jih je moj umirajozhi Odreshe-
 nik isrozhil. Prosim te s serzhnim sa-
 upanjem; ne saversi moje proshnje
 v moji nesnani nadlogi, in pokashi,
 de si moja mati! Šprosi mi per Bogu
 gnado, de ohranim shivo vero, in
 serzhnosti ne sgubim savoljo svojih
 grehov, de me upanje vstajenja mesa
 v britkosti podpira in de me gorezha
 ljubesen Boshja ob smertni uri ras-
 veseluje. Prosi Boga sa-me, de mi
 gnado dodeli, v bolesni poterpes-

ljivimu, krotkimu in v njegovo sveto voljo popolnoma vdanemu biti. In pokashi mi po tem revnim shivljenji Jesufa, kateri s Bogam Ozhetam in svetim Duham shivi in kraljuje vekomej. Amen.

Poslednji sdihljeji umirajozhiga.

Daj umirajozhimu podobo krishaniga Jesufa v roke in moli per njem naslednje sdihljeje pozhasi, in ne preglasno, ter vezhkrat prenehaj.

Molim te, o shivi, refnizhni Bog — Ozhe, Šin in fveti Duh.

Verujem v tebe, o vezhna refniza!

Upam v tebe, o nefkonzhno usmiljenje!

Ljubim te, o nefkonzhna dobrota!

Is ljubeshni do tebe rad umerjem, ker si ti, o Jesuf! is ljubeshni do mene umerl.

O dobrotljivi Bog! ne perpuhti, de bi te kdej sgubil.

O nefkonzhna dobrota! ljubim te is vfiga ferza.

Ker te is ferza ljubim, vezhna dobrota! mi je is ferza shal, de sim te kdej rasshalil.

S tvojo gnado se bom varoval she kedej gresfhati.

O Jesuf! kmalo bom stal pred tvojim
fodnjim stolam, bodi mi usmiljen in milostiv!

O Jesuf! bodi Odrefhenik moje dushe,
in refhi jo!

O Jesuf! tebi shivim, tebi umerjem,
tvoj sim shiv in mertev. Amen.

V tvoje reke isrozhim svojo dusho!

Naj umerjem, o Jesuf! de tebi shivim.

O Marija, Mati Boshja! prosi Jesufa
sa-me.

O prezhista Deviza Marija! ne odverni
svojih milostljivih ozhi od mene, in pokashi
mi Jesufa, shegnani sad svojiga telefа! **O**
milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Deviza
Marija! prosi sa-me.

O Marija! skashi se, de si moja mati!

O Marija! ne sapusti me, svojiga otro-
ka, v nar vezhi nadlogi!

O lepe nebefa, moj pravi in vezhni
dom! Kdaj vas bom vidil?

O moj Bog, vezhna lepota! kdaj te
bo moja dusha popolnoma ljubila in gledala
od oblizhja do oblizhja?

O Jesuf! kdaj se bom tebi sa veko-
mej perdrushil?

Moj Bog! ti si moje vse!

Vsiga se rad snelim, vse rad preter-
pim, de le tebe, o Bog! dobim.

Usmili se me, o Bog! svoje revne stvari,
sa ktero je Jesuf is ljubeshni svojo kri pretil.

O Jesuf! ufmili se svojiga flushabnika,
sa kteriga si svojo drago kri prelil!

Krishani Jesuf je moja ljubesen!

Gospod! glej, de mi pomagash! **Go-**
spod! hiti mi pomagat.

O Jesuf! kmalo te upam gledati v nebesih.

Tebi, o Jesuf! isrozhim svojo dusho, ki
si jo odrefhil.

Sveti Mihael! vojskuj se sa-me.

Sveti Joshef! bodi per meni!

Svet angelj varh! ne sapusti me!

Vsi svetniki Boshji! pomagajte mi, in
profite sa-me!

Pomagaj mi posebno, ti moj ljubi pa-
tron, sveti I.!

O Jesuf! vterdi me v saupanji v tvoje
neskonzhno saflushenje!

O Jesuf! daj mi gnado svoje grehe
prav obshalovati!

O Jesuf! v tvojih svetih rokah hozhem
umreti!

O Jesuf! v tvoje presveto Šerze isro-
zhim svojo ubogo dusho!

O Šerze mojiga Jesufa! tebe posdra-
vim umirajozh.

O Šerze mojiga Jesufa! tebe molim in
hvalim in zhaftim s temi svojimi sadnjimi
sdihljeji.

O Šerze mojiga Jesufa! tebi darujem
svoje terpezhe ferze.

O Jesuf! bodi per meni in refhi me!

O Jesuf! bodi per meni in poterdi me!

**O Jesuf! bodi per meni in vsemi moju
dufho v nebefa!**

**Jesuf, Marija in Joshef! pomagajte mi
in ufmilite se moje uboge dufhe!**

**Umreti hozhem, o Jesuf! v pokoro sa
fvoje grehe.**

**Umreti hozhem, o Jesuf! ker si ti sa-
me umerl.**

**Umreti hozhem, o Jesuf! de tebe vi-
dim in vezhno ljubim.**

**Jesuf, Marija in Joshef, vedno v mo-
jim ferzu!**

**Jesuf, Marija in Joshef, vedno v mo-
jih miflih!**

**Jesuf, Marija in Joshef, vedno na mo-
jim jesiku!**

**Jesuf, Marija in Joshef, moja poslednja
mifel, moj poslednji sdihljej.**

**Jesuf, Marija in Joshef! vafh fim shiv
in mertev!**

**Jesuf! v tebe verujem! Jesuf! v tebe
upam! Jesuf! tebe zhes vse ljubim!**

**Jesuf! bodi miloftiv meni ubogimu
gresniku! Jesuf! Jesuf! Jesuf!**

Jesuf! v tvoje roke isrozhim svojo dufho!

**Jesuf, Marija in Joshef! v vafhe roke
isrozhim svojo dufho!**

Jesuf! tebi shivim; Jesuf! tebi umer-
jem; Jesuf! tvoj sim shiv in mertev. Amen.
Jesuf! Jesuf! Jesuf!

*Molitev, kadar se je dusha she od
telefa lozhila.*

Pridite na pomozh, svetniki Boshji!

Pridite naproti, angelji Gospodovi!

Šprejmite to dusho, in peljite jo pred
oblizhje Narvikshiga.

Naj te sprejme Kristuf, kateri te je po-
klizal, in angelji naj te nesó v Abrahamovo
narozhje.

Oni naj sprejmejo njegovo (njeno) dusho
in peljejo pred oblizhje Narvikshiga.

Gospod! usmili se.

Kriste! usmili se.

Gospod! usmili se.

Ozhe nash i. t. d.

In naf ne vpelji v fkušnjava.

Temuzh refhi naf od hudiga.

Gospod! daj mu (ji) vezhni pokoj.

In vezhna luzh naj mu (ji) svet.

Od vrat peklenfkiga bresna.

Refhi, o Gospod! njegovo (njeno) dusho.

Naj pozhiva v miru.

Amen.

Gospod! uflisshi mojo molitev.

In moje vpitje naj do tebe pride.

Gospod s teboj;
In s tvojim duham.

M o l i m o.

Tebi, o Gospod! perporozhimo
dušno tvojiga flushabnika (tvoje flu-
shabnize) I., de, ker je svetu od-
merl (odmerla), tebi shivi, in kar
je po zhloveshki slabosti v shivljenji
greshil (greshila), ti po neskonzhni
milosti in dobroti odpusti in sbrishi.
Po Kristufu, Gospodu našim. Amen.

Molitev po sadobljenim sdravji.

Šerzhno se ti sahvalim, o moj
Bog! de si mi sopet ljubo sdravje
dodelil. Daj mi, de nikdar ne posa-
bim veliko dobrih skleпов, ki sim jih
še bliso groba pred tvojim obližh-
jem storil. Daj mi, de mi bo vedno
v spominu tišta strafhna ura, ko bo
treba pred tvoj ojštri sodnji stol sto-
piti, de se sopet v posvetne veselja
ne sakopljem in tebe ne posabim,
keri s Šinam in s svetim Duham
shivish in kraljuješh vekomej. Amen.

Molitev sa ranjke staršhe.

Vezhni Bog! serzhno ti perporozhim svojiga ljubiga ozheta, svojo ljubesnivo mater, ki si jih k sebi poklizal. Veliko dobriga so mi storili, de se jim shivim dosti sahvaliti, in jim poverniti nisim samogel. Poverni jim ti vse, o predobrotljivi Ozhe! refhi jih is terpljenja, ako se morebiti she v hudih vizah zhistijo; vsemi jih kmalo v nebeshko veselje; naj jim sveti vezhna luzh tam v kraljestvu isvoljenih; naj pozhivajo v miru. Daj pa tudi nam pravizhno shiveti, frezhno umreti, in sa njimi k tebi priti v vezhno veselje, kjer nas ne bo vezh smert lozhila. Amen.

Molitev sa ranjke brate, sestre, sorodovino, perjatle in dobrotnike.

O Bog vsiga usmiljenja! ki odpushtenje delish in nashe svelizhanje ljubish, ponishno te prosim, odpusti vse njih grehe mojim bratam in se-

štram, moji shlahti, mojim prijatlam in dobrotnikam, ki so se pred menoj s téga sveta lozhili, po prošnji prezhište Devize Marije in vseh svojih svetnikov, in daj jim v družino svojih isvoljenih priti, de, kar so vselej sheleli, frezhno dofeshejo, tebe od oblizhja do oblizhja gledati, tebe vshivati, tebe zhaštititi in hvaliti vekomej. Amen.

Molitev sa vse verne mertve.

Bog Štvarnik in Odrefhenik vseh vernih! dodeli dušam svojih flushabnikov in flushabniz odpufhenje vseh grehov; de milostljivo odpufhenje, ki so ga vselej sheleli, po bogabojezhnih prošnjah dofeshejo. Kteri shivish in kraljujesh s Bogam Ozhetam v edinosti svetiga Duha Bog vekomej. Amen.

Poslednji dan.

Štrafhen dan bo dan plazhila,
Semlja bo se v prah sdrobila,
Prizha David in Šibila.

Grosen ftrah bo fvet obdajal,
Kadar bo fodnik prihajal,
K ojstri fodbi zhlovek vftajal.

Jela bo trobenta peti,
Mertvim po grobeh grometi,
K fodbi priti jim veleti.

Šmert, natóra bo ftermela,
Kadar bode fivar osh'vela,
K Boshjimu fodniku h'tela.

Bukve bodo pernefene,
Dela bodesh bral ftorjene,
Dobre vse, in nepofhtene.

Bo fodnik tedaj fe vfedel,
Vse, karkolj je kdo naredil,
Zeli fvet bo tiftkrat svedil.

Revesh, kam fe zhem podati?
Kje priyatla tam ifkati?
Komej dobrim bo obftati.

Kralj nesmerne vifokofti!
Refhifh fvoje bres vrednofti,
Refhi v moji me flabofti!

Špomni fe, o Jefuf mili!
De fo same te vmorili,
Profim, tifti dan fe vfmili!

Truden hotel fi hoditi,
Same fvojo kri preлити;
Daj k svelizhanju to biti.

Daj te 'meti pomozhnika,
Švojih dufh Odrefhenika,
Preden vid'mo te fodnika.

De sim kriv, to sam sprizhujem,
 Šam pred sabo se framujem,
 Pa sanefi, Bog! sdihujem,

Rane grefhnize sazelil,
 Tolovaja fi sveselil,
 Meni upanje dodelil.

Nifim vreden odpufhanja;
 Vender, Bog pomiljevanja!
 Varuj v ogenj me jokanja.

Med ovzé me den' ovzhizo,
 Refhi smed koslov frotizo,
 In poklizhi na defnizo.

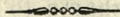
Ko savershene, preklete
 Pahnil v ogenj bofh vjete,
 Deni me takrat med fvete.

Šlifhaj profhnjo, Bog! pohlevno,
 Dufho glej pobito, revno,
 Škerbi same ftvar nevkrevno.

Dan jokanja, polin ftরাহা,
 Ko bo zhlovek vftal is praha!

Naj mu njega hudobije
 Miloft tvoja, Bog, omije!

Daj jim Jefuf, nafh pastir,
 Vezhni pokoj, vezhni mir! Amen.

Mnogoteri nauki.

V vſih ſtanovih ſe da pokora delati.

Škorej vſi ljudje shive v pokorjenji; ker pa pokorjenja prav ne obrazhajo, jih veliko bres pokore umerje. Ni ga ſtanu, de bi ne imel ſvojih laſtnih teshav, terpljenj in ſkuſhnjav; kako flep je zhlovek, zhe téga v pokoro ne obrazha, kar terpeti le mora, zhe tudi nejevoljin! Kako velika je dobrota Boshja, ki vſe v ſafluſhenje ſprejme in ſa pokoro vsame, kar hudiga nad zhloveka pride, zhe le zhlovek prav oberne in voljno terpi!

Pride ſtiſka ali duſhna mrazhnoſt nad-te; rezi s Jeſufam: „Moj Ozhe, sgôdi ſe tvoja volja!“ Zhe ſbolifh, ali bres laſtniga ſadolſhenja ob premoſhenje prideſh, rezi s Jobam: „Goſpod je dal, Goſpod je vsel; njegovo preſveto ime bodi zheſheno! Šmo pre-jeli dobro is njegovih rok, kaj bi tudi hudiga ne?“ Loſhej boſh terpel, in ſafluſhenje boſh imel, zhe tako terpiſh; ſa ſvoje grehe boſh pokoro ſtoril, — in ko bi tudi nedolſhen bil,

nikar ne toshi; fej ti bo Gospod obilno povernil, kakor nekdanj pravizhnemu Jobu.

Majhne rezhi si velikrat lahko odrezhefh, pa bofh imel veliko saflushenje. Ali je kej tako teshkiga, s modrimi tovarfhi v drufhini biti, in ne s vetraftimi in posvetnimi? kake fвете bukve brati, namefto posvetnih? ali pa Jesufa v prefvetim Sakramentu obifkati, namefto v gledifhe ali druge posvetne drufhine hoditi? — Majhno satajenje in vender veliko saflushenje bo, zhe sazhnefh biti v obleki ponishnifhi in fpodobnifhi, v govorjenji previdnifhi in sdershljivfhi, per jedi smernifhi; zhe ubogim dafh, kar v preobilno lepotijo ali v igro obernefh. O koliko saflushenja samudifh is laftniga sadolshenja!

Previdnost Boshja nam dan na dan fto in fto perloshnost daje, pokoro delati. Mali vshitek ali rasveseliza, ki se trupu odrezhe; kaka flaba pozhutljivost ali bolehnost, de se ne pertoshifh; zhmernost in nevfhezhnost kakiga zhloveka, s katerim shivifh, zhe jo voljno prenefefh; neprijetna befeda, resno ozhitanje, ki ga molzhé fprejmefh; malo vrozhine ali mrasa, ki ga poterpljivo prebifh; postreshba, ki jo blishnjimu fkashefh; boljfi jed, kofez kruha, fad, fladzhiza, ki fi jo odrezhefh, in fhe druge enake rezhi fo fizer majhne in lahke, vender jih Gospod Bog kakor prijeten dar fprejme.

„Kej veliziga je, — pravi sv. Avgufhtin, — Bogu tudi v naj manjših rezehh svešt biti.“ Majhne kapljize so, vender samorejo fzhafama vef kelih terpljenja napolniti, kteriga nam je Gospod odlozhil, de naj ga pijemo. Zhlovek veliko grefhi, zhe ne v velikih rezehh, pa v malih; sato fe je treba vedno pokoriti in zhfiniti. V sakramentu sv. pokore, zhe ga zhlovek vredno prejme, so grehi sbrifani in njih vezhne fhtrafenge; zhafnih fhtrafeng vezhi del fhe mnogo oftane, in zhlovek mora sa nje pokoro delati. V vizah bo imel pokoro filno hudo, kdor je tukej ne ftori; fveti ozhetje uzhe, de med vizami in peklenfkim ognjem je famo ta raslozhek, ker pekel vekomej terpi, vize pa le sa zhaf.

Na fmertni poftelji in v vezhnosti bodo britko objokovali, kteri so toliko in toliko perloshnost, sa grehe sadoftovati, samudili. Ni grenkejšhi ftifke sa umirajozhiga, kakor fpomin na zhaf, kteriga ni hotel v pokoro oberiniti, in ni hujšhi vjedanja sa pogubljeniga, kakor obupna mifel, s kako majhnim persadevanjem bi e bil mogel svelizhati. V kratkim zhafu tega shivljenja fe morejo vfi nafhi grehi sbrifati; unkraj ne more tavshent let — ne more vfo breskonzhno vezhnost ne eniga famiga fmertniga greha vezh oprati.

Šklep.

1. Vſak dan bom teshave ſvojiga ſtanu v ſadoſtenje ſa ſvoje grehe Bogu daroval.
2. Bres godernjanja bom vſe ſtiſke in nefrezhe ſprejel, naj pridejo od kodar pridejo. — Vſe moje terpljenje naj bo ſ Jeſuſovim terpljenjem ſklenjeno, de ſadobi ſafluſhenje. O Bog, po-terdi ta ſklep.

Kako ſe ſadershati do otrok tega ſveta?

(Franziſhka Šalesjana.)

Velikrat boſh imel ſ poſvetnimi otrozi opraviti, kateri bodo po ſvoji navadi nad vſim kej grajati naſhli, kar na tebi vidijo, ali miſlijo viditi, zhe ſe ſ njih nagnjenji ne ſtrinja. Nikar ſe ne prepiraj ſ njimi; ne kaſhi nejevolje nad njih ozhitanjem; bodi, kakor de bi ſe ſa to ne ſmenil; pojdi ſvojo pot, in perporozhi take uboge ljudi Boſhjimu uſmiljenju v ſvojih molitvah.

*Poſvetni duh *).*

Kdor v ſvet ſahaja, ſe njegoviga duha navſame, mu ſazhne vſhezh biti njegovo obnaſhanje, ima njegov ſgled pred ozhmi, in

*) Is Humberta.

se po njem ravna; od todi pride toliko ras-
ujsdanost in mnogoterih hudobij, od todi stud
do Boshjih rezhi, od todi nepokoj, kateri veš
zelo v svetnim fhumu, v fredi nespametniga
veselja stiska in tlazhi.

Kdor shelí svelizhan biti, fo mu družine
dolgozhafe; on svoje tolashilo v molitvi in na
svetim mestu najde, svojo varnost pa v tihim
shivljenji. Kolikor manj imaš radovednosti v
sebi, in kolikor manj se na sunanje spuščaš,
toliko bolj se ti bo Bog snotraj dal obzhutiti.

*Obhod s svetam *).*

Obhoda s ljudmi se ne moremo ogniti, do-
kler smo na svetu; tode s ljudmi obhajati, in
sraven tega Boga ne shaliti, in samimu sebi
ne fškodovati, je drago pa redko snanje. Še
od otrozhjih let imamo s ljudmi pajdashtvo;
vender komaj s fhešdefetimi leti zhlovek umé,
kako s ljudmi obhajati, de bo prav. Po pra-
vizi je rekel neki pisavez: „Kolikorkrat sim
med ljudmi bil, sim se mánj ko zhlovek is
njih tovarshije vernil“; to se pravi: mánj pa-
meten in mánj s Bogam fklenjen.

*Perjatli *).*

Ne hvali se, de imaš veliko perjatlov;
sakaj refnizhni perjatli fo redki. Isvoli si jih

*) Is Humberta.

smed jeser, pravi modri, in naj bodo spodobni ljudje, zhifti in odkritoferzhni: taki perjatli fo saklad.

De fhkode ne terpih, perdrushuj fe nar poboshnifhim, de bofh vidil nad svojimi perjatli le take rezhi, ki te morejo boljshati. — Ne shali nikogar v govorjenji; potegni fe sa nepri-zhujozhe, bodi persanefljiv do fovrashnikov kakor do prijatlov: fe ne fme fovrashniku nizh shaliga storiti, koliko manj perjatlu! Kdor druge v safmeh perpravlja, fe sameri; kdor febe ali svojo dershino hvali, v sanizhevanje pride; kdor govori od dobrot, ki jih je drugim fkasal, fe s tem sa nje plazha; kdor druge graja, kashe pomanjkljivo odrejo (omiko).

Perljudnost do ofeb drusiga spola je nevarna. Od tazih okolifhin velja, kar modri pravi, de fe namrezh morajo „ufhefa s ternjem ograditi“, in nad vfakim pogledam zhuti; ker to, kar zhlovek flifhi in vidi, velikrat do dna dufhe feshe, in jo ognjufi.

Šerze fe nar hujfhiga ftrupa nalese po sprehodih in vezhernih kratkozhasih, kjer fo shenske vprizho. Kolikor perjasnifhi je ta ftrup viditi, toliko je fhkodljivfhi. Bolj kakor kjer si bodi, velja tukej nauk: „Kdor fe nar manjfhiga ne varuje, bo salesel v velike ras-ujsdanosti“. Kako marfikteri mifli, de je nedolshin, pred Bogam je pa ognjufhen! —

Šklep. 1) Kolikor dolshnost stanu, spodobnost in kerfhanfka ljubesen perpufti, se fveteta ogibati. 2) Med fvetam, kadar se ga ni mozh ogniti, na Boshjo prizhujozhnost mifliti in popred Boga pomozhi profiti. 3) Ši le take perjatle isvoliti, ki sa dufho nifo nevarni. — Varuj me, o Bog, vsih drufhin, v katerih bi te rasshalil!

*Igre in vedrila *).*

Oddahniti in rasvedriti se, je perpufheno slafiti takim, ki fo v nauk samifhljeni, ki se trudijo, ali ki od bolesni okrevajo; pa morajo take igre biti, ki fo fploh poshtene. Tergati in metati se, se ne fpodobi pametnim ljudem. Ne igraj dolgo, igraj le sa malo, ali pa zelo ne sa denarje; vse visoke igre, in igre is dobizhkarije jenjajo nedolshne biti. — Pa le redko igravzi per tem nauku oftanejo, ker igrajo dolgo, nesmerno, savoljo famopridnosti; in is tega is-haja filo veliko hudobij. Neki imeniten mosh je rekel, de se per hudim igrazhu vselej hude hudobije najdejo. — Jeremija, fveti prerok, in zhfita Šara, Tobijeva shena, fta usmiljenja profila in rekla Bogu: „Gospod! fpomni se, de se nisim nobenkrat v drushbi igrazhev snajdel“. Jer. 15. Tob. 3. — Igrazh ni-

*) Is Humberta.

ma nobene zhednosti. — „Ako ljubeshni nimam“, pravi sv. Pavel, „nisim nizh“. Igri vdan zhlovek fhe fenze ljubeshni nima. On je bres ljubeshni sa sheno in otroke, ktere on s svojo igravno strastjo na berasthko palizo spravljaj; bres ljubeshni do svojih nasprotnikov, ktere ifhe obropati, in marstikteriga ob vse perpravi; bres ljubeshni do mladih ljudi, ktere sapeljuje, k igri vlezhe, in mu mersenje per njegovi rodovini nakoplje; bres ljubeshni do ubosih, kterim vinarja ne pervofhi, desiravno v igranji kupe denarja ali premoshenja rasmezhe; in poslednjizh bres ljubeshni do famiga febe, ker mu je malo mar, zhe tudi sdravje sakoplje, in svojo dushe pogubi, de le svojo pohlepnost potolashi, in denarja dobi.

Grosna je ta pohlepnost, in toliko grosnisthi sato, ker jo zhlovek fhe le potlej sapusti, ko je famiga febe in druge v nefrezho pahnil, in svojo vest fhe s krivizami obloshil, ktere je dolshan povrazhevati.

Svezherni f-hôdi.

Svezherni in ponozhni f-hôdi s ofebami drusiga spola so mefnize, v kterih hudizh nedolshnost pokonzhuje, in dushe v zhafno nefrezho in vezhno pogubo fuje. Nevarniga zhloveka se morasth she per belim dnevu ogibati, koliko bolj po nozhi! Kdor bolj temo ljubi,

kakor luzh, pokashe, de so njegove dela hudobne *). Judesh je bil svoji-ga Gospoda po nôzhi isdal; tudi ti Kristufa isdajash, zhe se v tako nevarnost podash. „Kdor nevarnost ljubi, bo v nji konez storil.“ **)

Ti mladina! svezher doma oftani; zhe pa imash opravek in je sila, bodi varna, in kolikor je le mozh, oftani v drushbi s svojo shlahto, ali s takimi, ki vesh, de imajo strah Boshji. — Varujte se tudi po dnevi vsih drushin, od kterih niste preprizhani, de so fkos in fkos poshtene v govorjenji, v sadershanji, v obleki. Ako mislite v sakon stopiti, ne bodite nikjer sami s osebo, ktero ste si isvolili; — kdor je poshten in poshtene misli, se ne ismika pametnim ljudem spred ozhi. Poduzhenost, bogabojezhe in poshteno dekle ne govori nikoli s mladim zhlovekam, zhe ne vidiyo starshi, ali pa drugi dosti modri, ki so namesto njih. — Varujte nedolshnost, kakor slato iglo, in dobro obrazhajte dragi zhaf: nedolshnost sgu-bljena in ura samujena, ne pride nobena. Kratka je smota, dolgo je kefanje! V enim trenutku si utegnesh ognjeno posteljo postlati, na kateri bosh mogel vso vezhnost leshati! —

Šklep. Sa terdno fkleni, moj kristjan, ki Boga in svojo dusho ljubish, 1) se vsih

*) Jan. 3. **) Prid. 3.

flabih druſhin varovati. Imaſh um in pamet, ſa to poſtoj in vſelej dobro premifli, kaj bi utegnilo is téga priti, ako bi ſe v to ali to tovarſhijo podal. 2) Zhe kdo vprizho tebe kej pregreſhniga ſine, poſvari ga; ſlaſti, zhe je v tvoji oblaſti, ali zhe je ſizer upati, de bodo tvoje beſede kej sdale, ali de bo vſaj od druih prizhujozhih pohujſhanje odvernjeno. Vſelej ſe varuj, de ne ſ beſedo, ne ſ obrasam, ſ poſmeham ali drugazh dopadajenja nad pregreſhnimi pogovori ne pokasheſh. Ako vidifh, de ſo drugi ſhe neſpazheni v taki druſhini, prôſi, ſili jih, de naj ſ teboj vred fatanovo derhal ſapuſte. Jeſuf bo ſ takimi, ki ſe tudi druſhini umaknejo, kateri je rekel, de je on v fredi, kjer ſta dva ali trije v njegovim imenu ſbrani. — Šv. Bernardin, ſhe zelo mlad, je nezhimurno govorjenje tako ſovraſhil, de ſe vprizho njega nobeden ni predersnil, kej neſpodobniga ſiniti. — O moj Bog! ne dopuſti, de bi jeſt kdej ofkrunil jeſik ſ govorjenjem, uſheſa ſ poſluſhanjem, ali pa ſerze ſ dovoljenjem v to, kar je pregreſhniga.

*Pléſi in ſhemarije *).*

Po meſtih napravljajo pléſe in rajanja ſ vezhim ſhumam, in vezhidel ſe ſ tem tudi vezhi

*) Sinzel.

pohujšhanje daje, na kmetih se to godi s manjšimi troškovi, pa tudi tukej nikoli ne bres nevarnosti.

Plesišča, na ktere sheme ali mashekare hodijo, so naj nagnjufnishi. Šhe v besedi ni perpušheno se hliniti, koliko manj pa, svoj stan, ime, spol, samiga sebe satajiti, in se temu veseliti, de v sijalasti podobi nima videsa ne keršhanskiga, ne zhloveshkiga!

Šv. Ziprijan, fv. Avgufhtin, in fv. Tomash uzhijo: kdor svoj obras s masili lišhpa, de Boga preklinja, ker hozhe s tem popravljati, kar je sam Bog vstvaril. Ali se pa mar s shemo (larfo), ktera Boshje delo ogerdi, stvarnik manj preklinja, kakor s lišhpi po obrasu? — Rezimo rajšhi, de ni nizh bolj sanizhljiviga, kakor obshémljen zhlovek; she ajdovski modrijanje so sposnali, de se take samopashne shemarije ne štrinjajo s poshtenjem in s zhloveshko vrednostjo, in naša sveta vera jih preklizuje.

Drugi plesi, ako ravno so sami na sebi, kakor f. Franzhišk Salesjan pravi, prasna rezh, so vender savoljo okolishin, slasti per osebah raslozhniga spola, vselej nevarni, redko bres shkode. „Ne imej drushbe s plesavko — opominja sveti Duh — de se ne pogubish.“ Šir. 9, 2. Lahko bi povedali mnogo isrekov fv. zerkvenih ozhetov, kateri od per-

viga do poslednjiga vſi ſavershejo pleſ, kakor ſv. Kriſtoſtom, kateri pravi: „Ako bi toliko ſvetlih ſvesd na nebu bilo, kolikor ſe je ſhe grehov na pleſu ſgodilo, bi bila temna nozh ſvetlejſhi, kakor beli dan.“ Pa naj ſe pred ozhi poſtavi ſamo poſvarjenje nekiga kraljeviga dvornika in imenitniga voſfhaka, kateri pravi:

„Pleſe ſim ſmirej nevarne ſhtel: in ne le um, ampak ſkuſhnja, moja laſtna ſkuſhnja me je k temu nagnila. Dobro vem, de je per tazih perloſhnoſtih ſa nektare vezhi, ſa nektare manjſhi nevarnoſt; vender tudi vem, de ſe per tem nar hladnejſhi nature ogrejejo. Vezhi del je v tazih ſ-hodih mladih ljudi, kateri imajo ſhe v ſamoti doſti opraviti, de ſvoje ſkuſhnjave premagajo; koliko teſhej jim mora ſhe le biti, po tazih krajih ſe jim uſtaviti, kjer vſe oliſhpane rezhi, ſvetloba, godba, gibzhni pleſ ſamorejo pozhutljivost naj ojſtrejſhiga ſpokornika ſpuntati. Jeſt torej miſlim: kdor je kriſtjan, naj bi na noben pleſ (bal) ne hodil; menim, de bi ſpovedniki po ſvoji dolſhnoſti delali, de bi od tiſtih, katerih ſpovedniki ſo, tirjali, de bi nikoli na pleſiſha ne hodili.“ Tako govori grof de Buſſi.

Ako ſhe pleſheſh na kaki domazhi ſvatoſhini vprizho ſtarſhev ali poſhtenih goſpodarjev, le kratko pleſhi, de te pleſ ne bo omotil (nar boljſhi pa ſtorifh, zhe ſe v pleſ

zelo nikoli ne podafh). Po pivnizah ali ofhtarijah se nikoli ne potikaj, in ne plefhi, zhe hozhefh nedolshin oftati. Kteri po pivnizah ali drusih malovrednih bajtah in sakotnizah plefhejo, fo she svojo framoshljivoft saplefali, in tudi nedolshnoft je v veliki nevarnofti. Bolj-fhi je vbogajme dati, kakor pa godzam v gofli metati; bolj-fhi, de uboshzi sa te molijo in ti po oski ftesi v nebefa pomagajo, kakor de tebi godzi godejo po fhiroki zefti v peklenfki bresen. Sapeljivi fvet fizer vse drugazhi govori, ali njega poflufhati varno ni, sakaj: „Svet prejde in vse njegovo poshelenje; kdor pa ftori voljo Boshjo, oftane vekomej.“*)

*Gledifhe ali teater **).*

Ko bi gledifhe le famo fpodbudljive dogodbe ali imenitne dela velizih mosh s fpodobnoftjo pred ozhi ftavilo, bi, fe ve de, ne bilo pregrefhno. Pa ni tako; temuzh, ravno temu nasproti, se ondi vse vidi, kar samore posheljivoft buditi, poshelenje mefa in ozhi, in prevsetnoft shivljenja podshigati. Sraven te nevarne perloshnofti, de je gledifhe f-hodifhe mladih ljudi obeh fpolov, je gledifhe famo na febi, in savolj rezhi, ki se ondi poozhitujejo, nevarno in fhkodljivo. — Odrova naprava, lefk

*) I. Jan. 2, 7. Shivr. fr. pot. **) Sinzel.

in blifh, vse vrvnave, pogled igravk, njih lifhp, berhkoft, fladnoftni glaf, njeshno in mehkushno obnafhanje igravzov, podlesljiva predftava pregrefhne ljubeshni v fhkodo fвете framoshljivofti, sabavljivi omeni, s kterimi fe memo grede zhednoft vjeda, — vse to fe v ferza vtifuje. Ako je teshko, fe tazim vtifam superftaviti, ko je kdo fam, ali fe jim bo v vfi rafmifhljenofti pred odram mogozhe ubraniti?

Ako pa premifhljujemo rezhi, ki fo biftvo in laftnija gledifha, fe ondi vidijo perfkavne burke, rasujsdanofti, fkoki in rafpofajene kretanja, — per komedijah plefavzi in plefavke, ki fe predersno v nevarnoft shivljenja fpufhajo, nefpodobno na verveh gunzajo, in fem ter tje premetujejo; — sgolji take rezhi, ki ftrafti fpodbudujejo.

Nar hujfhi pa je laftni sapopadek gledifhnih iger, kteri je fleparfka od zerkve prepovedana ljubeshen, vjedajozhe in hudobno sabavljanje mnogoterih ftanov, isdajftva, malopridnofti, poboji, umetno ismifhljene smafhtovanja, frezhno svite pota lakomnofti; sakletve, grosovitne neufmiljenofti, famomori; velikrat fe zelo s fvento vero in pofvezhenimi ofebami kvanta in norzhuje. Take in enake rezhi fo gledifhki sapopadek, in veliko nar pregrefhni fhkih hudobij fe ondi kakor imenitne dela hvali.

Kako je tedaj mogozhe, de bi kriftjan,

ki take rezhi s dopadajenjem vidi in flifhi, se per tem fhe nedolshniga miflil? — Švet pa vender terdi, de je gledifhe koriftno, de ravno tako hudobijam nafprotva, kakor pridige.

Kako grosno preklinjevanje je tako govorjenje! Burkanje tedaj se bo fvetimu evangeliju enako delalo? Komedijantova befeda fe bo tedaj s Boshjo befedo permerjala! — De komedija hudobijo v fmeh perpravi, — to naj bo; pa gnjufobe do hudobije ne obudi; komedija ftori, de fe ljudje pregrehi smejejo, nikoli pa ne, de bi fe nad njo jokali; ona uzhi prekanljivost, nesaupnost, sanizhevanje blishnjiga in sabavljivost, ne pa kerfhanfke ljubeshi; gledifharija je mati milijonov grehov, obshalovanja (grevenge) pa fhe nad nobenim ni obudila.

Neki mosh, ki je nekdej fam gledifhar (igravez na gledifhu) bil, mi je rekel: „Vi soper gledifhe pridigvate, in prav delate; gledifhe je sazhetek ftokrat vezh grehov, kakor fi morete mifliti“. Šadje, ki ob bregovih fodomfkiga jesera rafte, je na vides neisrezhenno lepo; ako fe ga pa dotaknefh, fe sdrobi, in fmerdi, de ni prenefti. Ravno tak je gledifhni fad; tudi letá sapufti v dufhi kushno fapo, ktera dufho pozhafsi mori, ali pa nagnaglama konzha.

Šklep. 1) Odpovem fe sa vfelej vfm gledifharijam. 2) Kteri fo v moji oblafsti, jih

ne bom pufhal vanje hoditi. — Poterdi me, o Bog! de bom svešto spolnoval, kakor sim per fvetim kerštu obljubil, ko sim rekel, de „se odpovem hudizhu, in vřimu njegovimu napuhu, in vřimu njegovimu djanju“.

Nezhimurnost in liřhp v nořhi ali obleki.

Duh kerfhanřtva tako hozhe, de naj krift-jan, kolikor more, natihama shivi, in se pred fvetam ne fkasuje. To slařti v mladořti řhe posebno velja. Nařh Gofpod řam je do tri-defetiga leta na tihim shivel; in potlej, ko je med ljudi ozhitno řtopil, ře je to le řavoljo svelizhanja zhloveřhtva řgodilo, in kadar mu je njegov viřoki pokliz perpuřtil, ře je rad v řamoto umaknil, de je lořhej molil in pre-miřhljeval.

Kako řelo temu Gofpodovimu řgledu nařproti ravna, kdor ře řhe řvera, liřhpa, nezhimurno oblazhi, in taki med ljuđřtvo na ogled řtopi, de bi ře ljuđje tolikanj bolj nad njim řgledovali! Ořhabneřhi řliřhijo velikrat nauke in řvaritve řoper ořhabnořt in napuh, pa ři nozhejo k řerzu vřeti; řa to ne bodo imeli per ořřtri řodbi nizh iřgovora, ker řveto piřmo, řveti ozhetje ořhabnořt prekliřhejo, in zelo ajdje jo řavershejo, řama pred řeboj pa je nagnjuřna in řanizhljiva.

Šv. Pavel posebno shenfskim perporozha tako obnafhanje, de se nad njimi priproftoft, pametnost in spodobnost vidi. Poslufhaj ga, kako pishe do Timoteja: *) „Ako se shenfke lepotizhijo, naj se sgodi poshteno in framoshljivo, bres kodrastih las, bres slata, bres biferjev, bres predrasih oblazhil; temuzh kakor se shenfskim spodobi, ktere hozhejo s dobrimi deli poboshnost fkasovati.“ — Tudi apostoljski poglavar sv. Peter kerfhanfskim shenam klizhe, de naj bolj fkerbe sa lepfhanje svojiga ferza, kakor sa lepfhanje téga, kar je sunanjiga; opominja jih, de naj jenjajo, lafe umetno vravnavati, se s slatam lepotizhiti, in vse prefkerbne biti, kako bi se oblazhile **). V fvetim evangeliu se posebno sato hudobnimu bogatinu ozhita, ker se je prevsetno, predrago oblazhil, in ni vbogajme dajal ***). Šijonfke hzhere fo napuhnjene hodile, se vse prefilno lifhpale in lepotizhile; torej jim je Bog po nekim preroku grosno sashugal, de bo perfhel dan, ko bo vse njih lepotije v nizh djal, „in bo smrad namesto prijetniga difhila, in plesha namesto savihanih las“, in fhe vezh drusiga hudiga †).

David pravi, de fo hudodelniki Boshjo hifho sashgali: „Sashgali fo s ognjem tvoje sve-

*) I. Tim. 2. **) I. Pet. 3. ***) Luk. 2. †) Is. 3, 16.

tifhe“ *). Take poshigavke so predersno nalifhpane shenfke, ktere shive tempeljne fvetiga Duha, to je, nedolshne mladenzhe sashgo, kteri se na nje osirajo. Tako uzhi fveti Bernardin. Ofhabna shenfka se v fv. pismu tudi mresha in naftava lovzov imenuje: „Vidil sim shenfko, ktera je mresha lovzov“ **). Take mreshe so orodje hudobniga duha, de s njih pomozhjo vjame, kar sam ne more. „To mreshe raspnejo hudizhi, kjer koli se shenfke ofhabno lepotizhijo“, pravi uzhenik Hugo. Kako grosen bo odgovor sa tako shenfko fodnji dan, ktera je s fvojim mreshaftim in nezhimurnim oblazhiam hudobnimu duhu na roke fhla!

Po perji se ptiza sposna, in po nezhimurnim oblazhilu nezhimurno ferze. Kjer koli je veliko lifhpanja (oferti), ondi je malo zhistofti, ali pa nizh. Tertulijan pravi, de le fame neframne shenfke se predersno in nepofhteno saljfhajo in lepotizhijo. Pofhtena shena, poshtena obleka; vetrafta shena, vetrafta obleka! — Nizh ni fhkodljivfhiga v fofeski, kakor shenfke, ki se presfherno oblazhijo, ali pa fvojiga shivota dosti ne sagernejo. Ta ftrup se rasfhirja po ulizah, po zefstah, po hifhah in zelo po Boshjih veshah, in ne le mladost, ampak tudi siva starost je v nevarnosti, od njega okushena biti.

*) Pl. 73, 7. **) Prid. 7, 27.

Ni se tedaj zbuditi, de sveti ozhetje od predersne in nalifhpane obleke tako sanizh-
ljivo govore; ker s tem na snanje dajejo, ko-
liko in kolikofhno hudo de is nje isvira. Šv. Ziprijan jo imenuje strup zhiftofti, smertni nosh
zhednofti; Tertulijan jo imenuje mezh, ki dufo
rani, prishnizo nezhiftofti; sveti Gregor: pred-
hodnizo prefheftva; sv. Ambrosh: netilo pre-
greh; sv. Jeronim: ogenj, nad katerim se mla-
doft ofmodi. Šv. Ziprijan uzhi, de le deklize,
ki so se she vfi framoshljivofti odpovedale, in
le shene, vfiga fpazheniga sadershanja, se s
presiljeno nalepotizhenim oblazhila in lifhpam
kofhatijo, lepoto podobe in kalup trupla na
ogled ftavijo. Pravi fhe dalje, de ofebam,
kterim je obleka nar vezhi fkerb, ravno sa
zhednoft prav nizh mar ni. Šv. Jeronim sa-
terdi, de dekleta, ki glavo lifhpajo, oblizhje
s kodrizami lepotizhijo, se umetno mehkushijo,
liza mashejo, oske rokave, obleke bres gubá, s
fhtikanjem prevlezhene zhevlje nofijo (danda-
nafhnji bi samogli tudi mreshafte pezhe, rute, in
marfikej drusiga perftaviti) — de take dekleta,
ki se tako rekozh na prodaj ponujajo, so ofkru-
njene, defiravno je viditi, de bi fhe devize bile.
On pravi, de mladoft, ki lafe vifhe, in se s difhili
mashe, je kuga in mifhiza, ki nedolshnoft mori.

She nejeverniki so fposnali, de so shen-
fke malo vredne, ktere se zhes mero lepo-

tizhijo. Štari Šhpartanzi, nejeverzi, fo le famim nepofhtenim shenfkim dovolili fe s slatam in zvetlizami kofhatiti, pofhtenim je bilo to prepovedano. Zefar Avguft je velikrat rekel: „Shenfka obleka, na kateri fe vifoka zena, in soperna mehkushnoft fkasuje, je bandero fhopirnofti, in f-hramba rasujsdanofti“.

Tukej je bilo vezhi del od shenfke nezhimurnofti v lepotizhenji govorjenje, pa le sa to, ker fe ta greh per shenfkih obilnifhi nahaja, in je veliko nevarnifhi, ne pa, kakor de bi fe ofhabnoft per mofhkih sagovarjala, ktera je na vfakim fpolu, na vfakim ftanu in na vfaki ftarofti pregrefhna in sanizhljiva. „Napuh je fleherniga greha sazhetek — pravi fveti Duh — kdor v njem tizhi, bo s kletevjo napolnjen in pogubljen“ *). Ne fme fe posebno tudi posabiti, kako delezh pohujfhanje velikrat feshe, kteriga nafhopirjeni ljudje s fvojo ofhabnoftjo delajo. To je posebno tiftim premifliti, ki kako nezhimurno ali zelo pohujfhljivo nofho v kak kraj sanefo, sdelovati sazhnejo, fvetvajo, rafhirjajo; in pa takim, ki fe tako nakofhateni drugim naftavljajo, de bi fe nad njimi sgledovali, in pohujfhani bili. Tu velja Kristusovo sashuganje, kakor fploh od pohujfhanja: „Gorjé zhloveku, po kterim pohujfhanje pride!“ **)

S tem pa ni rezheno, de bi fe mogel zhlo-

*) Šir. 15, 10. **) Mat. 18.

vek tako oblazhiti, de bi se od vsih drusih ljudi rasloznil. Zhedno in snashno se sme zhlovek oblazhiti in mora; to olepfhanje pa naj se sгоди, kakor sv. Pavel opominja: s smernostjo in pametnostjo *). „Lepotizhenje telefа ne stori zhloveka ljubesnjiviga, ampak zhednost in lepota ferza“, uzhi sv. Kristom. „S tem se bote olepfhale, ako svojiga trupla ne lepotizhite“, pravi sv. Ambrosi. In sv. Peter pravi: „Vafha lepota ne bodi sunanja, v spletenih laséh, v slati noshi, ali v shlahtnim oblazhilu, ampak snotranja, de ste krotke in pohlevne v duhu; le to ima pred Bogam vrednost“ **). Ako tedaj hozhete, kristjanje! frezhni biti na dushi in telefу, nosite se pametno, tresno in po svojim stanу; ofhabna ali predersna nosha vaf v samero perpravi per Bogu, pa tudi per pametnih ljudeh v sanizhevanje.

Šklep. Šklenem s Boshjo pomozhjo 1) se pametno in spodobno po svojim stanу nositi; 2) se vsih pohujshljivih in nespodobnih sheg v noshi varovati. — O Bog! poterdi me, de rajshi umerjem, kakor de bi le eni fami dushi s nezhimurnostjo in ofhabnostjo pomagal k pogubljenju.

Pohujshljive bukve †).

Ko bi se ljudje soper kako kraljestvo toliko

*) I. Tim. 2. **) Pet. 3, 3. †) Humbert.

spenjali, kolikor se soper sveto vero, bi ga moglo hitro konez biti. Naj tezhnifhi pomozhek, ki ga je hudobni fovrashnik snajdel, de bi s njim framoshljivoft moril in vero podkopoval, fo pohujfhhljive bukve in pifarije. Ko bi sveta vera ne bila Boshje delo, ta ftrafhna snajdba bi jo she sdavnej bila fpod folnza fpravila.

Nektere tazih bukev bravza s posvetnim duham in s nefnago navdajo, kakor postavimo, tako imenovani romani (mashure ali fanjarije), povefti od fleparfke ljubesni, neframoshljive pefmi, komedije in vezh taziga. Druge navdihujejo smote, hudobno pozhenjanje, bogotajstvo; to fo take bukve, ki fo pifane soper sveto rimsko-katolifhko zerkev, kakor fo verfke sabavljize ali fatire, fkvernjine (pamfleti), ki fo napolnjene s objedanjem Bogu posvezhenih ofeb; in fhe veliko drusih.

Ljudje vifhiga ftanu in bolj omikani samorejo s lepim sgledam vero loshej podpirati (pa tudi veliko vezhi pohujfshanje dajejo); torej morajo taki svefto v bran ftati soper fovrashnika nafhiga svelizhanja. Takim ta prekanjeni fovrashnik svijazhne sanjke naftavlja, jih konzhati, in to on s pohujfhhljivimi bukvami dofeshe.

Kako bi se mogle nam take bukve perfituditi, ako bi njih fpifovavze posnali! Vezhidel fo satajevavzi vere, bresboshna, neframna in preklizana derhal, ki je kolo in germado

saflushila. Kako se tedej poshteni ljudje v to podajo, kaj taziga brati, kar so taki ljudje pisali? — In vender nespametni ljudje nad takim strupam vezhi vefelje imajo, kakor nad svetim pismam, in vse radi verjamejo, kar taki per Bogu in ljudeh saversheni nefrezhneshi pishejo! —

Obljubim, de bi se framoval v svojim stanovalishu robo preklizanih in nesramnih ljudi rasstavljeno imeti, — vender pa s takimi rezhmi svojiga duha napolnujesh, in rasstavljash framothe isdelke tazih nefnashnih pisavzov v svojim spominu! — Obljubim, de bi ostermel, ako bi mogel s hudobnim duham v tovarshijo stopiti; in vender tako delash, ako bukve prebirash, is kterih fatan s teboj govori. „Bog s teboj govori, in te uzhi po dobrih bukvah, — pravi neki sv. zerkveni uzhenik, — in hudizh s teboj govori, in te sapeljuje po hudobnih bukvah.“ — Obljubim, de bi te fram bilo, svoje otroke malopridnim in pezhatenim potepuham v nauk dati, in vender se ti sam v svojo pogubo uzhih is bukev in isdelkov take sanizhljive derhali.

„Sej le sato te bukve beremo, de se obdelamo, de se pisave in jesika is njih uzhim“, se nekteri isgovarjajo. — Pa, ali nimamo dobrih bukev v obdelanje duha? Šv. Avguhtin pravi: „S branjem slabih spisov zhlovek ne bo sgovoriven, ampak hudoben; is njih

fe uzhi, bres strahu hudobijo sposnati, bres framoshljivoſti od nje govoriti, jo bres sadershka dopernafhati“. Ne de bi fe s takim branjem kdo olikal, fe fhe le v pogubo pahne; sgubi vſo pravo prevdarnoſt, bo ofrazhin, ne-framin, nejeverin, in poſlednjizh Boga sataja. To je vsrok, de nekteri ljudje od poſvetnih rezhi prav pametno govoré; kakor fe pa od vere kej ſpregovori, take sanikerne modrarije na dan ſpravijo, de je groſa. V tazih bukvah namrezh fo sgoli laſhnjive vodila ali poſtavni nauki, torej fo tudi poſnetki in ſklepi is njih fame laſhi in flepila. In kakor fe komu take bukve perljubijo, potlej fe teſhko vezh osdravi od tega slega, vſake dobre bukve fe mu ſtudijo, in ſkorej ob ſmoſhnoſt pride, od vere in lepiga ſhivljenja govoriti.

Taki ljudje fo v ſhaloſtne napake samotani! Ako v kakih dobrih bukvah zhudno in ſpodbudljivo dogodbo nalete, ne verjamejo; zhe pa v kakih flabiſh najdejo neframne laſhi, iſmiſhljene dogodbe ſoper ſv. zerkev, — to pa per ti prizhi verjamejo. Najdejo v poboshnih bukvah reſno premiſhljevanje prihodnjiga ſhivljenja, nauke ſvetiga evangelija, fe jim to ſdi neſlano: zhe pa v kaki merſhevi zhazhkarii na neframne norzhije ſadenejo, ali pa na bukve, ki ſv. vero ſaſmehujejo, — fo jim neisrezhen prijetne, in jih s vſo ſamogoltnoſtjo

poshirajo. Tako se godi: „Bog puſti te prevsetne ferza njih laſtni hudobni miſli“. O groſno ſaſlepljenje! kterimu je refniza laſh, in laſh refniza.

Kteri zhlovek, ki ima ſkifano kri, ſe bo osdravil, ako ſtrup poſhira, in ſe ſa sdravnike ne pezha? Ravno ti imaſh s neſhſtevilnimi pohlepnoſtmi ſprideno ferze, ki ſi s takimi ſtrupenimi bukvami neprenehama ſavdajaſh, vſe ſvelizhavno branje pa, in duhovne, ki ſo v tvoje ſvelizhanje poſtavljeni, ſanizhujeſh: kdo te bo osdravil! —

Kolikor obilniſhi, kolikor bolj perliſnjene ſo mehkushne in ſlepilaſte beſede v tazihi bukvah, toliko bolj ſo ſhkodljive. Kolikor ſladkejiſhi je ſtrup, toliko hitrejiſhi umori. Hujſhi-ga ſovraſhnika ne moreſh v ſvoji hiſhi imeti, kakor ſo pohujſhljive bukve; v ogenj s njimi! — drusiga niſo vredne. Ako jih hranieſh, hranieſh modraſa, kteri bo ſmertno miſhizo po hiſhi raſperſkoval, ako ne danſ, pa jutri.

Gorjé jim, ki take bukve piſhejo! Gorjé jim, kteri jih natieſkajo, poterjujejo, prodajajo, delé, poſojujejo! S koliko ſilo in ojiſtroſtjo vſaka goſpoſka ſatira bukve, ktere bi bile ſo-per vladarja (zeſarja, kralja i. t. d.) piſane, in ſtrahuje piſavza; — le ſamo ſa Boſhjo zhaſt vſa gorezhnoſt dremlje! — Je mar Boſhja zhaſt manji, kakor zhloveſhka?! — Soper zerkev, so-

per vero, soper framoshljivoſt pride bres fhte-
vila knjiſhur na dan; pa k vſimu temu je go-
ſpoſka nekterih krajev vnemarna; goſpodarji,
viſhji, uzheniki puſtê ſvojim podloſhnim take
rezhi brati bres sadershka; paſtirji vernih vpi-
jejo soper napake, in povrazhuje ſe jim sa-
nizhevanje.

Šklep. 1) Pohujſhljivih bukev, piſem,
piſarij i. t. d. ſe bom varoval ſvoj ſhivi dan,
ker take rezhi ſo miſhiza, ktera duſho umori.
2) Škerbno bom branil, de moji podloſhni ne
bodo nizh taziga brali, kar bi jim ſerze ſpri-
dilo, um ſpazhilo, in jih navdajalo s ſtudam
do ſv. vere, s sanizhevanjem do njenih flu-
ſhabnikov, in s nepokorſhino do ſv. zerkve. 3)
Ako kterikrat ſpaſim v ſvoji hiſhi maſhure
(romane), burkinje (komedije), pohujſhljive
ali krivoverſke bukve: jih bom neutegama raſ-
djal. — Varuj, o Bog! mene in moje podloſhne,
de ne pridemo v nevarnoſt, s branjem hudob-
nih bukev vekomej pogubljeni biti.

Lenoba.

Šedanje ſhivljenje je zhaſ ſetve. Sde-
lahko ſejemo, kar bi radi ſheli; ſhivljenje mi-
ne; in nobeden ne more nizh vezh dobriga
ſtoriti. Sato naſ opominja Kriſtuſ: „delati,
dokler je dan; pride nozh, in nihzhe

ne more delati“ *). Kratek, kratek je zhaſſelſe; nikar ga gubiti, kriſtjan! „Ne motite ſe — piſhe apoſtelj — Bog ſe ne da ſaſmehovati. Kar zhlovek ſeje, to bo ſhel. Kdor na ſvoje meſo ſeje, bo od meſa pogubljenje ſhel; kdor pa v duhu ſeje, bo od duha vezhno ſhivljenje ſhel“ **) „ſlehern bo plazhilo po ſvojim delu prejel“ ***). Tej delavnosti ſa frezhno vezhnoſt je pa lenoba naravnoſt naſproti, ker ona duſho in telo mori. ſtojezha voda ſe uſmradi in bo gerda mlaka; tako tudi zhloveſhko ferze v ſvojim dobrim ſlabi, ako zhlovek ſa duſho in telo pridno ne dela. V luſhi ſe ſaredi veliko gerdobe; ſhe vezh pa v lenim ferzu, ſakaj: lenoba je vſe hudobije mati. — Nikar pa tudi ne miſli, de ſvojo dolſhnoſt ſpolnujeſh, ako ſi obſut ſ prasnimi, morebiti zelo nezhimurnimi opravili, ſpodbudljivo branje, poduk v kerſhanſkih reſnizah in lepſhanje duſhe ſ blagimi zhednoſtmi pa v nemar puſtiſh. Otrozi, ki iſ ilovize hiſhe delajo, tudi menijo, de je njih delo velika rezh, in vender vſe ni drusiga kakor otrozharija. Tudi vſe poſvetne dela, v kterih ne iſhemo ne zhaſti Boſhje, ne bliſhnjiga, in ne laſtne prave frezhe in ſvelizhanja, ſo otrozhje in nezhimurno poſtopanje pred Bogam in njegovimi angelji. „Ma r-

*) Jan. 9, 4. **) Gal. 6, 7. 8. ***) Kor. 3, 8.

ta, Marta! fkerbna fi, in fi veliko persadevafh. Pa le eno je potrebno. Marija je nar boljšhi del isvolila, kateri ji ne bo vset.“

Marija je nar boljšhi del isvolila, ker je vfo fkerb obernila na Boshjo zhaft in fvoje svelizhanje. Vfo fkerb na Boshjo zhaft in svelizhanje dufhe zhlovek obrazha, zhe tudi vse, kar dela sa telefno potrebo, Bogu daruje, in fe fkerbno varuje vse lenobe in nemarnosti. Kdor per delu poftaja, fe fkos okno radovidno osira, po bajtah in igralifhkih potika, delo pa ga ne veseli; taki fe navadi od mladih nog sanikerno shiveti, in bo berazh ali tat, ali nezhistnik, ali pa vse fkupej, in fhe veliko drusiga hudiga. Shaloftno je shivljenje, grosna smert, sakaj: „Šle hern bo plazhilo prejel po fvojim delu“ *). — Dalje je dolshnost kriftjanu, slasti fpokorniku, neprenehama v pokorjenji shiveti. Kdor koli vé, de je Boga shalil, naj k pokori perbeshi; in zhe je she tudi veliko let v pokori preshivel, naj vender ne posabi befed fv. pisma: „Savoljo odpufhenih grehov nikar ne bodi bres strahu“. **)

*) Luk. 10, 41. 42. **) Šir. 5, 5.

*Pijanzhevanje. *).*

Štrahno bresno je pijanzhevanje, ki mori truplo, in dušho pogubi. Shaloftna je velika sufha, ki hribe in doline pofufhi, de semlja poka, in sazhnejo gore fame od febe goreti; she hujfhi se pijanzu godí, ki se v vol, vino ali zelo v shganje poda; on sam v febi sufho ima, ktere mu tudi smert ne bo pogasila. Pijanzu shelodez oflabi, de shivesha kuhati vezh ne more; sato ti nefrezhni preveliko pijo, in premalo jedo; kako bi ne omagali! Pijanzenoge vezh ne nosijo, roke mu upadajo, huda bolesen se sa njim pomika, smert se perbli-shuje, in pekel se she odpira, ki bo pijanza posherl. — Pijanez in pa vos, s katerim obdivjani konji dirjajo, šta si podobna. Pijanez je sgubil pamet, vos pa fvojiga vosnjazha; obá se potereta. Na pervim voglu se vos sdrobi; pijanez pa, ko se po fhiroki zefsti opoteka, smerti ifhe, in jo tudi velikrat najde. Vfaka lusha je dofti globoka, de se utopi, vfaka ftopniza dofti vifoka, de se ubije. Šterta glava in pa fterto kolo; — kako bi pijanza nofile! „Savolj nesmerne pijazhe, pravi fv. Duh, jih je veliko she smert ftorilo“ **). Kaj pa bo sa dušho?

Ne de bi delal, pijanez po pivnizah po-

*) Shivlj. fr. pot. **) Šir. 37, 34.

feda, in sam febi slati zhaſ krade. „Rokodelez, ki fe pijanzhevanju vda, ne bo obogatel“ *). „Ti, kateri pijanzhevajo, in ſi med feboj pojedine napravljajo, fe bojo ſpraſnili, in ſaſpanež fe bo s zunjami oblazhil“ **). Ne de bi fkerbel ſa ſvoje ljudi, prihranil kej ſa ſtare dni, in ubogim pomagat, pijanež ſvoje premoſhenje v vino in ſhganje pomezhe, in dolgé dela, katerih ne bo nikoli plazhal. Pogosto preklinja, kvanta in opravlja, malo pa moli; malokdej k ſpovedi gre, in ſhe takrat fe ne poboljšha. Gerdo je njegovo ſhivljenje, ſtraſhna njegova ſmert; gorel bo na tem ſvetu, gorel bo na unim, kdor fe pijanzhevanja ne varuje. V nekim vinſkim kraji ſo ſhiveli ſhtirje poglavitni pijanzi, vſi ſo ſhaloſten konež imeli. Pervi je ſa vodenizo umerl. Drugi je ſvezher s gorize ſhel, in na nekim bregu v kolovosu obleſhal. Ploha po nozhi pertezhe, in ga ſalije. Tako fe je na hribu utopil. Tretjemu pijanzu je jaſtreb ſhivljenje vſel. Vjeli ſo namrežh jaſtreba in doma priklenili. Pijanzhe, vſe ſgubljeno, ga gre drashi. Šerdita ptiza ga s kljunam ſa roko popade, ktera mu hitro otezhe in ſazherni. Prime fe ga priſad in — umerje. — Kaj de fe je zhetertimu pergodilo, ne vem; ſamo to vem, kar ſv. Pavel pove: „Pijanzi ne bodo nebefhkiga kraljeſtva po-

*) Šir. 19. 1, **) Prip. 23, 21.

fedli“ *). Pijanez na fvet nobeden ne pride, temuzh se pijanzhevanja le fzhafama pervadi. Ni pa pregrehe, de bi zhloveka tako hitro vjela, ko pijanfina. Od sazhetka le poku-fha; poslednjizh pa pijanez mifli, de mu bres vina ali shganja ni shiveti.

Nekoliko jih pije, in miflijo, de bres mozhne pijazhe delati ne morejo; taki delav-zi she na pragu pogube ftoje; ne bo dolgo, de bodo mozh in pamet sapili. Drugi pijejo sa kratek zhaf, sa dobro voljo, in vezhiga vefelja na fvetu ne posnajo, ko po gerlu vli-vati. Taki she globoko v nefrezhi tizhe. Tesh-ko se bodo ubofhtva in nefrezhne fmerti ubra-nili; sa takim vefeljem vfelej vezhi shaloft pride. Tretji pijejo bres obzhutka in bres pameti. Taki pijanzi shivi pekel v febi nosijo, in ljudje biti nehajo. V letu 1827 je pri-fhel neki moshak na Zhefkim is mesta Tabora vef pijan. Po kofilu gre sa sheno na vert, jo krega, de fhe ni podsemljiz posadila, ji vsa-me kol, s kterim je sadila, in jo hozhe pre-tepati. Ona uide, pijanez pa v hisho gre. Nekaj posneje ga gre ifkat, in ga najde na hlevu klezhé — vifeti; v pijanosti se je bil obefil.

*) Kor. 6, 13.

*Shganje in shganjepivzi *).*

Škodljiva je zhloveku vfaka mozhna pijazha, ki se zhes mero vshiva; shganje pa je fedemkrat hujfhi, prav shiv ftrup sa ljudi, posebno sa mlade **). Kdor se v shganje poda, mu sazhne shivot od snotraj po malim goreti, shivljenja shlahtna mozh uhaja in fmert naglo perhiti. Nekimu kmetu, ki se je v kuhinji grel, se nanaglama truplo ushge; in ko so hotli gasiti, je vezh in vezh fiviga plamena is njega fhvigalo. Povedal je, de se ognja fhe dotaknil ni, pa nanaglama se mu je v shelodzu vnelo, in v eni minuti so mu roke in noge gorele. Nefrezhni zhlovek je rad shganje pil, in ga je vezhkrat ob enim dufhku pol fteklize (flafhke) potegnil. Hiranje shivota se shganjepivzam ozhitno posna. Mlado oblizhje naglo obledi, in perhaja blede kakor perft, ali pa rudezhe, kakor kuhan rak. Shelodez se kerzhi in ftfka, moseg po kofteh se fufhi, in vef shivot se trefe, kakor fhiba na vodi od prevelike fuhote. Vfaka nevarna bolesen se ga rada prime, in zhe sboli, ga ni lahko osdraviti. Po vsih deshelah je huda bolesen

*) Shivlj. frezh. pot.

**) Mladim kushejem shganja piti dajejo, sa to, de majhni oftanejo. Tudi otrozi v svoji rafhi saftajajo, in vezhkrat sa vse shivljenje pertlikovzi oftanejo, ako se jim shganje daje.

kolera nar vezh pijanzov pobrala; redek je pijanez, de bi ga bila per shivljenji puftila, kodar je divjala.

Kdor sazhne shganje piti, sazhne tudi pamet sgubiti; v kratkim fe bo vef poshivinil. Taziga ne vefeli delati, ne Bogu flushiti, ne sa fvoje ljudi, ne fam sa-fe fkerbeti. Gerfhi ko shivina shivi, in kadar fe ispije, ga je konez, ali pa si fhe fam shivljenje vsame. Vfe to shganje dela; shganje is zhloveka govedo naredi. Sa to pravijo, de je shganje peklenfki ismiflil, ki vfe hudo dela. To vſaj vemo, in ozhitno vidimo, de toliko vezh ljudi sdivja, kolikor vezh fe jih v shganje poda. Drugi pijanzi fploh fhe le popoldne sazhno, shganjepivzi pa she na tefhe pijo, — she sjutrej shganje is njih hahlja, kakor is vreliga kotla, kako bi fe taki pijanzi ne pokuhali, in ne pufhili!

Ne moti fe, kerfhanfki brat, in ne rezi, de je pijanzov veliko, kterim fe nizh hudiga ne sgodi. Ako fe ni, fe jim fhe bo. — Ne sanafhaj fe, de fe tebi ne bo taka godila; huda navada le po malim zhloveka sa feboj mika, pa naglo ga sgrabi, kadar si vezh pomagati ne more, in shnjim v pogubljenje dere.

Varuj fe v sazhetku hude navade, ktera te perlisnjeno vabi; danf jo je lahko premagati, jutri bi bilo preposno. — Ne daj fe po-

filiti, zhe fe ti shganje fhe tako fladko ponu-
ja piti, boljshi je, nikdar fladkiga ftrupa ne
okufiti, kakor sa njim umreti.

V Ameriki in na Anglefkhim imajo pre-
lepo bratovfhino, de fe shganju in vfm mozh-
nim pijazham sa vfelej odpovedo, in fe med
feboj po bratovfko take pijazhe varujejo. Per
naf is kuhe, shita in fadja shganje delajo, in
fi takorekozh is ljubiga kruha fmertni ftrup
napravljajo; sato je toliko dober kup, de fi
sa kake krajzarje vfak dan lahko fmert kupi.
— Podsemljize, ki fo jih bresvestniki nar huj-
shi v ta ftrup obrazhali, je Bog odtegnil, pa
fhe nozhejo fposnati, in drugo fadje bolj kasé;
bi radi, de bi Bog fhe téga vsel!

Nauki sa devize.

(Jajs.)

Ti kerfhanfka dekliza! svefto zhuj in moli,
de oftanefh nedolshna in zhifta; tvoj ftn ima
posebno hude nevarnosti.

1) Nezhimurnoft in shelja dopafti,
ktera je tvojimu fpolu kakor prirojena, je prav
velikrat perva ftopinja k grehu. Prava de-
viza, pravi apoftelj, sheli le Bogu dopafti s
bogabojezho in zhifto dufho, in s ravno tem

bo tudi vſim dobrim ljudem dopadla; ſa nezhimurne in ſpake ſe pa ne smeni poſhteno dekle. Takim dopaſti bi ne bila njena zhaſt, ampak framota in nefrezha.

2) Preveliko lepotizhenje, neſpametna noſha, in predersno vedenje ſo naſtave, v ktere ſe lahko nefrezhno samotafh. Veliko jih je ob prasnikiſh is napuha, pri delu pa ſavoljo ſanikernoſti ali sloſhnoſti neſpodobno in pohujſhljivo napravljenih. Le zhednoſt je lepota, in ſpodobna noſha nar lepſhi lepota, in ſpodobna noſha nar lepſhi lepota, in ſpodobna noſha nar lepſhi lepota, in ſpodobna noſha nar lepſhi lepota. Neſpodobnoſt in neſframnoſt pa je tvoja nar hujſhi framota.

3) Blebetavo in ſijalaſto dekle ne more dolgo nedolſhnoſti ohraniti in bo kmalo ſvojo norzhavoſt objokovalo. Glej veſho, kako predersno okoli ſvetle ſvezhe ferfra — ſe oſmodi in mertva zepne!

4) Kdor na ſprehode in po vaſi hodi, vſelej ſlabſhi domu pride. Mlade dreveſza, ki ſo ob zeſtah, ſo nar popred od preſhernih ljudi poſhkodvane. Ne poſtopaj po ulizah; ſhe poſebno pa po nozhi nikoli ne hodi nikamor. Ne hodi nikoli ſama predelezh od doma, tudi ne ſama po daljnih potih, ne po ſamoti, ne po goſhavi; — boj ſe raſbojnikov in ubijavzov nedolſhnoſti!

5) Veliko jih je, ki prevezh in preſgo-

daj na tako imenovano prefkerbljenje miflijo, in ga ravno sato sgrefhijo, ker ga po grehih ifhejo. Od grefhniga snanja noben pametni nizh dobriga ne perzhakuje. Bodi bogabojezha in pridna; bofh vidila, de te bo Bog prefkerbel. To mifli: bogabojezh zhlovek naj pred na dobro sadershanje gleda; s malo-pridnim moshem pa gorje tebi. Veliko jih je, kakor morebiti fama vefh, ki fo dneva poroke komej perzhakovale, — pa drugi teden fo she klaverno glavo obefhale.

6) Bodi ftanovitna in previdna, ako fe ti sapeljivez blisha. Ne saupaj perhuljenzam, ki fe morebiti nedolshno dershe, de bi te loshej vjeli. Varuj fe vfaziga rasujsdaniga zhloveka, bo naj kteriga ftanu si bodi. Varuj fe perlisovavzov; oni nimajo nizh poshteniga v ferzu; omamiti in oflepiti te hozhejo, de bi fvoj hudobni namen sakrili. Kdor fe ti perlisuje, ta te sanizhuje kakor nezhimurno revo; sanizhuj ga tudi ti kakor neflaniga in prekanljiviga zhloveka. Kar ti neframen zhlovek oblubi, nikar mu ne verjemi; goljufati te hozhe, kakor je druge goljufal. In ko bi tudi per befedi oftal, kako nefrezhen bi bil sakon bres sheгна Boshjiga po pregrefhnim shivljenji!

Ne daj fe s nikakorfhnim daram oflepiti in vjeti; drago bi ga mogla s fvojo zhaftjo in

nedolshnostjo plazhati. O kolikrat se nedolshnost sa kak rudezh trak, sa en ples, sa poshirek vina prodal!

Kadar se kaka kazha proti tebi saleti, beshi, ali pa udari na vso mozh! Zhe te hudoben zhlovek prime, beshi, zhe je mogozhe — istergaj se mu, klizhi na pomozh! na vso mozh udari! ne boj se nizh kakor le famiga greha: vagaj vse, de zhednost ohranish, vagaj sa zhednost fhe vezh kakor sa shivljenje. Bog da devizhji roki mozh, ktera se sa Boshjo zhaft in sa svojo nedolshnost bojuje.

7) Pijaniga zhloveka se ogni, kakor stekliga pfa. Varuj se fkerbno, de se tudi fama nikoli ne vpijanish; ob zhaft in ob zhednost bi perfhla. Ni na svetu gerfhiga, kot pijana shenfka. De se bosh pa vsiga tega varovala, ne hodi nikoli v pivnize ali ofhtarije.

Ne hodi na plesisha; prva stopinja pri plesu je velikrat prva stopinja k grehu.

8) Ne spi na polji, — ne pri pezhhi; ne pri ognjishhi; — ne na fvislih ali hlevih; pojdi v svojo kamrizo in sakleni se vanjo. Mofhkim nikoli ne fveti, kadar grejo ven ali pa spat, tudi ne spi v takim kraji, kjer so osebe drusiga spola; po nozhi ne imej nikoli nizh pri oknu opraviti. Gluha bodi in muta! — Ne hodi nikoli med ljudi, zhe nisi vsa in spodobno napravljena. —

9) V bolesni se nobenimu zhloveku ne saupaj, od kteriga nisi preprizhana, de ima Boga pred ozhmi. Sdravnik naj bo vfelej vprizho staršhev pri tebi. Bodi tukej posebno previdna; fama ne hodi k njemu! Dufha je vezh vredna, kakor shivljenje.

10) Zhiftosti ne morefh ohraniti, ako se ne varujesh tudi drusih grehov, kteri bi te k nezhistosti napeljevali, ali vsaj milosti Boshje obropali, bres ktere ni mogozhe zhifto shiveti.

Bodi torej ponishna. Kar si, si le po milosti Boshji. Zhe drugi padajo, jih pomiluj, in pomisli, de so flabi; sposnaj svoje flabosti tudi ti. Naj te to fvari! Prosi fhe bolj ferzhno, de te varuje, de tudi ti ne padesfh, morebiti fhe globokejsfh.

Bodi varna v svojim govorjenji: govori malo, misli veliko, kako bi Bogu dopadla. Varuj se jesizhnosti, zhe se hozhefh greha varovati. Ne obrekuj in ne grajaj. O, kako rad vsak druge flabe vidi is famoljubnosti in napa, de sebe nad druge povsdiguje. In zhe se ravno soper zhiftost ne pregreshish, se pa nemara s svojim hudim jesikam soper sapoved kerfhanfke ljubesh do blishnjiga pregreshish.

Bodi postavna in modra, — pa vender krotka in perjasna — ne famoglavna, ne fovrashna, ne zhmerna, s tem bi famo sebe in zhednost pogerdila.

Šovrashi vfo hinavfhino in hlimbo, ktero Bog in vfi dobri ljudje fovrashijo. Ne pufhaj nobene zhednofti v nemar is ftrahu pred ljudmi, naj bo molitev, ali kej drusiga; ne ſtori pa tudi nizh ſavoljo zhafti, de bi te ljudje hvalili.

Šamo s pravo in nehinavsko poboshnoftjo bofh doſegla Boshjo miloſt, ktera ti je potrebna pri tolizih nevarnoſti in ſkuſhnjavah, de bofh v zhednoſti ſhivela in ſe ſvelizhala.

*Sa poſle *).*

Ako te je Bog ſa poſla namenil, podaj ſe voljno v njegovo ſveto voljo, in miſli: V tem ſtanu, kakor v drugim ſamoreu Bogu dopaſti, in ſhe loſhej ſe ſvelizham, kakor v kakim ime-nitnim ſtanu. Špolnuj ſvojo dolshnoſt in varuj ſe krivize, ktero poſli velikrat dopernaſhajo.

1) Bodi pokoren ſvojim ſapovednikam, in vſim, kakor je prav. Zhe po Boshji volji ljudem flushiſh, Bogu flushiſh. Delaj vſelej voljno in veſelo, tode ne le vprizho goſpodarjev, ampak tudi, kadar te ne vidiſjo. Bog te vidi, on te bode tudi plazhal.

Štori ſvojim goſpodarjem vſe, kar bi ti hotel, de bi flushabniki ſtorili, ako bi ti goſpodar bil. Delaj jim pridno, kakor de bi

*) Is Jajsa.

fam sa febe delal; varuj njih rezhi, kakor de bi tvoje bile.

Kar is sanikernoſti ali is lenobe pri delu, pri shivini, ali pri drusih rezheh samudifh ali ſpridifh, je tako, kakor de bi bil ukradel.

2) Bodi ſveſt in poſhten v malim — kakor v velikim. Kdor po majhnim vezhkrat jemlje, ſe ſhkoda velika naredi, tedaj tudi velik greh. Kako teſhko ſtane toliko poverniti!

Ne plazhuj ſi fam ſkrivej, zhe ſe ti tudi plazhilo premajhno ali shiveſh preſlab ſdſ. Poterpi, de kaj boljſhiga dobiſh. — Boljſhi je terpeti, kakor teſhko veſt imeti.

3) Zhe nimaſh praviga vsroka pred odlozhenim zhafam ne hodi is flushbe. To bi bilo greh, ker je ſoper pogodbo, in ker vezhidel hiſhi ſhkoduje.

4) Glej, de vſelej reſnizo govorifh. Kdor ſe enkrat ſlaſhe, ſe potlej nemara ſhe deſetkrat ſlaſhe, de bi ſe iſreſal; pa ſhe mu ne obſtane. Laſniku ne verjamejo, zhe tudi reſnizo govori.

5) Ne bodi jeſizhen, varuj ſe podpihovanja! to je gerd greh, dela ſamere in prepir, podira mir v hiſhi, — v ſakonu, in tebi ſamimu dobro ime obropa.

6) Tiſtim, ki s teboj flushijo, in vſim pri hiſhi bodi prijaſin in poſtreshin; pomagaj jim, kjer in kakor moreſh in ſmeſh. — Tode ne

pezhaj se s nobenim prevezh; nobenimu prevezh ne saupaj; bodi vſim enako dober, in zhes nobeniga ne vlezi. Vſak je tvoj bliſhnji.

7) Ne delaj tujih grehov, ne s ſvetovanjem, ne s pomaganjem. Ne ſtresi nikomur v hudobnih rezheh, hudobije ne perkrivaj, ne samolzhuje! Zhe per otrozih, ali per tih, ki s teboj flushijo, kej flabiga na domu, ali pa sunaj doma vidifh, in ſam ne moreſh uſtaviti, je tvoja dolſhnoſt povedati, de oni uſtavijo.

8) Zhe te kdo v greh nagovarja, ali tvojo zhednoſt ſalesuje, moraſh povedati goſpodarju ali pa goſpodinji. Ako pa per njima pomozhi ne dobifh, tirjaj ſvoje plazhilo, vsemi flovo in pojdi od hiſhe. Sapuſti perloſhnoſt greha, zhe ne, ſe pogreſneſh v pogubljenje.

9) Miſli v mladih dneſ na ſtarofl. Bodi priden; dobro obernſ kar imaſh; ne ſapravljaj bres potrebe. Varuj ſe pitja, igre in predrasih oblazhil. Terdno ſi moraſh ſvoje krajzarzhke ſaflushiti, in ſhe ne veſh, kako kervavo jih boſh ſhe potreboval. V ſtarofli mora veliko pijanzov in igravzov berazhevati, in pa ſhe pred durmi tiſtih, kjer ſo nekdaſ bahali ali ſapravljali. Drugi morajo lepe oblazhila, ſa ktere ſo v mladofli veſ ſvoj perfluſhek iſdajali, v ſtarofli, in v ſili po nizh prodajati, de ſe naſitijo.

Isvolitev stanu.

Naj boljši stan je stan nedolshnosti. Ko bi bilo svetnikom v nebesih, dušam v vizah, ali pa savershenim v peklu dano, se na svet poverniti: vsi od perviga do poslednjiga bi ta stan isvolili; in vsi moramo stanu nedolshnosti ifkati, ako nozhemo enkrat s nevofhljivzam in ubijavzam Kajnam delesha imeti. Kdor je vershen is raja svete nedolshnosti, ga ne zhaka drusiga, kakor s trudnim delam pokore se sopet temu frezhnemu vertu nedolshnosti perblishevati, sakaj „zhe se ne spokorite, bote vsi poginili“, pravi Jesuf (Luk. 13, 3.). Nar frezhnishi stan je tedej stan nedolshnosti; in v ta svelizhani stan smo per sv. Kerstu vsi stopili. Ako se fhe v njem snajdesh, moj kristjan! imej Boga nozh in dan pred ozhmi, in varuj se greha, de ga ne sgubish. Zhe si ga sgubil, delaj pokoro, de se ne pogubish. — Kar pa stan tizhe, kteriga de naj bi si v shivljenji isvolil, vedi, de Bog ne gleda tolikanj na stan zhlovekov, ampak na njegovo ferze. Is vsakiga stanu dershi pot v nebefa, ako njegove dolshnosti prav spolnujemo. Pa ravno sa to, ker ima vsak stan svoje posebne dolshnosti in teshave, nima pa vsak zhlovek enazih mozhi in nagnjenj, ravno sa to ni vsak stan sa vfaziga zhloveka. Zhafna in vezhna

frezha ali pa nefrezha je velikrat na tem, kako si zhlovek ſtan isvoli. Navadi ſe od mladih nog pridno delati in pogosto moliti, varuj ſe lenobe, ſa pravljivoſti, prevſetnoſti in ſlabe tovarſhije, in derſhi ſe ſkos in ſkos tega nauka, de tudi nar manjſhi rezhi nobenkrat ne ſtorifh in ne perpuſtiſh, kar veſh, de Bog prepoveduje; potlej ti ni treba ravno ſkerbnimu biti ſavoljo prihodnjiga ſtanu. Sakaj, zhe ſi ti reſ ſ Bogam, bo tudi Bog ſ teboj, in te bo raſſvetlil, de boſh taki ſtan iſvolil, kteri te bo v nebefa perpeljal. Kadar pa je treba, ſe ſa prihodnji ſtan odlozhiti, imej tele rezhi pred ozhmi:

1) ſtan isvoli po vrednim prejetji ſakramentov ſv. pokore in preſvetiga reſhnjiga Teleſa, in potem ko ſi Boga v duhu in v reſnizi gnade in raſſvetljenja proſil. Ne voli ſtanu, kadar je duh vpreſhen v kako ſhaloſt ali nefrezho; in tudi ne v poſebnim veſelji ali v omotizi; ampak kadar imaſh mirno in pokojno ſerze, de ſamoreſh ſ ſdravim umam vſe preudariti.

2) Preudari dolſhnoſti in teſhave ſtanu, k kterimu ſe zhutiſh nagnjeniga, in pomiſli, ali jih boſh mogel ſpolnovati ali ne. Tukaj ſe dela ſa tvoje ſvelizhanje, torej ne prenaqli ſe. Vſelej poſkerbi popred ſa

dufho, potlej fhe le sa telo. — Posvetvaj fe s fvojim fpovednikom, s starfhi in s drusimi modrimi ljudmi. — Ta zhaf pogosto moli, tudi kej drusiga dobriga ftori, de fprofifh pomozhi od Boga.

Savernjenje ugovora.

Nekteri kriftjanje reko, ali fi mislijo: „Toliko je dobrih naukov, svetov in poboshnosti kerfhanfkiga shivljenja, de bi ne mogel nizeh drusiga delati, kdor bi hotel vse fpolnovati; ali pa fhe pravijo, de zelo mogoze ni, shiveti po vsih naukih in predpisih“. — Na to odgovori fv. Franzhifhk Šalesjan: „Ako bi fe mogle vfak dan vse te poboshnosti opraviti, fe ve, de bi vef zhaf vsele. Pa tega Bog od tebe ne tirja, temuzh, de vfako rezh ob fvojim zhafu, in ob fvoji perloshnosti opravljafh“. Koliko je zefarfkih sapoved in ukasov, kterih fe mora podloshnik dershati, in vse ob fvojim zhafu prav dopolniti, kterim bi tudi en fam dan ne mogel kej! Tako je tudi s kerfhanfkimi poboshnimi deli, kterih zhlovek na enkrat ne more opraviti; ako jih pa sverfši vfako sa fvoj zhaf, fe da tudi perobilnih opravih veliko ftoriti.

Švet Feliks, kmetifhki hlapez, ni utegnil po dnevu moliti, je molil po nozhi, in molil je obilno. Vfaki dan je k fv. mafhi fhel, in ven-

der per delu ni nizh sa to samudil. Per delu je Kristusovo terpljenje premishljeval, in je Bogu svoje terpljenje isrožhal. Šv. Notburga, flushabniza, ni imela fama kej vbogajme dajati, torej je svojo gospo profila, de je smela med uboge rasdeliti, kar je per misi ostalo; in ko ji je bilo to prepovedano, se je vsako nedeljo in sapovedani prasniki s kruham in s vodo sadovolila, svoj del pa je ubogim dala, de jih je vsaj enkrat v tednu rasveselila. Šv. Ludvik, kralj, je per vsih svojih mnosih opraviilih bil per dveh masnah na dan, je veliko molil in tudi nekaj zhasa premishljeval; bolnishtnize je obiskal, se vsak petik spovedal; nosil je spokoriven pas, in she vezh drusih poboshnost je opravljal. Vender per svojih posvetnih opraviilih ni nizh samudil, in njegov kraljev dvor je bil v lepshim redu, kakor kdej popred. Kdor rad poboshne dela opravlja, Bog njegovim svetim delam blagoslov in tek da, de ne samudi kej, ako ravno vsak dan kej zhasa v Boshjo zhasht in v frezho ali tolashbo in v pomozh blishnjiga oberne. To vidimo nad sv. Feliksam, sv. Isidoram, in drusimi neshtevilnimi svetniki. Tudi lastna skusnja je she markteriga ravno te rezhi preprizhala.

Vender pa morash vselej raslozhiti, kristjan! kaj je dolshnost, in kaj je le svet. Dolshnost gre svetu naprej, in mora vselej

fpolnjena biti, fvet pa je le fvetovan. Napzhno bi bilo, ako bi, poftavim, pofel soper voljo gofpodarjevo v delavnik delo puftil in k mafhi fhel, ker v delavnik k mafhi iti ni sapoved, ampak dobro je; gofpodarja flufhati v tazih rezheh, ki fo po Boshji volji, pa je dolshnoft. Na drugi ftrani pa bi sopet velik greh ftoril, ako bi v nedeljo ali sapovedani prasn timer na gofpodarjevo povelje delal, ali pa k Boshji flushbi ne fhel; sakaj le v tazih rezheh fme in mora pofel fvojim sapovednikom pokoren biti, ktere nifo soper Boshje ali zerkvene sapovedi.

Ako pa kdo fhe pravi, de po Boshjih sapovedih zelo ni mogozhe shiveti, tak je slo saflepljen; on Bogu naj modrejfhimu krivizo perpifuje, zhefh, de on nefkonzhno ufmiljen, dobrotljiv in pravizhen od naf kej taziga tirja, kar bi bilo zhes nafho mozh. Tako govorjenje bi bilo filo hudo preklinjevanje zhes fveto previdnoft Boshjo, kteriga naf Bog obvaruj!

Sgledi pravih fpokornikov,

mlazhnim kriftjanam v premiflik.

Šveti Janes Klimak je bil nekdaj sa nekoliko dni fhel v neki famoftan (klofhter) pravih fpokornikov, in je ondi rezhi vidil, ktere

morajo zhlovefhko ferze s ftermenjem napolniti. Poflufhajmo, kaj nam fam pripoveduje:

„Ko fim perfhel k unimu famoftanu fpokornikov, ali v kraj pravih pokorivzov“ — fo njegove befede — „fim sa refnizo rezhi vidil, kakorfhnih leniga okó nikoli ni vidilo, nerodno uho nikoli ni flifhalo; vidil fim, kar mlazhnimu ni nikoli v ferze perfhlo, befede in djanja, ki Bogu filo delajo, perferzhnoft in ognjeno gorezhnoft, ki samore Boshjo dobroto naglo s nebes nakloniti. Nektere tiftih sadolshenih, ki fo pa she nedolshni bili, fim vidil, kako fo zele nozhi pod milim nebam ftali, de nifo noge premaknili. Ako jih je safpanoſt omagovala, fo natori filo delali, in fi nifo kar nizh pozhitka pervofhili, temuzh reshali fo fami nad feboj, s nejevoljo in hudovanjem fe pfovali, fe dramili od fpanja. Drugi, kakor fe mi je vidilo, fo proti nebu gledali, ter s shaloſtnim glafam, s sdihovanjem in vpitjem pomozhi od ondod klizali. Drugi fo bili v molitvi; kakor hudodelniki, fo imeli roke na herbtu svesane, od globoke shaloſti oframotene ozhi fo v semljo vpirali, ter se nevredne fhтели, proti nebesam pogledati. Tudi fi nifo upali Bogu kej rezhi, govoriti ali moliti, ker v fvojih smedenih miflih in smedeni veſti nifo vedili, kako in s zhem sazheti moliti. Mutaſta in bres befede je bila njih duſha, in njih duh s temoto in

fkorej s obupnostjo obdan, ko so jeli v Boga misliti. Nekteri so sedeli na tleh v spokornim oblazhilo s pepelam potreseni. S koleni so oblizhje sakrivali, in s zhelam ob semljo butali. Drugi so se neprenehama na perfi tolkli, in so s filnimi sdihljeji obnovljene sape dufhniga shivljenja s nebef klizali. Nekteri smed teh so semljo s folsami mozhili, in sopet drugi so sami sebe tolkli, ker niso imeli fols, de bi bili svoje grehe objokovali. Selo veliko pa jih je bilo, ki so, kakor je per mertvih navada, sami zhes svojo dufho strafen in grosen krizh saganjali, ker stiske sbujene vesti niso nizeh vezh prenashati mogli. Drugi so v ferzu rjuli kakor levi (njih vesti), v uftih pa so glaf ve-kanja sadufhili. Kterikrat pa filne bolezhine niso mogli vezh dershati, in so kar neprevi-dama savpili. Vidil sim nektore v takim telef-nim stanu, de bi bilo misliti, de so sami is sebe fhli, in de jim je shivljenje oterpnilo in obmolknilo na vekomej“.

„Viditi je bilo, de so v ti gofti temi in dufhni nozhi sa vse rezhi tega shivljenja obzhutenje sgubili. Duha so bili v globozhino ponishnosti pogresnili, in v ognjeni bolezhini (savoljo grehov) so jim vrozhe folse zhes liza lile. Druge sim vidil, kako so fedezhi premishljevali s ozhmi v semljo vpertimi. Vedno so s glavo smahovali, in kakor levi so globoko is perf,

in is frede oferzhja vpili in sdihovali. Nekteri smed teh so bili s upanjem navdani, ter so profili popolnoma odpušhenja vseh svojih grehov; drugi so se is neisrezhene ponishnosti odpušhenja nevredne fhteli, in so na vso mozh vpili, de jim ni mozh Bogu odgovora dajati od svojih grehov. Nekteri so Gospoda profili, naj jih tukej strahuje, de unkraj usmiljenje dofeshejo. Drugi, stiskani od vestne teshe, so odkritoferzhno rekli: Nam je došti, naj le vekomej pogubljeni ne bomo, ako bi tudi ne perfhli v nebefa. Vidil sim ondi v ponishnosti fkrufhene, in od butare vesti stiskane dufhe, ki so k Bogu tako sdihovale in klizale, de bi se bilo moglo kamenje k usmiljenju omezhit. V tla so imeli ozhi vperte ter so govorili: Dobro vemo, o vemo, de smo vse fhtrafenge in terpljenje saflushili, in po pravizi, ker nismo v stanu, sa svoje grehe sadofšiti, ko bi tudi ves svet fklizali, de naj s nami shaluje. Sa kar mi molimo, prosimo in sdihujemo, je le samo to le: Gospod, ne strahuj nas v svojim ferdu, in ne tepi nas v svoji jesi (Pf. 6, 2.), ampak po svojim usmiljenji, sakaj došti nam je, ako bomo refheni od tvojiga strafhniga shuganja, in od tvojih neisrezhenih in fkritih shib. Ker, kako bi smeli vezh ko tega profiti, ker svoje obljuje nismo neomadeshane ohranili, temuzh smo jo

po pervim odpufhenji vsih sadolshenj tako nagnjufno sopet ofkrunili“.

„Ondi tam, o perjatli! bi vidili lahko v djanji spolnjeno, kar je David govoril: Vidili bi ljudi s nadlogo obloshene in do konza fklonjene, ki vef dan fem ter tje shalujejo. Pf. 37. Kushen duh je hlapel is gnojezhih in gnjijozhah telefni ran; ker se nifo verdevali, in fo posabili fvojiga kruha jefti. Voda je bila s folsami smefhana, ki fo jo pili. Kosha jim je na kofteh vifela, in fahnili fo, kakor trava, ki fe odkofi. Ne bil bi drusiga od njih flihhal, zhe ne teh befedi: Gorje! gorje! gorje meni ubogimu! gorje meni ubogimu! prav fe mi godi! prav fe mi godi! ali pa: Persanesi, persanesi, o Gospod! Nekteri fo rekli: Ufmili fe, ufmili fe! Drugi fo fhe bolj shivo vpili: Odpufti, Gospod! odpufti, ako je mogozhe, fhe odpufhenje dofezhi. Per njih bi vidil jesike, ki fo kakor goreli od sheje, in is uftmoleli. Nekteri fo fi svolili sa pokorjenje folnzhne pekozhe sharke; drugi fo fe v laftno martro naftavili fteklenimu mrasu. Drugi fo komej vodo pokufili, she fo odjenjali piti. Le toliko pijejo, kolikor je treba, de sheje ne umerjo. Nekteri pa fo komej malo kruha vshili, drusiga fo delezh od febe vergli, in fo fe hudovali, de fo nevredni, jed vshivati, ktera je sa pametne, ker fo kakor nespametne sveri delali.

Kje je bilo pri njih flifhati smeha? kje vne-
 marnih besedi? kje viditi kipezhe jese? kje
 ferda? Ni jim mar bilo, de bi bila fhe kaka
 togota per ljudeh najti, tako selo jim je bila
 pokorivna shaloft pogasila vfo ferditoft. Kje fe
 je pokasalo pri njih fhe kako ukljubovanje?
 kje kak vefel dan? kje prefhernoft v govor-
 jenji? kje verdevanje telefа? kje le fled ne-
 zhimurne zhafti? kje je imela mehkushnoft le
 nar manjshi upanje tukaj peftovana biti? kje
 je bila le mifel vino piti? ali fadje vshivati?
 kje je bilo tukaj perzhakovanje pokrepzhavne
 jedi? kje kako mikanje pozhutljivofci? Upanje
 do vfih teh rezhi jim je bilo popolnoma u-
 gafnilo. Kje je bila pri njih fhe fkerb sa kej
 posebniga? kje pohlepnoft, zhloveka foditi?
 Nikjer ne vezh. Per njih fe je dobilo le ne-
 prenehama vpitje in sdihtovanje k Bogu. Glas
 molitve je bil edini glas, ki fe je flifhal. Drugi
 fo fe s peftjo mozhno na perfi tolkli, ko de bi
 pred nebeshkimi vratmi ftali, fo k Gospodu kli-
 zali: „Odpri nam nebeshke vrata, Šodnik! od-
 pri jih nam, ki smo si jih saperli s svojimi
 grehi“. Drugi fo rekli: „Pokashi nam le svoje
 oblizhje, in svelizhani bomo“. Pf. 79. Eden
 je govoril: „Rasodeni fe, o Gospod! ponish-
 nim, ki fede v temoti in v smertni fenzi, s
 svojo fvetlobo“. (Luk. 1.) Drugi: „Hitro nam
 pridi tvoje usmiljenje naproti, o Gospod! ka-

kor sgubljeni grefhniki fmo, ki nimamo vezh upanja; odtergali fmo fe od tebe, o Gospod! in omagujemo na dnu globozhine greha“ i. t. d.

„Vidilo fe je, kako fo uni isvoljeni od vedniga klezhanja imeli kolena s debelo kosho obrafhene; ozhi od vedniga jokanja isfufhene in globoko v glavo vderte. Lafje na trepavnizah fo bili takorekozh prezh odjokani. Liza fo bile ranjene, in bi djal, feshgane od vrozhih obilnih fpokornih fols, ki fo zhes nje lile. Njih oblizhje je bilo kakor velo, in neufmiljeno blede; ne bilo bi ga raslozhka vezh med njimi in med merlizhi, ko bi fe bilo permerjalo. Perfi fo bile vse rasboljene in podpljute od vednih udarsov, in kri je tekla israninih prog, ktere fo s pestmi vnovizh prebijali. Kje je bila tu postelja, fe opozhiti? Kje obleka — zhifla in varna soper led in mras? Kaj je v permeri s njih nadlogo vfa muka tiftih, ki fo od hudizha nadlegovani? Kaj je proti tem vse shalovanje unih, ki mervtve objokujejo? Kaj vfa revfhina pregnanih? Nizh, nizh ni sa ref njih muka in kasen, ki jo neradovoljno terpe, ako fe permeri s radovoljnim terpljenjem, ki ga ti terpe“.

„Prosim pa, bratje, ne mislite, de je ismishljava, kar sim rekel. — Velikrat fo vifhiga v famoflanu profili, de, ki je bil kakor angelj v zhlovefhki podobi, naj bi jim roke

in vrat s shelesjem in verigami obloshil, in njih noge na lef perbil, kakor se s tiftimi dela, ki fo k fmerti obfojeni, in naj bi jih ne refhil pred, de bodo pokopani. She zelo pokopa fe nifo vrednih fhteli. Tudi to k pomilovanju budivno ponishevanje in ljubesen, ki is-haja is fkefaniga ferza in is fpokorniga duha blasih mosh, bom fhe povedal. Kadar koli jim je bilo namrezh umreti, in pred nepodkupljiviga fodnika ftopiti, je tifti, kdor je umiral, profil in rotil fvoje vredne vifhji, de naj ga ne pokopujejo po zhlovefhko, temuzh naj ga kakor divjo sver, ali valovam reke isrozhe, ali pa sverinam v logu vershejo poshret. Umni in rasfvetljeni predniki fo jim vezhkrat v to profhnjo dovolili, ter fo sapovedali, jih bres pfalmov in flovesniga petja ven vrezhi. — Kadar jim je pa poslednja ura pertekla, tedaj je bil pogled, ki ftrah in ufmiljenje budi.“

„Kadar koli fo namrezh fpokorivni bratje vidili, de je kateri smed tovarfhev bliso fmerti, vender pa fhe saveden, fo obftopili umirajozhiga. Vfi shaloftni in hrepenljivi, kakor taki, ki jih po vodi sheja, fo mu s befedo in s djanjem fvoje pomilovanje fkasovali. S glavo omajevaje in s ferzhnim ufmiljenjem fo poprafhevali umirajozhiga: Brat in tovarfh pokore! kako je sdaj s teboj? kako fe zhutifh?

kaj pravish ti, ki ravno kar v vezhnost gresih? kakšno upanje imash? kako se ti dosdeva? Ši dosegel s prenesenim trudam, kar si iskal, ali ne? Ši stopil v pristan svelizhanja, ali je tvoje upanje še omahljivo in nesvesto? Ši li dosegel tek (namen) shivljenja, ali si ga sgrešhil? Imash li varno upanje odpuščenja, ali si še nesvest, kar tvoje vezhno svelizhanje sadeva? Ši li dosegel svobodo, ali so tvoje misli še puntanju in nepokojni muki pohlepnošči podvershene? Zhutish li v svojim ferzu shark Boshjiga rassvetljenja, ali je še polno temote in framotne smedenije? Še ti je kterikrat v ferzu glas oglasil, ki pravi: „Lej! osdravljen si“, ali: „Tvoji grehi so ti odpušteni“, ali: „Tvoja vera ti je pomagala?“ Morebiti še flifhish tisti strašni glas, kaj, ki pravi: „Gresniki naj se proti peklu obernejo“, in: „Sveshite mu roke in noge“; ali: „Hudobni naj se prozh vsame, de ne bo vidil Boshjiga velizhastva“. Kaj pravish ti k temu? Prosimo te, povej nam, de vemo, kaj nas zhaka. Zhas tvojiga shivljenja se dokonzhuje, in drusiga vekomej ne najdesh vezh. Na to so rekli nekteri umirajozhi: „Zheshen bodi Gospod Bog, ki moje molitve ni savergel in svojiga usmiljenja ni vsel od mene“. Pf. 75. In sopet drugi: „Hvaljen bodi Gospod, ki nas ni dal njih sobem v rop“. Drugi pa so v stiski rekli: „Morebiti bo fhla nasha

dufha fkos neprenefljivo vodo“. Pf. 123. To
 fo tifti rekli, ki fo bili fhe v nefvestnosti savoljo
 svojiga svelizhanja, ali v ftiški savoljo tega,
 kar ima priti ob dnevu fodbe. Drugi pa fo
 fhe veliko bolj shaloftno govorili, in rekli:
 Gorjé dufhi, ktera obljuje ni neomadeshvane
 ohranila! Sakaj to uro, ravno to uro bo isve-
 dila, kaj ji je pripravljeno. — Ko fim vse to
 per njih vidil in flifhal, bi me bilo fkorej ob-
 upanje fterlo, ker fim vidil svojo hudobo in
 lenobo, in jo permeril s pokornim shalova-
 njem unih fvetih mosh. Me morebiti sdaj
 poprafhate: kakfhen pa je bil tifti kraj, kjer
 fo prebivali, kakfhna je bila njegova podo-
 ba? Hifha je bila temotna in mrazhna; od
 fmradu, nezhednosti in umasa vfa never-
 djana. Reklo fe ji je po vfi pravizi jezha in
 obfodniza. Pogled fam tiftiga kraja je na-
 snanoval popolnoma pokoro in shalovanje. Ven-
 der, kar fe nekterim teshko in neprenefljivo
 sdi, je unim lahko, prijetno in prenafhljivo,
 kateri fo padli is nebefhke milofti in s vifhave
 zhednosti. Sakaj dufha, ktera je sgubila per-
 jasnost Boshjo in upanje, svelizhani pokoj do-
 fezhi, — dufha, ki je pezhat zhiftofti prelo-
 mila, fe ob saklade Boshje milofti, in ob vse
 Boshje tolashilo perpravila, — ki je saveso
 in dopadljivost Boshjo rastergala, in v febi
 zhaftitljivi ogenj duhovnih fols ugasila; taka

dufha je od filne bolezhine sadeta in ranjena, kolikorkrat koli se spomni, koliko sgubo de terpi is svojiga laftniga sadolshenja in nemarnosti. Torej sgorezhnostjo in s vefeljem sprejme imenovano terpljenje, pokorjenje in trude, in si verh tega prisadeva, famo febe v dar pernefti, ako je le fhe kaka ifkra ljubesni ali ftrahu Gospodoviga v nji oftala.“

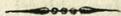
Sv. Janes Klimak shivljenje pravih spokornikov fhe dalje popisuje, in proti konzu pravi: „O perjatli! ne vem, kako fim se mogel doflej muditi per tem shalovanji. Škorej vef v nefvefti bi bil kmalo famiga febe posabil savoljo ftermezhiga zhudenja nad zhednostmi unih isvoljenih mosh.“

„Tridefet dni fim se mudil v uni jezhi, in fim se nejevoljin vernil v flovefni famoftan k velikimu opatu. Ko me ugleda opat vfiga spremljeniga in, bi djal, nesavedniga, je v svoji modrofti lahko vedil, od kod de je ta spremen. Kaj je to, ozhe Janes? mi rezhe. Si vidil spokornikov junafhke vojskovanja? — Vidil fim jih, o ozhe! — mu rezhem — zhudil fim se, in fim frezhnifhi fhtel te, ki so padli in svoje grehe tako objokujejo, kakor une, ki nifo padli, in jih ne objokujejo tako“.

Ta obfhirni popis satajevanja pravih spokornikov od fvetiga Janesa Klimaka je fem pridjan, de bi sposnali, kolika je gnjufoba

greha pred svetim Bogom. Spoznamo pa jo le tedaj, ako od svetiga Duha gnado praviga rasvetljenja sprofimo. Drugizh, de bi oframoteni spoznali, kako majhna je gorezhnost nafhih zhafov v sadoftovanji sa ftorjene grehe. Naj bi torej per tolizih sgledih vsaj manjshi rezhi svefto spolnovali, ki fo komaj senza proti unim ftermezhim delam. Tretjizh, de naj bi ne sanizhevali poftnih in sdershnih dni in drusih satajevanj, ki nam jih naklada dobra mati sveta zerkev sgolj is ljubesni do naf, de bi se pokorili sa svoje grehe, se v lepim shivljenji vadili, in svelizhali svojo dufho. — Šizzer pa naj tako imenovani mozni duhovi nafhih zhafov nikar pomilovaje ne smahujejo nad unimi svetimi fpokorniki: Obljubim, de se nifo fhe pokefali svojiga prezhudno ojstriga satajevanja, in se ne bodo vekomej!

**V zhaft naj svetejfhiga Jefusoviga
Serza in Serza Njegove neomade-
shane Matere.**

Svete pesmi.

Perva pesem per sveti mashi.

K sazhetku.

1.

Pred tabo na kolenih,
O Bog, te molimo,
In polni shelj ognjenih
K tebi sdiujemo.
Daritev svete mashe
Ši daj, o Bog dopašt',
In sdihovalje nashe
Povikshaj tvojo zhašt.

2.

Ko Jesuf se je lozhil,
Je per vezherji tam
Prelomil in isrozhil
Ta kruh prijatelam.
Posvetil je to vino,
Ter ga uzhenzam dal,
To k mojimu spominu
Štorite, je perdjal.

3.

Telo je to, vsemite,
Telo, in moja kri,
Nikdar ne posabite,
Kaj Jesuf vam flori.
Sa vas on hozhe umreti
(O zhlovek pomni to!)
De da ljudem shiveti,
De jim odpre nebo.

4.

To nashe darovanje
Vsem', o Bog! od nas,
Uslishi sdihovalje
In nashe proshnje glas.

Teleta so ozhaki
 Dajali nekadaj.
 Sdaj dari niso taki,
 Nafh dar je Kristuf sdaj.

K glorii ali flavi.

1.

Zhaft, hvala in hvaleshnost
 Je tvoja b'la in bo;
 Nepokoj in beteshnost,
 O Bog! odverni jo.
 Daj nam miru in tebe,
 Bog! vedno dershati se;
 V teb' iskati tebe,
 Vesel' zhaftiti te.

2.

Sa nafhe hudobije,
 Sa naf se pokorish,
 Smert ta nam greh odmije,
 Tud greha mik pobrish',
 Bod' hvala svetim' Duhu,
 Tud njemu zhaft gre she,
 Sbuduje serze gluho,
 Svoj ogenj v njem ushge.

Pred evangelijem.

1.

'S uft Boshjih se ishaja
 Svet evangelium,
 V serze se nam ufaja,
 Nam rassvetljuje um.
 Bog govori, Bog vezhen,
 Per Bogu ni lashi,
 O frezhen, trikrat frezhen,
 Kater se ga dershi.

2.

Besede Boshje vera
 Nam kashe pravo pot,
 Gotovo fleso, ktera
 Gre v nebefa od tod.

Ohrani to povelje
 In nauk svoj per naf;
 Daj nam potem veselje
 Šeboj na vezhni zhaſ.

K kredo ali veri.

1.

Bog Ozhe, mi ſposnamo,
 De vſe je tvoja ſtvar,
 Kar je in kar imamo,
 Dobrote tvoje dar.
 Od tebe, Ozhe, ide
 Œin rojſtva vezhniga,
 Œpozhetje njega pride
 Od Duha ſvetiga.

2.

Marija je rodila
 To Boſhje detize,
 Deviſhtva ni ſgubila,
 Ne pred, tud potlej ne.
 Naſh greh je njega vmoril,
 Sa greh je bil prodan,
 In kakor je govoril,
 Je vſtal on tretji dan.

3.

Na deſni rok' Ozheta
 Je v ſvetim raji sdaj,
 Œhe pride, to obeta,
 Œamo ne vemo, kdaj.
 Pa kadar ſe iside
 Sa ſvet odmerjen zhaſ,
 Pove nam, de ſpet pride
 Ozhitno ſodit naſ.

4.

Œoſeſko kerſhenikov
 Al' zerkev ver'jemo,
 Tud obzheſtvo ſvetnikov,
 Sediniſtvo v en' telo.
 Tud grehov odpuſhenje
 Na temu ſvetu sdaj,

Shivota ref vftajenje,
Potem pa sveti raj.

K darovanju.

1.

Naj, Bog, dopade tebi,
Kar ti darujemo;
Šzer kruh je sam na sebi
In vino sgolj famo;
Pa 's kruha in is vina
Bo kmalo, kar sdaj ni,
Edin'ga tvoj'ga Šina
Telo in prava kri.

2.

To nafhe darovanje,
O Bog! ne sversi ga;
Vse miſli in vse djanje,
Vse ſerza, v dar jih na!
O daj, de bomo sveſti
Ti, Ozhe, v vſih rezheh,
Odvsem' ſnad nafhe veſti
Teshilo vſih pregreh.

3.

Vſe nafhe premoſhenje,
Veſ shiveſh in telo,
Blago in tud shivljenje,
Vſe to naj tvoje bo.
Daj nam po ſvoji volji
Sdaj deſh, sdaj ſolnzhni ſej;
Pokashe ſe na polji
Dobrota tvoja nej.

K ſanktuſu.

1.

Povſdignimo, kriſtjani,
Vſi ſvojo peſem sdej,
Sapojmo ſkupej ſbrani:
Švet, ſvet na vėkomej!
V nebeſih in na ſemlji
Še vidi njega mozh;

Nevernikam odjemlji,
O Bog! njih uma nozh.

2.

De sveto luzh, katere
Dosdaj ne vidiJo,
Šposnajo, udje vere
S nam' tvoje bodejo:
De zhaft mu skup pojemo,
K' nebo ga da med naf,
Hrup mu vesel shenemo,
S angeljzi vfi v en glaf!

O povsdigovanji.

1.

Molimo klezhijozhi
Boga sakritiga,
Okó ga ne raslozhi,
Pa vera snat' ga da.
Sdej tukaj bres pogleda,
O Bog! te vidimo.
Sadofti je beseda,
De tebe vidimo.

2.

Na lefu nekdaJ krisha
Je Bog sager njen bil,
Sdaj, vera naf previsha,
Je zhlovek tud se fkril.
Ta dar dobrote tvoje,
Kruh tvojih angeljev,
Opomni mifli moje,
De, Bog, si same vmerl.

3.

Naj spere dušho moJo,
O Jesuf! tvoja kri,
Dodeli miloft svojo,
Ti morje milofti!
Kar sdaj te nam sagerne,
Naj sgíne, o Bog! spred naf,
Naj enkrat se odgerne,
Nam gledat' tvoj obras!

K savshivanju.

1.

Vel'k zhudesh se odkriva,
 Vel'k zhudesh se godi,
 Gospod se sdaj ushiva,
 Tud vera 'ma ozhi.
 Podoba je szer vina,
 Podoba kruha vfa,
 Ne vid' se nizh spremina,
 Telo in kri je pa.

2.

O frezhen, kdor verjame,
 De tukaj Jagnje je,
 Katero nam odvsame
 Tol'k' grehov butare.
 Le to je jed, to vera
 Kristjane poduzhi,
 (Ljubeshni neismera!)
 Od ktere dufha sh'vi.

3.

Zhe ga na konz' shivljenja
 Po vrednim vshijemo,
 Še smertniga strashenja
 Vezh bal' ne bodemo.
 Teshave in britkofsi
 Še tift' ne bode bal,
 Kater'mu bo v slabofsi
 Ta kruh pomozh mu dal.

4.

O Jesus! zhaft in hvala
 Naj ti povsotna bo:
 Ljubesen nam je dala,
 Ljubesen tvoja to:
 Ta vshitek, Bog! telefа
 In tvoje te kervi,
 Shivljenje in nebefa,
 Vefelje v vezhnofsi.

5.

Daj tega nam sheleti,
 Goreti vſim v njega!
 Daj prav nam ga prejeti,
 Ko pride lozhitba,
 De bodemo s temiftim
 Na pot ſe vsdignili,
 In pa is ſerzam zhiſtim
 V nebefa, va-nje fhli.

K ite miſſa eſt.

1.

Ker ſmo sdaj maſho ſveto
 Špodobno fhliſhali,
 Povs'mimo zhaſt odpeto
 In hvalo s angeljzi.
 Dopade naj mu djanje
 Opravljen'ga daru.
 Svirk gnade bod' to darovanje
 Nam, dolshna zhaſt Bogu.

2.

Dershimo pomozh' Boshje
 Še ſkos in ſkos terdno,
 Le ta naj nam oroſhje
 Pred vſo hudobo bo.
 Bres greha da naj ſtati
 Pred ſadnji dan;
 Po angeljih naſ ſbrati,
 Na njega deſno ſfran.

Druga peſem per ſveti maſhi.

Kirje.

1.

Pred ſtolam tvoje miloſti
 Tvoj verni ljud klezhi:
 In tebe, Bog, v ponishnoſti
 Švojiga ſerza zhaſti.

Štor' milost tem, kater' shele
 V salsah oprat' lastne dolge.
 Odpušti, Ozhe, grefhnikam,
 In skashi se dobrotljiv nam,
 Dobrot — liv — nam,
 Dobrotljiv skashi se nam.

2.

Ob dari tvoje smo prifhli
 Kakor sgubljeni sin:
 In kakor ovze smo safhli,
 Sgubili tvoj spomin.
 Al' Ozhe vsiga ufmiljenja!
 Na serza polne sgrevanja
 S dopadajenjem dolj poglej,
 In svojo gnado sopet dej,
 In gna — do — dej,
 In gnado sopet dej.

3.

Šmo delo sej vsi tvojih rok
 In tvoja lastna stvar,
 Opri slabosti svojih otrok,
 Ti vel'ki Gospodar;
 Sa spravo sdej darujemo
 Tvojiga Šinu srozhujemo;
 O Bog, skos njega sveto kri
 Vse nafhe grehe nam odmi,
 Vse nam — od — mi,
 Vse grehe nam odmi.

Glorija.

Zhaft bodi na visokosti
 Bogu na vekomej
 In mir po shirokosti
 Na semlji bod' vselej.
 V ponishnosti pojemo
 Teb' hvalo trojni Bog!
 Od tebe mi prejmemo
 Refhenje is nadlog. (dvakrat.)

Evangelij.

Is tvojih uft iside
 Svet evangelium.
 Na dno leto se snide
 Vſih kristjanov um,
 Modroſt naſ ſama viſha,
 Refniza naſ uzhi:
 Kdor ſe pod njo poniſha:
 Ta frezhno prav ſhivi. (dvakrat.)

Kredo.

1.

Gospod! pred tabo s trepetanjem
 Te tvoja verna ſtvar ſposna,
 In ver'je s ſhivim ſpoſhtovanjem
 Na tebe praviga Boga,
 Tud ver'je v tvoj'ga ljub'ga ſina
 ſpozhet'ga od ſvet'ga Duha,
 Ko Jeſova ga korenina
 V deviſhkim zvetji je ſzvetla. (dvakrat.)

2.

De je priſhel is ſgolj ljubesni,
 Ljudi naſ ſpravit, Bog! s tebo,
 De na-ſe vsel je vſih bolesni,
 Prelil na krishu kri ſvojo,
 De ſpet je vſtal, pekel premagal,
 Na deſni tebi ſdaj ſedi:
 De naſ bo enkrat vſe prevagal
 ſodnik pravizhni vſih ſtvari. (dvakrat.)

3.

De ſveti Duh nam zerkev viſha,
 De bo do konza vedno ſhnjo:
 De kdor ſe k njem' v ſolsah perbliſha,
 Od grehov ſpet ozhifhen bo:
 Sopet de enkrat bomo vſtali,
 Vſih ſvetih drushba ſproſi nam,
 De bomo ſkupej uſhivali
 ſhivljenje vezhno s Jeſuſam. (dvakrat.)

Darovanje.

1.

Tvoj mafhnik sdaj daruje,
 Gospod, lete dari,
 S njim tud tvoj ljud sdihuje,
 In s ferzam kvifhk puhti.
 Zhiſt kruh je ino vino
 Sa grehe nafhe dar,
 K tvojiga ſina ſpomino
 Je obloſhen altar. (dvakrat.)

2.

Vsem', Bog, leto darvanje,
 Dobrotni Ozhe nafh!
 Omezhi to sdihvanje,
 De nam ſpet gnado daſh.
 Le ſmert in kri preſveta
 Tvojiga ljub'ga ſinu
 Nam daje up, de vſeta
 Ta proſhnja bo v nebu. (dvakrat.)

ſanktuſ.

1.

Poj: ſveti, ſveti, ſveti,
 Je Bog in nafh Gospod,
 S angeljzi pojte: ſveti
 ſi ti Bog, ſabaot.
 V nebeſih, no na ſemlji
 Vſo hvalo, zhaſt vſelej
 ſtvari, Bog! ſvojih jemlji
 Sdej, no na vekomej. (dvakrat.)

2.

Veſeli vkup pojemo
 Is ſerza zeliga,
 Shivo ga vſi ſprejmemo
 Njega ſvojiga Boga,
 Ko nam v imenu pride
 Gofpoda nafhiga,
 Veſ ſvet ſe k zhaſti ſnide
 ſinu njegoviga. (dvakrat.)

Po povsdižovanji.

1.

Poglej, o Ozhe, s visokosti
 Vse milostljiv na ta altar!
 Ti na-nj postav'mo po dolshnosti
 Sdaj tebi dopadljivi dar:
 Ta dar je sam tvoj Šin edini,
 Is sgolj ljubesi darovan:
 Sa naš perfojen umornini
 Štrahno na krishu bil saklan. (dvakrat.)

2.

Šlabosti on vse naše noli,
 De naš perpravi v sveti raj.
 On per Ozhetu sa naš proli,
 Deb' s njim shiveli vekomaj.
 Naj te ljubesen ta ognjena
 Škos proshnje, Jesus! omezhi,
 De se ta tvoje smerti zena
 Nad nami nikdar ne sgubi. (dvakrat.)

Agnus Dei.

Poglejte Boshje Jagnje:
 Kak tozhi svojo kri,
 Kako sdaj glavo nagne,
 Kako sa naš medli.
 On grehe nam odjemlje,
 On noli vse dolge,
 Pokrajne zele semlje
 Po njemu mir dobe. (dvakrat.)

Obhajilo.

Gospod! jeft nišim vreden, (dvakrat.)
 Deb' tebe danš savshil,
 Al' rezi, de bom vreden, (dvakrat.)
 Ter bodem sopet shiv.
 V duhu tebe prejeti,
 Is serza jeft shelim,
 Daj, shenin naš presveti, (dvakrat.)
 De gnado sadobim.

Per konzú svete mashe.

Daritev smo konzahali,
 Ta dar je Bog, tvoj Sin:
 Mi smo vsi skup spoznali
 Tvojih darov spomin.
 Škos njega smo prejeli
 Refhenje s svojih ves,
 Sdaj sadnjizh nam dodeli
 Svoj shegen is nebes. (dvakrat.)

Pesem pred shegnam.

Zhaštimo te,
 Shivi kruh angeljski!
 O pravi zhlovek skup
 Ino Bog nebeski!
 Šveto, sveto, sveto,
 Šveto, zhes vse sveto
 Jesusa refhnje Telo
 V svetimu sakramentu.

Pesem po shegnu.

Nikdar nas ne sapusti,
 O Jesuf vse sladkosti!
 Šosebno pa sadnji zhaš
 Bodi, Jesuf, ti per nas.
 Zhaštito vsak zhaš bodi
 To sladko ime Jesuf,
 Ino ime Marije.

Adventna.

Vi, oblaki, ga rosite!
 Ali semlja naj ga da!
 Ve nebesa ga poshljite
 Škor Svelizharja sveta!
 Milo so ljudje sdihvali,
 V grehah in v temi jezahli;
 Bog je bil semljo preklel,
 Greh nebo zhloveku vsel.

Ozhe se nebeshki usmili,
 Vidi tol'ko bolezhin;
 De bi se ljudje rezhili,
 Še ponudi Boshji Šin;
 Dvizo Gabriel posdravi,
 In Marija zhiſta pravi:
 Lej, pokorno je ſerze,
 Kar Goſpod mi ſapove.

Sgodba ſveta in veſela,
 Nam odklene vſim nebo:
 Lej, Deviza je ſpozihela,
 In Beſeda je meſo!
 Pred Goſpoda pokleknimo,
 Njega miloſt ſahvalimo.
 Blagor tebi, greſhni ſvet!
 Jeſuf pride greh odvſet.

Bratje! doſti ſhe je ſpanja,
 Glaſ nebeshki klizhe naſ,
 Dan ſe bliſha, nozh odganja,
 Sdaj prihaja frezhni zhaſ.
 Odverſimo vſo hudobo,
 Oblezimo pa ſvetlobo,
 De preide grehov nozh,
 In naſ vodi Boſhja mozh.

Ne ſhivimo vezh pregreſhno,
 Švet apoſtelj naſ uzhi,
 Ne nezhiſto, ne poſhreſhno,
 Nevoſhljivoſt naj beſhi;
 Naj ſe vſak pred njim poniſha,
 Kter'ga prihod ſe nam bliſha,
 De bo ſ zhiſtim ſerzam vſak
 Le Svelizharju enak.

O Svelizhar! pridi ſkorej,
 De ſe ſpolni, kar ſhelim;
 O perneſti mozh od ſgorej,
 De ſe zhiſto ſpokorim;
 Ti perneſti mir nebeshki,
 De ga vſhiva duh zhloveſhki,
 Daj, de pridem ſodnji dan
 Med ovze, na deſno ſtran.

Boshizhna pesem.

1.

Poglejte, zhudo se godi!
 Kaj mora nek to biti?
 Nebeshki dan o pol nozhi,
 To mora kaj pom'niti,
 Lej angelje pred nami stat',
 Luzh svetla ga obsega;
 Od grose moram trepetat',
 Povejte, kaj bo s tega.

2.

Tako pastirji govore.
 Pa angelj se oglasi:
 Veselje osnanujem le,
 O frezhni, frezhni zhasi!
 Svelizhar se nozroj rodi,
 Ni treba nizh se bati,
 Je vboshen, v jaslizah lesi;
 Lahko ga je posnati.

3.

Saslishijo nebeskkih trum
 Zhaftit' Boga na nebu,
 Veseli mu shenejo shum,
 De svet otme v potrebi,
 Njih petja glas raslega se
 Veselo po shirjavah:
 Mir vam, ki svete volje ste,
 Bogu zhaft po vishavah.

4.

Pastirji se rasvesele,
 Ko slishijo to novizo;
 Do Betlehema hrepene,
 Šposnat' shele resnizo.
 Pogledat pojd'mo, pravijo;
 Kar angelji so rekli;
 Teko in se ne vstavijo,
 In k jaslīm so pertekli.

5.

Tam dete vgladajo lepo,
 De ni se mozh nagledat',
 Tak ljubo in tako sveto.
 Shele mu dopovedat',
 De ljubijo ga is serza,
 De vse bi radi dali,
 Nauke vse, ktere da,
 De bodo spolnovali.

6.

Tud mi sdej k jaslizam pojd'mo,
 In bod'mo ga veseli;
 Sahvalo, zhaft Bogu dajmo,
 De smo pomozh prejeli.
 Posdravljen bod', Svelizhar moj,
 Vlak rezi sam per sebi,
 De si prishel do nas nozov,
 De bomo mi per tebi.

Terpljenje Jesufovo.

Daj mi, Jesuf, de shalujem,
 Smert, terpljenje objokujem,
 K' si ga, Jagnje, ti prestal,
 Grehe sbrisal, milost dal.
 Jesuf! daj, de tvoje rane
 Nas presunejo kristjane,
 To terpljenje prebritko
 Nam pomozh naj v smerti bo.

Nas odreshit' smert si svolil,
 Pred Ozhetam trikrat molil,
 Si kervavi pot potil,
 Kelh terpljenja zhisto spil.
 Jesuf, daj i. t. d.

Tolovaji te obdali,
 Te svesali in peljali,
 Uklenili ti roke,
 Ktere zeli svet dershe.
 Jesuf, daj i. t. d.

Trinogi so te sodili,
 Krishaj ga, hudobni vpili,
 Tepli, bili, de se kri
 Is bolezhnih ran zedi.
 Jesuf, daj i. t. d.

Ternje bode zhelo tvoje
 Sa velike grehe moje;
 Tebi, Jesuf, Kralj sveta!
 Sheslo, terft, se v roke da!
 Jesuf, daj i. t. d.

Oh! na krish so te raspeli,
 In na krishu te she kleli.
 Oh! sa naf fi tolk' terpel,
 In sa nafhe grehe umerl.
 Jesuf, daj i. t. d.

Nafhi grehi so te sdali,
 Tebe, Jesuf, saframvali;
 Sa nafh greh tepen fi bil,
 In na krishu kri prelil.
 Jesuf, daj i. t. d.

Daj nam tebe le ifkati,
 Švoje grehe objokvati,
 De se tvoja refhnja kri
 Kdaj nad nami ne sgubi.
 Jesuf, daj i. t. d.

Velikonozhna.

1.

Svelizhar gre is groba,
Ob mozh je smert, trohnoba:
Velikonozhno jagnje bil
Je sa-me drago kri prelil.

Aleluja!

2.

Otet je zhlovek, refhen,
V bresen satan trefhen,
Smert nima svojiga sela vezh,
Odpert je grob, in kamen prezh.

Aleluja!

3.

Odrefhil je ozhete,
Veliko zhafa vjete;
Zhafito jih pelja sebo
V saperto s greham pred nebo.

Aleluja!

4.

O kak' se svet'jo rane
Neufmiljeno mu dane;
Veselje angeljsko verfhi,
De smert je mertva, naf uzhi.

Aleluja!

5.

Je terdna nafha vera,
Refniza jo podpera;
Svelizhar je svoj grob preftal,
Tud nam bo vftat' is groba dal.

Aleluja!

6.

Le kratka nozh bo v grobi,
Ker angelj kmal satrobi;
Telo tud potlej popelja
Svelizhar v raj, in smert neha.

Aleluja!

7.

Dopolnit nafhe shelje,
Perpraviti nam veselje.

Grefh ti Svelizhar pred menoj,
Prifhel bom, upam, tud sa t'boj.

Aleluja!

8.

Shivljenje ponoviti,
Tako v nebo daj priti,
Kjer per Ozhetu ti sedish,
Od tam plazhilo vſim delish.

Aleluja!

9.

Pred sodbo bom poſtavljen,
Po ſvatovſko napravljen,
S kervjo bom Jagnjeta opran,
Med tvoje ſvate ſvat odbran.

Aleluja!

10.

Aleluja! aleluja!

Aleluja! aleluja!

Po tvoje, Jeſuf, bratam brat,
Daj tudi nam od ſmert' vſtat'!

Aleluja!

O binkoſhtih.

1.

Prid', ſveti Duh, apoſteljnam dan,
Ker ſi bil danes va-nje poſlan,
De zhuda Boshje pravijo,
Œovraſhnikam ſe vſtavijo;
Prid', ſveti Duh, te proſi kriſtjan.

2.

Prid', ſveti Duh, daj ſvoje dari,
In jih med ſvoje verne rasli,
Reſnizo de poſluſhajo,
In nje ſladkoſt okuſhajo,
Prid', ſveti Duh, raſſvetli naſ ti.

3.

Prid', sveti Duh, omezhi serze,
 Sashgi v kriftjanih svete shelje,
 Ljubit', kar je pravizhniga.
 Še varvati krivizhniga;
 Prid', sveti Duh ljubesni svete.

4.

Prid', sveti Duh, podperaj flaboſt,
 Poterdi v serzih pravo svetost,
 Daj, de ſe ne ſpotaknemo,
 Is pota ne premaknemo,
 Prid', sveti Duh, ti naſha krepkoſt.

5.

Prid', sveti Duh, ti sveſti vodnik,
 Veſelje naſhe, naſh pomožnik,
 O vodi naſ do vezhnoſti,
 Perpelji naſ do ſrezhnoſti.
 Prid', sveti Duh, ti naſh poterdnik.

Pred ſvetim reſhnjim Teleſam.

Pridi molit, o kriftjan !
 Od ljubesni svete vshgan,
 Kjer je Jeſuf v Sakramentu
 Is ljubesni dan.

Tukaj ſo svete rezhi :
 Jeſufa Telo in Kri ;
 Duſha, ktera njega vſhiva,
 Še ne pogubi.

Bod' zheſhen Odreſhenik !
 V nadlogah pomožnik,
 Švojim vernim, tebi sveſtim
 Varh in uzhenik.

Posvezhuj nas ti saref,
 Zhudapolni kruh s nebes!
 Ti otmi nas vseh nevarnost
 Dufh ino telef.

Špokorjenja daj solse,
 Grehov sbrishi nam dolge;
 Vera, upanje, ljubesen
 Naj v nas goré.

Kadar umerje telo,
 Vsemi dufho ti v nebo,
 De se bomo veselili
 Vekomej s tebo.

Pri svetim obhajilu.

O kam, Gospod!
 Gre tvoja pot?
 Kam stopnje te peljajo?
 Še she mrazhi,
 Še dan temní,
 In svesde she migljajo.

Svelizhar moj!
 Pri meni obstoj,
 Te zhem pod streho vseti;
 Ref, hifhiza
 Je frotiza
 Pa sheljna te sprejeti.

Štrafhi me nozh,
 Šovrashna mozh;
 Gospod! pri meni obftani;
 Kjer ti stojish,
 Nozh rasfvetlish,
 Štrahovi so pregnani.

Vkup bodeva
 Vezherjala,
 O frezha nesrezhena!
 Shiv kruh mi bo
 Tvoje Telo;
 Men' dufha oshivljena.

Gospod, shelim
 In hrepenim,
 De spolnih svete shelje:
 Posveti me,
 De ljubim te,
 Doverhi mi veselje.

O bod' s menoj,
 Preljubi moj!
 Ki v lilijah prebivaš;
 Š zvetizami
 Posteljem ti
 Šerze, de v njem pozhivaš.

Pri meni zhuj,
 Me prebuduj,
 Ne daj mi v grehu umreti;
 Daruj pomozh,
 De mine nozh,
 Nebeski dan safveti.

Šveto Šerze Jesufovo.

Tam v kruhu vse svetosti,
 Nebeski gladi,
 V saftavi in skrivnosti
 Ljubeshni in miru
 Šposnana, hvaljena,
 Zhefsheno, ljubljeno
 Naj Jesufovo Šerze
 Od vsih nas vedno bo.

She pred naf je ljubilo
 Šerze Svelizharja,
 Bo vse nam dodelilo,
 Kar tukaj proſmo ga.
 Šposnano, i. t. d.

Štoji nam vſim odperto
 Uſmiljeno Šerze;
 Špokorno in rasterto
 Tud miloſt upat' ſme.
 Šposnano, i. t. d.

V Šerza preſveti rani,
 Ki nam odperto je,
 Še naſhim duſham hrani,
 Švet mir, svelizhanje.
 Šposnano, i. t. d.

V to Šerze ſakleniti
 Še hozh'mo ſadnji zhaſ,
 K' bo hotel Jeſuf priti
 Šhe v ſakramentu v naf.
 Šposnano, i. t. d.

O Jeſuf! naj omije
 Naſ ſerza tvoj'ga kri,
 Naj grehe nam pokrije,
 In miloſt dodeli.
 Šposnano, i. t. d.

Peſem k Mariinimu Šerzu.

O Marija, naſha ljuba Mati!
 Šprejmi v miloſtno Šerze
 Verne vse, k' jih tvoje ſveſte mnosh'ze
 Tebi danſ priporozhé.

O Marija, o Marija!
 Ti imaſh miloſtno Šerze;
 K tebi, k tebi kopernijo
 Naſhe miſli in ſhelje.

Vse duhovne, o Marija Mati!
 Sprejmi v milostno Šerze;
 Nafhe dušhe vedno jih teshijo,
 Nafhi grehi jih fkerbé.

O Marija, o Marija!
 Ti imašh milostno Šerze;
 Sproš', naj Bog duhovnam uflifhi
 Njih molitve in profhnje.

Nafhe staršhe, o Marija Mati!
 Sprejmi v milostno Šerze;
 Ti jim vrazhaj, ti obilno plazhaj:
 Nozh in dan sa naf fkerbe.

O Marija, o Marija!
 Ti imašh materno Šerze;
 Vfi smo tvoji fini, hzhere,
 Nafhe serza te shele.

Vse nedolshne, o Marija Mati!
 Sprejmi v milostno Šerze;
 Varuj, varuj, varuj njih nedolshnost,
 Varuj, de je ne sgube!

O Marija, o Marija!
 Ti devifhko imašh Šerze;
 Vfi shelimo tvoji biti —
 Tvoji bratje in sestire.

Otrozhizhe, o Marija Mati!
 Sprejmi v milostno Šerze;
 Teb' nesvest noben — nobeden biti
 Vekomej nikolj ne sme!

O Marija, o Marija!
 Otrozhišhko imašh Šerze;
 Otrozhezhi tvoj' zhmo biti:
 To je, to je ljubo imé.

Grefhnikam, Marija, ljuba Mati!
 Vlij šal'vanje v njih serze;
 De zhes grehe, zhes nefrezhne smote
 Jokajo, dokler shive.

O Marija, o Marija!
 Ti imašh milostno Šerze;
 O ne puš', de b' nespokorne
 Dušhe v strašhno vezhnost shle!

Vmirajozhe, o Marija Mati!
 Sprejmi v milostno Šerze;
 Šprofi, de jim sbrishe vezhni Ozhe
 Vse njih grehe in dolge.

O Marija, o Marija!
 Ti imash milostno Šerze;
 Slehern naj na smertni postlji
 Tvojo sladko milost sve.

Dufhe v vizah, o Marija Mati!
 Sprejmi v milostno Šerze;
 Naj se jim njih ogenj, bolezhine
 Hitro, hitro ohlade.

O Marija, o Marija!
 Ti imash milostno Šerze;
 Tud, zhe s nafhih kdo je v vizah,
 Oh podaj mu bersh roke!

Shive, mertve, o Marija Mati!
 Sprejmi v milostno Šerze;
 K svet'mu Trojstvu vse, o vse poklizhi
 Nad oblake, nad svesde.

O Marija, o Marija!
 Ti imash milostno Šerze;
 Daj vsm vernim prav shiveti,
 De svet' raj si pridobe.

Marii bres madesha spozheti.

Med svesdami svesdiza fije,
 Podobna ji nobena ni,
 Presvetle sharke krogi lije,
 V lepoti njeni vse temni.
 Ta svesdiza Marija ti,
 Bres madesha spozheta fi!

Na nebu sarja se rasgrinja,
 Zhistejshi, lepsihi ni slato,
 Prelepih sharkov svit otrinja
 Še v plan, dolino in goro.

Ta sarja, o Marija ti,
Bres makesha spozheta si!

Med ternjem roshza prizvetela,
Preshlahtni zvet duhtela je,
V lepoti svoji neovenela
Edina bila ona je.
Ta roshza, o Marija ti,
Bres makesha spozheta si!

Pregrehe nozh je semljo krila,
In dolg teshil zhloveshki rod,
Le ena hzhi je prosta bila,
Jo mater sbral si je Gospod.
Edina hzhi Marija ti,
Bres makesha spozheta si!

Deviza zhista in presveta!
Naj vezhna flava ti doni,
Bres makesha ker si spozheta
Adamova edina hzhi.
Naj lepfhi vsih deviza si,
Bres makesha spozheta ti!

Marija v nebo vseta.

Moj duh! is telefa
S Marijo v nebefa
Povsdigni se ti.

Gospa je postala,
Bo tam kraljevala,
Kjer Sin nje shivi.
Moj duh is telefa i. t. d.

Bres nje jest na sveti
Ne morem shiveti,
Veselja vezh ni.
Moj duh is telefa i. t. d.

Oh hudo lozhenje!
 Kdo da mi shivljenje?
 Kdo pomozh deli?
 Moj duh is telefa i. t. d.

Zhe tud se lozhila
 Je Mati premila,
 Naf ne sapusti.
 Moj duh is telefa i. t. d.

Je Mati fkerbljiva,
 Gospa ljubesnjiva,
 Sa naf govori.
 Moj duh is telefa i. t. d.

Otroke v teshavah,
 V fkerbeh in fkušnjavah
 Vse refhit' sheli.
 Moj duh is telefa i. t. d.

Ga hozhe oteti,
 Kdor zhisto shiveti
 Serzhno hrepeni.
 Moj duh is telefa i. t. d.

Serze polno frezhe,
 V ljubesni gorezhe
 Sa njo pohiti.
 Moj duh is telefa i. t. d.

Marii.

O Deviza! bod' zhefhena
 Ti Kraljiza vfih nebes!
 Ti si vfim nam vir shivljenja,
 Ti si sladka, mila ref.
 Svit blifhobe te obdaja,
 Solnzhno fije tvoj obras,
 Vfa lepota fvet'ga raja
 Slushi tebi v vezhni kraf.

Vender tvoj obras je mili,
 Mile tvoje so ozhi; —
 Vse kar tebe bi profili,
 Naš poslušahh Mati ti!
 Ši ponishna in premila,
 Ši nam dobra vsaki zhas,
 Ši nam Mati, kot si bila
 Šhe na semlji kdaj pri naš.

Glej na semlji naš firote,
 Glej naš revne gresfnike,
 De od slega, prof', in smote
 Ljubi Jesus reshi vse!
 O Deviza, bod' zhefhena!
 Bod' zhefhena vekomej!
 Taka Mati ni nobena,
 Kot si bila ti vselej.

Marija našhe upanje.

O upanje mi lepo!
 Vse moje sashelenje,
 Ti moje si shivljenje,
 Moj mir, Marija ti.

Zhe te, Marija, klizhem,
 Al' zhe se spomnim na te,
 Šladkost, veselje sa te
 Prevsame mi serze.

Zhe kdaj teshavna misel
 Šerze v grenkost pobije,
 Šamo ime Marije
 Preshene vfo britkost.

Na morji t'ga shivljenja
 Ši svesda meni mila,
 K' bo moj zhelnizh vodila,
 De pridem srezhno v kraj.

Pod tvojim ljubim plajfhem,
 Preljuba moja mati!
 Shelim jeft prebivati,
 Umreti tud pod njim.

Zhe frezhen, o Marija!
 Vmerjem v ljubeshni tvoji;
 O blagor dufhi moji!
 V nebefa pohitim.

S vesmi ljubeshni svete
 Mi ti ferze ukleni,
 Tvoj fushinj, blagor meni!
 Bom tebi sveft oftal.

Šej to ferze, Marija!
 Od sdaj ni nizh vezh moje,
 Bogu ga daj, je tvoje,
 Ga nozhem vezh nasaj.

Marija mati milofli.

Zhe naf hudobna mozh satira,
 Nadloga britka naf mori,
 She vef refhenja up umira,
 Šerze pobito koperni;
 Takrat povsdignimo svoj glaf:
 Marija mati milofli!
 Marija mati milofli!
 O flifhi, ne sapufli naf!

Zhe naf obidejo teshave
 In pride flifke hud vihar,
 Zhe naf obdajajo fkuhnhjave,
 O ne obupajmo nikar!
 Le klizhimo s ferza rekozh:
 Marija mati milofli!
 Marija mati milofli!
 O pridi, pridi nam v pomozh!

Zhe ti v bolesni in slabosti
 Telo opešhano medli,
 In tesha notranje britkosti
 Otoshniga duha mori;
 O takrat serze sdihne naj:
 Marija mati milosti!
 Marija mati milosti!
 Oh onemagat' mi ne daj! —

Zhe vest te pezhe bres ponehe,
 Nikar v obup se ne podaj,
 Sapusti naglo grob pregrehe,
 Glej, zhas je milosti she sdaj!
 Le moli, klizhi is serza:
 Marija mati milosti!
 Marija mati milosti!
 O profi sa-me greshnika!

In kadar strashna ura bije,
 Shiviljenja pride sadnji boj,
 Ko pot mertvasfki nas salije,
 She sodbo vid'mo pred seboj;
 O profimo sa tisti zhas:
 Marija mati milosti!
 Marija mati milosti!
 Takrat ti ne sapusti nas!

Vselej nam mati mila bodi,
 De tvoje hvalimo ime;
 Dobrote tvoje vsi narodi
 Šposnajo naj in te slavé,
 De eden se raslega glas:
 Marija mati milosti!
 Marija mati milosti!
 Zhesfena bodi vezhni zhas!

Šedem shaloft Marije Devize.

Boshje Matere Devize
 Zhaft prepevaj jesik moj,
 Marternikov vfih Kraljize
 Shalofti fozhutje poj. —
 Britkih shaloft polna Mati!
 Daj mi s tabo shalovati,
 De se grehov fpokorim,
 Odpufhenje sadobim.

Ko fi v tempeljnu darila
 V refhnjo smert Svelizharja,
 Ti je dufha obzhutila
 Mezh terpljenja britkiga.
 Britkih shaloft i. t. d.

V britkim potu fkos pufhavo,
 V begu pred Herodesham,
 Ši terpela trud, teshavo
 Š fvojim fvetim detetam.
 Britkih shaloft i. t. d.

Š ferzhno shaloftjo ifkala
 Ši sgubljeniga Šinu,
 Ši po ljubljenim prafhala
 Britke dneve bres miru.
 Britkih shaloft i. t. d.

Oh nesnana bolezhina
 Ti je tergala ferze,
 Ko fi frezhala tam Šina,
 K' na Kalvarjo s krishem gre.
 Britkih shaloft i. t. d.

Tvojo dufho mezh prefhine,
 Ker na krishu Šin vifi,
 Zhutifh smertne bolezhine,
 Kadar dufho isrozhi.
 Britkih shaloft i. t. d.

Shaloſti ſi kopernela
 S duſho voljno in ſerzhno,
 Kadar ſi v narozhje vsela
 Ljubiga mertvo telo.
 Britkih ſhaloſti i. t. d.

Oh preſhaloſtno lozhenje!
 V grob ti Sina poloshe,
 Nad ſerza Tvoj'ga ſhivljenje
 Teſhek kamen privale.
 Britkih ſhaloſti i. t. d.

Sahvalna.

Hvala bod' Goſpod Bogu!
 Vſe ſtvari ga sdaj molite!
 Štvarnika, dobrotnika
 In Ozheta ga zhaſtite!
 Kerub, Šeraf mu pojo,
 Hvali ſemlja in nebo.

Šveti, ſveti, ſvet' Goſpod:
 Vſe je polno tvoje hvale;
 Trume ſvoljenih, o Bog!
 Vezhno zhaſt ti bodo gnale;
 Vſi ſvetniki te zhaſte,
 Vſi pravizhni te ſlave.

Zheſhen bodi, trojni Bog!
 Ozhe, Šin in ti Duh ſveti!
 Zerkve tvoje nauk veſ'
 Moramo ſveſto verjeti;
 Jeſuf Kriſtuſ, Boſhji Sin,
 Je ſapuſtil ga v ſpomín.

O preljub' Svelizhar naſh!
 Kolka je ljubesen tvoja!
 V grehe ſim bil ſakopan,
 Revna je b'la duſha moja,
 Ti pa prideſh k nam na ſvet,
 Šmert, pekel in greh ſatret.

Vezhni Bog in kralj nebes
 Še ponisha brat nam biti;
 Nam shivi in nam vmerje,
 Nam nebefa saflushiti;
 Njega sveta refhnja kri
 Nas ozhifti vse ljudi.

Na defnizi Boshji sdaj
 Ga she imamo pomozhnika,
 Šodnji dan ga grefhnik bo
 Vidil ojstriga sodnika;
 Miloft, grefhnik, le dobifh,
 Dokler she na svet' shivifh.

Jesuf! bod' ufmiljen nam,
 V flushbi svoji nas ohrani,
 Kri si svojo dal sa nas,
 Greh konzhaj, per nas oftani;
 Pelji nashe dushe v raj,
 Delesh svoljenih nam daj.

Švoje ljudstvo frezhno stor',
 Sdej in vselej nas obvari;
 Obdaruj in povikshuj
 In svelizhaj svoje stvar;
 Hvalo bomo peli ti
 Tukaj in v vezhnosti.

Milostljiv nam bodi danf,
 Pota v grehe nam sagradi;
 Šveti in prelubi Bog!
 Daj, de stor'mo dobro radi.
 V tebe upamo vsak zhas,
 De ne bofh savergel nas.

O b f e g.

I. Domazha poboshnost.

A. Šerze Jesufovo.

	Stran
Nauk od zhefhenja Jesufoviga Šerza	9
Zhimu de zerkev zhefhenje Jesufoviga Šerza perpo- rozha, in kako imenitna je ta poboshnost	6
Pravila bratovfhine presvetiga Jesufoviga Šerza	12
Vfakdanje opravila k Jesufovimu Šerzu	15
Molitev sjutrej	16
Nekteri nauki, kako naj se kristjan, ki Jesufovo Šerze ljubi, zhes dan obnafha	21
Sdihljeji k presvetimu Jesufovimu Šerzu	26
Svezherno opravilo	28

B. Šerze Mariino.

Nauk od zhefhenja Mariiniga Šerza	36
Sazhetek in prezhudno rasfhirjanje bratovfhine zhi- ftiga in neomadeshaniga Mariiniga Šerza	41
Duhovne dobrote bratovfhine	48
Vfakdanje opravila k Mariinimu Šerzu	52
Jutranja molitev	52
Vfakdanja molitev k Materi Boshji sa spreobernjenje grefhnikov	58
Sdihljeji k presvetimu Mariinimu Šerzu	59
Pofamne molitve enake ojstrim pufhizam	61
Vezherna molitev	64

II. Zerkvena poboshnost.

Raslaganje svete mafhe	71
Molitve per sveti mafhi v zhaft presvetiga Jesufoviga Šerza	86

Molitve per sveti mashi v zhaft presvetiga Mariiniga	
Šerza	102
Spovedne molitve	134
Molitev pred sprashevanjem vesti	135
Sprashevanje vesti	137
Kefanje in sklepe poboljšanja	156
Spoved	161
Molitev pred spovedjo	163
Molitev po spovedi, kadar odveso dobish	165
Molitev po spovedi, kadar odvese ne dobish	167
Od odpustkov	167
Molitev odpustke sadobiti	170
Molitev sa mertviga	172
Nektere besede od f. obhajila	172
Pred svetim obhajilam	175
Po svetim obhajilu	185
Boshje zhednosti	193
Obiskovanje presvetiga Refhnjiga Telefa	197
Litanije od presvetiga Refhnjiga Telefa	215
Šveti krishev pot	221
Litanije od presvetiga Šerza Jesufoviga	237
Litanije od presvetiga Mariiniga Šerza	242
Litanije od vsih svetnikov	245
Lavretanfke litanije	259

III. Poboshnost sa vefoljne potrebe.

A. Rasne poboshnosti k Jesufovimu Šerzu.

Darovanje samiga sebe Jesufovimu Šerzu	268
Ponishna proshnja k Jesufovimu Šerzu	269
Hrepenenje po Jesufovim Šerzu	270
Zheshenje skrivnost Jesufoviga Šerza	272
V prasniki Jesufoviga Šerza	277
Šerzhni sdihljeji k Jesufovimu Šerzu	278
Molitev k Jesufovimu Šerzu sa dar zhistosti	279
Molitev k Jesufovimu Šerzu sa gnado Boshjo v na-	
fhim stanu in poklizu	282
Molitev k Jesufovimu Šerzu v bolesni in britkosti	284
Molitev k Jesufovimu Šerzu sa frezhno smert	286
Gorezha proshnja k Jesufovimu Šerzu v vsih potrebah	287
Molitev k prekladkimu imenu Jesufovimu	289

	Štran
Molitev pred britko podobo Jesufovo	290
Molitev k pet kervavim ranam Jesufovim	291
Gorezha molitev k terpezhimu Jesufu	294
Posdravljenje Jesufoviga krisha	295
Molitev k Jesufu v grobu	296

B. Rasne poboshnosti k Mariinimu Šerzu.

Darovanje famiga sebe Mariinimu Šerzu	297
Perferzhnost do Mariiniga Šerza	299
Šerzhni sdihljeji k Mariinimu Šerzu	300
Molitev k presvetimu Mariinimu Šerzu	301
Molitve k prezhisti Devizi Marii sa vsaki dan v tednu	303
Poboshnost v zhašt shaloftniga Mariiniga Šerza	314
V prasn timer presvetiga Mariiniga Šerza	317
Molitev devize k Materi Boshji	318
Molitev mladenzha k Materi Boshji	320
Molitev k prezhisti Devizi Marii, zhednost zhistosti sadobiti	321
Molitev matere sa otroke k Materi Boshji	322
Molitev ozheta ali matere k Materi Boshji sa spride- niga otroka	323
Molitev otroka k Materi Boshji sa starfhe	324
Molitev k Materi Boshji sa bolnika	325
Molitev k prezhisti Devizi Marii soper vse hude misli	326
Molitev v nevarnostih ali v fkušnjavah soper zhistosti	327
Krajshi molitev v kateri koli fkušnjavi	328
Sdihovanje k Materi Boshji v vsaki potrebi	328
Molitev k Materi Boshji v shaloftnih zhaših	329

D. Poboshnost k rasnim Švetnikom.

Molitev k Jesufu, Marii in Joshefu	329
Molitev v zhašt svetiga Joshefa	331
Molitev v zhašt svete Ane	332
Molitev v zhašt svetih apostelnov Petra in Pavla	333
Molitev v zhašt svetiga Štefana	333
Molitev v zhašt svetiga Jurja	333
Molitev v zhašt svetiga Janesa Nepomuzhana	334
Molitev v zhašt svetiga Janesa Kerfinka	334
Molitev v zhašt svetiga Franzhifhka Ktaverja	335
Molitev v zhašt svetiga Franzhifhka Šeraffkiga	335

	Štran
Molitev v zhaft svetiga Alojsja	336
Molitev v zhaft svetiga Antona Padovana	337
Molitev v zhaft svete Teresije	338
Molitev v zhaft svete Jederti	338
Molitev v zhaft Svetnika, zhiġar imé imafh	339
Molitev k svetimu angelju varhu	340

E. Poboshnost sa rasne potrebe in osebe.

Rojstni dan. — Ponovljenje kerstne obljube	341
Molitev sa ljubesen do zhednosti in sa sovrashtvo do grehov	342
Molitev sa ljubesen do blishnjiga	345
Molitev sa dobre duhovne pastirje, posebno v kvaternih dnevih	347
Molitev sa spovednika	348
Molitev sa fhkofa	349
Molitev sa svetiga ozheta papesha	350
Molitev sa zesarja	350
Molitev sakonfskih in starfhev	351
Molitev otrok sa starfhe	352
Molitev ubosih sirot	353
Molitev posla	353
Molitev prednikov sa podloshne	354
Molitev uzhenza	355
Molitev sa sovrashnike	357
Molitev per volitvi stanu	357
Molitev ob sufhi	358
Molitev sa lepo vreme	359
Ob hudi uri	359
Ob slabi letini in lakoti	361
Ob merjenji in kugi	361
Ob shivinfski kugi	362
Ob vojfski	363
Ob kaki sahvali	363
Molitev, kadar smertno uro svoni	364
Molitev sa bolno sestiro ali bolniga brata	365
Molitev sa bolno mater ali bolniga ozheta	366
Molitev bolnikova	367
Molitev sa sdravje	368
Molitev sa poterpeshljivoŝt	369
Molitev sa polajfhanje bolezhin	370

	Štran
Darovanje bolnikovo	371
Molitev bolnikova k Materi Boshji	374
Poslednji sdihljeji umirajozhiga	375
Molitev, kadar se je dušha she od telefa lozhila	379
Molitev po sadobljenim sdravji	380
Molitev sa ranjke starše	381
Molitev sa ranjke brate, sestre, sorodovino, perjatle in dobrotnike	381
Molitev sa vse verne mertve	382
Poslednji dan	382

F. Mrongi nauki.

V vsih stanovih se da pokora delati	385
Kako se sadershati do otrok tega sveta?	388
Posvetni duh	388
Obhod s svetam	389
Perjatli	389
Igre in vedrila	391
Svezherni s-hodi	392
Plesi in shemarije	394
Gledishe ali teater	397
Nezhimurnost in lisbp v noshi ali obleki	400
Pohujshljive bukve	405
Lenoba	410
Pijanžhevanje	413
Shganje in shganjepivzi	416
Nauki sa devize	418
Nauki sa posle	423
Isvolitev stanu	426
Savernjenje ugovora	428
Sgledi pravih spokornikov mlazhnim kristjanam v pre- mislik	430

Švete pesmi.

Pesem pri sveti mashi	442
Druga pesem pri sveti mashi	448
Pesem pred shegnam	453
Pesem po shegnu	453
Adventna	453
Boshizhna	455

	Štran
Terpljenje Jesufovo	456
Velikonožna	458
O binkoštih	459
Sveto Refhnje Telo	460
Pri fvetim obhajilu	461
Sveto Šerze Jesufovo	462
Pefem k Mariinimu Šerzu	463
Marii bres madesha ſpozheti	465
Marija v nebo vseta	466
Marii	467
Marija nafhe upanje	468
Marija mati miloſti	469
Šedem ſhaloſt Marije Device	471
Sahvalna	472

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

COBISS

00000320723

